

Shree Raghunath Sanskrit Research Institute Library,
Jammu

No. ७६१ - घ

Title साहित्य रत्नाकरः

Author धर्म सूरिः

Extent १०३ Age

Subject अलंकारशास्त्रम् : प्रथमः

साहित्य रत्नाकर

पृष्ठ संख्या — १०६५.

नं० ७६१-घ
साहित्य रत्नाकरः
पत्राणि १०६
(अलंकारशास्त्रम्)

साहित्यरत्नीकरः ११६

श्रीमत्पेशम नुजायनमः आलिङ्ग्याटमदरं पितुर्हृत्ताने रूत्संगवत्पवेतुवालगजाननोनः य
 त्कंभयोगिरिसुताकुचपार्श्वभाजोस्तनं पिपासतिगृहस्त्रिभिराननजैः १ श्रेयोमेविदधातुस्मा
 रदशशिप्रीभासुराभासुराहारासारनिरासकारिमधुरव्याहारिणीहारिणीमुक्तापुष्पलपोषण
 स्मितलवम्प्रीसाधुनासाधुनालावण्येननिजेतनिर्जितवतीरंभारहीभारती २ नमस्त
 र्दमदुर्दमां बुध्दिपुनस्त्वेष्टारिविलज्जंतु संततिं प्रसार्यमातोः पटुदीर्घरस्मिन्नि
 विवश्वते ३ नित्यंरसाद्दृढदयैधनसंप्रपुक्तदादायणीविरहदारुणपावक
 लिकामुपकंठमूलत्वेऽष्टलेनवहतेमहसेनमोस्तु ४ लक्ष्मिवत्सितारह
 मंसोदरं विभ्रष्टुभ्रमणिंपरचेनयनेनामौचभशसनं ऊरुभुगलनाभिरोग
 प्रंवायुधाय्याश्लिष्यन्करपंकजैरवतुनः कश्चिन्महाकामुकः ५ अत
 अहंमहश्चिदानंदमयंनिरामयं अशेषवेदांतविचिंत्यवैभवं प्रसस्तम

तदस्य यं ज्योतिरनाम विषय एतत्तजः स तत्तमो गुण द्वाया प्रजापति श्री पातल गजाननो नः य
मुद्रं प्रपद्यते १ तदेकमात्मस्य त्वित्ते चराचरं निधाय नारायण नामकं प्रहः पयो मे विदधातु सा
पयो निधो विराधरे मे निजयोगातिद्रुपा ८ ततो स्पनामि सरसः समुद्र पौ सरो १ पुषण पौषण
मंवरं चित न्वदिदिदिदि रश्मि वविभ्रमंदलांतराले ७ चिरं व्यलीयत ८ तत्ती २ नमस्त
मुषत श्रुतुर्गरेव स्तद्वज्रसैवराजसः जगत्सि सचुर्जा दीशशासनसममि
नागभूत १० तस्मात्समाधिसचिवान्नसस्तदीयात्तत्राः मरीचिचि
भूताः तत्सुत्रे तदपत्तपरंपराभिरुपरितो भवदः जोरु कटाहगर्भः
वरापुदयं प्रपदे भाष्वानिवोदयगिरे हरितो मुनीन्द्रः दोषानुषंगरहितः श्र
निराकृततमाः शुचियोगदीप्तः १२ जेने च तस्य समभूदभिजातवंशो वार
भुवि प्रसिद्धः तत्राभवद्विजवरास्त्रिपुरारिसो मया ज्ञादय शुभव ७ श्रुत एते शाला

पुराणि

2

देवान् न ह विभिर्निरतिथी न शनैश्च शिष्यान् विषोपदेश विध्यापरितोषयद्भिः कारणसीति हितं य
वासदीक्षैर्यैपंजितैः भरितरवं प्रमंजि ७ ऐपैः १४ सर्वज्ञतः समितकामरूपो गिरिश मे विदधीतु सा
तशत्रिनाम्नः तस्मादुधा तव ऊमु विरुतवाग्निभूतिर्धर्मकृप। समुदभ्रमस्तिभुषणयोषण
तगंगं वि काशुभगुणं प्रतिगृह्य कन्यामेकं गृह्य मतिवासकृते चिरं यः २ नमस्त
यात् लिंगमागमानां सत्संप्रदायमकरोद वनावखण्डं १६ शंभो यदीयशक्ति
ये ललाटा लतापहुरैः कपर्दे गंगात्मना परिणतैर्दधिरेव सिक्ता नूनं जत्क
शोभां १७ यः स सवारविहितैर्वैरादृत्प्रहृष्टासादमंत्रमुपश्रम्य रणेर्न ह
रमगान्निजवंशजनां विष्टेद शस्त्रविमला रिव लशास्त्रबोधं १८ विधिवदने
रस्य सुधाः संस्करधर्मा जिनयां वभूव तनयान् नारायणपर्वतेश्च मारुत
रक्तमजटाक्तमारेहणवरेह विषमक्रमाक्रमपुरवावधानां ध्वनि

मिथ्या हृदि गूढाचचारकशः सितौ छिन्नरथेन नारायणः २० जित्वा गणसीति हितः य
 ३ सुमहद्वेगवद्वेदवर्णिगो ह्यं नारायणः सरसि बुधजनैः प्रलाप्य माना वंरिणामे विदधातुसा
 पादलभूतशिविकां चामरत्तत्रशृंगीरववविधानीश्वरशरभघटागजेः क्रिमुषणयोषण
 नुजः पर्वतनाथसरिरासिदेशेषागमपारदृष्टा ऐकत्पली लायेतमादिमादे २ नमस्त
 तां मुनीनां २२ एकं कोपि सुदर्शनं भ्रमकरं पाणैस्तलादेदधौ कश्चित् कामि
 श्रित्स्ववत्तो भकं निःशेषमुमभं जि कां शिवकरो कामप्रदं पर्वताधीश्वरः २३ न
 याषं दर्शनीमद्रुतं २३ वाग्मि तमुतिशुद्धि विम्रिभजनामिहार्थविश्राणनेरस्मिन् वस्मयमा
 वहस्य ह्येतौ नित्यैकताकारिताद्वित्वं पुष्पवतो ह्येकशतुश्रुतं तत्र त्ववतु हं चिरादृष्टं न सनकादि
 पुप्रशमितं पंचत्वमिदं २४ येन स्वैरमपाणिपाणिनिमितं प्राणदिकाण दवा गुं केस्य
 ह्यमुघहिभदेगुवागुही किते कटिनि निःशंकं निरटं किशंकरमते चोदिवात्तां घिवाध्वस्य

गत
3

धनुदला लास्य एवं जिनि खिलाया मंडपं गटवा २५ यो वादेन जना देना कृपयुधं मध्ये विपश्चित्स
मंजित्वा वंदितवादि केशरिपदं प्रौढं तदीयं स्वयं माया वादेन यं कराव्य विरुदादत्सृजिता रजिता
किं वो दं च यतिस्म कार्ति मनुलां प्रख्यापयन्त वै सवें २६ आटे प्रभटना टाधु जटा जटा को वा
रकोटी नट कुंगुण तुं रंगारि गणभर प्रस्य धिवा ज्वरः सोयं स्वप्रतिभा दृषन्ति कषण एव सीत वरु
श्रीरत्न स्रष्टु य कंधरो पदे तु जो रामा कृपयं जितः २७ तस्मात् पर्वतनाय स
ह्येनां। कावियं गुंग संग जुषाल ध्रुव एम एयं स्पेदयः श्रं प्रवत् सो हं धर्म सु
कर्तुं रे सलं क्रिया संस्फूर्ति सप्रु रं वये यम पुना सा हित्परत्ना करं २८ अत्र कवि
र्वचसां विलासैः रसालं क्रिया संस्फूर्ति रसावतमा ए लक्षणः शृंगारदयः २९ दिने
यः इदं गुण दीना प्रपल्ल एते प्रो संस्फूर्ति निरूपणं कर्तुं सा हित्परत्ना करं ना
चयेयं निर्मा स्यात्ती सप्री को ध्यः चंद पदे गावः किरणः रसालं क्रिया संस्फूर्ति

लंक्रियायास्तत्कारात्मिकाया मेरुलायाः संस्मृतिशोभां हृदि सप्रदेवेन निर्मापयेद्विपश्चित्स
करस्य भुवो मेरुला तं भूतधा त्र्यक्षि मेरुलेति नैर्घट्टकवचनादवगंतव्यं अहं हस्तुर्जिता दर्जिता
गोविता सैरसालंकारस्वरूपपरत्वाकरं सप्रदेवेयमित्यपमासावचं ६ ध्वजं जटाकोटी
रुपादानां श्रीती पर्वतनाथजलधेः पद्मे मां वा विपद्गले सज्जुगम एरिपूषण्ये यी सपु
लंकाराः गवां रसालंक्रिया संस्मृतिमित्यत्र वत्र यस्नेयाः किरणभूमिभूत
राधुपमादिष्ये भेदे पिशु च स्नेषवलेन अभेदा धवसायात्रे देभेदरूपाति
तैरपमादुप्राणितेति तस्यास्तेषां च अंगं गिनावेन संकर इतरेषां तु संस्मृतिरिति लक्षणे
ते अलंकारतरंगे एवं प्राणसित प्रंथपरिसमाप्तिपरिपंथप्रसहप्रशमनपटुतया प्रयोजितवत्तां
शिष्टाचारादुत्तिष्ठत्स्मृती तत्कृति तया प्रमाणवती प्रंथारंभा स्यांगभूतां प्रवरितां यौनः उपेत
वहिरपि हृतं देवता उग्रहृदं सन रूपं मंगला चर्यां शिष्टशिष्टां च अदिने पुण्यं च सुप्रतीकं पुनि

वधश्चस्मिन्प्रलोके प्रेक्षावत् प्रहृत्पंगभूतं विषमा स्रुवंधवतुस्यमस्त्वयत् अत्रवरसालं
 कारादिर्विषयः तदवबोधः प्रयोजनं तत्कामोऽधिकारि संबंधश्च यथासंभवे मुनेयः इदानीं
 स्वयंचेप्रेक्षावती प्रशेवना मुत्पादयितुमाह विरंचितवित्ताकारं चितविपंचिकासं न स्वप्रसर
 माधुरी रसरमाधुरीणागिरः नयतिमममंदिरचुभित सिंधुबंधुभ्रमनिर्गले विराग्ये यित्योऽंग
 नेगाभतः रसरमारससमृद्धिः सिंधुबंधुः समुद्रः भ्रम्याभ्रमतेन इत्यंभूतेतत्
 स्याचिशेषः नवरसज्ञानमेवात्रसारसिका प्रवृत्तिर्न सर्वेषामित्याह रसप्रस
 रं प्रसाराः परमुदे विदधते हेदिमृदिमभाजिकायां नृतैः सुधाकरकरांकरवर्ध
 प्रवृत्तिश्चिश्चिराश्चिरादयेन बिंध्यबंधोपला परमितिपदस्य केवलार्थवाह इति
 धः अत्रयथा सुधाकरकराः शिश्निराशिशिला एव प्रावपंतितपरुषाः तथा सरस
 रसहृदयेष्वेव मुदमुदं चयंति न शुक्लतर्ककेशेषितिकविगिरां सुधाकरकराणां

ह्येन विंव प्रति विंव भावेन साधर्म्यनिर्देशादृष्टं तात्पर्यकारः सच हत्यनुप्रासेन
 यवैपथ्यमिहितुमिह अलंक्रिय श्रवतरेः प्रणीता तयो जिता काश्चित्तायकेन क
 निव्याः सोदीयसाकाश्चित्तायकेन अत्रालंक्रियाशब्दः साध्यवसानलत्त
 प्रतिपादकग्रंथपरः एकप्रतिपत्तिः प्रयोजनं सोदीयसाकुडतरेण द्युसुनिस्पल
 दिपरलोपश्रवणो कुत्तिभरिनिः स्वादरपरिश्रवैः फलेग्रहितात्मभरिश्चितिच
 तात्साधु नायकोरलंतैताच स्वालंकारस्य तद्वैषद्यमाह दिव्येतेतमनायकेन घटिता सैयममालं
 कृतिः स ह्युता कृतिना विदेह तनया वदोरुह स्फाद्यिना तत्ता रुदश कंठ कीर्तिपयसौ तैत्या बहेष्वा
 जुषा तिल्लासेन तद्वेदनीलमणिनोदारेण संसोभते तदेवताह कयस्य तताह क उपमानशस्य
 मित्यर्थः क्षीरमधोद्विपेनीलं ताद्वेत्तनीलतां व्रजेत् इंदनीलसवितेयः सर्वसंपत्तिसाधक इ
 त्तुल्यत्वात् ललितत्वं धोतयितुं तताह गित्यादिविशेषणं इंदनीलपदसाध्यवसानलत्तण्यार

धुनायकपरं अतायकडुर्नायकोत्तमनायकघटितेषु लंकारेषु लोके उत्तमनायकालंकार एव सुह
 शामदरातिशयदर्शनात् तथा विधेस्सालंकारेभ्यो नानादरेभवेत् वैयर्थ्यं शंका तु प्रच्युतप्रभा
 नेष्वेव भविष्यतीति प्रलोकयता त्वयर्थः अत्रेति वा नुप्रालिताति सयोक्ति लंकारः एकेन च रि
 ता र्थत्वादित्यनर्थता उक्ता सामर्थ्यस्थिता वत्परंपर्यानां किं न जायतां काव्यामृताकुलेन या
 म् उक्ता तलानि आरामदिभ्यश्च सासुरभिरुक्तानि येषां मतां सिद्धेन सारसमानितैर्वापि वा कृति
 र्वितनुतां कमपि प्रहर्षं कृतिवत्तु ननु न पदशरणैस्तमैर्नरा व्यंजयंति दौषाहानं शम्भुविभ्रंश
 यतिवामग्यः सहितीलकेऽएव परं काव्यमिमांशया अनारंभेण यत्तेशंकां निवारयामां
 स्पृष्टतरत्र काव्यमात्रं नास्मिन्ति कीर्त्यादयोऽकाव्यं हि निषेधभागितरप्यारमा
 ता संमिततोपदेशकतया नयेव काव्यमिमांसा सारस्वत् क्रियते हि ताहिते हेतु
 कं काव्यममीमांसास्यमिति वदता वक्तव्यं किं विषयाभावात्प्रयोजनाभावात्

स्वित्ररुषार्थपर्यवेसा नभावात्तत्कर्तव्यता बोधक प्रमाणभावाद्वा नास्वः व कालंकार एवम्
 वकाव्यस्य विषयत्वात् नहि तापः काव्यस्य काव्यादिविविधपुरुषार्थसाधनं कालंकार एवम्
 मांसाया अपि प्रयोजनत्वाद्गानां प्रधानफलेनैव फलवत्त्वेनियमात् काव्य साधनं प्रच्युतप्र
 व्यप्रकाशकारादिनिरुक्तं काव्यं यशसेष्यकृते व्यवहारविदेशिवेतरत्तये सङ्कारः एवमेतये
 कांतासमिन्नतये यदेशपुजेति विश्वे लंघनजांघिकां वितनुते कांतिं विधत्ते हि हलाधि
 छुते यत्तरेण विभवां वितोकरं हंस्यं दुग्धे स्वादुतरात्रसान्वितरतिस्फारकलाकौशलं
 काव्यं निर्वर्तमानं बहस्यपि परिस्पंद्य बहंचैते सः परिचटयि विभ्राणं संभावज्जयिजसो विसर्प्य
 तिगुणः सुखे सुपुरुषाचरिदं किंतजे एण हंदि कावालावाः परिचरुते वित्तानं संभाव्यते
 यशो विसर्पतिगुणः श्रूयते सुपुरुषचरितं किंतते न न हंति कावालापाः इति न केवलं हृष्ट
 मात्रफलवत्वं कांतिप्रवितस्वर्गदेरपि फलत्वात् कांतिस्वर्गकलासाधुरासंसारं विपश्चित्तदत्तं

6

त्वात् काव्यालापांश्च वर्जयेदिति स्मृत्या काव्यस्वरूपस्यैव निष्कले स्वर्गादेरपि दूरोत्सारितेति तृतीय
विकल्पेनावकल्प्यते निषेधस्य मुद्रात्समस्तस्य काव्यनिषेधत्वात् अन्यथा रात्रायाणादेरपि हे
यताप्रसंगः स्यात् प्रवणमननादिभ्योऽपि विलुक्कथाप्रवर्तककाव्यनिष्क्रीणमेव श्रेयः साधनमि
ति नन्वातो भगवान्वाल्मीकिर्निर्ममैहिरात्रायाणं असत्कार्तेन कांतारपरिवर्तनयां शुलां
वभ्वंशैरिक्कयालापगंगयैव उनीमहस्यभिधायवेदव्यासोऽपि हेरिवंशनिर्मले प्रवृत्ते सैवे
हवाणिजनताघहरिणा सुधारणिः संसृति सिंधुतारिणी पानं तनामावलि दीनारिणी सव
लुत्पदैर्षपिसाचिकारिणी स्यादितारदीय प्रणवचनैर्विलुक्कथाप्रतिपादतः प्र
शंस्यमानत्वम् उशये विकल्पेऽदं विवेचनायं किं प्रकृषापीपर्ववसपित्वंतदसाध
कृपादेव प्रमाणदृष्टादहितप्रवृत्तिनिवृत्ति सिद्धेरतथा विधस्यास्य तै
षुः तत्साधकत्वस्य पूर्वमेवोक्तत्वात् नहितीयः निषेधशस्त्रस्य अन्यपरत्वात्तां

६

प्रमाणत्वात् अथमन्यसे उपदेशं तदा देवदेव हिताहितप्रवृत्तिनिवृत्तिसिद्धौ कौत्सारितेति तत्तं
 यथाभावाद्देयप्रीतिमिति मैवं अतिशयसद्भावात् तथाहि उपदेशो नाम कर्तव्यं
 रवो धर्कं पौरुषेयमपौरुषेयं वा वाक्यं तदेव शासनात् सास्त्रं तदुक्तमाचार्यैः प्रामाण्येण देयति
 वीनित्येन कृतकेनेऽसांयेतोपदिश्यते तदष्टास्त्रमभिधीयते इति सावोपदेशः श्रेयः साधुं पुंसं
 मितः मुहसंमितः कांतासंमितश्चेति तत्र प्रभुसंमितो वेदः शब्दप्रधानत्वात् यथाह्येते प्रभुवर्तिना
 त्रेण पुंसः प्रवर्तयति निवर्तयति च अन्यथा देवमापादयति एवं वेदेषु शब्दप्राधान्येनैव नि
 योज्यात् यथाप्यं प्रवर्तयति निवर्तयति च विपक्षे प्रतिवाप्यं सूचयति अत्रार्थस्य प्राधान्यमा
 त्रत्यागः न स्वरूपतः तथा चेतनमत्तप्रलयितवदप्रवर्तकतैव वेदस्य स्यात् शब्दश्चात्र वि
 धिप्रत्ययोपलक्षितं वाक्यं तस्य प्राधान्यं प्रवर्तकत्वं तेन शब्दप्रधानं सास्त्रं प्रभुसंमितं लक्षणं
 चोक्तं भवति ननु पुरुषप्रवृत्तिरूपं भावनां विदधानं प्रत्यय एव प्रवर्तकः तस्य प्रेरणार्थं विधा
 नात् तत्कथं वाक्यं प्रवर्तकमिति चेत् प्रत्ययप्रवर्तकमिति व्याकलयन् सच विशिष्ट इति किं

नाचकलङ्कान् तदा कलने वाक्पमेव प्रवर्तकमिति किमिति नावासासीत् नहि भावयेदित्युक्ते क
 श्चित्प्रवर्तते किं त्विदमेतेन भावयेदित्युक्ते तथा सति असंभयविशिष्टभावानामिधायी प्रत्ययः
 प्रवर्तक इति वाक्पमेव प्रवर्तकमित्युक्तं भवेति इदमुदितमाचार्यैः कारिकायां किमाद्यवेति
 तैः पूर्णः सप्तम्यः प्रत्ययो विधौ तेन प्रवर्तकं वाक्पं शास्त्रे स्मिंश्चोद नोच्युत इति ततो वेद वा
 क्यानामन्यथा पाठे अन्यथा नुष्ठाने अन्यनुष्ठाने वा महान् प्रत्यवायः अध्ययनविधेः फल
 वदध्योववोधपर्यंतत्वात् तेन प्रभुसंमितो वेदः सुहृत्संमितः पुराणादिअर्थप्रधानत्वात्
 अत्रार्थो वाक्यार्थपेदार्थः तस्मात्प्रवर्तकत्वात् तत्प्राधान्यं च प्रवर्तकत्वमेव न विवदात्मकाः
 पुराणादयो वेदवदेवं कुर्यादिति विधिवत्तेन उरुषं प्रवर्तयितुं न शक्ते किंतु देवैः तत्रापि क
 याशरीरवर्णनद्वारा सुहृद्देवपुक्तिमिरनुनाय प्रवर्तयेति कांतासंमितो पदेः
 प्रधानं शास्त्रं कांतासंमितमिति लक्षणं यथा कांता कटाक्षवीक्षणहावभावपदे
 तितथा व्यंजना व्यापारेणैव सर्वकार्यं कारयति एवं काचविद्यापिशद्वर्धते ॥

व्यंजनी हृत्सहृदय हृदया लोकोत्तरवत्कारकारिण्यरामादिवत्प्रवृत्तिनिव्यं न्यावमुत्ता
 दिति व्यंजयंति सरसतामायाद्येवपुंसः कर्तव्ये प्रवर्तयति निवर्तयति वा कर्तव्यादितिकायमपदेशं
 तरा विशिष्टतया नतिरर्थकं नापि पञ्चमः मूलप्रमाणभावेपि काव्यविचारणस्य प्रवृत्त्यपपत्तेः
 श्यते हि मूलप्रमाणभावेपि पदार्थमात्रात्मकस्याप्यवैशेषिकस्य प्रवृत्तिः उपलभ्यते
 पदमात्रासायाः संचारः तद्वद्वाचिभवेत्यति अथ सत्यसंसाध्यायो धोतव्य इत्यत्र अध्ययन
 विधिः प्रतीयते तस्य फलवदर्थवबोधतात्यासिद्धिः अर्थवबोधश्च द्विविधः पदार्थगोचरो
 वाक्यार्थगोचरश्चेति द्विविधो विचारसाध्यः तत्र वाक्यार्थज्ञानस्य पदार्थज्ञानपूर्वकत्वात् त
 स्पच साधुपदार्थानत्वात् पदसाधुत्वमात्रासाया कर्तव्यतापि अध्ययनविधितैवोपपादिता
 अतः तदंशपरस्परव्याहृतपदार्थबोधसिद्धये पदार्थविचारात्मकयोः न्यायवैशेषिकस्य
 योरप्यारंभस्ति नैवोपपादितः एवं वाक्यार्थज्ञानापवाक्यार्थमात्रासायास्त्रारंभोपि ननु
 वाचिमूलप्रमाणभूयतेति अत्रोच्यते कसासंमिततया सारस्येत कर्तव्या कर्तव्योः प्र

वृत्तिनिमित्तजनकत्वात्काव्यमुपदेशांतरमिति अवेचाम ध्वनिप्रधानं शास्त्रं कातासंमितमि
 तिलक्षणं वाचिष्मध्वनयश्च विचारमंतराऽर्वाधा इति काव्यमामांसाकर्तव्यतापिन्यायसि
 द्धा उपलभ्यंते च वदुनि श्रुतिस्मृतिपुराणे उपपन्नो के गुणप्रतिपादक काव्यकर्तव्यताप्र
 तिपादकानि वचनानि उपपन्नो कस्य चरितमुदाहरणमर्हति कीर्तयेच्च जगन्नाथं वेदे वापि स
 प्रीयेत् क उत म प्रलोके गुणानुवादात्तुमान्दिरज्येत विना पशुघ्नात् प्रतियां काव्यबंधस्य
 यशसः शरणं विदुः अकीर्तिकाति नो वै च रुक्वित्वविज्ञेतां कीर्तिस्वर्गपूला माहुरासंसा
 रं विप्रश्चितः अकीर्तिरुतिरा लोक नरकोदै शूतिकां तस्मात्कातिमुपादतु म कीर्तिव्यपो
 हितुं काव्यालंकारशास्त्रार्थः संपाद्यः कविपुंगवैरित्यादीनि अत्र उपलभ्यते भारतवचनानां वे
 दरूपत्वेन प्रामाण्यं निर्वचिकित्समेव उपलभ्यं पंचमो वेदः भारतं पंचमो वेदः तयोर्वेदतोक्तैः
 स्मृतीनां च श्रुतेरूलत्वेन प्रामाण्यं स्मृत्यधिकरणे निर्णीतं ननु काव्यालंकाराणां प्रवर्जयेदिति
 स्मृतिवोधितत्वादेतस्मां स्मृतीनां रागादिमूलत्वं वर्णनायं तदुक्तं रागद्वेषमदोत्मादप्रमादाल

सलुध्वताक्कानोत्प्रेक्षितुं शक्याः स्मृत्यप्रमाणहेतवः इतिततश्च वैसर्जनीयवासो ग्रहणस्म
 तिवदप्रमाणमिति चेत् नैवं कथंचिदपि प्रमाणानिर्वहः अप्रमाणवर्णनं प्रकृते तु व्यवस्थया
 प्रमाणमिति चेद्विशक्यते तथाहि यदि निषेधस्मृतिः काव्यमात्रं गोचरयेत् तर्हि सामान्य एव देहपु
 ष्टेदः स्यादिति न्यायानुगृहीततया विशेषवचनानां बलवत्त्वाच्च तदनुरोधेन सामान्यनिषेधो
 ऽसत्काव्यविषयप्रमाणमश्रूयते विशेषस्मृतयश्च स्वार्थे निष्प्रतियक्षतया निरुक्तं प्रामा
 ण्यभेदे रन्त्रित्यभयानां प्रामाण्यं व्यवस्थाप्यते अतो न कश्चिदोषः अथैवमपि काव्यमा
 त्रं सामान्यमूलभूतप्रत्यक्षप्रत्यक्षो विना न वैदिकं मन्त्रः परितुष्यति भवान् तर्हि तदुपमासेन भवे
 तं परितोषविषयमः तथाहि अध्ययनविधिः वैदिकपदपदार्थवाक्यार्थमात्रां सामां प्रयो
 जक इति हितयोक्तं स एव विधिः काव्यमीमासा प्रयोजकोऽसु संत्येव हि प्रायसो वेदेष्वपि का
 व्यलक्षणलक्षितानि अदोषालिसगुणानि सारलंकाराणि वाक्यानि गुणानि अर्थव्यत्यादयः
 ते च यदेकस्मिन् रूपे हे रसने परिचययति इत्यादौ संभवन्ति अलंकारादुपमादयः प्रातेर्भा

येनिमेतु उमानवा एवे शुद्धिनिस्पादौ संति त्रिंसदस्य जघने योजनानीत्यादौ अतिशयोक्तिः प्रा
 णनुपरवाहन् अविषणै इत्यादौ रूपकं यस्य प्रशंतः प्रहरासशेफं उपेयमेपरामृशनायेव
 पत्नौ नुसतीमुवासा इत्यादि शुभ्रंगारसः तेषामसुराणां तिस्त्रः ३२ आसन्नित्यादिषु वीरसः
 योवा अस्पपशु प्रतिमां समित्यादौ विभत्सरसः कोमेहः कः शोक इत्यादौ शांतरसः एवम
 येपि गुणलंकारास्तत्र तत्र दृष्टव्याः अतस्तदेव बोधनार्थं गुणलंकाररसादिप्रतिपादकका
 व्यमीमांसारं भोष्यक्षयनविध्यनुमत एवेति संतो ह्यव्यमापुस्मता नचतुर्दशविद्यास्यानेषु
 काव्यमीमांसायां अपरिगणनामुपदिष्टत्वमिति शंकितं तहिरामायणदेरप्यनुपादेयतास्या
 त् तस्माद्विषयप्रयोजनसद्वावन्तिषिधस्यात्यपरत्वात् गुलप्रमाणसद्वावध्वकाव्यमीमां
 साशास्त्रमार्गभणयमिति सर्वमनवद्यं धर्मोतवाणिक्ये स्त्रिभुवनविदिते वारणास्यान्यये
 पः संजातो पक्षिमांवाहते सुहृत्तफले पर्वते शस्यभाग्यं काव्यालंकारकृष्णालुतिरवहृतको
 नाटकादिप्रणेतृस्तस्यालंकारशास्त्रे रघुपतिचरिते वादिमोयंतरंगः इति आमतिभुवनविचि
 चित्रवाराणसीवंशपद्मकरप्रभातभातुनापदेवाकरप्रमाणपरावररपाराणामनमहमहोपाध्या

८ श्री

यप वतिना पपंति तै मंडलेष्वर सनुना मल्लमां वागभरिना कर परिजातेन निर्मलावार फतेन चतुर्दशे वि
द्यास्थान सिद्धं सर कस्य विज्ञाते वता आधर्म संज्ञा विता विरचिते आसद् धुक्कृत तिल क मशो घने
सार सासुर भीकृते साहित्य रत्ना कर नाम नि अलंकार शास्त्रे प्रचार भ संमर्ष तं नाम प्रथम सरंगः १

अस्या मंदिर मंदिरा प्रणयिनो देवस्य रामा लनः स्तंग तुंग तरंग रिंचण भरै रंगा कृता उंवरः ताह
ग निर्मल धर्म सूरिक विता क ह्री ल नी वे लनेः पूर्णः कर्ण म नो हरो विजय ते साहित्य रत्ना करः
अथ कृतिना म के र पु ना प के नाय क गुण अह महा क ली न त्व म दार ता चे त प्या म ह भा ग्य विद
ध भा वो लै ते जः श्वि ता ध र्मि क तो ज्व ल त्व म सी गुण जा प्रति नाय क स त त्र म ह कू ली न ता मा
ह आ वा सः क थ म स्म द्वा दि वे च सां वं शो र पू णं भ वे त् म स्या सा त्प्र भ व स्त्रि न र्ति त नु भू ज्ञा उ स्त्रि
चे दी म यः य त्से भू त भू गार य स्य दु हि ता ग ग ज ग त्पा व नी य त्र व्य क्ति मु पा ग तः कि म प रं य मा त्त
न आ प ति उ दार त्वे म प्या प्र त्या स न्ने सु धां शु वि व मु क रे सं ल द्ध म्मा ण न ता श्र वं त्का च न रे
ने र ले र व न्ति तः प्रा सा द स य्या स नाः सुं द र्य वि ष्णं सु रें द र म णी सं ल प ली ला र से स यु क्तः

10

कथयन्ति राघवविभोरौदार्यमित्युत सर्वसर्वसहैश्वर्यमिहाभाषमुदीर्यते यथा आचक्रवात्नवसु
धातलवक्रवात्सर्वेनिराधिपतयः सुमुखसुरेशः नीराजयन्तिरघुनन्दनपादपीठकोटीरकोटिघटेन
स्फुरन्निदीपैः कृत्यवसुश्रवातुर्यवैदग्ध्यमभिधायते यथा सीताशोकममत्यदैश्वर्यमसुरक्रौंयधिमं
दोदरी कंठेमंगले सूत्रमात्मलघुतामि केशणयो लुनात् हेलोत्सलितसप्तशालविततेः श्वेता
तपताप्रतष्टेतुः सस्यविदग्धताविवरणेजलापिजिलायते तेजः स्वितापाया ततादृक्प्रौढ
दोषाचरतिमुदभरोबुधनकुण्डशक्तेः सर्वत्रोजंभमाणस्फुरणरघुमणिस्फारतेजःखरंशोः तत
द्रुमांजुभांजेविमलतरवियलीरनीरंध्रगर्भेविंकाएवस्फुरन्ति युतिफलिततनौर्ननेकैकसूर्याः
अत्रजलंजप्रकाशकस्फुरधुलतिलकप्रतापसूर्यस्मगगतजहपरिरहितेएकैकस्मिन्नुलं
जेप्रतिफलितमूर्तेःप्रतिविंकाएवएकैकसूर्याः संतः स्फुरन्ति नतुतदितरेसूर्याः संतीत्यपत्तुं
लंकारभेदः अतिशयोक्तिरूपकश्लेषाश्चतेषांचसंकरः धार्मिकत्वंयथा ताताज्ञाचरण
हनंगतवत्संत्यज्यराज्यप्रियंकैक्यामनिकादिएभरतछंदेष्यतावर्तिनः मातायाहि
नसोदरापशरणंलंकारप्रियंपष्टतत्समादाशशरण्येः शुरेश्वरतरेष्वेकैकैक्यजनः उज्ज्व

20

तंसौदर्येयथा यत्सौदर्यमवेक्ष्य जिह्मि नयो वातां वृषणशिता धैर्यं नार्यं वापसार्य सहसा संसृज्य
 लेजा मपि संभोगं किल ववृहत्समिदधेवो राणिकैस्तत्कृत्वा रास्य कनु कामरूपविभवः स्त्रीमात्रे
 नेत्रप्रियः यदिति भिन्नपदं अथ नायकस्वरूपं निरूप्यते कीर्तिप्रतापसंपत्तिः पुमर्थत्रयलोत्तरः
 धुरंधरश्च गुणवाणान्नायकः परिकल्पते तत्प्रतापसंपत्तिं प्रागेव दर्शिता कीर्तिसंपत्तिर्यथा नग
 स्रतप्रसातवाहिमजिनोदशेन नो कर्षितो नैवा संगतिविन्नवं किततनुने पादिकप्रारवि लोकात्तो
 कननें दलं घनविधौ नोपगुं भावेण तो निदीको गुणसंगणद्वयुपते जातो यश्च श्रद्धा यथा वा नुदे
 लाजुष्टसागराद्वयुपते निरुद्धे दोषा कणदासात्कोप्यविपल्लवः शुभयशोमंदारभुमिरुहः नाना
 भूधरबीजसागरसा नगर्भे प्रितो विभ्रति वलं जगनिफलानियत्र वज्रसः संश्लेषसंज्ञा प्रति वैज
 शदेन दावपिरुल्लका लौ विवर्तितौ तेनोद्धतपदेन देशकाले नियं प्रिता त्प्रसिद्धसागराद्वयुपते
 गरस्य व्यतिरेको दर्शितः निरुद्धे दोषा कणदित्यात्राचितथैव अविपल्लवः दलपदे पल्लवव्यतिरे
 कश्च न्यः कीर्तिपदे विपल्लवेनापिरहितः नानाभूधरा एव बीजगनिसागरा एव रसाः अनश्लेषं रूपका

ति शयोक्तानां शंकरः विभ्रतीत्यत्र वानपुंसकस्येति वैकल्पिकोऽनुसभावः धार्मिकेत्यौदार्यवर्णना
 देवतदुभयसंपत्तिरुक्ता तुऽभ्यपतुत्यकौरिकः कामोप्यर्थसिद्धएव धुरंधरत्वं यथा आचार्यवान्
 वररुचिस्त्रिपुरारि सादा कल्पवान् शयनवानपि दानवारिः दिकपालकाविदधुस्तमपानघ
 यद्विभ्रं लेरघुपतौ धरणां दधाते यथा वा म्रुवदं न शीतमवाको कलिर्विजिहोति वा सरवेदे
 अतिनिष्ठुरकर्मस्वपिराग्रे विषतिर्दधितमेगिभोगभोगेण व्यत्येयया शेषाश्चेत्तरुषास्त्रिपि
 ष्टपयुषोऽसर्वेषु नाशयुषः सर्वज्ञश्च चतुष्पदी परिमितां वाच्यं वदेयुः सदा शब्दाश्च क्रमवर्जिता
 यदिसमसाया निधा तदमाताक्रांताश्च विवक्षयारघुपतेस्तत्राप्यगणगुणः अत्र सर्वपदय
 थापयं संवध्यते तरुगुल्ललतादयश्चतुर्भुवांताः क्षीवाः चतुष्पदि परिमितां निति वाग्धेनोश्च
 त्वारिपदानितत्र पदत्रयं पाणिनौ चोत्तरपितुं तमं तेनुरीपमेव वदेति अपमर्षश्च त्वारिवाक
 परिमिता निति श्रुतिसिद्धः वदेयुः संभावनायां लिङ् वदनं संभावितं वैदित्यर्थः समस्तेति लङ्
 णद्विहृत्स्यर्थे बोधकत्वेऽवितं कानुपपत्तैर्विशेषोक्तिश्च सावाति शयोत्पनुप्राणितेति शंकरः सब
 रितिभावः तत्रापि तथा वा तत्र अतिशयोक्तिरुक्तमनुसंधानेन तत्रैविकामनुपपत्ते १

नायकप्रतुर्विधः धीरो दन्तो धीरो दन्तो धीर ललितो धीर शान्तश्चेति गंभीरसारसंयत्नः कृपावानविक
 त्यनः परकायगुणग्राहि धीरो दन्तो निगद्यते गंभीर्ये हर्षमर्षादिव्यंजु कविकारशुन्यत्वं यथा राजास्थो
 वा वनस्थो भवति रघुपतिस्तुल्यवत् प्रकाशः कैलासोधारणदीनप्रणयतिगुणनद्गता त्रीव
 णस्य सीताश्लेषान्निलाषिण्यपिगलविचित्रेन्यस्तशस्त्रः कृणवान् लज्जासिंधोर्ते मज्जत्यवनेत
 वदनः किं नरैर्भीयमानः चञ्जैर्विकस्यते दसो वली धीरो दन्तो मतः यथाः ररे लंके शरामं किमिति
 मगयति तिष्ठेति एतन्निष्ठमिष्टे प्रौढे प्रायति काज्जते तज्जरसभरात् समगगन्वम्पुर्वेनीला प्राणज्जली
 नां पदमतिकठिनान्ती इजित्प्राणवायून् कांज्जसत्कालखंजवत् कवलहृतौ व्यग्रभावं भजेते
 स धीरल्ललितो नेतानि श्रितो भोगलं परः यथा राज्याभिषेकशमनंतरकाले मेव शमे एसादर
 समर्पिते राज्ञ्यलक्ष्मीः शत्रुघ्नलेख्मणपुरैरूपचर्यमाणः सम्राज्यभोगनिरतो भरते वधवे धीर
 शान्तः शान्तिवैर्षदीप्रो विप्रो निगद्यते यथा गंगादीनां नदीनाममलिनप्रलिने हंससंसेव्यमाने
 स्नानाश्रुताः प्रशान्ताः शुभशितप्रसितन्यस्तसस्तत्रिभुङ्गाः संतः संतोषवन्तो महितमहितहृद्वा
 मनामभिष्टमं जायन्त्यप्यंशुयं निलयमकलेयन् भासुराभसुरेशः एते नायकाः सर्वरिससाधा

राज्यश्रियंस्तवचिरायवशंवदत्वं इतरेषां स्पष्टं दृष्टं अथ अष्टविधाः प्रंगारनायकाः नि
 रूप्यं ते स्वाधीनपतिकस्यैका तथा वासकसज्जिका विरहे कंठिता चैव विप्रलेखाश्चरं जिता क
 लुहांतरिता चैव तथा पोषितभर्तकाः तथा भिसागिकचेति नायकास्तु अधा मताः स्वाधीनपति
 कासास्यात्तयापत्या नित्यलो लिता यथा दोलायामभिरोप्य मंदवलनैरांदोलयन्नादंतकैलिका र
 नन मंजुवंजुललिता कुंजे संचारयन् स्वदं मोक्षनेसारसारजसां दोदेन शान्तिं नयन्नामो लाल
 यते विदेह ततयां भुत्सां संसंगितां कैलागृहे तथा तानमलं कृत्य स्मरातुरा प्रतीक्षते पादपि
 ते सास्मात्वासकसज्जिका यथा कैलिसप्त नि सज्जेते स्थितवती स्वांगं मुहुर्भूषितं पश्यंति मुक
 रेभ विस्पतिरते संकल्पयंति क्रमं दृष्टुं दिवसात् समयस्यासन्नभावं मुहुर्वाला मे भवतः प्र
 तीक्ष्णपरा मारा माहं कृपाः विरहेण कृत्यैकं ठा विरहे कंठिता प्राप्ता यथा हस्तमस्तमुरवा
 बुजानवरतं दारे चिधते स्थितित्वमागे वलितं सखा जनमपि त्वामेव समन्यते एकां प्रेषित्व
 विप्रिय सरवी मत्तो पुनः प्रेषयत्याहारादि परं मुखीरपुपते त्वये सावत्स्ये यथा वा कंदर्पो वि
 रह न ते मम सरवाति स्वावकाशं गला चैवुरवजितवारुवं प्रकिरणं प्रारवं कंठं दृष्टुं च वं च

तनूतारेण विकरैश्चैत्रावलैसांप्रतहंतोदीपयति प्रियोरधुपतिर्नयितिका मे गतिः प्रियेण वं
 चितं हे पाविप्रलब्धास्मरातुरा यथा स्वसितमदिते मे तत्समै संकेते तं मे हि शिरयति हि चंद्रो न
 त्वेति मम चंद्रः अजेति रज्जुनिकालः सांप्रतं यातयामः स्वभवनमपि सरयः सत्वरं यातयामः
 अहो इति विदे क्वचिन्ना तत्तपे कांते रवं जितेष्वा कषयिता यथा ममैव व्यायोगे नातत्तपः क्वचि
 दधः कृतजीवनायासाग चित्तु हिन काष्पप्रवो नलित्याः लीनश्चिपो क्वा लित्ता लिगिरो विव
 श्वात् उल्लाति पदपतनेन पुनः प्रहर्षं निरस्पदयितं कोपात्पश्चात्तापमुपागता कलहंता
 रिताताम कलाविद्भिर्दृष्टा हता यथा प्राणं पंचचिरं चिना मम कृतो वाणश्च तन्यारणः पं
 चैकत्मप्रवस्तु यापिते भयंते मम माशंकिते षष्ठं प्राणमहं नराद्यवप्रययत्प्राग्चिना संस्थि
 ता कोपादेष विध्वंस्यते स्मरशरग्राहेनैव सिकथं देशं तरंगते कांते त्विन्ना यो पितृभर्तृका
 यथा रात्रे गच्छत्यसुरविजयं कर्तुं कामे वनांतं भूतं दिव्यादिनशसिकलापांतुरः कांतिपुरः
 कंदर्पाग्निर्दधति वयुषि स्मरं मंगारजं मंगचक्रैर्न सितपटला रूपणलोपमुद्रं अमुरारव
 रदयः अनुरक्ता स्वयं याति कांतं यासां भिसारिका यथा रावणवरणात्तजोराघवं मदनं तुरा प्र

निवेदेनिदाघातव्यालीवमलयदुमं यथावाद्योविद्योरखुरस्ततस्तिरजः स्फुरं धकारा हतेसं
 पञ्चनिप्रवेक्षपाणलतिकोहतीकृतालेवनाशुंजालघुतिजं वरांवरधाप्ररोपमोमोत्मुखीश
 ५० उभारभिसारिकारधुपतेरंममालिंगति एताश्चमुग्धामध्याप्रगत्येदेनत्रिविधाभवंतितस्मांसु
 रूपंसतरंगेतिरूपविष्णामिः ताः पुनरप्यस्मिन्नादिभेदेनवतुर्विधाः तासांस्वरूपं कामशब्देन
 सिद्धमितिनेहप्रपंच्यते अथेदानीमुक्तलेखेनविशील्यस्यनायकस्यकथाशरीरप्रवर्तककाव्यलि
 लक्ष्येषुएवैतत्सामग्रिंदर्शयति वीजंहितस्याकवितालतायाः प्रांचोवदेतिप्रतिभाविशेषं
 शत्काव्यशास्त्राद्यवबोधनादिज्ञावसेकादिकमीरयंति प्रतिभेत्यातश्चोपसर्गेइत्यादि अ
 केसरिचकारकेसलायामितिकरणार्थता प्रतिभात्मनयेतिप्रतिभास्मृतिव्यतीतविषयोमति
 रगामिगोचरावुक्षितकालिकीज्ञेयाप्रतात्रैकाल्यगोचरा प्रज्ञानवनवोक्तैषशालिनीप्र
 तिभांविदुः शृङ्गलक्षणाप्राचीनजनकतमुक्तविशेषसमुत्पादिताशक्तिः प्रांचिताकवितैवन
 प्रसरेत्प्रसताचोपरहसनीयास्यात् तस्याविशेषनुद्धोधसंकवितालतायावीजं प्रधानकार
 णंप्रांचःप्राहुः काव्यानिराममणदीनिशासुशब्देनकाणदपाणितीयानि आदिशब्देन

गजतुरागखड्गादिशास्त्राणां परिग्रहः यथा हि दितिपाथः पवनदीनां कारणत्वेऽप्यंकुरोत्पत्तौ
 अंगरंगत्वात्प्राधान्यं वीजस्य एवं प्रतिभासत्तेरपि कवितोदये अंतरंगत्वाद्युत्पत्तिमांश्चावि
 र्भूते दोषनिराकरणप्रभृतिस्तत्त्वेषु प्राधान्यमिति भावः अधुना काव्यसामान्यलक्षण
 माह सगुणलंछनीकीर्त्यं प्रदायौ दोषवर्जितौ पदशब्देनात्र पदसंदर्भमिदं वाक्यं ल
 द्यते तत्रैव काव्यलक्षणसंभवात् पदं च विभक्तं तं वेद्यं मुञ्चि तं तमिति पदलक्षणस्य
 प्रत्येकसमुदायपक्षयोरेव्याप्त्यसंभवे दोषप्रसत्तात् पदं विभज्यते वाचकं लक्षकं चैव न
 व्यंजकं चेति तत्रिधा आद्यं लक्ष्यति साक्षात् संकेति तार्थस्य बोधकं तेषु वाचकं संकेति तौ गृही
 तसंबंध इत्यर्थः ननु कीदृशं शब्दार्थयोः संबंधः न तावत्तादात्म्यं विलुप्त एतया प्रतीतेः ना
 पिकार्यकारणभावः शब्दस्य नित्यत्वे गानकार्यत्वे च स्वार्थेन सह कार्यकारणभावाभावात्
 नापि देशकालविनाभावः भिन्नदेशकालत्वात् नापि संयोगः शब्दस्य द्रव्यत्वे गुणत्वे वा स्वा
 र्थेन गुणेन द्रव्येण वा तदयोगात् तन्मर्थस्मृतिजनकशक्तिरेव संबंधः अग्रहीतस्मत्तस्य
 कार्योपयोगात् अन्यथाऽप्युत्पन्नस्यापि शब्दादर्थे विशेषप्रतीतिप्रसंगात् ग्रहणाय

तायां स्वजनार्थस्मृत्यैव साधुमानादन्योन्याप्रयप्रसंगात् नापि पूर्वपूर्वस्मृत्या तदनुमानात्
 तरोत्तरस्मृतिर्जन्य अनवस्था प्रसंगात् किंच यत्र संबंधिदर्शनात् संबंध्यंतरस्मृतिसत्र
 सादृश्यविरोधादिरेव संबंधो नियतः सच प्रकृते नास्ति तस्मान्न शब्दार्थयो संबंध इति
 अत्रोच्यते अस्तु शक्तिरेव संबंधः सच संकेतिग्रहणकाल एव गस्यते तज्जनितसंस्कारः श
 देन स प्रकृतः सतामात्रेणार्थस्मृतिर्जनयति न त्वर्थप्रतियोगिकसंबंधविशिष्टशब्दज्ञा
 नमर्थस्मृतिहेतुरभ्युपगम्यते तथा सतिसंबंधस्यापि विशेषणकोटिनिवेशनेन संबंधां
 तराभ्युपगमप्रसंगात् अर्थस्यापि संबंधे विशेषणतया प्रपञ्चमवगतत्वेन पुनस्तदवग
 मयशब्दवैयर्थ्यप्रसंगाच्च यत्तत्कमन्यत्र सादृश्यदिरेव संबंध इति तत्र क्तव्यं किं शब्द
 र्थयोरपि सादृश्याद्विनाभावोऽतः शब्दार्थवदन्यत्रापि तत्माभूदिति किं वा तथाभावा
 त्प्रकृतेपि स्मृत्यभावेति नायः शब्दार्थयोस्तदसंभवात् न द्वितीयः अन्वयव्यतिरे
 कस्मिन्त्वात् तृतीयेपि शक्तिसंबंधमगच्छत्यस्मृत्यभावे आपाद्यते उत संबंध एव ना
 स्तीति तद्वितीयः कार्यगम्यत्वाच्च तिलक्षणसंबंधस्य नायः मम माता वंशेति च तस्मिन्

तन्न शक्तिरस्ति स्मृतिर्नास्तीति व्याघातात् तस्मान्न शक्तिसंबन्ध इत्यनवघं न्यमुखेन वाचकं भेदे
 विवक्ष्यन् वाच्यभेदे माह जातिगुणः क्रियाद्रव्यसांकेतिकं जातिरेव वा तत्र तावत्सत्ये वा स्पृशं
 शब्दस्यापि मर्थ इति समर्थग्रहेण शब्दार्थविशेषप्रतीतिः अन्यथा तेन न्वप्यतिरेकाभ्यां
 संकेतसहकृत एव शब्दार्थबोधपत्तीति सर्वसंप्रपन्नं संकेतग्रहश्च जातिगुणक्रियाद्रव्ये
 पुजातावेव वा जात्यालिंगतव्यक्तौ वा अन्यथा हेवा म त भेदे न भवति ननु व्यक्तीनामर्थ
 क्रियाकारित्वात् तत्रैव संकेतग्रहः किं न स्यादिति चेत् तत्र एषा प्रः किं सर्वसु व्यक्तौ पु उत
 तत्र त्रैकदेशनेन व्यभिचारात् किंच व्यक्तिसंकेतपदो गौः शुक्लश्रलो जित्य इत्यर्थभेदाभावे
 तपययित्व प्रसंगः या तु व्यक्तिः स्वसमानव्यत्यंतरवाहृत्य रहिता यथा आकाशव्यक्तिः सा
 तादृशव्यक्तिरेव शब्दार्थोत्सु आनेत्यव्यभिचारादिदोषाभावात् इतरा सु व्यक्तयो जात्या
 लिंगिता एव शब्दार्थः केवलजातेरेव क्रियासु न्यतया पुरुषप्रवृत्ति योग्यत्वाभावात् प्रत्येक
 मसंकेताहत्वेपि मिलितयोः प्रवृत्तिनिमित्तत्वमुपपद्यते उक्तविध्या विशिष्टस्यैव शब्दा
 र्थत्वे प्रामाणिके गौरवमपि न दोषमावहति ततो जात्यालिंगताव्यक्तिः शब्दार्थः इति नैया

केवलव्यक्तैरनेनैव व्यभिचारदोषप्रत्यार
 १५

शब्द

यका प्राङ् : वासाः पुनः सर्वस्य दणिकत्वात् सामान्यस्यापि कल्पमानस्य तथा त्वेन अमायो
हंशब्दशंकेतनिकेतनमाङ्कः शाब्दिकास्तु जात्यादिवत्तुष्टयमपि यथा यथं प्रवृत्तिनिमित्तमृचुः
उक्तं च भाष्यकारैः गौः शुक्लश्च लोहितस्य इति चतुष्टयी शब्दानां प्रवृत्तिरिति गवादयः शब्दा
जातिवाचकाः जातिर्नो मिमिन्नेषु नुगतबुध्यालं वने भरतस्ततः प्राणप्रदो धर्मः उक्तं हि वाक्ये
द्वये गौः स्वरूपेण न गौर्नाम गौर्गौत्वा निसंबंधा गौरिति शुक्लादयः शब्दा गुणवाचकाः गुणे
नाम लक्ष्यसत्ताकस्य विशेषधायको रूपादिर्धर्मः पाकादयः शब्दाः क्रियावाचकाः क्रियानामपूर्वा
परीभूता च यो धर्मः इत्यादयः इत्या वाचकाः इत्यनामवक्रायदृष्ट्यादित्यादिष्वर्थे प्रउपाधि
त्वेन निवेष्टितं इत्यादि शब्दानां संस्वरणबुद्धिनिर्प्रस्यं संस्तक्रमं स्वरूपं ननु आनंत्यव्यभि
या व्यक्तिसंकेतं विहाय जात्यादौ संकेतः स्वीकृतः तत्र जातेरुच्यते त्वेपि गुणक्रियायदृष्ट्या
शब्दानां प्रवृत्ते तत्वाभावात् सदेव स्य इति चेत् त्रैवं गुणदीनामपि एकैकत्वां गिरात् शु
क्तिस्फटिकादिषु प्रुक्ते गुणस्य जेदेन प्रतीतिभ्रान्तिरेव दृश्यते च वक्रतरतरं गेषु प्रतिविबुतेतस्य

का

रवेरेकस्यापित्तदाश्रयभेदेनभेदाध्यारोपः तदेवंजात्यादिवतुष्टयमपियथायथं प्रवृत्तिनि
 मिमित्तमिति स्थितं अत्रेव न सत्तत्पक्षेऽप्यपरितुष्यतः सर्वत्रापिजातिरेव प्रवृत्तिनिमित्तमिति
 मन्यन्ते अपरितोषश्चेत्यं न तावज्जात्यादिवतुष्टयमपियथायथं प्रवृत्तिनिमित्तं प्रवृत्तिनि
 मिन्नूवैति ध्यायतेः एकस्याएव जातेः प्रवृत्तिनिमित्तत्वे भवतितद्देविध्याभ्युपगमायोगात्
 तथा च गवादिशुक्लानां गोत्वादौ शंकेतः शुक्लादीनां शुक्लत्वादौ पक्षादीनां पाकत्वादौ जि
 त्यादीनां च वैशेषिकमतेन अहरहः शरीरभेदसिद्धौ तत्रापि जित्यत्वादौ वेवे तियुक्तं यदुक्तं
 वास्यैः सर्वस्य चैकिकत्वात् सामान्यस्मापिकल्पमानत्वेन तथा त्वादभ्यापोहः शब्दार्थ इति तद
 युक्तं सर्वस्य चैकिकत्वे मानाभावात् प्रत्यभिज्ञया स्यादित्यसिद्धेश्च न चान्यापोहस्य शब्दार्थता
 घटप्रतीतौ तदपोहरूपा अघटप्रतीतिः तत्प्रतीतौ च तदपोहूरूपघटप्रतीतिरिति परस्य
 एव श्रयत्वप्रसंगत्वे यच्चैतन्तैषा यकैः जात्यालिंगात्वायक्तिः शब्दार्थ इति तत्सु सुप्रः सर्वो हि ध
 म्ना शक्तिस्वकेन केन चिदर्थेण सामान्येन वा घटितो वेद्यते गोव्यक्तिश्च न गोशब्दात्वात्तिस्विक

धर्मघटिताप्रतीयतेन प्रत्यक्षेणैव अस्य ऽस्य विलक्षणज्ञानं शब्दाद्भवति किंत्वा कृतिधर्मिकं
 तथैव तथा च विशेष्यताभिधाने तस्मात् शक्तिविशेषण इति न्यायो न विशेषण भूतानातिरेक
 शब्दार्थः न च ज्ञाते रूपलक्षणत्वं शङ्कनीयं धर्मिकि धर्मोतिरेक्या हततया प्रतीयमानं उपलक्षणं
 यथा गृहे प्रतीते काकः इह तु न शब्दाद्यत्वे ईर्मांतिरेक्या हततया प्रतीतिः किंत्वा कृतिध
 र्मिकतयैव इत्याहुतिविशेषणमेव ननु कार्यनये व्यक्तिमात्रस्येति सैव शब्दार्थः इति चेन्न
 आहुतिधर्मिकतयैव व्यक्तिरन्वयिनीत्याहुतावेवान्वयधी न चोक्तते निर्यापिरायाः न क्रि
 यासाधकत्वं योग्यतेति न शब्दार्थ इति वाच्यं न हि कारकत्वं व्याप्यं नियतं व्यापारोत्पादे व्यापा
 रांतरा ऽभ्युपगमे ऽवनस्यापत्तैः किंतु पूर्वक्षणे वर्तित्वनियतं तज्ज्ञातावस्थेव बुद्ध्या हि व्य
 त्पाक्रियासाध्यते इति धीद्वारा अस्ति साधकत्वं माहुतेः कथं पुनरहुतिव्यत्तारे कधी
 वेद्यत्वेप्याहुतेरेव शब्दार्थतानव्यक्तेरिति उक्तोत्तरत्वात् शब्दाद्यत्वे कौधीरहुतिधर्मैरेव ज्ञा
 यते न प्रातिस्वि केन धर्मोतिरेक्याः स्मरति रित्युक्तमेव न त्वेतदुक्तं किमाहुतिः प्रतीता च

क्रिधाहेतुः उता प्रतीता वा नाद्यः धामेदापतेः न द्वितीयः हेतुत्वासंभवात् तथा शब्दधाविषयत्वं
 प्रपिकथय्यतेः अनव्याहृतविशेषरूपाहियक्तिः न च शब्दा तथा प्रतीतिरिति चेत् मैवंत
 सत्ता ता ज्ञाता वा आकृतिः व्यक्तिधाहेतु किं ज्ञायमानो वस्यैव द्विविधा ह्युक्तो के पदा र्थाः स्व
 तंत्रापदतंत्राश्चेति तत्र स्वतंत्राणां ज्ञातानामेव हेतुत्वं परतंत्राणां ज्ञायमाना वस्य तथैव तत्रा
 कृते प्रातिस्विकं स्वरूपं परतंत्रं तच्छब्दात् स्फुरदंतरा विधर्मिभूतव्यक्तिकमेव स्फुरति ना
 न्यथा अतो न धामेदापतिः व्यक्तेशब्दधाविषयत्वे चेत् सिद्धं इदमेव पर्यवसानमपि यदंतर्भा
 वितधर्मिका तर्ह्यमिधारिति अतएव दैवादेतुमानादर्थोपपत्तेर्व्यक्तिधारितिरिति निरस्तं न च
 वं व्यक्तेरपि शब्दज्ञान्यधाविषयत्वे तस्यापि शक्तिरिति वाच्यतापत्तिरिति चेत् मैवं यस्मादेव
 प्राकृतिधर्मस्वभावादेव व्यक्त्यंतरभावस्तस्मादेवात्रागवादिशब्दधाविषयः यस्यां स्फू
 तौ शक्तिः कल्पते तत्र साध्यं शा आकृतिरेकोऽंशो व्यक्तिरन्यः तत्रानन्यलभ्याकृत्यं शस्फू
 तौ शब्दशक्तिकल्पने व्यक्त्यं शस्फूतेरंतर्भावो ऽवर्जनीयातया भवति अनन्यलभ्यविष

यत्तच्छक्ति कल्पनायाः एवं व्यक्तं शको कारणकः स्यादिति चेन्निरस्तं नांतरायकस्य दृष्ट्य
 करणपेक्षाभावात् अतएव न विशिष्टस्य वाच्यताशक्तिकल्पनागौरवं न च शास्त्रमतच उभ
 गापेक्षया उभयार्थविषयत्वस्विकारः शक्तेरनन्यविषयत्वत्वात् न च विषयत्वादिति सर्वमतवधं त
 देवं मतमेवेन जात्यास्त्विच्छेदस्य जातेरेव जात्यालिंगतव्यक्तौ वा अन्योपदेवा संकेतनिके
 तनत्वे स्थिते वाच्यस्यार्थस्य बहुविधमेकविधमेव वा भवति सते तद्व्यपेकः शब्दोपेतयेव
 व्यवस्थितो भवति अप्रिधानत्वात् ननु पति प्रत्ययार्थगोचरात्तस्य व्यापृतिः कथ्यते अप्रिधातस्य
 वाच्यकेस्य इन्द्रियाणामिव शब्दानामपि पदार्थप्रतीतिजननानुगुणं परिस्यंदपरिणामविल
 क्षणे व्यापारो गकार्यः सचकोष्ठगत्याविचार्यमाणः संगतिप्रतीतिसाधनात्मकेषु द्विविशे
 षएव सत्वात्मनिष्ठोपिशब्दधर्मत्वेन व्यवस्थित इति प्राञ्चः साद्विविधा रूढि शूर्वेकायोगश्च
 कावेति तत्राष्टमया श्रीरामचंद्रमवतश्चरणरविंदरेण कथं प्रपुच्छति पदं वदंति यद्
 एतामुनिर्वचिकलत्रवंधंरकरोपिमकरंदरसैरविंदत् अत्र सर्वे विशदस्तदा द्वितीया

यथा काकुत्स्थकर्मकां भोषेशरवर्षिणिनादिनिन्यस्य वंतः क्रतुभुजः कलापिनः एतेभ्यः अत्र स
 र्वेषां शब्दयोगिकाः धर्मेतवर्षिणिवर्षस्त्रिभुवनविदिते वारणस्या न्वयेयः संजातो यत्तमां
 वाक्यतः सुकृतकलं पर्वते सस्यभाषं काव्यालंकारकलासुतिरविशत कोनाटकादिप्रलेतुस्त
 स्यालंकारशास्त्रे रघुपतिचरितेयं द्वितीयस्तरंगः २ वाचकशब्दार्थनिरूपणं भाषितं श्री
 आस्थामंदिरादि एवं वाच्यवाचकतद्वृत्तीनिरूप्य लक्ष्मणकतर्ह्यन्तर्निरूपयितुं अर्थज्ञानस्य
 दृष्टान्तपूर्वकत्वात् सर्वशब्दनिरूपयति योर्थं लक्षणाया शब्दो बोधयेद्भेदकोऽसौ लक्षणाया अर्थप्र
 तिपादकः शब्दो लक्षणा कर्तुं लक्षणायाः लक्षणायेति वाचकादिभ्यः ननु केयं लक्षणा यत्र
 योगात् शब्दस्य लक्षणा कर्तुं त्यजेत्तायां लक्षणायां सामान्यलक्षणा माह वाच्यार्थवाधेत रूढि
 तो वा प्रयोजनात् यथान्यं बोधयेद्दोषाद्व्याप्त्या सा स्पलक्षणा अन्यं अप्यं शब्दस्य मुख्यार्थवा
 धः संबंधः प्रसिद्धप्रयोजनयो रस्य लक्षणा प्रयोजकमित्यर्थः ननु किं शब्दस्य लक्षकत्वं अ
 र्थस्य वा नाधः तस्य स्वार्थप्रकाशनमात्रेणे परतया पारस्पर्येन व्यापारान्तरायोगात् न द्वितीयः

अर्थस्य लक्षकत्वे शब्दव्यापारो लक्षणे संगाकारविरोध इति चेत् उच्यते वाच्यार्थव्यापार एव
 लक्षणवाचकैः समारोप्यते न च शब्दव्यापारप्रंगाकारविरोधः आरोपितः शब्दव्यापारो ल
 क्षणादस्य भुपगमात् न च अर्थस्य लक्षकत्वे कथमजहत्स्वार्थायां स्वार्थोऽतिविरोधमाहः
 केवलसमुदायमेदेन लक्षलक्षकभेदसद्वा दित्य वेहि न च अर्थधर्मस्य शब्दाध्याहरोपेक्तिनि
 मित्तमिति चेत् शब्दप्रतिपादितस्यैवार्थस्य लक्षकत्वादिति वदामः नहि शब्दव्यापारसंस्पर्श
 मंतरेणार्थोऽतिरं लक्षयतुमाहे अथवा प्रमाणंतरोपनाता नामार्थानां लक्षकत्वप्रसंगा
 त् अर्थव्यापारोऽपि शब्दप्रहिता प्राप्त्या शब्दव्यापार इत्युच्यते अतएव सांतरार्थनिष्ठः श
 द्दव्यापारो लक्षणेऽप्युपपत्ते वाच्यार्थवाधरत्पनेन वाच्यार्थस्वाकारे वाक्यप्रामाण्यानुपप
 त्तिर्विवक्षिते न तु वाच्यस्य वाक्यार्थसंबंधानुपपत्तिर्विवक्षिते न तु वाच्यस्य नापि मुख्यार्थ
 स्वीकारे प्रतीतिवादिप्रमाणविरोधो विवक्ष्यते अतएव तदुभयविवक्षया प्रवृत्तं कैश्चिदुक्तं ल
 क्षणलक्षणद्वयप्रत्यासिद्धितं तथाहि वाच्यस्यार्थस्य वाक्यार्थसंबंधानुपपत्तितः तत्संबंधा

ति

19

वशप्राप्तस्यान्वयात्तद्वत्तत्त्वोच्यते इति यत्तद्वत्तत्त्वोच्यते इति नहि विषयभेदे त्वेव तत्त्वोच्यते
मस्ति सर्वेषां प्रदानां लक्षणेन वाच्यार्थभावात् यदपि मानांतरविरोधे तु मुख्यार्थपरिग्रहे
ग्रहे मुख्यार्थेनाविना भूतप्रतीतिस्तत्त्वोच्यते इति लक्षणाद्वैलक्षण्ये तद्वत्तत्त्वोच्यते इति
प्रतिपाद्यते मासमग्निहोत्रं जुहोतीत्यत्रैतत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति
त्रं जुहोतीत्यत्र अग्निहोत्रेनामत्वं तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति
तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति
त्रिणीतं तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति तत्त्वोच्यते इति
क्यप्राप्ताणामुपपत्तिरेव लक्षणावधि उत्तं हि वाक्यप्राप्ताणामुपपत्तिः स्यात् स्वाभिधेयपरेपदे ल
क्षणात्तत्र विज्ञेयावाक्ये लौकिकवैदिक इति अस्ति च गंगायां घोषः प्रतिवसति आदि सोऽ
पहत्यादि लौकिकवैदिक वाक्ये शुभमुख्यार्थमात्रपरत्वे वाक्यप्राप्ताणामुपपत्तिः यच्च पितृवैवा
क्यार्थान्वयादुपपत्तिरप्यस्ति तथापि लेखे सुवर्णध्वजेष्वेवाचिन्वति पुरुषास्त्रयः शूरश्च

१८

रवि

वृष्यश्रयश्रजानातिसेवितुमित्यादौ पदार्थानामन्वयः संभवेऽपि निष्प्रयोजने तात्पर्यसंभवेन वाक्यप्रमाणानुपपत्तेः प्रतीपमानवाक्यार्थं हित्वा शरादित्वं संपदो हेतु इति ध्वनिना स्यते वेदे च वाक्यैर्वेदेऽपि षण्देव तेत्यादौ संभवत्येव वाक्यार्थान्वयेनैरर्थक्यवशेन देवताप्राशस्त्यलक्षणं याकर्मणः प्राशस्त्यं लक्ष्यं तत्सर्पवादाधिकरणे निरीतं तस्माद्वाक्यप्रमाणानुपपत्तिरेव लक्षणद्वये पक्षेति सूक्तं तद्योग इति येषां शब्देन संचंधमात्रं विवक्षितं प्रयोजनं यथा संभवं तत्र तत्र दृष्टव्यं अत्र रूढितो वा प्रयोजनादिति लक्षणविभागपरं शिष्टं लक्षणपरमिति ज्ञेयं तत्र रूढिलक्षणं यथा प्रवाणे भवतो रामकृपालोपधियनिजं कोषं च प्रमयं हित्वा गृहादत्र मयं हिंसा अत्र प्रवाण इत्यत्र विण प्रकर्षं प्रकृतानुपयोगात् रूढितः प्रसिद्धेरेव निष्प्रयोजने लक्षणं प्रापते प्रयोजने लक्षणं तु प्रथमं शुद्धासा रोया साध्यवसाना चेति त्रिधा तत्रासा जहत्स्वार्था अजहत्स्वार्था जिहद जहत्स्वार्था चेति त्रिविधा इतरे तु प्रत्येकं गौणं शुद्धचेति द्विविधे इति फलितो लक्षणसप्तविधेति विभागं सिद्धवत्कृत्यक्रमेण तासां

लक्षणे दृष्टे च दर्शयन्नाहौ जहत्स्वाप्यंति तयति स्तार्थं हि ता परोक्तिश्चे जहत्स्वाप्यंति दामवेत् यदा
 गंगादिशब्दपरस्य तदा देवो वा घृधिकरणत्वसिद्धिस्तार्थं हि ता स्वात्मानं तदा घृथं प्रवर्तयति तदा स्वा
 प्यं परि त्यागा जहत्स्वाप्यं अन्वयं संज्ञेत्यर्थः यथा ग्रामास्त्रयः स्वरहिताः कृधृताः सदैव आत्माश्च
 मध्यमयुताः भरतेन दत्ता ग्रामेण तन्ने तधनाः शतशो महात्तः प्रेक्षाश्च पात्रवशात् निहितानदीषु
 भरतेन संगीतशस्त्रप्रवर्तकेन ग्रामाः स्वरसंदोहात्मकाः स्वरणं संदोहे ग्राम इत्यभिधियत इ
 त्कर्त्तृत्वात् दैवशोधन इत्यस्य धातो रूपं अत्र शब्दश्लेषमहिम्ना भरतेन राजविशेषेण जन
 पदविशेषावतीर्ण इति ध्वन्यते ते च त्रय एव षड्ग्रामस्यैवैको मध्यमग्राम एव च ग्रामधारया
 म इत्येतद्ग्रामत्रयमुदाहृतमित्युक्तत्वात्ता परिमिता इति वध्वनि स्वरहिता स्वरैर्निष्पादादि
 निः संधीभूतैर्हिताः प्रिया इति स्वरूपकथनं सैर्द्धनैरहिता इति निंदा च व्यज्यते किं व मध्य
 मयुता मध्यमेन ग्रामेण संगताः अस्य त्रयत्रयोप्युत्कृष्टा इति भावः एवं भरदत्तग्रामेभ्यो
 रामदत्तग्रामाणामति शयनुत्तरार्धे प्रतिपादितः स्रुट एव अतएवात्र शब्दार्थश्लेषप्रति

प्रोत्थापिताति शयोः स्यनुप्राणिनोच्यतिरेकालंकारः अत्र नदीनां श्रोतोरूपाणं ग्रामाधि
 करणत्वात् संभवतीति नदीशब्दसंस्मिन् मुख्याद्ये गृहीते वाक्प्रकाशभंगान्तेत्युक्ताधि
 कतर शैत्यपावनत्वाद्विद्योतनाद्यतत्संबन्धिनितीरे स्वात्मानमप्येति इयं नदी तस्याप्येति इयमप्र
 सुतप्रशंसा देवीजं सामास्यविशेषकार्यकारणभावस्वरूपाणामन्यतमस्याप्रसुतस्य कथ
 नात्तेषां मन्यतमस्य प्रतियोगिनः प्रसुतस्याम्यतेऽप्रसुतप्रशंसा तत्राप्रसुतस्याप्रसुतत्वादे
 व कथनमनुपपन्ने सत्स्वाच्यपरिभाषागेन प्रसुतमाक्षिपतीति युक्तमस्याः जहृन्मूलत्वं य
 दागुनः स्वाभिधेयविपरीतमर्थबोधयति तदुसा जहृत्स्वाच्येव विपरीतलक्षणेऽस्त्व्यते यथारामः
 सुरसुरदरासदुर्गवर्ती दैत्यः पराक्षे सुरंगवत्समूहः जप्पः कथं वदविभीषणरावणेन स्या
 त्व्युत्तेन मनुजेन परातिनाच हृदि मंजु जिह्वनमभिधेयविपरीतार्थं लक्षयति एतद्वरण्यो
 मुख्यार्पसंभवानुपपत्तिः विरोधः संबंधः सप्रसजयत्वं रावणस्य दुर्जयत्वं प्रयोजनं इयं व्या
 जस्तु ते देवीजं यत्र वाच्ययानिंदयास्तुतिः स्तुत्यावा निंदागम्यते सा हि व्याजस्ततिः अर्थविष

रीतार्थप्रतिपत्तिर्विस्तृतलक्षणमूलैव अजहत्स्वार्थलक्ष्यपति शब्दः स्वार्थक्रियासिद्धौ स्वार्थस्या
 गेन लक्ष्येत् अर्थांतरं स्वार्थयुतमजहत्स्वार्थैकाभावेत् यत्र शब्देन स्वार्थगतक्रियासिद्धये स्वा
 र्थपरित्यागेनैव तद्विशिष्टमर्थांतरं लक्ष्यते यथा ऊं ताः प्रविशंतीत्यत्र ऊं तप्रवेशनामतद्ध
 तः प्रवृत्तलक्ष्यं ते सा जहत्स्वार्थलक्षणस्यार्थः यथा दयादाक्षिण्यदाहत्वधैर्यधर्मदियोग
 एणः विशतिभ्रवतीरामसुधुर्मासिन्निभांसभां अत्र दयादिगुणानां स्वतः सभाप्रवेशसंभवा
 त्सिद्धये दयादिशब्दाः स्वार्थेयादानेनैव तत्सं वंधिनः प्रवृत्तान् लक्षयंति न च स्वार्थाधिरि
 त्यागे तत्र शब्दस्य भिन्नां शांतरे लक्षणचेति एकस्य शब्दस्य एकदैव हतिद्वयापत्तिरिति वा
 च्यं अत्रापि स्वार्थं हितैव स्वार्थविशिष्टेषां तरे सृष्टिन्यायेन लक्षणेण स्वीकारात् तद्विना
 जहत्स्वार्थता कथमिति चेत् न सुभिधामात्रत्यागेन स्वार्थत्यागः गंगया द्यो प्रहत्यादिभ्य
 लवै लक्षणेण स्वार्थहिताप्येव अर्थांतरं वैशिष्ट्येन विहृत्य पुनर्लक्षणयाः स्वीकारादिति
 संतोष्य सभा सदापुत्केष्व्योतनं प्रयोजनं इयमजहत्स्वार्थलक्षणसमाप्त्योत्पत्तौ देवी जंप्र

सुतविशेषाणामप्यादप्रस्तुतस्यगम्यत्वेसमाशेक्तिः तत्रप्रस्तुतसहस्रानुपमर्देनैवविशेषणम
हिम्नाऽप्रस्तुताक्षेपात् अनयोर्जहदजहत्स्वार्थलक्षणयोर्लक्षणं लक्षणं लक्षणं लक्षणं लक्षणं लक्षणं
तिसंज्ञां विनिवेश्यजहदकाव्यप्रकाशकारः जहदजहत्लक्षणं लक्षणं लक्षणं लक्षणं लक्षणं लक्षणं
यजहातिनजहत्तिवशब्दः स्वार्थं पदजिहदजहत्स्वार्थलक्षणं यथा समुद्रकं मासमुपासितो
यो वैकुण्ठलोके वसतिवित्तेने सोयं हरिः संप्रति राम नामासीतासमेतो निवसत्सोयं अत्र
पदेशकालादिवैशिष्ट्यं हरेः पूर्वमभूत्तदेशकालादिवैशिष्ट्यमधुना नास्तीति सोयमि
त्यत्र तत्तांशे स्वार्थं जिहातिरदं तांशे तु ने तोपं जहदजहत्स्वार्थलक्षणं नन्वेवं स तापं ल
क्षणपदद्वयधर्मरत्नकं स्मरतदसाधु अभिधावेतस्या अपि एकपदधर्मत्वेन पदसंघा
तधर्मत्वेन पदसंघातधर्मतया काव्यदर्शनात् अतएव काव्यप्रकाशकारो नैतामुदा
जहारतिनाप्यस्यः परीक्षकः नेयं संभवती चेत् अत्र प्रश्नः किमिह लक्षणं नास्तीति विव
क्षयापरेण नोदाहृतास्यपि नुक्तद्वयएवांतर्भवतीति वा नाद्यः विचारसहत्वात् तथा

हि याक्ता शब्देन पावानर्थः प्रतीयते तच्चा नेव तस्यार्थः न मूलो नाधिकश्चेति स्थितिः सोऽयं
 देवदत्त इत्यत्र तत्तेदं तावद्वेशिष्टं देवदत्तस्य स्वरूपमवभासत इति तावदेवार्थः तत्र तत्तां स
 काधे मूलमिदं तावद्वेशिष्टं देवदत्तस्य स्वरूपमवभासत इति तावदेवार्थः तत्र तत्तां स
 प्रतिपादनीयं तेन तत्तेन लक्षितो दंतमृष्टि तमेव देवदत्तस्वरूपमिधा ऊंठना लक्षणाया
 बोध्यमिति अकामेनाभ्युपास्यमेवेति कथमत्र नास्तीत्येव नक्षीयः न तावद्दी
 यं जहत्स्वार्थोऽयं हिततां समात्रमेव जहत्ति न तु लक्षणा लक्षणा वत्पराय स्वार्थसकलम
 पिसमर्पयति न न जहत्स्वार्थो स्वसिद्धये पदोक्षे पाभावात् स्वार्थस्यैवांशमेदेन ह्यना
 हानाभ्यामुभयवैलक्षण्यात्काष्ठंतरमित्यतैवेयं जहद् जहत्तल्लक्षणा दृश्यते च लोके वेदयो
 अर्द्धमंतर्वेदिमिनोत्सर्गवेदिवेदिविषं प्रोक्षेत्पादौ पदसंघातलक्षणा ब्रह्मवादिनश्चे
 ता मेवोपजीम्यमहावाक्यं च वस्पापयंति इयां सुनेदः अलंकारिकास्तावत्तत्तां श
 स्पेदानियसंभवात्तास्यैव हानं रदं तां श स्पेदानो संभवादहानमिति जहद् जहद् जहत्स्वार्थो

प्राचक्षते वेदंति न सुहृष्टं तदा ह्येति कयो रैक रूप्यापसो यं देव दत्त रस्य त्रापित ते दंत शयो
 रमो न्य विरुद्धो रचित्वागे ना विरुद्ध स्वस्य मा त्रापरित्वागे ने वद्धो पलक्षितं स्वरूपमात्रं लक्ष
 त इति जहद जत्सा चो व्युत्पासत त्वमसीत्पादिमहावाये पितृत्वं पदार्थगत विरुद्धं श्रुत्यागे न
 अ विरुद्ध चिन्मात्रोपादानेन च उभयो पलक्षितमेक मरवं उं वसुभागत्वागे लक्षणाया प्रति
 पाद्यत इति वर्णयन्ति नन्वा लंकारिकोक्तमणेण पूर्वकालोपलक्षितस्यै तत्कालवैशिष्ट्य
 वर्णने पिसंभवत्स्यैव तयो रभेदेन प्रतिपादनमिति चेत्तत्रैवं किं पूर्वकालोपलक्षितस्यै तत्का
 लवैशिष्ट्येनाभेदः प्रतिपाद्यत इत्युच्यते किं पूर्वकालोपलक्षितस्य वर्तमानकालवैशि
 ष्ट्यलक्षणा प्रतिपादनार्थादभेदः सिध्यतीति नाद्या विशिष्टस्वरूपयो रभेदासंभवात् तथा
 सति वर्तमान विशिष्टस्य प्रागपि सत्तावप्रसंगत्वात् नापि द्वितीयः साक्षादेवाभिधाने संभव
 ति परंपरया प्रतिपादनाश्रयणस्यापुक्तत्वात् उभयपद लक्षणाश्रयणे कल्पनागौरवात्
 तथाश्रयत इति चेत्तत्रैवं परंपरयाभेद प्रतिपादनात् साक्षादभेद प्रतिपादने बुद्धिग्राह्य

सदृशित्वान्तर तथाचिनिगमनायां कोहेतुरितिवेत्तुमुत्तिताप्यस्यासाक्षात्प्रातिपादनलान् एवे
 तिब्रूमः एवंवेदांतवृत्तितमार्गेणपदेक्ष्यलेक्षणापक्षवलेनैवनेष्वालंरिकमतेजहदजहदह्रस्त
 एणसिद्धतीतिकेषाचित्तुदाहरणप्रदानविलसितमेव एतास्तिस्मोपिष्णुद्वाराव उपचारेण
 मिश्रितत्वात् उपचारेणामगुणयोगस्तदभावादेवासांश्रुत्वं भिन्नत्वेनप्रतीयमानयोरे
 क्यारेणगुणप्रचारस्तत्सिंहोपप्रितिवक्ष्यमाणेसाध्यवसानप्रमेदेगोरोविषयस्यविष
 यानिगणत्वेनभिन्नेत्वेनाप्रतीयमानत्वात्तत्रापिष्णुत्वमेवस्यात् ननुप्रभाकराः सर्वत्र
 जातिशब्दस्यैवाचिनोपिजिह्वारूपोत्पत्तीत्यादिवुद्देशस्यलेख्यकिलक्षणमाहुः साकुत्रांतर्भव
 तीचेदज्ञानएवांतर्भवतीतिचक्षुमः नह्यत्रलेक्षणाप्रयोजकंतेरि प्रयोजनयोरन्यतरत्संभवतो
 तद्विप्रोक्षणाश्रितेः कागतिरितिचेत्तत्रजातेः प्रोक्षणासंस्कारान्वयानुपपत्त्याव्यक्तिरविनाभा
 चित्यादिप्यतेजात्या यथाभूयतामित्यत्रकर्तापश्यत्यत्रकर्माक्रिययात्तिप्यते यथावायाममि
 त्यत्रकर्मकारकेणगष्टेतिक्रियात्तिप्यते एवमप्यप्रितिमहिम्नापितत्रतत्रपदार्थप्रतीतिर्दृष्ट्या

रूढिप्रयोजनेचिनाहुत्रापिलक्षणायाः प्रसूते अन्यथातिप्रसंगः स्यादितिसंतोषं अत्रापल
 क्षणसंग्रहः स्वार्थत्यागेसमानेपिसहृतेनाम्यलक्षणा यत्रेयमजहेत्वा यजिहत्वा यचितविना
 स्वार्थेकांशत्यागादर्थतिरमेवलक्ष्यते यत्र साजहृदजहेत्स्वार्थतत्त्वमसात्पादिविषयमिति
 एवंत्रिविधानिरूप्यसारोपाया लक्षणमाहुः सामानाधिकरण्येन भेदस्यापह्नवं विना विषयासे
 प्ययोस्तौ सारोपासाध्वामताः आरोप्यमाणौ पतिष्यौ पदानयनरुत भेदो सामानाधिक
 रण्येन निर्देश्येतर्ह्यदसारोपेत्यर्थः एतेन साध्वामतातो मंदुक्तः इयंतु द्विधा प्रकाशौणीवे
 ते तत्रागौणी एणसादृश्यनिमित्ता प्रकाशुसादृश्येतरकार्यकारणभावादिसंबंधनिबंधना
 एतेन लक्षणायाः प्रयोगहतागौणीवृत्तिरितिः तां त्रिकसमयः परस्वोत्तातयः तथाहि
 भाकरास्तावदहुः लक्षणातौगौणस्वार्थभेदः गौणेहिपदप्रयोगादेतौगौणेपेतेतात्पर्यं
 लक्षणायांतुपदार्थतौलक्ष्येसंबंधनिपदतात्पर्यमिति तन्वयमेवभेदो न घटते यथा ल
 क्षणायांसंबंधेसंबंधयोः सतयो रपिसंबंधमात्रान्विते र्थवाक्यतात्पर्यमवधारयति तथा

गौणविमुक्तस्यानन्वयात्सादृश्यसदृश्योऽस्मत्तयोऽपि सदृशमात्रएवतात्पर्यप्रवगम्यतामिति
 चेन्नैवं अग्निशब्दादस्वाप्यस्मितिस्तत्तत्सम्पन्नपपत्तिविमर्शतिस्मात्स्वाप्यतस्वसदृशेष्यंति
 रेस्मतिः सदृशस्मतिश्चसादृश्यव्यतिरेकेणानास्तीतिसादृश्यस्मतिश्चास्येवतत्रनतावत्स
 दृशमात्रेतात्पर्यं यदांतरेणोपात्तयावौनरुत्ताप्यतेः नपिसादृश्यमात्रे समानाधिकरण
 पदप्रयोगानुपपत्तेः अतसादृश्यविशिष्टसदृशस्मत्पक्षत्रैववातात्पर्यं सातु समानाधि
 करणप्रदप्रयोगवत्तादेव अतो गौणसादृश्यविशिष्टान्वितेर्षे वाक्यतात्पर्यज्ञानसमयएव
 पदस्योपयोगः लक्षणायां त्वपेक्षाक्रमवशेनसंबन्धिमात्रान्वितेर्षे वाक्यतात्पर्यसिंबन्धि
 मात्रेपदतात्पर्यंनसंबन्धोयेते प्रतिवसतीत्यनेनान्वयापेक्षेपिनसंबन्धविशिष्टेसंबन्धि
 प्रतीत्यर्थस्तस्य प्रतीतमात्रस्य वाक्यतात्पर्यपूर्वकपदतात्पर्यंरभीवेमानाभावादि
 तिपदप्रयोगापेक्षातत्र यत्रापिगौणे प्रदप्रयोगेनास्ति अग्निरधीतेत्यादौतत्रापिसा
 दृश्योयेतएवपदतात्पर्यपदप्रयोगसहस्यलेतयेवतात्पर्यविधारणतयप्याकाम्ये

का प्रिनियोऽप्या न्वयवलादपूर्वे लिङ्गादेस्तात्पर्यमिति नित्ये पित प्या ननुपद लक्षणयो वा
 क्य तात्पर्यज्ञानसमयेन पदप्रयोगापेक्षा कथं तदिति तत्र पदप्रयोगाधीरिति चेत् वाक्यतात्पर्यं
 प्रतीत्यै वहिपश्चात्तत्रै पदप्रयोगाधीः सभूषकारितामुत्पत्तेः यतएवंगै एपदप्रयोगतात्पर्य
 यनिरूपण पूर्वकमेव चि शिष्टेयै वाक्यतात्पर्यादिशिष्टान्वये परत्वं पदसलक्षणयां तु पद
 प्रयोगनिरपेक्षमेव वाक्यतात्पर्ये जाते पश्चात्तत्र पदप्रयोगाधी अतएव जघम्यत्वंगै एलक्षण
 यादृतिवृत्तित्रपं सिद्धमिति आचार्योऽनरनिर्माणवकरस्यत्र अग्निगतयेगत्पदिगुणसा
 दृश्यान्मा एव के अग्नि शब्दप्रवृत्तिरिति गै एनामप्रवृत्त्यंतरभूरत्विक्किरे तथा चैभक्तं अग्नि
 त्वलक्षितादप्यतिर्यत्यै गत्पदिगम्यते तेन प्राणवके बुद्धिः सादृश्यादुपजायत इति तान्संस्था
 प्रः संबंधोपपत्तिप्रयोजनानिहिलक्षणया वाजं तानीहापि संतिनवा आग्ने किमपरा
 हंतत्र लक्षणव्यहारेण नहि द्वितीयः तेषां हरण नूवतात् न च त्रसंबंधोऽद्विरूपः कः स
 वायमभि प्रायः अवि क्षेयाविनाभाचोनसे भवता त्विरे मासु सादृश्यं तु भविस्मति नहि स

एवसंवेधो लक्षणेन योगातिनिर्वधः कार्यकारणभावादेरपि संवेधस्वल्पमात्रात् प्रयो-
 जने चेत्तादृशप्रतिपत्तिः एवमेव सत्यतया नुपपत्त्या परमपरशब्दप्रयोगसाम्ये नियमानेपि यत्किं-
 चदेवांतरवैषम्यावेले वनेन पदार्थजातिभेदां गा करिष्येति प्रशंगः स्पष्टित्येव किंचदेतत्तद्व्या-
 मुदा हरतां छिलेन्द्रा रिशिरसा र्द्रवत् कैस्तत्कंधरोच्चैरसुगंधारा तैले घृतैस्तवा सिरादंका-
 रः सम्यक्षेव भौ किं प्रमौरधुरा मवीरशुचिना दक्षेण येनाहुतं उवा रोदृशकंधरः प्रशमित-
 स्त्रै लो कतापज्वरः अत्र श्वर्द्धे अगदंकारशब्देन लक्ष्यमाणसौ षधवत्कृतैलघृत-
 संपत्तिपरिकरज्वरनिवर्तिकत्वादि वैषम्यगतगुणसादृश्यनिमित्तालक्षणागौणी यथाकः अ-
 विधेयाविना भूतप्रतीतिर्लक्षणेन व्यते लक्ष्यमाणगुणैर्योगात्तु तै रिष्टासुगौणतेति गुण-
 श्रस्यपरसाधारण्येन लक्षणायाः अत्राप्यास्वाप्यगितानामप्यंतिरप्रवृत्तिनिमित्तत्वे वैष-
 धिकरणदोषः परगतानां तु स्वाप्यसंवेधानां लक्षणा नुपपत्ते साधारण्येन कश्चिदोषः
 उत्तरार्द्धे तापहेतौ दृशकंधरेतापशब्दप्रवृत्तिनिमित्तकार्यकारणभावादिसंवेधरतिशु-

कृतत्वात् उभयत्रापि विषयनिर्माणभावात् सारोपता एव हेतुवत्त्वे च त्वैष तेन तापवत्
 त्वेन प्रतीतिः प्रयोजनं ह्यंहि विधापिरूपकदेवीजं मुरं वं इनेत्रानंदं श्रं इति च उभय
 मूलत्वेनैव रूपकस्येतिः उपचारश्च कार्यकारणभावतादर्थ्यत्वात् त्विभावावयवा
 वयविभावेतात्कर्मरूपनिमित्तातां पांचविधेन पंचधा वर्तेत तत्रासु उदाहृतः तादर्थ्येन य
 या इदं स्थूलं सूक्ष्मं सूक्ष्मं स्वस्वामिभावेन यथा राजकायप्रहाराजानां अवयवावयवा
 भावेन यथा अहं ग्रहस्तो हस्ततात्कर्मण्यथा अतदा तदा इत्येतेषु क्रमादि एव प्रद
 त्वा तुल्यं यत्त्वसामर्थ्यकौशलविशेषरूपप्रयोजनानि त्वानि साध्यवसानां लक्ष्यति
 निता एषा विषयो तेन यदि साध्यवसानिकासा पूर्वविधिधातेन लक्षणा सप्तलक्षिताः अ
 येन विषयिण विषयनिर्माणेना भेदप्रतिपत्तिरध्यवसायः तेन सहिता साध्यवसाना
 तत्रासायथा अयं कामधेनु रित्यत्र अनवरतवितरणशालित्वगुणसादृश्यादामेका
 मधेनु रूपताध्यवसानं सर्वदैवमिन्नत्वप्रतीतिः प्रयोजनं द्वितीया यथा अयमशुद

के लोकांतां अत्रा मुदयहेतुत्वाद्वाग्ने मुदयशब्दप्रवृत्तिः अयमिचारेण कार्यनिष्पाद
 कत्वमिहपिप्रयोजनं अत्रोभयत्रापि अयं शब्दो नरा मास्व विषयपरमशी तदात्मा
 रोपत्वप्रसंगत् किंतु तद्वत्तेदं ता प्रात्रं परमशब्दविषयिणी मारोप्यमाणं कामधेनुमे
 वपुरेवत्यभेदाध्यवसायेनेदं तथा चिह्ननष्टितद्विशिष्टावविषयिणी कामधेनुनिगा
 एविषयतया स्वतादात्म्येन प्रतीयते एवमयममुदय इत्यव्युत्पन्न इयमिति शब्दोक्तैर्वि
 ज्ञेयं अथ वसितप्राधान्येति शब्दोक्तिरितिलक्षणात् सप्तेति जहलक्षणा अजहलक्षणा
 जहदजहलक्षणा शुद्धसारेणा शुद्धसाध्यवसानाचेति पंचशुद्धाः गौणसारेणा गौणसा
 ध्यवसानाचेति द्वौ गौणौ तयोर्गौणयोगादेव शुद्धाभ्योभेदः शुद्धत्वेन सा मगौणत्वं
 मेव आरोपाध्यवसानाभ्यामेव गौणोर्मिथोभेदः सारेणाध्यवसानयोः शुद्धयोश्चैता
 भ्यामन्योन्यभेदजहदक्षुद्धाभ्यसु कार्यकारणभावादिसंबन्धनोपकाराद्भेद इति ननु
 त्रापिसां कथं शिंका एव फलतो लक्षणायाः सप्तविधाया अपि त्रिविधसंकरेणैकवि

धसंस्पर्शमेवमेवनेप्रत्येकंचातुर्विधेन अष्टाविंशतिभेदाः भवन्ति शुद्धभेदैरविमेलने श
 ताधिकात्यनः पंचत्रिंशत्प्रकाराः स्वप्रभेदैश्च संकलने संख्यातुमेव न शक्यं ते तस्य
 काराः यथाहुः संकरेण त्रिरूपेण संस्पर्शाच्चैकरूपेण अस्मा संकलनेनोपमयावि
 शतिरारिताः पंचत्रिंशत्समाख्याताः शुद्धभेदैः समं ११११११ स्वप्रभेदैरलंकारैश्च निभेदै
 श्च संगताः विचिन्वन्ति चकारं संस्वामत्सरणी प्रसंख्येत्सर्पः संकरश्चांगिभावेन
 संशयेन एकवचकात् प्रवेशेन वेति त्रिरूपः तत्राग्रे यथा संवर्धयंतं निजजीवितेन
 शुचिं सदा कातुवमं बुराहिं विनास्पृशमस्पृशत्प्रपावा निषंगान् निभते विशेता जी
 वितेन जलेन प्राणेन च शुचिं वडवं वडं वाग्निं शुद्धं वा एतं च अत्र जीवनादिशब्दश्लेष
 मूलका भवसायेन सागरः स्वप्राणेन शुद्धं वा एतं च क इती प्रतीयते तद्विनाशनर
 पानुचितकमचिर एज निवाल ज्ञाशरस निषंगकोटि शयने हेतुतयोत्पद्यते साधे वाचक श
 द्वाभावाद्भवेति श्लेषमूलति शयोत्पद्यते दोषं संकरः लज्जायाः कविष्ययन हेतुत्वेन तस्य पतन्यतदंगत्वं

इदंतामात्रनिष्ठत्वेन विषयनिर्गण दयमग्निरिति वत्साध्यवसानायात् ६

27

लज्जानिद्रयोश्चेतनधर्मयोश्चेतनेरामवाणोऽसंभवात्तज्ज्ञाशब्देन तत्कार्यभूता समुद्रांतरशोषणरूपा नुवि
तकर्मतिराचरणनिवृत्तिर्लक्ष्यते लज्जितोहिनिवर्तते शयनशब्देन च तत्कार्ये निर्व्यापारत्वलक्ष्यते शयि
तो न व्याप्यत इत्युक्तरीत्या न योर्लक्षणयोरेणां गिभावेन शंकरः संशयेन यथा सचेतनाकांचन पुत्रिका
वा शरीरिणी मन्मथवातुरीवासौ दामिनी स्येयवेती किमेषाकावातजानेरघुवीर्याश्च अत्र कांचन पुत्रि
केत्यादौ कमनीयकंतिगुणयोगात्सादृश्यनिमित्तागौली लक्षणोक्तितावदचिदादं तत्रेवेतिसर्वनाम्न
दंताविशिष्टसीतारूपविषयानिर्गण दयमग्निरिति वत्सारोपायात् अत्रान्यतरनिश्च
यकाभावेन एवेत्येकस्मिन्संदेहज्ञानेन विषयतया संकीर्णमात्रात्संदेहालंकारः एकलक्ष्यका
उपवेशेन यथा संवत्तिसरप्रसारिदिनकृत्सर्वस्वपाटवरोदैत्यध्वांतहरप्रतापतपनोरामस्य कोप
स्तत्र भूमीं घामपिकौशिकोत्सववती चक्रेऽतं वदयंस्तारानेतारि नूतनां श्रियमदात्तयौ लक्ष्मदेशेन
मः कोपि अलौकिकः अलौकिकत्वमेवाह त्रिभिर्विशेषणैः भूमिकौशिकोत्सववती विष्णुनित्रो
न्नतयज्ञवती द्यांस्वर्गकौशिकोत्सववती इंद्रवती प्रसिद्धतपनोदये कौशिकानामुलूकिकानां उत्सवो

29

नास्ति अस्मिन्सुततयेति भावः तारातेतरिसुप्रादेवं देवप्रसिद्धतपनस्तारायतौ श्रियंहरति अयंतुर्वर्ष
 यति प्रसिद्धसूर्यसुपौरस्यदेशेपुरोदिभागेतमोहरति अयंतुरलयोरभेदात्तपोलस्यदेशेतत्करोती
 तिसर्वत्रश्लेषानुप्राणितौ अतिरेकविरोधाभासौ अत्रपाट्युरः प्रतापतपनइतिविषयनिगटणंवि
 नाप्रतापेचौरत्वरूपणात्सारोपेयंलक्षणागौणीसर्वस्वपदेनात्रतेजःसमृद्धिर्लक्ष्यतेतद्रुर्भाकोरेणप्र
 हृतत्वात्साध्यवसाना अतयोर्भिन्नपदस्ययेरपिसमस्तपदस्यैकत्वात्तद्रुतत्वेनैकलक्ष्यकानुप्रवेशे
 नायंसंकरः संसृष्टिर्येषा अत्रेजितं सुरतरोः प्रतिचिं वमिंदोर्भेदः सुपचसुरभेर्विहृतिर्निधीनां हित्वं
 रवेः परिणतिः प्रसवायुधस्य मूर्त्यंतेरं पुररिपोर्जेयतिह शमः यथावा शिष्टानां पारिजातो इजिमकठि
 नताचक्रतास्पृशसूनोऽष्टानां कालवह्निर्जलभयभसितोत्सादनात्तुष्टमृतिः सीतायाः पंचवाणे
 हरनयनशिखिसिन्धोषश्चः प्रजानां शृणुंति कलं कौजगतिवित्तयतेरामचंद्रो महोदः अत्रोभय
 त्रापिमौलसारोपाणंसंसृष्टिः सजातीयानां सजातीयशुद्धसारोपाणं यथा कल्याणकेलिकलि
 नाकविकोविदानां कौत्सहलं किमपिकंजचिलोचनानां कात्सुद्रिवः कमलचंद्रुकुलोद्भवानां कस्यात्स
 चंनकुस्ते भुविकोशलेन्द्रः अत्रकल्याणदिपदानांतहेतौरामेविषयिनिगटणं चिनासादृश्यतरकार्य

कारणभावे संवंध निमित्तप्रवृत्तत्वाच्चरुसारोपाणं सजातीयानामेव संसृष्टिः सजातीयविजातीयसंसृष्टि-
 र्बिषय सत्यं सुरतल्लघुनं चिन्तामणिमहीधरः सपत्सु पर्वणं रामो विषद्विबुधवैरिणं एवमेव सर्वत्र सं-
 करसंसृष्टीदृष्टये धर्मांतर्वाणि वर्यास्त्रिभुवनविदिते वारणस्यान्ने मेघः संजातो पक्षिपां वा कृतसु-
 क्तफलं पर्वतैश्च समभागं काव्यालंकारकलासुतिरविशतको नटकादिप्रऐत्तसस्यालंकारशाले-
 रघुपतिचरितेयंतृतीयस्तरंगः २ तृतीयतरंगसमाप्तः रामश्च निष्प्रयोजने लल्लणभावा-
 त्सर्वत्र प्रयोजनं वाच्यमित्यपेक्षायां तस्य व्यंजकशब्दैकगम्यत्वात् न प्रत्यक्षे व्यंजकं निरूपयति स-
 व्यंजकोर्ध्वजः शब्दो व्यंजनैव बोधयेत् अन्वितेऽपदार्थेऽप्योत्पाप्यंति रंगचरः वाक्याप्येपि स्त्रिया-
 यै स व्यापारे व्यंजनं भवेत् व्यंजनव्यापारवान् शब्दो व्यंजकः पदार्थेऽप्यन्वितेऽप्योत्पाप्यंति रंगचरः वाक्याप्येपि स्त्रिया-
 प्यंति रविषयः शब्दव्यापारे व्यंजने तु व्यति सन्निविधः शब्दाप्येभिय शक्तिमूलत्वेन शब्दशक्तिमूलो-
 द्विविधः अभिधामूलो लल्लणमूलश्चेति तत्रयः पूर्वोदाहृतलल्लणनां प्रयोजनप्रतीतिरुच्चापारः
 सलल्लणमूलो व्यंजनव्यापारः इदमत्र विचार्यते गंगायां घोष इत्यादौ तीरातात्पंतमावनत्वादिकं
 प्रयोगनंतावत्प्रतीयते तत्र शब्दान्वयव्यतिरेकाजुविधानियतपातप्रतीतिः शब्दीत्यवस्थमाश्र-

बलं

यल्लभ्यं न हियं कंचन व्यापारमनं व्यशब्दोऽर्थोतरं बोधयितुं न शक्यं तत्र किमभिधया बोधयति लक्षणं वा किं वा
तात्पर्येण भूतावदभिधया तस्याः संकेतितायै कविषयत्वात् नहि गंगादिपदानां यावनत्वादौ संकेतो दृष्ट
चरता पिलक्षणया पुराचार्यवाधाद्यभावात् न हितत्वं पुराचार्यः न वा तस्मात्तावदः नापि तस्यासंभवावनत्वादि
न संवेधः नापि प्रयोजनस्य लक्षणं किंचित्प्रयोजनं स्वस्यैव प्रयोजनत्वे आत्माश्रयता अन्यस्मिन् प्रयो
जनत्वे तस्यापि लक्षणमात्रशरणतया प्रयोजनान्तरावश्यं भावे प्राचीनप्रयोजनापेक्षायां परस्परश्रयता
अन्यापेक्षणे तु तस्यापि लक्षणत्वेन प्रथमापेक्षणे चक्रकापत्तिरिति तृतीयापेक्षणे चोक्त्याश्रयता तृतीयापेक्ष
णे आत्माश्रयता चतुर्थपेक्षणे तस्यापि प्रयोजनान्तरा कंचित्प्रयोजनमित्युत्तरेभ्यस्तस्मात्कांक्षायाः कुचि
दप्यविश्रान्ते प्रथमप्रयोजनप्रतीतिरेव न स्यादिति ह्यसिप्रतिवेधिकानवस्थानं नृगंगापदेन सप्रयोजन
मेव तदं लक्षणां मैवं प्रमाणविषयातिलंघित्वा त्वयोजनस्य प्रमाणस्य हि प्रत्यक्षादेर्घटादिकं विषयः फ
लं तु ज्ञातत्वादिकं तथा वाप्यप्रयोगः गंगायां घोष इत्यादौ पावनत्वादिकं न विषयज्ञानगोचरेः फलत्वात् तज्ज्ञा
तत्वावस्थिति नापि तात्पर्येति गम्यता पदार्थविगमशमनंतरा चिनीसमन्वयशक्तितात्पर्यं न महतिरित्य
लंकारसर्वस्वसंज्ञाचिनीकारः न च पावनत्वादिरन्योऽन्यत्वरूपः किंच तात्पर्यं न महत्संभवंतरं न संभवतीति

२७

वृत्तित्रयानुस्मृतस्य तस्मै ह त्वं तरसा नुपयते तेन हृष्टेनैव वृत्तित्रयेण सकलव्यवहारेण पतौ वा सेंद्रियसह
कारिणे मनसहृदियां तरहृत्कल्पनावतात्पर्यस्य हृत्स्यं तरत्वे कल्पनमयुक्तमेवेति केचिदित्यलं चित्तरेण तदेवं प्र
योजनप्रतीतेरभिधा लक्षणतात्पर्यहृत्स्यनिर्वर्तनीयत्वेन तदर्थं व्यापारांतरमवश्यं भवता व्यंगी कर्तव्यं वयं तु
तत्र तेनैव ध्वननेन व्यंजनेन द्योतनादिसंज्ञानिवेशपव्यवहारम्। तस्य व्यंग्यप्रभोजनं द्विविधं गूढमगूढं च गूढं य
थावीरश्रारधुरामभद्रभवतोधादीसमादीकते भेरीभूरिविरावजंवरभरैराखंडले श्राप्तिरतु निश्राणपद
जागरीतडवितं दैतेयभूतिश्रिरधुनिशकषमाशुमुद्रणमगादनुद्रनिश्रक्तं अत्र निश्रानागरणयोश्च
तनधर्मयोपवेतनधर्मस्य व्याख्यातस्यानुपपन्नतया तत्कार्यसंकुचितहृत्सं कवितत्वं च लक्षते तेन स
कलसुरासुररत्नएणरत्नलेख्यते अगूढं यथा अध्वंजी शकौदं रंमदोर्दं रं रं तां व्याचष्टपिष्टपस्य ह
द्योषणैशानुभीषणैः तन्मावेतनेकोदं जेवेतनधर्मस्य व्याख्यातस्यानुपपन्ने सयातत्कार्यज्ञापना मात्रं त
लक्ष्यते तेन च परमोक्तर्षी व्यज्यते एतत्सर्वं कविनिरुच्यमानत्वेन वाच्यमानतया अगूढं तदेवं लक्षण
मूला व्यंजनोक्तम् अधुनाभिधामूलानिरूप्यते अत्र काव्यप्रकाशकारः अनेकार्थस्य शब्दस्य वाचक
त्वेनियंत्रिते संयोगधैरवाच्यार्थधीकृतव्यापृतिरंजनं हृत्स्यनिधामूलव्यंजनलक्षणमुक्तवान् संयोगाद

२८

यो भर्तृहरिण प्रथिताः संयोगो विप्रयोगश्च साहचर्यं विरोधिताः अर्थः प्रकरणं लिङ्गं शब्दस्यान्यस्य सन्निधिः सा
 मर्थ्यमौचतीति देशः कालो व्यक्तिः स्वरादयः शब्दार्थस्यानवच्छेदे विशेषस्मृतिहेतव इति तत्र संयोगो नाभिधानि
 यंत्रणं यस्या कृत्स्नः कौस्तुभभूषित इति कौस्तुभसंयोगा कसुदेवेनार्जुने कृत्स्नः कौस्तुभवर्जित इति विप्रयोगा
 तत्रैव रामलक्ष्मणावित्यत्र साहचर्यं दृश्यं रामरावणावित्यत्र विरोधात् तत्रैव रामं मोक्षाय चिंतयेदिति
 प्रयोजनात् तत्रैव देवः प्रमाणमित्यत्र प्रकरणात् पुष्पदेवे कुपितो गच्छन् ध्वज इत्यत्र कोपविरूपाभवे तने ध्वजे
 भेदेऽसंभवात् हिमो देवस्मरमापते इत्यत्र शब्दोत्तरसन्निध्यात् तत्रैव मधुना मृतको किल इति सामर्थ्यादिसंते
 पातुवोदयिता पुत्रं इत्यौचित्यात् सांभवे च आत्मत्र परमेश्वर इति राजधानी रूपादेशाद् राजानि विरोधितो भाति
 देवेति दिवाकरे रात्रौ च देववैतौ वा मित्रं दृश्यं तामिति न संकल्पयाम्यतया सुहृदि मित्रो दृश्यतामिति रवौ दृश्यं
 शत्रुरित्यत्र शर्वपदप्रकृतिस्वरेण वज्रं सार्थं निश्चयः द्वादशह्रीनस्येति तत्र द्वादश शब्दस्य सरव्यास्वरेण द्वाद
 र्थनिश्चयः अहं न शब्दस्य मध्योदत्तत्वेन अहर्गणार्थे निश्चय इति स्वरेणार्थनिश्चयवेद एव न काये आदि
 शब्दादभिन्नपादयः संगृहीताः एवं संयोगादिभिरेभिधानी नियमिता पांयदने कार्ये स्पष्टं स्पष्टं चित्तरमपि
 यत्रैव च न प्रतीतिगोचरी भवति इति तत्र व्यंजनव्यापार एव प्रगल्भते लक्षणतात्पर्योः सामग्र्यभावेनाभ्यो

मान्यैकविषयत्वेन च प्रकृते नैव काश परहेतत्वात् यथा अत्यर्जुने यशोराशिः कृतसंस्तुततर्पणः एकवीरोपता
 पञ्चराजो राजतिराजवः अत्ररामपदे अत्यर्जुनोति धवल्लो यशोराशिर्धस्येति विग्रहः नामदेवपदे अर्जुनः
 कार्तिवीर्यस्य यशोराशिर्मतिश्रुतवान्नाशितवद्वित्यर्थः कृतसंस्तुतानां स्वस्मिन्सम्पन्नानुरागवतां तर्प
 णं प्राणनं पेनेति प्रकृते अत्यत्रतुल्यतं सम्पत्कृततर्पणं शीलितेन निवाप्नोषेतेति सम्पत्कृत्येयथा शास्त्रं
 यथाप्रतिज्ञं वा तुल्यं एकवीर अपतापश्रुतिपदद्वये प्रकृते अत्यत्रैकपदं एकवीरानुपतापयतीति वा
 एकवीरानुपतापयतीति राजघृति राजघृतिनिपाहनात्साधु अत्ररामएवमिधायाः प्रकरणदि
 नानियंत्रितत्वात् प्रकृते नामदेवपदे अतीतिस्तु व्यंजनव्यापारकृतैव नन्वेतच्छ्लेषमहिम्ना अर्थान्तिप्र
 तीतिरस्तीति वाचेन श्लेषस्य प्रकृतगतत्वेन अप्रकृतगतत्वेन वा नियमनात् तदेवं द्विविधोपि शब्दशक्ति
 मूलो व्यंजनव्यापारो निर्दिष्टः अर्थशक्तिमूलो यथा अभिषिषेणपिघोरघुपुंगवेष्टुदमविंदतदे
 ववितृष्टिनीदितिसुताभयप्रबुद्धिमेवलाकलेशसिंधुसुतेतुतदोभयं अभिषिषेणपिघोसेनया अ
 भियातुमिष्टतिसति यत्सेनयाभिगमनमरौतदभिषेणनमित्यमरेणेकत्वात् अत्रसुरसेनामोदहृप
 वस्तुशक्त्यातत्कारणभूतोदैत्यानामत्ययो भविष्यतीतिद्योत्यते दितिसुताभयतपायशक्त्यातुतदंतु

नूतरामचमुररणमिघातादिव्याः सीताजनन्याः भावित्यार्तिरिति मज्यते अथ मेखलाभूतिः कलशसिं
 धुः क्षिरविस्तपोः सुतपोः सीतालक्ष्म्यो स्वेदमोदरपवसु शक्तिभ्यां रामचमुरजसा सागरशेषलेसति भूवो
 भूषणहानिः सपत्नीपितृहानिश्चेति सीतापारवेदमोदहेतु तथा लक्ष्म्यासु स्वेदहेतु निर्जपितहानिर्नोदहेतुः
 सपत्न्याप्रातर्भूषणहानि अभविष्यतीति ध्वन्यते इत्यर्थशक्ति मूलो व्यंजन व्यापारो वर्तितः उभयश
 क्तिमूलो यथा परशुगतिभीषणत्मा संगरलीला सुवाङ्मनसो सोढारामो मेपितभक्तो विप्रदत्तभूवल
 यः अत्र प्रकृते दशरथीरामः परशुगतिभीषणत्मा वरेषां शिष्टानां शुवोऽः स्वस्य अतिभयंकरः आ
 त्मास्वरूपं यस्य विग्रहः संगरलीला सुवाङ्मनसो सोढा युद्धे स्यां सुवाङ्मनसजन्ममिदं सोढा दत्तो त
 वानित्यर्थः घोहेत्यत्र तत्तत्त्वान्नलोके इत्यादिना षष्ठी प्रतिषेधे कर्मेणि द्वितीया जामदग्न्यपदे परशु
 गत्याकुठार व्यापारेण भीषणत्मा संगरलीला स्थिति सप्तम्यंतं निन्नं पदं वाङ्मनसं त्रिपाः उत्तरार्धे उभय
 त्रसमं अत्र शूर्वादेश शक्तिमूलः उत्तरार्धे अर्थशक्तिमूलः इत्युभयशक्तिमूलो व्यंजन व्यापारः अत्र
 पूर्वत्र च रामो राम इवेत्यपमानं व्यन्यते न च शब्दशक्तिमूलध्वनावपिशब्दस्यार्थव्यतिरेकादर्शनादर्थस्या
 धि व्यंजनकत्वमस्तीति वाच्यं तत्र शब्दस्य प्राधान्यात् अर्थस्य सहकारित्वात् यथाङ्गः अर्थोऽपि व्यंजनकस्तत्र

सहकारितया मत इति एवमेवार्थशक्तिमूलध्वनावपिशब्दस्य सहकारिमात्रत्वं द्रष्टव्यं सकृदुच्चरितः शब्दो नर
 तिद्वयमर्हतीति निषेधः केवलयोगेऽपि ध्वनौ लक्षणयोर्बभूवति न त्वभिधायक्यं जनयो लक्षणाय जनयोर्वासा
 दिति ज्ञेयं अथ यासिद्धकार्यवलेनाभिधायकलक्षणयोर्व्यंजनव्यापारवत्त्वस्य पूर्वमुपपादितत्वात् तदे
 वं वाच्यं लक्षणक्यं जनकत्वात् विधाः शब्दः तद्व्यापारा अभिधायकलक्षणव्यंजनात्मिकाः वाच्यलक्षणव्य
 यत्तत्पास्तदयो अपि व्याख्याता काव्यप्रकाशकारसु सर्वेषामेतेषामर्थानां व्यंजनकत्वं अभिदधौ वक्तुं वे
 द्यत्वात् कानां वाच्यवाक्यार्थसन्निधौः प्रस्तावदेशकालादेवैशिष्यात्प्रतिभाजुषां योर्ध्वस्यान्यर्थाद्वा हेतु
 व्यापारे व्यंक्तिरेव सा इति व्यंक्तिव्यंजनं अर्थस्य व्यंजनकत्वं शब्दोऽपि सहकारितया व्यंजनकत्वमवगतत्वरं
 घपंचित्तैवेतदुदाहरणमस्ति तेनैव स्वग्रंथे अस्मान्निस्तु तत्सर्वं अर्थशक्तिमूलध्वनावंतर्भवतीति न
 पृथक्संभ्रमः कियते ध्वनित्वं विवर्त्यस्ति प्रवृत्तिविहिते कारणस्यान्वयेयः संज्ञातोपलक्ष्यमावाक्यत
 तु कृतफलं पर्वतेशस्य भाग्ये काव्यालंकारकृष्णसुतिरविश्शतकोनाटकादिप्रलेतुस्तस्यालंका
 शास्त्रे रघुपतिचरिते तु यत्रैवैस्तरंगः ४ चतुर्थस्तरंगः तत्र सगुणलंकारीकाव्यं पदार्थैर्दोषवर्जिता
 वितिकाव्यसामान्यलक्षणे पदार्थयोर्विशिष्यतया प्रधानत्वात्तरंगं त्रयेण पदार्थैर्निरूपयिष्यातां त

२ दनंतरंतद्विशेषेणानांगुणलंकारदोषाभावस्याणमध्यगुणलंकारयो जीवरूपात्वादौतयोरूपादा
 तंतत्रापिरसम्समवाविष्टत्वा उपस्कारकाणंगुणनोसंयोगत्वा उपस्कारकेभ्योः तरंगत्वातेषामादावु
 द्देशः कृतइत्यदृशक्रमेणगुणस्तावदादौनिरूप्यतेननुसगुणलंकारतीतिविशेषणमनुपादेयमितिचेत्
 कुतो नुपापतातत्किमव्यावर्तकत्वादवास्ताहेतुत्वादन्तरवैषम्यादिनाद्यः निर्गुणलंकारशब्देभ्यो
 व्यावर्तकत्वात् नहितीयः तेषामुभयेषामपिकविताकामितीकमनीयताहेतुतयाउपादेयत्वेविवादा
 भावात् उक्तं हि प्रवर्तेरिवरूपमंगकाव्यं स्वदत्तेशुद्धगुणतदप्यताव विहितप्रणयनिरंतराभिः सदलं
 कारविकल्पकल्पनाभिः यदिभवतिवचम्रुतंगुणिभ्योवपुरिवमौवनबंधमंगनायाः अपिजनने
 यितानिदुर्भगत्वंनियतमलंकरणनिसंश्रयंते इतिरतीयेपिकिप्रभयोरभेदान्यतरवैषम्यादितत्कर
 त्वाद्वा-आद्येविचारताहेतुसाम्यादभेदः परस्परव्यावर्तकधर्मभावाद्वा नाद्यः यत्किं किं धर्मसाम्येना
 भेदेसर्वस्याप्यभेदः प्रसंगः नहितीयः असिद्धेः तथाहि केचिन्मोक्षराजादयः काव्यमहारप्रवर्तका
 गुणाः तत्त्वरूपाहेतवोलंकारा इतिव्यावर्तकधर्ममाहुत नद्यदते तत्किंसर्वगुणस्तत्प्रवर्तकाः कतिप

32

येन वा नमः शिरात्मा काव्यस्येति हितात्मतं रीतयश्च गुणश्चिह्नवचनस्वनादिकाः ताश्च तिस्रः गौरी
 वेदभीषांचालीवेति तत्र समप्रगुणवेदभीषाञ्ज। कांतिमती गौरी सौकुमार्यमाधुर्यधुर्यापांचालीरी
 तिरिति हि स्थितिः तत्र गुणसाकल्यस्य काव्यस्य व्यवहारप्रवर्तकत्वे गौरीपांचाल्यारव्याप्तिः न द्वितीयः
 अतिव्याप्तेः यत्किंचित्सत्तागुणमात्रेण यत्रैकोपिकोव्यव्यवहारप्रसंगात् एवमलंकारलक्षण
 मपि ह्यणीयं वयं तु ब्रूमः समवाप ह्यत्पारसोपस्कारकत्वं गुणसामान्यलक्षणं संयोगह्यत्पारसो
 पस्कारकत्वं अलंकारसामान्यलक्षणं समवाप संयोगपदाभ्यां गुणलंकारयोः परस्परव्यावृत्तिः
 सिद्धा रसाश्रंगारदयः न वेव रूपमाललक्षणः तदेव्यतिरिक्तव्यतिरिक्तोपस्कारकत्वमिह लक्ष
 एष्ये विविक्षितं न तत्र सर्वेषां गुणानां रसोपस्कारकत्वं संभवः तत्तद्गुणानां तत्र संप्रतिनापते
 रस्यमालत्वात् कतिपयानां स्थितिर्व्याप्तिरित्यात्मीय एववालो भवतं प्रहेरतीति चेन्नैवं रसातिरिक्तगु
 णनामप्रवर्तकत्वेनातिव्याप्तेरसंभवात् न हि गुणगुणिमं विहाय अन्यत्र समवयंतीति ह्ये ननु मा
 धुर्यदेवो गुणः वल्लुप्रतीयते यत्र सुकुमारवर्णविन्यासस्तत्र माधुर्यप्रभातिरन्यत्र नेत्यन्यव्यतिरे

32

भावार्थमात्रधर्मत्वावगमादतोऽसंभवइति चेन्न तत्रमाधुर्यविशिष्टरसस्य व्यंग्यत्वेन व्यंग्यगतमाधुर्यस्य
 व्यंजकसमारोप्यप्रतीयते तत्परिशिष्टं लक्षणं शालिनां रसेकांतां रससमवापितपातऽत्कर्षाधापितो माधुर्यादयोऽनु
 भवपद्धतिमध्यासते अतएव एतेषां गुणत्वव्यवहारः यद्येते रसशरीरभूतवाच्यवाचकधर्मा एव स्युः तर्हि न
 गुणाः स्युः नहि आत्मधर्मशोभादिप्रवृत्तशरीरमात्रसंसर्गिणो लंकारा गुणत्वेन व्यपदिश्यंते ते हि हारादय इ
 व कंठादिषु संयोगितेषु वशादर्थरूपेष्ववयवेषु उत्कर्षाधानद्वारा आत्मन इव रसोपकारिणः ननु गुणा स
 समवायवृत्त्या अंगिनिरसस्यितो ह्युत्पन्न इव रसस्योपकारिणः ननु गुणा समवाये अलंकारास्तु संयो
 गवृत्त्या अंगमात्रगतोऽत्यपेक्षविभागः कुत इति चेन्न आत्मभूतसंप्रतिव्यवधानाभ्यां व्यवधानाभ्यां तथा
 उभवावस्थापितत्वादिति चेन्न माधुर्यादिनां वर्णव्यञ्ज्यमानानां यदेवा व्यवधाते तत्तदेव
 तेषां रससमवायवृत्तित्वं उपमादीनां तु वाच्यवाचकोपस्कारिणो यदेवा निधादि व्यापारव्यवधानं तदेव
 तेषां संयोगवृत्तित्वमिति रहस्यं ननु यद्गुणरसधर्मा एव न शब्दधर्माः तर्हि कथं तद्विषेणत्वं असंवंधा
 दिति चेन्न रसधर्माणां प्रपितेषां शब्देभ्यो रोपेण संबंधोपपत्तेः दृश्यते सत्यधर्माणां मेव क्रत्वत्वादीनामा
 रोपितसंसर्गेण वक्ष्यविशेषणत्वे यथा च व्यवहारजनकत्वं च अतोऽयधर्माणां प्रपि गुणानां वर्णविशे

33

त्व

षण्मविरुद्धं किंच लोके दृश्यते लघुज त्वविपुलो रसूत्वादिना आकारविशेषेण एकस्यापि शौर्येणाम्नास्यत्र
 अशरेपि तमेवाकारमवलोक्य यंतस्तत्रापि शौर्यं व्यवहरंति शरलाः सोपमाकारः शर इति अत्रापि व्य
 जके व्यंग्यधर्मा रोपदर्शनात्माधुर्यादैर्बलीनिष्ठताप्रतीतेरौपाधिकत्वात् यत्तं रसप्रसवेताः इंगुण इति
 नापि कृतकरत्वादिति तृतीयेपि द्वितीयः गुणकृतवारुतायां अलंकारकृते चारुताचित्तदणत्वेन कृते
 करत्वाभावात् तथा हि अलंकारासंगिति रत्ये विद्यमाने तदंगभूतशब्दार्थवैचित्र्याधानद्वारेण प्रचुर्य
 एरसोपकारिका यथा हृदयः करवरणघवयवसौंदर्यतिशयाधानद्वारांगितिशमादधति क्वचि
 दविद्यमानेपि रसैशब्दार्थवैचित्र्यजननमात्रेणपि पर्यवस्यति यथा चित्रे प्रतिमायां च विद्यमाने गिति
 हृदयः न चैतावता संयोगद्वारा सोपकाराकलरूपस्यालंकारसामान्यलक्षणस्य नीरसकाव्यग
 तालंकारे स्वव्याप्तिशङ्कनायाः तथा विधस्य लेख्यशब्दस्य व्यंग्यं यं जकजातीयपौरमेदाध्यवसा
 येनाप्रवृत्तत्वात् गुणानुवर्धमानैरसे तं पुष्पति अविद्यमानेपि स्वयमेव न विद्यते रसोपे प्रकृत्वं
 तु हरेतो यास्तं इत्यंगुणलंकारयोश्चारुतायावैलक्ष्येणत्वात् कृतकरत्वाभावे न च ह्योरप्युपादेयत्वे
 सिद्धं काव्यप्रकाशकाराद्यास्त्रीनगुणान्वयं जीगणन् तांश्चान्यान् सप्तभोजाद्यास्तांश्चतुर्दशवाप

३३

रेमाधुर्यैतिः प्रसादास्त्रय एव गुण इति काव्यप्रकाशक एव प्रकृतः एतां श्रुत्या न विज्ञेयसौकुमार्यार्थव्यक्तिस
 मतौ दार्ढ्यकांतिसमाधी न भोजदयः एतां तदश्वान्यं श्रुतं देशवे विद्यानायादयः श्लेषप्रसादः समतामाधुर्यं सु
 कुमारता अर्थव्यक्तिरुदारत्वं तथा कांतिसुदातता अजसुशब्दाप्रेष औजिर्त्यमथ विस्तरः समाधिंसौत्तम्यं
 भीर्धिसंदेपोभा विवंतया समित्तत्वं यथा प्रौढिरीतिरुक्तस्तथा गतिरिति अत्र माधुर्यादिमस्त्रयः सर्वसंप्रति
 पन्ताः आतंदनिस्पंदित्वं माधुर्यं तस्य प्राचुर्येण दृश्य कृत्स्न कृत्स्न पदतालक्षणः शब्दधर्मे व्यंजकः इदं संभोगवि
 प्रलेभ करुणशान्तानुरागं औजः पुनर्दास्यात्मकं चेतो विस्तारहेतुः तेष्वंजकं समासभूतत्वं वीरौ प्रवीभ
 त्सभमानके प्रवैतत्यपेक्षं यश्चित्तं व्यश्नुते नृप शुक्लं धनमिवातलः स प्रसादो मतः सर्वरससाधारण
 स्थितिः तस्य प्रसिद्धार्थत्वं व्यंजकं माधुर्यं यथा रामे निगुरवीसीता वीजा विगुरवीतमेव मणिमिती दृष्टा ततो
 पिविगुरवी समंदहासं प्रियेण परिश्रमे औजो यथा शुभं पुजालशैला विरलपरिगलहान धारा ऊरुणिः आ
 म्यत्कुजप्रपांगान्यसुरहरिपुंथात्ता सुप्रस्वर एतानि आकर्णिकस्वापच्युत निविजित रोचंजकां प्रकांजवा
 लामालाकरा लोदहतिरघुशिखी वैरिसनावनानि प्रसादो यथा चरंतं मंवेरे दृष्टु रामेण प्रेरितं खगं अही

नेचैरिलो भात्यामुचंतिनागएणहे एतेत्रयेभावभरूपा केचिदभावरूपाः उभयेषामपिगुणयुक्तं नहिकाएणदम
 तश्चगणत्वंभावनिषत्तं अलंकारशालेसर्वसंपन्नंउपस्कारकत्वमात्रेणएणत्ववादात् तत्रार्थप्रतिपादने
 वाक्यस्यनिराकांक्षत्वेनपरिरुतौ उठित्यप्यदिवोधकत्वमर्थव्यक्तिः श्यंप्रसिद्धार्थवत्स्वरूपप्रसादान्तातिरिच्यतेवि
 कटाक्षरबंधत्वमौदार्यप्रसाध्यविशेषणयोगउदात्तता गगदबंधितमौजित्वं एतेत्रयैः जस्यंतभूताः परिपा
 कवत्यक्तिः प्रौढिः विदग्धभालिहतिरुक्तिः सेद्वेपेणार्थस्योक्तिः सेद्वेपः अनेकार्थशब्दोक्तिसौत्स्यं उक्तार्थसमर्थनोक्तिर्वि
 स्तरपाददर्थयदेक्तेः संमितत्वं प्रियतरवत्तरुक्तिः प्रेयम् अद्वैतप्येणपादवतुष्टयेप्यर्थकेचनंसमता एषमष्टानामु
 क्तिरूपत्वाद्दैर्घ्यवदुक्तिरूपेणेतर्भावित्यष्टानामेकत्वं अत्यधर्मस्यान्यत्वारोपणंसमाधि अस्मारोपगर्भेणुरूप
 पकादिष्वंतर्भावइतिनगुणत्वं अनेकपदानामेकपदत्वप्रतीतिविषयत्वंश्लेषः अयंतुशब्दश्लेषेयंतिभूतिइति
 नगुणः बंधोच्चलताकांतिः शब्दसाधुत्वंसुशब्दाभावादादावृत्तिभाविर्कं उपक्रमनिर्वहणंश्रुतिः एतेष्वंवापिष्ट
 यगुणः सानुस्वारकोमलवर्णतासुकमारुता श्यंमाधुर्येतभूता ततश्च आजः प्रसादमाधुर्याणुक्तिकांतिसु
 शब्दाः गांभीर्यभाविर्कंरतिमखुः केचिदुणान्वे तत्रकांतिर्यथा तणहारहराचलावरसरिन्नीहारहीरामेहा

सारपटीरसौ वरकन्धकारभारोपुरा कार्तिः कार्तिकचंद्रमूर्तिविजयस्फूर्तिस्त्वदीयागुणरामश्रीरामकाममकरोद्ग
 प्रादिशः प्रायशः रीतिर्यथा कल्याणकेलिकलनाकविकोविदनां कौतुहलं किमपि कंजकिनोचनानां कीर्त्युद्भवः
 कमलचंद्रकुलोद्भवा नां कस्येत्सवंतकुस्तेभुविकोशलेंद्रः अत्रप्रक्रांतस्य ककारस्य पुनर्निर्वंधनाद्भवति रीतिः उ
 क्तिर्यथा मंदोदरीविलोचनवाष्प्यात्कटहृष्टिपूर्वादिवात्पादोणीनग्नं करणचुरप्रदीप्राप्रविभातिकापिकला
 अत्ररामताम्रग्रहणमकृत्वा पिरामप्रत्यायनेन वैदग्ध्यप्रकथनात्भवत्युक्तिः भाविकं यथा असारं संसारं जहि
 हित्तिरसारं भवज्जलं मम भ्रातश्चेतपरिचिन्नवचोतः परमिदं महावीरे धीरे भुवनवरधौरेयविभवे गुणरामे रामे
 दशमुखविरामे कुरुमतिं अत्राभिमतार्थप्रवर्तनायेचेतसि प्रियस्वभावना वशात् भ्रातरिति वागृह्णति रिति भावि
 कं गांधीर्षयथा प्रायेण मार्गलौ रामो नाम रागानमीमस्त्र स्थित्वांगत्यकरोत्किंतु पलायनपरायणान् अत्र निज
 ऊलकूटस्य स्पृष्टमार्तं रस्य पुनः पुनर्मंडलमेहोभाभदित्समिसंधानात्मकस्यामरद्विषयं दमारणकारणस्यार्थस्य
 दत्वा ज्ञांभयं उक्ते दाहरणयेव सौ शब्दस्यो दाहरणानिद्रा व्याति एवं सस्मधियां मार्गमाश्रित्यो दाहतं मया प्रा
 ध्यैर्जः प्रसादास्तु सौ शब्देन समन्विताः गुणाश्चत्वार एवैते मम सस्मत्तरे हितुः त्रय एवेति वात्सल्यं मिनसेरो
 यते मम धर्मोत्तवालि वर्षास्त्रिभुवनविदिते वारणस्यान्वपेयः संज्ञातो यज्ञे मां वाह्यतुष्टकृतफलं पर्वते सस्य

भाग्यं काव्यालंकारकृष्णसुतिरविमुतकोन्नाटकादिप्रणेतुस्तस्यालंकारशास्त्रेऽप्युपतिवर्तितेष्वंशमप्यंतरंगः
 पंचमस्तरंगः ५ आस्थासंहिरित्यादि अथा लंकारानिरूप्यंते तत्रालंकारसामान्यलेखनं प्रागेव प्रावादिष्य
 तेचालंकाराद्विविधाः शब्दागता अर्थगताश्च तत्रार्थप्रतीतेः शब्दप्रतीतिपूर्वकत्वात् प्रथमं शब्दालंकारानि
 रूप्यंते द्वयोर्द्वयोर्व्यंजनयोर्गुणयोर्गुणानिरंतरा आहृतिः श्रवते सोयं ऐका नुप्रास इतिः ऐकाचिदग्रास्तदभिप
 तो नुप्रासः ऐका नुप्रास इत्यन्वर्थसंज्ञा यथा राजराजसमैश्वर्यः शास्त्रभासुरधीरधीः राजराजघशारेजेरामो
 दाशरथीरथी एकद्विभौदिवर्णानां पुनरुक्तिर्भवेद्यदिसंख्यानियममूलं घट्टत्वं नुप्रास इतिः तत्तदुससमुच्चि
 तवर्णवित्यासमिकया हृत्योपलक्षितत्वाद्धृत्य नुप्रासत्वं अत्र पूर्वत्रचस्वरसादृश्यमा नुप्रासं गिकं स्वरव्यंजनस
 मुदायसादृश्यस्य तु यमक प्रयोजकत्वं वक्ष्यते यथा ममैकलासुतौ कृष्णप्रसातुसिमाश्च मिजनहृजिनभ्यां शु
 दुर्वारवारावाराशेरुदिरुचिररुचिररूपेन मेनाक्षपेना शुभाशुभाम्पदुर्मिभ्रतिकरमकरप्राप्तनी ग्रामनी
 जगन्नाथगन्धारोक्षे विवरभुचिवलक्ष्मीवरीद्यावरीद्या यथा वा प्रहृष्टासमिद्धप्रथमविगलना सिद्धमूर्धन्यभू
 वायोधावाधाविधेधारधुधरलिभुजास्थिलदोस्तद्वंधाः लंकारालंकारभूतादिक्किं किं यिनोरात्तसारत्तसा
 राहंतोहंतोमहंतः समरसमरसाः प्रेततां प्रापितास्ते अहंतय अहंकारेण महंतः अत्र प्रथमार्धे एकव

एतदितिः द्वितीयतृतीयचरणयोर्द्वित्रिवर्णोदितिः तात्पर्यमेव प्रित्तं स्यान्नतु शब्दार्थयोर्भिदा तयोर्वापि नरुक्तिः सा
 लम्बा नुप्रास इतिः यथादिक्पात्तामंदारोमंदारः सिंधुः सिंधुश्च मेरुः अपि मेरुः नौद्वयं गांभीर्यं ध्वेयं च नरायणवेण
 तेनुल्याः यथावादिक्पात्तादिक्पात्ताभूपात्ताश्च प्रतंहिभूपात्ताः त्रैलोक्यहृदयशस्त्रेष्टुकुलतिलकेन
 एवणेतिहिते पुनरुक्तिवद्भातियत्रार्थेनितुतत्तः पुनरुक्तवदाभसः सनामाख्यातगोद्विधा तत्रनामगतेय
 या कृष्णायुतपुरुषोत्तमवतुरननवगाधीश लोकेश सर्वज्ञेश्वरशंकरा मश्रीरामपालयदोणी श्रीरामायस्प
 तस्पसंडुहिः यथावा प्रमरालिसदृशकेशोदाशरपि भातिभुवनजीवनदः सायकशरेष्वनिज्ञोहरिहयगंधर्वतु
 राप्रखकलितः अमरयातगोयथा रजतेद्रौमुधाद्रौचश्रियमाहेत्यरजते रजतेजोनिधेकातिस्त्रैलोक्ये
 भुरजते आकल्पतेर्षभेदेन सस्वरस्यं व्रनाचलिः यदातदास्यात्यमकंवक्रुधासंतमध्यगं स्वरस्यं जनसमुदा
 यस्पसादृश्येन प्रथनेयमकं तदासंतमध्यगतत्वेन पादादृश्लोकागतत्वेन वचक्रुविधं तत्रदिश्यात्रमुदाहि
 यते अर्धिनोरासभवतः प्राज्ञानेकपराजयः प्रत्यर्धिवाभवत्पुद्गलाज्ञानेकपराजयः जनस्यानेवंते रामख
 ररूपएवर्जितं एतस्यंच त्रेस्थितोराज्येखररूपएवर्जितं अत्रराज्यपदेखरेत्यत्ररत्नयोर्भेदात् खलाः विशु
 नाः दधत्सरामोपुधिभूरिपौरुषेव कारभूमेरधिभूरिपौरुषं व्यधत्ततस्मिन्नितरांसादरं विद्युयगोष्ठीमितरां

रसादर अत्र शब्देति राक्षसोः षट्षट्तराण्यमार्हतिः भस्मेरधिभूतयिकः भरिमहत् पौरषंदधत् सरामेषु धिरिपौरुषं व
 काररसाभः इतरांसेवादिस्थितिरूपंगोष्ठां विहाय अरंशीघ्रं रसादनु रागास्मिन्नादरं नितरां व्यधत्ते तिसंबंधः चक्राद्या
 कारमायन्तावर्णाश्चित्रमुदाहृतं तद्देहा एव निष्कंपति स्तालव्यादयो मताः अत्र प्रथमादिशब्देन गोमूत्रिकापया
 दयोः स्युंते द्वितीयादिशब्देन निर्देष्टुं निरूप्यतां तत्रैपिकादयः ननु कथं मस्य शब्दालंकारता चक्राद्या कारतापारे
 र्वोच्येस्वानिष्ठत्वात् सत्संवर्णानुपापकरेस्वानिष्ठत्वात् तत्रैवाकारणं मनुमेव निष्ठत्वाध्यवसायादौ पवारिकीयं श
 ब्दालंकारता चोच्युक्तिरिति चेदमः तत्रैव क्रवं धोयथा दर्याधिप्रसरसुरस्फिरमदप्राणपहारिन्क्रियो विष्णुमन्म
 यमन्मथः स्फिरशिवं भातुत्पाकृत्प्रभाः दत्तां सुनतागुर्विषद्वरविधस्फातिः प्रहेतिः परं रं मे दयया विराधद
 मनोयोगींद्रभाव्यश्चिरं अत्र भातुत्पाकृत्प्रभा इति सकारांतं प्रथमैकवचनं सूनतगुः प्रियसत्पदा कविषद
 रविधा आपवनिवर्तकप्रकारास्फातिः स्फुरणं यस्मेति विग्रहः योगींद्रभाव्यः योगींद्रध्वेयः स्फिरशिवं स्यापि
 मंगलं विराधरमनो विराधासुरहंता मेदतमित्यन्वयः अत्र तृतीयावलये धर्मसरिकृतिः षष्टेरा मगुणनृतिः अ
 ष्टमेरथपदबंधरतिवक्त्रे प्रतीयते वलयोरभेदात् अत्र वंधानामुद्धारकमाविस्तरमपान्नलिरच्यंते गोमूत्रिकावं
 धोयथा सुरस्तराजमणिश्यामः स्फिराचेरमुतापतिः विराजघाणीरामसुरसुरकृतानतिः अत्र मणिशब्दार्थका

रंतः स्थिराभूमिः घृणीदयाकात्र नागवंधस्वस्माभिः सूर्यशतके विंववर्णनैकचितः यथाविंववर्णांतव्यधादंक
 नकधरशिरश्चारिशोणकिदासंप्राधिप्रेमसोमदत्तदमुरुमुदः कर्तकव्यहृहारि सेमुष्पादात्तदैत्याधिपतुदतु
 लकमामियाधानकल्पंकस्यहेत्तीलातामुत्तियतुपदुपरंदैवमर्चिः कदंबं यद्येधधिकंप्रेमयस्यतरे कव्यहंजले
 व्यहंहरतीतिततयादैत्याधिपान्तुदतीतिततुत्त अतुलंकर्मयेस्यततयाकस्यसूर्यस्य शिष्टं स्यष्टं अष्टदल
 यत्रवंधस्वस्माभिः सूर्यशतकेऽश्ववर्णनैगदितः यथायादासत्राणरक्ताततिरिनहरितांज्ञाभिनेव्यासमायायामा
 स्तव्यानभिज्ञानिचतुमरकतयामसश्चिस्तेया यजेरश्रीसमग्रायदस्तिरिसक्रासट्चुजरायायाराजचारसक्तानि
 सप्रियमघपुत्कारणत्रासदार्प्य अत्रयेतिप्रतिविशेषणं योज्यं ज्ञाभिनेव्यासैर्विद्धिद्विरभिष्टोतुमर्हं अस्तप्रीया अस्ता
 निरस्तामायावरकीयापयासा मास्तव्याश्रीस्तुत्या यदस्तिरितिरश्रीसमग्रा अनेकमंगलसंश्लेषेभवतीतिशेषः राज
 चारसक्ताललितगतिपरा अघपुत्ता असरदगमत् इयमिनहरितां सूर्यश्वानांततिपेत्तिः अनभिज्ञानमंदान
 वतिस्त्वयः शिष्टं स्यष्टं घोरुष्टदलयत्रवंधोयथा मलीमलमलीमर्त्यमर्चमत्यमहमहं मनामरामममलं महोमय
 मनामयं सूरजवंधोयथा रामभासुरभावर्णनामभातिविभावतः तवभासुरभावस्यंदेवभासुरभावदे भासुरभाभि
 तिर्मलज्ञानैर्वर्णभासुरभावेऽश्वमनस्केषुतिस्तीतितया मुमुतुभिः स्मर्यमाणमित्यर्थः भासुरभावदेतैजसीत्व

प्रदः भोदेवशिष्टं सर्वतोभद्रवंधोयथा शोभासोममसो धीशे धीरसाररसारधीः सोभावनानावभासो ममतेन
 नतोमम शोधयितुयावयितुं शालमस्येति शोधी भक्तपावनइत्यर्थः सोमेनमस्यतइति सोममसः शिवेनपरिष्ठितइत्य
 र्थः मसीपरिणामइति धीनुः धीरसारपंडितमैष्टः सारधीः सरसबुद्धिः रत्नयोरभेदः यश्चाद्विशेषणसमासः अ
 भावनया असमाप्तिना तावभासो न व्यक्तइति अभावनावावभासः ध्यानैकगम्यइत्यर्थः ममतपाममकारेणो
 नैः शून्यैर्नतेः रामः ममधीशः बुद्धिप्रवर्तकरत्यर्थः यथावा श्रीरमान नमारश्रीरचनाममनावरमानाप्यनाताय
 नामाः नमनागगनाभक्तः श्रीमान श्रीरमयामाननं पुरखंयस्येति संबुद्धिः लक्ष्म्यासक्तपुरखइत्यर्थः नमनागतस्यंयथा
 तया अगस्यगोवर्धनादेर्नमनो न पिता तस्य संबुद्धिः अगतामनधत्तौ वर्धनइत्यर्थः यद्वा अगस्यकालीयना
 गस्यनामनो नमयिता अगोनगप्रभुजगोभातौ भूरुहिभधरे रत्ने मालायां मानाय श्रीयते मममारश्रीस्वताम
 न्यथविलासक्तियाः नाचरेन कुरु अप्या नंतरं ताताताताविधाः नामाः नमस्काराः नमतेर्भावेष्वन् क्रियंते इ
 ति शेषः रत्नवंधोयथा श्याममामनामधामभ्रमधामधामयंयंत्रितासुरासुरामनाम राजदेजसा सारसारस
 स्यदास्यदास्यमाश्रयाव्ययंयंत्रिमंत्रितं त्रिलोचनस्य सस्यमंजसा यदक्षेदः श्यामं आमनामः धाम आपनामेति
 योजता भ्रमधाम धीमयंयंत्रितासुरासुरामनाम राजते योजसा सारसारसस्य दास्यदास्यं आश्रयव्ययं यंत्रि

मंत्रितं त्रिलोकस्य शस्यं भोजसा अत्र रासतामधाम रासनामकं तेजः आमनामेतियोजना धुरिकाबंधोयथा
हारहीरवरसंभाभूरिभूभागभोगभा भासते विभुराशेशशमेराश्रिते सभाशमेराशंते भूमिः संसारसंतापशम
नभूमिरित्यर्थः हलबंधोयथा वितथेतरनायवचनारतमभ्रमः प्रत्मानसेरधुपते धारसाररसारधीः अभ्रम
भ्रांतिरहितः वायबंधोयथा सीतापतियशोले शो जित्वादिनु स्थितो ह्यमु कुंद्वंदननीहारसारपाणिपुपादपान्
उष्ट्रबंधोयथा हारहीरवरस्फूर्तिकीर्तिमूर्तिपुरःसर चरवीरवरक्रूरदानवानमने क्रममत्स्यबंधोयथा राघवाग्नि
भयानिन्ना सिंधुबंधुमविंदतातदप्यजीवनवतीपरवीरवमरभूत एकबंधोयथा धुनिरौष्ट्रचयप्यरण्यवज्रजन
शरणदशगलगलगहेन्दहेन शरलेसर अतरलनत्तपत्तयदशरथतनपजलजदेलेनपननिपालस्यंयथा
वसुधानातंकरण रवंजनकोदण्डकांजधरपाणौ मेतमसुभगंकरणकुतपदरेलौ मनोसुप्ररूपमलौ निष्कंठोयथा
एष्यपत्रीशतुर्मूर्तिश्रुतिस्मृतिनिधिः शुचिः निरतिप्रभितिभीतिविभूतिधक निदंत्यंनिर्मरुसं निरंतस्यं
निरुष्पकंचयथा केकीकवाकौककुचापंभुजाकापिका माताकंजपुर्वी कुंभिगमाभुभौरवगांकांकपंकजगाध
हरंयथा नदीननंदनानंदी उदेदेनेदिने हिने नानादानानिदीनातां ददातो नंदनैदनः एकान्तरंयथा कौकीकं
कौकौककंकककाकौकौकुकाकिकाकौकांककांककौकौकाकुः काकुकेकांककेकिका कौकीनांवक्रवाकीनां

कंकीनांकंकस्त्रीणांकोकानांकंकानांककाकानांजलकाकानांचआश्रयभूतादृक्ककाकप्रहणंहसादीनांमुप
 लक्षणेअकुककिकाकुकाकुत्सितवायवःतत्कृतमकंडुःखंकुककंकंततयस्यानासिसाअकुककाकततःस्वा
 र्थकःप्रत्ययस्यादित्यादिनाकात्सर्वस्मेकारःअकुककिकाकोकीकंकीकोकककककाकौकाश्चसौअ
 कुककिश्चेतिविशेषणसमासःहृदयानंदनगंधवाहस्पंदनवतीत्यर्थःकोकंककांकाकःसूर्यःउःशंभुः
 तस्यकंशिरःकश्चनकंचेताभ्यांकोकाभ्यांसकाशादिकंनिर्गतेअंकगतिलक्षणेयोरितिधातुःककिकल्प
 मेलोकोद्रष्टव्यःतादृशंकंजेलंगगायमुनात्मकंअंकचिह्नंयस्याःसाकोकंककांकाकाकुकेकांककेकिका
 काकचःशोकनीत्यादिकृताध्वनिविकारःतामिसमुक्ताध्वनयोल्लंतेताश्चकेकाश्चअंकायेषांतेकेकि
 नोवस्यांसाततःकप्रत्ययादिःपूर्ववत्काकुकेकांककेकिकांएवंविधाकाकाचित्कृष्ट्वीऔंकिअ
 गामि रामेणेतिप्रकरणल्लभ्यतेसर्वश्लोकयमकंयथाससारसंपन्नतमोहितेषुससारसंपन्नतमोहितेषु
 ससारसंपन्नतमोहितेषुससारसंपन्नतमोहितेषुपदोःपादयोर्नतामालक्ष्मीयस्यसःपन्नतमःलक्ष्मीसे
 वितपादइत्यर्थःसरांससारससारसंपन्नतमोहितेषुससारपासबलेपासंपदाकरितुरगादिसंपत्पान
 ताउत्कर्तमोहितामोहंप्रापिताःशारीरबलवास्त्वलाभ्यामुद्धतामताश्चेत्यर्थःतेषुतथाससारसंपन्नतमोहि

तेषु ससारैः सैश्वर्यैः संपन्नतमैः असंपन्नतमैः प्रभूततमैश्च उरुपातैरहितस्तर्कितः श्लाघ्यमा
 नाहस्यर्थः तेऽतथाससारसंपन्नतमोहितेऽसंपन्नसंपूर्णतमस्तमोगुणोद्योषांते संपन्नतमसः तेहिताये
 षांतेऽप्योहिताहतिवातेऽऽहितेऽशत्रुशरसंश्रयसोऽसाभावस्तेन सहितं यथा तथा ससारशत्रून्ने
 तु यथा विस्यर्थः एवमन्येऽपि सफलं कारभेदाऽऽख्याः धर्मातिवर्णिवर्गान्निभुवनविहिते वारणस्यान्वयेऽप्यः
 संजातेऽप्यल्लवाकृतमुक्कृतफलं पर्वतेशस्य भाग्यं काव्यालंकाररूपास्तुतिरविशतकोऽनाटकादिप्र
 लेखस्तस्यालंकारशास्त्रेऽप्युपतिवर्तितेषुऽष्टसंरंगाः ६ षष्ठसमासः अथाप्यलंकारानिरूपयिष्य
 न् आदाशुपमांलक्षयति साधर्म्यलोकसिद्धे नमिनेतकविसंमतं पदैकवाक्यवाक्यं स्यात् प्रकृतस्य त
 दोषमा एऽशब्दालंकारेष्ववप्रतिस्विकिकलत्तलैरेव सजातीयमाहुते व्यवहारसिद्धे न सात्यलक्षणवेदेति
 विशेषलक्षणनामेवोक्तिः इह केचिदुत्प्रेक्षादयोऽलंकाराः अधवसायभूलाः विभावनादयो विरोधभूलाः
 परिसंख्यादयो न्यायभूलाः परितुष्टादयो लोकाव्यवहारभूलाः काव्यलक्षणदयस्तर्कन्यायभूलाः शंखलवै
 धिभूलाः परिकरादयः साधर्म्यभूलाः उपमादयः तत्साधर्म्यं निविधं भेदप्रधानमभेदप्रधानमभेदप्रधा
 नमुपपन्नप्रधानं चेति तत्र भेदप्रधानसाधर्म्यगोप्यतिरेकादयः अभेदप्रधानसाधर्म्यगोप्यतिरेकादयः भे

३७ दामेदप्रधानसाधर्म्यगर्भास्तिपमादयः अतएवोपमानमूलस्य साधर्म्यस्य वज्रव्यापित्वादेरा नेकोभयप्रधानता
 सुउपमायां प्राप्तिरूपं जिज्ञासासंगतिरत्रयेटिकासंगतुलं घनं न दोषमभनहतिविधौ लाघवा दिति प्रक
 तस्य वदनादेस्ततोभिलेन एकसुधाकरादिना लोकप्रसिद्धेन एकवाक्यप्रतिपाद्यं कविसमयसंमतं कांतिम
 त्वादिनिर्णयसाधर्म्यसमातधर्मसंबंधः सोपमा अत्रलोकप्रसिद्धेन पदेनोत्प्रेक्षाव्यवच्छिद्यते तत्रोपमानस्य
 कविप्रोक्तैस्ति सिद्धत्वात् भिन्नपदेन अनन्वयालंकारनिरासः तत्रैकस्यैवोपमानोपमेयभावलिङ्गतत्वा
 त्वाव्यमित्यनेन गम्योपम्यरूपकादिव्यवच्छेदः कविसंमतमित्यनेन कुमदप्रिववदनं कारणमिव कार्य
 मित्यादीनां च निरासः न हितत्रोपमानोपमेयभावः कविसंमतः न च कार्यकारणयोः साधर्म्यमेव नास्ती
 ति शंका नीयं कारणगुणहि कार्यगुणानां भेद इति न्यायेन तत्रापि साधर्म्यस्य संभवात् तच्च साधर्म्यं कवि
 समयसंमतैरेव कांतिमत्वादिभिः सिद्धकरणीयं अपि धेयतया विभक्ति कांते वदनं तेशरदीवशुभभा
 नुः अपि सुंदरी चंद्रके वधते दृष्टांतस्तत्र सतया प्रहर्ष इत्यादावुपमानोपमेयभावो न सह दय हृदया
 लादाय एकवाक्यवाक्यमित्यनेन उपमेयोपमालंकारव्यापत्तिः तस्या वाक्यद्वयगोचरत्वात् तच्चैके
 नेव प्रिष्टेनाप्रिष्टेन वा पदेनोपादेयं प्रिष्टपदेनोपादानेपि तत्र प्रिष्टशंका तं कः स्वतोपि न चोपमिधर्म

योः स्त्रिष्टपदोपादेनेन भेदे सत्यभेदरूपातिशयोक्तिवलादेकत्वधी पथिपां चतयोभयानुगतैकधर्मधा
 वेष्टत्वेनांगत्वात् तथाचैतादृशस्य लेख्यप्रतिभोत्पात्त्यापि तातिशयोक्त्यनुप्राणितोपमेतुयते ताविभ
 जतेष्टर्णलुप्ताप्रएकाभ्यां सातावद्विविधाभवेत् उपमानोपमेयसाधारणधर्मोपमाप्रतिपादकानां चतु
 र्णां प्रयोगेष्टर्ण एतेषामेकद्वित्रिलोपेषु साष्टर्णां विभज्यते औपम्यधी द्विविधाष्टर्णा सादात्सादृश्यवाचकानां यद्ये
 वादीनां प्रयोगेष्टौती धर्मव्यवधानेन तत्प्रतीतिप्रतिपादकानां निभसंकाशादिपदानां प्रयोगे आर्थी अन्वर्थ
 चैते संज्ञानुपपद्येवादिशक्तानां मुपमानविशेषतया न सादृश्यप्रतिपादनपरीयस्वमिति चैतमेवं शब्दशक्ते
 सादृशत्वात् यथा राजशिशो गता वष्टी पुरुषमात्तियंतीति तु भयनिष्ठसंबंधबोधने हि न पर्युतुयोगाही तथा
 यथादयोपि वतौ तु विशेषः तत्र तं स्पष्टेति सूत्रोक्तवतिः सादात्सादृश्यप्रतिपादकः इवार्थत्वात् तेन त
 त्रैव श्रौती तेन तुल्यमित्यत्र वतरे तु तुल्यत्वं प्रतिपाद्यत निर्वहाय सादृश्यप्रतिपादकत्वान्न त्राप्येव तां पुन
 विभजते द्विविधा साष्टनस्त्रिधा द्विविधा पिसावाक्यसमासतद्वितगतत्वेन त्रिविधा सतौष्टर्णेपिमा श्रौती
 आधी च भवतीति षट्प्रकाराः क्रमेणोदाहरणानि वर्षावद्वृजं वाहिनीपुष्पिरणदो लो रष्टर्णो विभोर्म्
 ति संभूतसर्वतोभ्रवलाविभ्राजतेस्मान्नवत् तस्मिंहध्वनिरस्पगजितमिव प्राउर्वभ्रवो जितं देस्यं दे

हरिप्रिययाष्टवलेः प्रोत्साहनिः शुभ्रवे वाहि न्योनघः सेनाश्रमसंभृतसर्वतोमुखवला राममूर्तिपदेसंभृतं
 सर्वतोमुखं सर्वपथीनं वलं सैन्यसंगो वाययासातथोक्ता मेयदेसर्वतोमुखं जलंत देववलंत संभृतं ययासा
 तथोक्ता वर्षावतर वर्षास्त्रिव-अभ्रवतर अभ्रस्येव उभयत्रापितदितगता प्रोतीक्षणीयमा तत्रतस्येवेति वि
 भक्तिद्वया र्थविहितवतेरिवार्थत्वात् प्रोतीक्षं गर्जितमिवेत्यत्र समासगता इवेति नित्यसहसमासस्य वक्तु
 व्यवलेन सिद्धत्वात् हरिप्रिययेत्यत्र वाक्पगता अभ्रतद्विनगतयो रूभयो रूपमयो वाहिना सर्वतोमुखश
 व्दश्लेषप्रतिभो त्यापितानि शयोत्तमनुप्राणितत्वादिगंगिभावेन संकरः दोर्दृष्टवकुंजलिप्रभुनिभः प्रा
 चंडवानुहिंते श्रीरवज्जववर्चिकाजयति तन्निर्मकवनिर्मला त्वकौशेयकवल्लरीवतरलत्प्यमा
 तिभीमा कृतिवीरश्रीरघुरामतद्वसनया शोभते संनिभा कुंजलिप्रभुनिभ इत्यत्र समासगता आशीर्
 णीयमा तन्निर्मकवदित्यत्र तद्वितगता तेन तुल्यमित्यादिना तुल्यार्थवते विधानात् तद्वसनया संनिभे
 सत्र वाक्पगता एवंश्लोके कथ्ये पूर्णश्रोत्राथ्युपिमाः षड्युदाहताः लुप्तल्लपितानि विभजते धर्मदि
 लोपेलुप्तस्यात् प्रथमं ससंधावसा लुप्तानुधर्मलोपे उपमानलोपे वाचकलोपे धर्मवाचकलोपे धर्मो
 पमानलोपे वाचकोपमेयलोपे धर्मवाचकोपमानलोपे च भवन्ती प्रथमं ससंधिधा भवति धर्मलोपवती

तसु श्रोतार्यावद्विधा भवेत् सप्तसादित्रिगत्वार्या श्रोती वाक्यसमासग श्रोती तद्धितगतानसंभवति श्वा
 र्थविहितस्यवतेः सत्वेपि धर्मानुपादाने असंभवात् तद्वितरस्य कल्यादेरिवाप्येविधानाभावश्च एवमउपात्तध
 र्माः पंचप्रकाराः यथा त्वं परिज्ञातश्चरन्सि रामवा ऊदैर्गैवकां शहशौततिरंगुलीनां तुत्या प्रवालपटलेन
 यथा व्रतत्यो मुक्तालतास्मितप्रदं वति पुष्पकल्पं अभाष्टुदातत्वादि धर्मवृत्ते रियं लुप्ता अत्र पाश्चात्तश्चेत्य
 त्र श्रोती समासगता यथा व्रतत्यदृश्यत्र वाक्यगता च दर्शिता आर्था तु कां सहशा वित्त्र समासगता प्रवा
 लपटलेन तुल्ये तत्र वाक्यगता पुष्पकल्पमित्यत्र तद्धितगतेति विभागः लुप्तोपमानाद्विधा वाक्य गावसमा
 सगता यथा वीराः परे परित्ता श्रुतुरंगसैम्यैः शत्रून् जयंति नुवा प्रियंते एकस्वमेव सुवहू नवधीः त्वरादीन्
 वीरंषु हह समंभवता न विप्रः लोकै वीराः केचिच्चतुरंगसैम्यैः परित्ताः शत्रून् जयंति अत्ये पराजयंते अ
 परे प्रियंते त्वं त्वं लौकिकः पत एकोऽसहयोऽवधार संख्या न सन्न त्वमेव त्नादृशो न त्नादृशो मरुतित्रिवि
 धवीरेभ्योः प्रागुक्तेभ्योति शयोदर्शितः शत्रून् च सुवहू व श्रुतुर्दर्श सहस्रसंख्यकास्ते रवरादयः आदिशब्देन प्रका
 रवाचिना स्वरतुल्यपौरुषा इति ध्वनितं इयं लुप्तोपमाना वाक्यगता न त्विपुलुप्रगुणा वीरमिति पदेन गुणोपादाना
 त् वीरंषु हह भवत्स दृशं न विप्र इति पाठे त्वेव समासगता भविष्यतीति प्रत्येकं श्रुतोपमानस्वरूपप्रतिषेधः

क्रियते किं तूपमानदर्शने मेव निषिध्यते तेन नान्वायालं कृतिभ्रांतिकाया भवेद्वाचकलोपे पा लुप्ता सा षड्भिधामता
 समासे कर्म कचि अधिकरण कचि कचि कर्म एण मुलिकर्त्तृ एण मुलिवेति भवती वाचक लुप्ता षोडश भवति यथा
 वीर श्रीरघु राम ताव कधनुर्हरि धरो दं चिता वृष्टिः कांउ मपी युगा त विग ल त्प ज न्य भी मा त व क्रोधं सर्व समीर
 एणी पतिर एते ज स्विनां वैरिण मंग रीयति किंच व त्मन्मि मा त व प्रहता मिं गाल जाला यते इह प ज न्य भी मे त्प त्र
 उपमानानि सामान्य वचनै रिति विहित समासे प ज न्य इ च भी मे ति वाचक लोप वती सर्व समीर एणी यती त्प त्र
 र्व समीरण मिवाचरतीति विवक्षाया उपमानाद्वाचार इति कर्मणि कचो विधानात् वाचक लोप वती अण
 रीयतीत्यत्रांगारेष्विवाचरतीति विवक्षाया मधिकरणस्यैति वक्तव्यमिति वचनादधिकरण कचि वाचक लोप
 वती इंगाल जाला यत इत्यत्र इंगाल जाला यत इत्यत्र इंगाल जाल मिवाचरतीति विवक्षिते कर्तुः कचि सलो
 पश्चेति विहिते कचि वाचक लोप वती वंशी श कांउा स न मित्तु कांउ भंजं वं भंजा पुत वाडु दंउः राम स्य सीता च उ
 लोप पुत्री वारं ववारे इ स मे व त स्मिन् अत्र रतु कांउ मि व न क्का इति पुलो म पुत्री वार मित्प त्र उ लो म पुत्री व
 चरेति विवक्षिते एम ल वाचक लोप वती उपमाने कर्मणि वेत्यनेने सत्रेण कर्मार्थे च शब्दात् कर्त्तरि च
 एम लौ विधानात् धर्म वाचक लोपेन लुप्ता वाक्य समासा गा ध प्रो पि मान लोपे तु वाक्य गा च समासा गा यथा

हृषद्भिः पंचविंशतिरुदाहृताः एकस्यैवोपमेयस्यानेकोपमानोपादानेमात्रोपमायथा नद्यः समुद्रमिवरस्मिणा
 द्वाकं ताराः सुधाकरमिव त्रिदशाह्वेन्द्रं मंत्रिलो कज्जनतानयनाभिरामं कामं भजंति कमनीयतरागुणैः घाः
 ह्यं चोपमावस्तु प्रतिवस्तुभावेन विंव प्रतिविंवभावेन वा संभवति एकस्यैव धर्मस्योपममोपमेयगतत्वेन पदद्व
 येनोपादानं वस्तु प्रतिवस्तुभावः एकैतैव पदेन एकस्यैव धर्मस्य द्विरभिधानेनैवैतत्प्रसंगतं विंव प्रतिविंव
 भावस्तु मित्राण्येव धर्मयोर्द्विरुपादानं यथा भातिरामभुजो भीममंडलाग्रामं जितः उच्चं उच्चुल्लिखंतं श्री
 रवंतरुकां उच्यते अत्र भीमेष्वं उच्यते उभयत्राप्येकस्यैव धर्मस्योपादानात् वस्तु प्रतिवस्तुभावः चक्राह
 तधनुर्मध्यलक्षितं राघवाननं परिवेशांतरालस्यं वभौ विंवमिवैदवं अत्र चक्राहृतेशराशन परिवेशयो
 सुत्ययोरपुनंदनाने उविंवयोः सादृश्यप्रतीते विंव प्रतिविंवभावेनोपमा पुनरप्यस्य द्वैविध्यं संभवति
 समस्तवस्तुविषया एकदेशविवर्तिनीवेति आधायथा त्वपरिज्ञातस्वरजसात्मादिद्वितीयायथा ज्योत्स्ना
 लेशेरिव विरचितं अस्तपाटीयत्रैस्तारागुणैरिव विगलितैस्तारहारैरीता संध्यामेघश्चंद्रसहचरैर्लांक्षिता
 लक्षकां कैरेजसात्माद्युतिलक्षयोः कैलिशब्दाप्रभाते कैलिशब्दांवरस्यत्नीवेत्यक्तत्वादि यमेकदेशवर्ति
 नी एवमन्येष्वप्यंशे तरेभेदाः सत्त्वाः वेदावद्भिः वीक्षणीयाः विस्तरभयाऽपरम्यते विदुषां प्रमदापश्येपसर्गा

गरुडं कस्य मुदेगतो पसर्ग उपकारकती प्रिया यशं भोरुपमेयं प्रतिभात्मने करूपा इत्यपमालेकारत्वेन अथो
 पमालेत् एते प्रथम विशेष एव वक्ष्ये घाया उत्प्रेक्षायाः स्वरूपं निरूपयति अन्यत्वाध्यवसायोयः प्रकृतस्य
 एतदिना सोत्प्रेक्षा कथिता सा स्याद्व्यादिभ्यश्चतुर्विधा प्रकृतस्योपमेयस्य गुणदिवशाद् प्रकृतत्वाध्यवसायो
 यः सोत्प्रेक्षेत्यर्थः संभावनमध्यवसायस्तर्को निमित्ताननुहेतुत्वेनारतिपर्यायाः गुणादीत्यादिशब्देन क्रियाविवक्षि
 ता तया चापमध्यावसाये जातिगुणक्रियाद्वयगोचरत्वेन चतुर्विधो भवंतामपि चतुर्धा व्यवस्थापयति एवं च गु
 णक्रियायोस्तत्प्रेक्षाहेतुत्वेनोत्प्रेक्षागोचरत्वेन च द्वेधाप्यनुप्रवेशः संभवति ते च प्रत्येकं भावाभावाभिधानेन द्वैवि
 ध्येनासंभवाजायंते उक्तं बालोकातिश्रान्तविषयाभावाभावाभिधानतः संभावनेयमुत्प्रेक्षा वाच्ये वादिमिरिष्य
 तमूति ताभ्यामध्यवसायस्य गुणक्रियारूपनिमित्तद्वैराश्ये प्रत्येकं द्विधा भूत्वा प्रोक्तं संपद्यते निमित्तस्य चोपादाना
 दुपादानाभ्यां द्वैविध्ये द्वात्रिंशद्वन्ति हेतुस्वरूपफलोत्प्रेक्षाः पुनरेषामेव प्रत्येकं त्रैविध्येषणवतिः अमी च
 वाच्योत्प्रेक्षाभेदाः तद्वाचकशब्दास्तु मये शंकरं प्रोक्तं नूतनमित्येवमादिभिः उत्प्रेक्षाव्यज्यतेशब्दैरिव शब्देपिता
 दृशः एतच्छब्दप्रयोगे वाच्य एतच्छब्दप्रयोगे तु गम्या नन्वध्यवसायमूलत्वाध्यवसायमूलत्वाध्यवसायादुत्प्रेक्षा
 तिशयोत्प्रेक्षाः कथं भेदः इत्थं विषयविषयिणोरन्यतरनिगारेण अभिच्यते न प्रतिमानमध्यवसायः स हि

विधः साध्यः सिद्धश्चेति यत्र प्रकृतस्या प्रकृतधर्मसंबंधात्तदध्यवसायः साध्यस्योत्प्रेक्षा तज्ज्ञातं अप्रकृतत्वेना
 यवसायेष्यगुणदिनिसंबंधात् साध्यः प्रकृतस्य यदा कश्चितोत्प्रेक्षा तदा तज्ज्ञातं यत्र उन्गुणसंबंधानां ध्यया
 प्रौढोक्तिप्रानाद्विषयिणे विषयगतत्वेनारोपणे निम्नस्थपि विषयनिर्गलेन प्रकृतत्वादभेदप्रतीतेरध्यवसा
 यः सिद्धः तत्रातिशयोक्तिरिति विवेकः अत्र वमत्कारातिशयशालिनः कियंते भेदा उदाह्रियंते तत्रोपात्त
 गुणनिमित्तजातिभावस्वरूपोत्प्रेक्षा यथा त्वनासीरवसंधारप्रियः प्रियुष्यदुजाबल्लरीके परस्म्यप
 प्रगजराजः गुंजः प्रवालारुणः रामस्तोत्रिपते प्रतापतपतात्तुष्टे तवोदेष्टः पूर्वोदेष्टे नरदेहमु
 मासंदोहवद्योतते तत्र मुशवेजातिवंचनः आरुण्यगुणे निमित्तं प्रतापतपत प्राचीना उरुदेहदीप्ते लो
 कसिद्धत्वालोपमाशंका अत्र प्रवालारुण इति गुणवाचिपदस्यानेस्वरूपे वर इति क्रियावाचिपदप्र
 येतिदमेव क्रियानिमित्तजातिभावस्वरूपोत्प्रेक्षा या उदाहरणं इष्टं समप्राकृतिरिति पदोपादाने तु अ
 नुपात्तगुणनिमित्तकजातिभावस्वरूपोत्प्रेक्षा या उदाहरणं इष्टं अत्र उत्प्रेक्षात्रयेपि सुषमेति प्रातिपदि
 कार्यप्रानेतपाहेतुफलभावोल्लो रवाभावात्स्वरूपोत्प्रेक्षा तं अनुपातनिमित्तजात्यभावस्वरूपोत्प्रेक्षा यथा
 भवत्कारिप्रतापाभ्यारुणजस्य गुंजव भवतानि विभायंते प्रसिद्धा वैडिशस्य वत् अत्राकैडिशस्य वत् इति ज्ञा

त्वभावतुत्येक्षितः जातिहेतुत्वेत्तायथा निर्मलया निर्मलयाशीतल्यारा मभस्तवकी त्प्रीपरितः सुसरितेवत्र
 यमत्रपवित्रितंजातां अत्रगंगयेतिजातिहेतुत्वं जातिफलोत्प्रेक्षायथा करालः करवालसेसत्यंरामरणं
 गणेजहौचर्ममयंकोषंरत्नकोषायवैरीणं कौषलंजातिः गुणस्वरूपोत्प्रेक्षायथायेचित्तपंतिरधुनंदनपाद
 युष्मंतेषांमनस्सुसुचिरस्थिर एवरागः तत्रावतीर्ण इतिनूनमवैमिनोचेदेवंकृतेष्वुगतोगलितोहिगः अ
 त्रागगुणस्वरूपपुत्येक्षितं गुणहेतुत्वेत्तायथा अगलिंगनाद्ध्युपतेरवनी सुतायाहारे शुभ्रिकचमंडलमा
 श्रितेऽ उत्सन्नतापुष्पाते शुभयेननूनंतीर्णंवलान्नममुचेत्स्वतएवनीविः अत्रनीविगलनेभयगुणस्यहे
 तुत्वं गुणफलोत्प्रेक्षायथा निर्भिन्नासुरकुंभेकुंभविगलत्संत्यक्तपुक्तावली गंगासंजिभवत्कपाण्यपुनः
 धारणलश्रोतसि संत्यसंगर कंठसीमनिजकुंदेहप्रतीपातपाः निशेषस्यहणीयनिर्हृतिरमासंभोगसौख्ये
 क्षया गंगायुनसंगमेशरीरत्यागस्यसितासितेसरितावितिश्रुतिप्रसिद्धंप्रतिहेतुत्वं अत्रसौरगुणस्यफलत्वं
 क्रियास्वरूपोत्प्रेक्षायथा रवरेभ्यस्तावपारा मलंगतममंगणेरिपुतोणी मदैणीदृग्दृशांतरलता ध्रुवं यथाव
 पुनःपुनः कृता रातितरलप्राणपारणैः नूनंरामस्यतरलोमंडलाग्रमहोरागः अत्रतारत्यक्रियास्वरूपं क्रिया
 हेतुत्वेत्तायथा कुसुमायुधतवकरनिर्मुक्ता शक्तिहेरेर्हृदये सत्तामारमुधारससहजारवलयत्तेजीवंतस्मनस्य

हरतिततः अत्र शक्तिपदं साध्यवसानलक्षणया लक्ष्म्यां प्रवृत्तं तस्याः सुधासहजनेन क्रियायां जीवने हेतुत्वं
 क्रियाफलोत्प्रेक्षायाः मात्स्न्येवा लभगते महाकाये निविशपनीरंध्रनिर्कुंजमध्यमानमीसमीराः सहसा
 ससंभ्रमाः नशक्नुवंती हृदयनिर्गमिलतांगनालिंगनलालसाध्रवं अत्रालिंगनाक्रियायाः फलत्वं इव
 स्वरूपोत्प्रेक्षायाः पातालकोटिरकुटीरतले विलीयभूमीमहंवतवहनपिभोगभागे केनाप्यनाकलित
 इत्युदयविषादः शेषेरधुद्धृष्टजः कृतिमापनुतं इह रधुद्धृष्टजस्य शेषत्वेनाध्यवसाया इव स्वरूपोत्प्रेक्षा
 इव हेतुत्प्रेक्षायाः तस्य तादृषादिवाहनाः भीताः सीतापतेशरान् नगराणि विमुंषंति नाकुलानि विरो
 धिनः शत्रुपक्षे अकुलीनानभवंतीति नाकुलीनाः सत्कुलप्रसूता इत्यर्थः सर्षपक्षे नाकुलवल्मीकेषु
 लीनाः श्लोकोत्पापितेयं इव हेतुत्प्रेक्षा इव फलोत्प्रेक्षायाः येन एव तिनराद्यवस्य चरितं विवृतं हीयं च ये
 नोपश्रंतिन संस्पृशंति बुलसी जिघ्रंतिनां घ्रिस्थितां नेपादां बुपिवंति नक्षत्राणि पृथग्यंतिवा तत्रुं स
 तां येन न नीजेन स्पृशता ज्ञाता जनास्ते ध्रुवं पादे त्रयेषु डिं द्रियाणां वैफल्यमुक्तं अत्र संज्ञायै इति इव फ
 लत्वमुक्तं अत्रोत्प्रेक्षात्रयेषु शेषतादृशं तां शब्दानां इव वाचकत्वात् इवोत्प्रेक्षात्वमवगंतव्यं एव
 मत्रोपि भेदाः उक्ताः विस्तरभयादिरस्यते इवोत्प्रेक्षायां यत्सां कर्मभावं क्यनिराकारिसातिशयोक्तिस्त

योऽर्थ इति ता बोध सादृश्यं - अधुना निरूप्यते इत्यभिप्रायेण तां निरूपयति - अभेदे भेदकथनं भेदे सत्य
 भिदा भिदा - अयोगे योगकथनं योगे चायोगवर्णनं कार्यकारणयोः कालस्यैव तद्व्यत्ययोऽपि पञ्चिधा
 ति शयोक्ति हि संभवात्तत्वे तसां कचिप्रोढोक्तितातासां प्रमाणं सामान्यलक्षणं - अतुक्तिरतिशयोक्तिरिति केचि
 द्भाषिरे केचित् तद्व्यवसायमूलातिशयोक्तिरिति लक्षयित्वा अभिन्नत्वप्रतीतिरूपाध्यवसायाभावापरा
 धात्वात् कार्यकारणयोर्विपर्ययितत्समकालतरूपभेदयुगलं निरुवते - अनित्यवगुणसुतयोरप्य
 ति शयोक्त्यंतमविकठत्वे एव कचिप्रोढोक्तिजीविनामतिशयोक्तिमभिदधुः - अतोर्वचिनां निर्यालगल
 गर्जनं प्राचीनप्रबंधभावापरिताननिबंधनमित्यलं प्रपंचेन - अभेदे भेदोक्तिर्यथा महोत्तालाहे लालवतुलि
 तकैलासगिरयोभुजाः वाणाः प्राणाग्रहरणधुरीणाश्च सुभटाः गताः सर्वे सर्वे मम पुनरश्वे ध्रुवमिमं
 वनं एमेभीमे रणक्षिरसिकामेजया कथा श्वाश्च इत्यसमसं पदद्वयं इदं शवणवचनं - अत्र भुजादीनाम
 भेदेऽपि भेदः कल्पितः भेदेऽभेदोक्तिर्यथा जलधुयन्तत्वं न हिनचपत्ताशप्रकृतिकोनते संतिष्ठि शण
 चिनभवतो वक्रिमगुणः नवानित्यं योगो भवति मधुपैर्नापि विटपैर्नवातेकं प्रवृत्तदपिरधुपत्वं सुरतरुः
 अत्र भेदादरधुनंदनयोर्भेदे विद्यमानेऽपि अभेदरूपातिशयोक्तिः नन्वत्र व्यतिरेकोऽपि प्रतीयत इति चेत्

कर्मप्रतीपतां न तावतातिशयोक्तेः काचित्स्थितिः असंबंधे संबंधोक्तिर्यथा रामस्यैव एव पादविरल गति
 तैः कांउकांउप्रकाशैर्देतेयैः खं जितां मेर्विदलितमसकृन्मूर्धितं शीतरश्मिं इंद्रां लैः प्राः प्रवेगाः परिसरा
 गनप्रांगणे हिंउमानाः शुंरादंराप्रभुतैर्वनपु कलागणैस्त्रिप्रदोधयंति इहसूर्यस्पृष्टसंबंधे पित्तसंबं
 धः संबंधेऽप्यसंबंधोक्तिर्यथा यदाभवदयंगरागनिनाहतो रघुपतेततः कपिनिवद्धसेतुप्रलयः तदादि
 ययसांनिधिं परिचिमुच्यसे पद्वं चिकुंठभवेने स्थितिं चित्तुते स्म लक्ष्मीपतिः अत्र लक्ष्मीपतेः सिंधुसंबं
 धे सत्येवासंबंधः उक्तः कार्यकारणयोरेककालतायथा तवदाशरण्यः शरधेर्गलिता सुलिता नलायदा
 विश्रित्वाः अतिविभवउपोवशुषो निरगुश्रुतदैवरावणप्राणः कार्यकारणौर्वाच्यविपर्ययोपया
 प्रयाणपटहारवातेव उरारिशातेदरीरघुप्रवरगोचरीचरिकरातिभूभदराः उधेऽमदसिंधुरप्रकरव
 धुराः संपदः पदं विदधतेयतेन पदशः कृपासंस्पर्शः ऐक्यस्य नत्वय प्रोक्तः उपमानोपमेययोः अत्र
 शदृशवस्त्वंतरनिषेधघ्नोतनोय एकस्यैवोपमानोपमेयभावयोग्यत्वेनान्वयः सनास्तीति अनत्वय
 त्वमत्वयं यथा उन्मूलनेव उल्लानां सिष्ठानां प्रतिपालने रामो रामश्च दोषोऽप्युल्लानां लोचनौ अथा
 स्पविषयविषयिणोरभेदप्रतीतिमाने एकरूपेण रूपकारि सांकर्यमाशंकीत्यभिप्रायेण उपमालत्तएव

अपदव्यवस्यति पाचरूपकलेदंलक्षयति विषयानिरुवेनात्यस्यारोपेरूपकं मतं अत्यस्याप्रकृतस्य प्र
 कृतविषयमनिरुत्यैव यद्वारोपणं तदुपकं रूपयति विषयीतदस्यमात्मनारूपवंतकरोतीति रूपकशब्द
 प्रवृत्तिः अत्र चात्रैदस्मप्राधान्यमात्रं वसुतोस्त्ववभेदः तेनातत्त्वयनिवृत्तिः अतएवौपम्यगाम्यतावाचो
 युक्तिश्चः अत्र विषयानिरुवेनारोपस्यनेततिरोहितविषयस्यारोप्येण उपरक्तत्वं विवक्षितं तस्यावविष
 यातिरोधातां शेतसंदेहभ्रान्तिं प्रदपनृचानां व्यावृत्तिः तेषां विषयस्य संदेहभ्रान्त्यपनृवैस्तिरोहितत्वाद्वारोपे
 एत्यनेन उत्प्रेक्षादेरूपमादीनां च व्यावृत्तिः उत्प्रेक्षादेरारोप्यत्यतिरिक्ताध्यवसायमूलत्वात् उपमायाश्च
 प्रागेवानारोपमूलत्वात् अस्मालंकारस्यारोप्यमाणप्राणत्वात् उपरक्तमित्यनेन परिणामालंकारव्यवहारे
 दः अत्रारोप्यमाणस्य प्रकृतोपयोक्तितया विषयपरिणामरूपत्वेन प्रकृतोपरक्तकत्वाभावात् अतः स
 र्वेषः सादृश्यमूलालंकारेभ्यो विविक्तमस्मालंकारस्य विषयः तत्रावन्निविधं सावयवं निरवयवं
 परंपरितं चेति अवयवावयवत्विसाकल्यवृत्तिः सावयवं अवयवतो निष्क्रान्तमवयवविमात्रपयविति
 तन्निरवयवं परंपरास्य संजातेति परंपरितं चेति सावयवं द्विविधं समस्तवस्तुविषयं एकदेशविवर्तिवै
 ति निरवयवं द्विविधं केवलं मालारूपं चेति परंपरितं च द्विविधं श्लिष्टशब्दनिबधने अश्लिष्टशब्दनिव

धनंवेति द्विविधस्यापि केवलमात्मारूपेण प्रत्येकं द्वैविध्यरूपकमप्येव तस्य समस्तव्यस्तत्वभेदेन द्वैविध्य
 योऽश्वविधत्तं तत्र पदारोप्यमाणमनेकमवयवावयविभावेनावस्थितं श्रुत्यैवोपस्थाप्यते तदा समस्तव
 सुविषयं सावयवं यदा तु किंचित् श्रुत्या किंचिदप्युपनीयते तदैकदेशवर्तिः तत्राप्यप्याधिनेऽरि
 शिरोरसादवदकैस्तत्कंधरोच्चैरस्य धारातैलेद्यतैस्तवाशिरादंकारः सम्यगेव भौ किं प्रमेरपुरामवीर
 शुचिनाददेणयेनाहुतं उवाणेदशकंधरं प्रक्षिपितस्त्रैलोक्यतापचरः वज्रप्रचोरावणः वज्रप्रकार
 श्रुतत्रयपुरस्य वैद्यत्वं निरूप्यत उचितावयवनिरूपणात् समस्तवसुविषयता द्वितीयं पया शुभं पुं
 लशैलेत्यादि अत्रावयवरूपणादेव रामस्याग्नित्वेनावयवविगम्यत इत्येकदेशवर्तित्वं केवलनिरवय
 वं यथा मुरेवं उरामवं इत्येव ध्यायंति निरंतरं अपारघोरसंसारपाशचरंतरतिते अत्र मुखस्य इंदुत्वं
 संशारस्य सागरत्वं निरूप्यते न तु तदेव वादिकं किंचिन्निवेश्यते मालयापया आग्नेजितं मुरतरो
 रित्यादि इदं निरवयवं मालारूपकं एकस्मैवानेकधारणत्वरूपकहेतुकं रूपकंपरंपरितं तत्रास्ति
 छशब्दनिबंधनं केवलपरंपरितं यथा चरंतमं वरेह एव रामेण प्रेरितं रत्नं अहाना वैरिणेभ्यः मुचंति
 नगरा एषो अत्र वाणस्पता र्यत्वेन निरूपणं शत्रूणां सपत्न्येन निरूपणं च हेतु हेतुमज्ञावापनै इति परं

य पृष्ठं उभयत्रापि श्लेषोल्लसनात् श्लिष्टशब्दनिबंधनत्वं एकवारमेव रूपणत्वं केवलत्वं च इहमेवमाले
 योऽप्य कबंधांतराग्रीष्मस्तारापतिदिवाकरः दुष्प्ररूध्रजंभाहिनासतेभरताग्रजः अत्ररामस्य ग्रीष्मत्वा
 हिरूपणंकबंधतारापतिभूधराणंकबंधाधुरवालिशत्रु राजरूपाणं जलचंद्रगिरित्वेन रूपणं कारणं जा
 तमिति परंपरितत्वं श्लेषसमुल्लसनात् श्लिष्टनिबंधनत्वं एकस्मरामस्यानेकधारूपणत्वालारूपत्वं च
 अश्लिष्टशब्दनिबंधनत्वं केवलं परंपरितं यथा श्रीरामचंद्रवदनराकातारकनायकः विद्वन्नेत्रेव कोराणं
 वितनोति कुतूहलं अत्रराममुरवस्पर्शत्वरूपणं विद्वन्नेत्राणंच कोरत्वेन रूपणे हेतुरिति परंपरितत्वं
 श्लेषाभावादश्लिष्टशब्दनिबंधनत्वं सकृदेव रूपणत्वं केवलत्वं च मालारूपाश्लिष्टनिबंधनं परंपरितं साध
 र्मेण संभवति वैधर्म्येणपि यथा वात्स्यादैत्यानुदानां विबुधगणविषज्ञे गिनां वैनितेयाः पापान्नितां प
 योदाः प्रतिभयकरिणं प्रक्रमाः पाकलानां कुल्यालक्ष्मीलतानां कविकुप्रदरुवां कंदलां कौमदीनां क
 ल्याः कल्यात्मकांतापटतरतमसांकलयोरामकीर्तः अत्रैकैर्द्वैधर्म्येण उत्तराहंसाधर्म्येण प्रवृत्तिरिति
 द्रष्टव्यं एवमष्टविधमपि रूपकं निरूपितं अन्येष्टौ भेदाः दृष्टव्यौ चिन्माभावात् निरूपिताः अप्येतद्वत्त
 लेव्यावर्त्तकानां परिणामादीनां क्रमाल्लक्षणमाह आरोप्य मृत्याविषयः परिणमं भजेद्यदि प्रकृतायो

ययोगायपरिणामः सतु द्विधा यत्र विषयः प्रकृतकार्योपयोगाय आरोप्यात्मना परिणमते तत्र परिणामा
 लंकारः नचायं रूपकैतर्भवति तत्र हि आरोप्यस्य प्रकृतो परंजकत्वमात्रविश्रांतत्वात् इदमुदितं भवति
 यत्र आरोप्यमाणस्य प्रकृतो परंजकत्वमात्रं तत्र रूपकं यत्र प्रकृतकार्योपयोगाय आरोप्यात्मना विषयस्य
 परिणतिस्तत्र परिणम इति नापि समासेभ्यो भवति इति वाच्यं तत्र आरोप्यमाणस्य प्रकृतोपयोगित्वेपि
 वाच्यत्वाभावात् अयं समानाधिकरणवैयधिकरणभ्यां द्विविधो भवति यथा बोधायविबुधलक्ष्म्या
 नष्टाया दशप्रवाहि दुष्टायाः भवतौ गारुजमंत्रा विजयंते रामबापटंकारः अत्र धनुर्गुणध्वनीनां सुर
 लक्ष्म्या प्रवोक्षते रूपप्रकृतोपयोगाय आरोप्यमाणगारुजमंत्ररूपेण परिणतिः भवतौ गारुजमंत्राश्चा
 पटंकारैरिति पाठे इदमेव वैयधिकरणोदाहरणं च निषिध्य प्रकृतं यत्र प्रकृतारोपणं भवेत् तत्रापि
 हत्यलंकारः सन्निधापरिकीर्तितः आरोप्यप्रकृतनिषेधः निषिध्यारोपः श्लादिशब्दप्रयोगश्चेति
 क्रमेण यथा श्यामलौघसमस्तुतारघुपतेः कीर्त्यंगनाया महाशय्यानां वरमंत्राति कलिकाः दि
 क्ष्मन्तारागणः वेदीयजतिराजति हिमरजः पूरानिराकाशसितेन्द्रध्वजगता निलसवटके स्तोमो
 नचायं प्रगः नेदं मंत्रलमैदवैरघुपते कीर्त्यंगनाया पारपादा वैरं च पदं समुत्तममिषोः सोमानहरोप

लः नां कोयंतवदानवारिलहसि संसिक्त सर्वसहसं चारं कितपंक एषे चरणन्यासेन तत्र स्फुरः काली
दीत्वां सेवते रचरूपा नो वेदे वं गमते तं गमेन स्वो हि त्याजीवना नां कथं स्यादृष्टिः सूर्या नंदे हेतुश्च न
स्यात् कविसंमतसाहस्यपि विषयौ पदा संदिग्धो भवति तत्र संदेहलं कृते त्रिधा कविसंमतसा
दृश्यादित्येतेन स्याद्युक्तांशु रूपावेत्यादि संदेह्याहृतिः तत्र हि साधारणधर्मावबोधसध्रीचीनेन विवे
चे कधर्माग्रहणेन संदेहस्य स्वरसवाहितत्वात् इति नावबोधनिमित्तः संदेहः किंतु कविस्वप्रतिभाति
शयेन वर्णोचितं सादृश्यदर्शनेन संदेहप्रपन्नवध्वाति सा त्रिधा शुद्धनिश्चयगभा निश्चयं तमेति क्र
मात् स्या सचेतना कंचन उत्रिका वा शरीरिणा मन्मथवाजुरा वा सौ दामिनी स्यैर्यवति किमेवा का वा
नजातेरघुवीर्याश्च अत्र संदेहमात्रस्य पर्यवसानाद्युक्तं असा वं भौषिः किं सवितरण भावं न भजे
ते महादेवोयं किं नुवहति शिवा मिश्रिततनुं विधाता किं वाप्यं सह कलितवान्ना भित्तनतं विचिंसेत्यं रामं दध
तिक वयः संशयधियं अधसाधारणधर्मातिरिक्त विशेषधर्मो ल्लैरवा निश्चयगभत्वं भातुः किं सतमो
गमणचतुरः किं पावनोयं जनाः सर्वत्राप्यनलंतमा ऊरपिवत्तये जउनाप्यसौ किंचंदः सतवोदयेन
वसुधासंमोदमं कूरयत्येवं गममवेत्यनिर्मलगणैः पश्चादिति श्रित्वते अत्र विशेषधर्मो ल्लैरवमा

न व्यतिरेकेण अन्ते गौर्विति श्रित्वेति निश्चयांगीकारादयं निश्चयांतः संदेहः सचनभोगे त्यादिश्लेष
 यदोपात्तानां तत्तरथातां भेदे सत्यभेदाध्यवसायरूपातिशयोक्तपुत्राणितइत्यंगं जिभावेन संवेदः सूक्तिदि
 व्यतिरेकः स्फुरावनि रतिशयतेन सिवत्वादिशालितपासूयादिरूपताया मेव देशमंगीकृत्य एकदेशांतर
 निषेधस्य क्रियमाणस्य श्रावमचंद्रविषये अनिवचनातिशयिता रूपविशेषाक्षेपकरत्वादादोपात्तं कार
 भेदः अपि च प्रसिद्धे पुरविशशिखशातु एकस्यापि रघुतुल्यत्वा नाभूत् किं प्रताये प्रतेजस्विषितिके
 प्रत्यवशेन दंडाश्रयिका स्फूर्तिरेषा पितृत्वं कारस्याप्यमानत्वात् संसृष्टिरित्यलं प्रपंचेन कविसंमतस्य
 दृष्ट्या द्विषयेपि हेतास्मिन् आरोप्य गोचराधीश्वरेत्याज्ञांतिमदलं कृतिः अतस्मिंस्तु ग्रहे भ्रांतिः तदा
 वभ्रांतिमान् यथा द्रुतकने करुवारामप्रतापतपनेन रूषिता कृतिः स्वर्णांगिभ्रांतिरभूत्स्वनरिणं
 तशेलेऽत्र अत्र कविसंमतसादृश्यादित्यनेन वा कचवरादितुल्येन जायमानस्मेतादिभ्रांतिव्यावृत्तिः आ
 रोप्य विषयस्यात्र भ्रांतिगम्यत्वादेव आरोपमूलं सर्वालंकारवैलक्षण्यं विरोधाभावपक्षेन संदेहोत्पत्तिः
 कविसंमतसादृश्यमूलत्वेऽप्यस्य ततोऽल्लेखाभावान्न स्मरणं तर्भावः स्मरणलंकारस्तु सदृशार्थातुभ्या
 न्यस्मरणे स्मरणं मतं सदृशपदेन अहं ह्यदिज नितस्मरणं च वेदः यथा द्रुतकने कोपचलकां त्याराम

पुनर्वीक्ष्य सातपाश्र्निहं चंपकलतया कलितं स्मरंति पुनयः समालतस्कांशं ननुभ्रांति मतोऽपत्तादिभ्यो
 प्रेदः उल्लेखात्कथं भेदस्तिवेत्तज्ज्यते उल्लेखो बहुधेकस्य बहुभिः स्थानिरूपणं एकैवाप्येनैकैय एत
 निरेकधोल्लिरव्यतइतियः सोपमुल्लेखालंकारः यथा धर्म शरीर भूदसाविति धर्मनिष्ठा मत्तो नयो
 यनिति मंत्रकथाधुरीणः कालो द्वितीय इति कूटकठोरकृत्याः कैवल्यमित्यपरताः कलयंति रामं उपर
 तागुमुच्यते : अत्रानेकधोल्लिरव्यतरत्यनेन भ्रांतिमद्वीद्वति भ्रांतिमत्पनेकधोल्लेखाभावात् अनेकै
 ग्रहीतमिति त्यनेन अतिशयोक्त्योऽहः तत्र गृहीत कल्पनिबंधाभावात् नवप्रकृतेऽप्रकृता रोपकपकृत
 नैवः शंकरः तस्य प्रकृतोपरंजकत्वमांलेस्यानात् वलुनस्तादुप्येऽनरस्यप्रवृत्तिः एवतावदुपमा लक्षणे लो
 कसिद्धे न निनेनेति विशेषण द्वयव्याहृत्योत्पत्ताद्ये लंकारनिरूपणपुरेवेन व्याख्यातं अधुना पदैकवाक्य
 कव्यं स्यादिति विशेषणं व्याख्यातं तद्व्याहृत्योपमेयोपमां लक्ष्यति द्वयोः क्रमाद्भवेतां चेऽपमानोपमेयते
 वक्ष्ये नोपमेयोपमासाकचित्तादुक्ता अत्र वाक्यद्वयविशेषणे न उपमा व्यष्टेदः अत्रोपमानोपमेय
 योर्निष्पः पर्यायेण तादृक् कृद्वांतकल्पनमुभयातिस्तिसदृशवत्त्वभावध्वननापश्यंद्वा प्रवर्तते धर्मस्य

सुप्रतिवस्तुतया निर्देशेन साधारणेन चैव क्रमात्तया कश्चालकुलिशभीषणवाजः कुलिशकरवालभीम
 करः इन्द्रवरमचंद्रराजतींद्रादिमचंद्रश्च रहरामस्येपमेयत्वे करवालः कुलिशश्चैव सुप्रमितसमासाश्रय
 एतच्च विशेषणतारामकरकुलिशसंभवात् इन्द्रविशेषणत्वे तु कुलिशे करिकालश्चैव सुप्रमितसमासः
 इन्द्रस्येपमेयत्वे तत्तरपदविशेषणमेव चंद्रश्च ततश्चात्र निजयोरपि धर्मयोरतिशयोक्तिमहिम्ना एकतया
 अभ्यवसितयोर्विशेषयोपादानेन वस्तुप्रतिवस्तुभावेन विरुध्यते वारह्योपादाने वा त्रिसमासद्वयेन
 स्वीकारात् त्रारामचंद्रभवतः कश्चालवरणलयप्रतापः सूर्यवेतिमः सूर्योभातिप्रतापवत् अत्रतिमत्वं
 साधारणे धर्मइतिसाधारणेन इयमुपमेयोपमा उपमानोपमेयप्रतिपादकवाक्ययुगलेन वस्तुप्रतिवस्तु
 भावेन धर्मनिर्देशमात्रसाम्येनास्याः प्रतिवस्तूपमादिसां कथं माशंकीतितां लक्ष्यति यत्र वाक्यद्वयेव
 सुप्रतिवस्तुतया भवेत् समानधर्मेतिर्देशः प्रतिवस्तुमामता उपमानोपमेयप्रतिपादकवाक्यद्वयेव
 सामान्यधर्मः कथितपदस्य प्रवृत्तदोषप्रस्तुतत्वात् इदं तरेणोपादीयमानः प्रकृतयोस्तु पदस्य संगतपति
 साप्रतिवस्तूपमा इयं सा धर्मवैधर्म्यभ्यां प्रवर्तते यथायामजातमदात्यः प्रतानि प्रसते राघवः प्रभुः काल

कुरवल्ज्वाला जितने धर्तृपटः अत्रोपमानोपमेयवाक्यद्वयवर्तिभ्यां यस्य स जितनपदाभ्यां प्रमुपडपदा
 भ्यां वाभिन्नावेव संहरणमात्रार्थरूपौ धर्मैस्तीक्रियमाणौ प्रकृता प्रकृतयो रामहरयो रौ मय्यंगमयतः उपमे
 योपमायांतु अत्रोपम्यस्वभाव्यत्वं धर्मयोश्च श्रुतोभिन्नयोरेव अतिशयोक्तिवशाद्भेदः दृष्टुतदभयवैप
 रत्यमित्यनयोर्महान्भेदः अस्म्यवस्तुप्रतिवस्तुभावोपजिवितया विंवप्रतिविंवभावोपजीविनो दृष्टंतालंका
 रभेदः स्फुट एव यथावा रामस्य केवलमकुंठदशास्य कुंठवाग्विषाटनविधौ पटवो विषाटाः भेदं हि रएक
 शिष्टप्रभृतांततालंकेत्येन सिंहन विरान् विभवोंतरालं अत्रापि द्वे धर्मौ एरघुसिंहनरसिंहयो रौ मय्यंगम्य
 ते विंवानुविंवभावश्चेदपमानोपमेययोः साधर्म्यदृष्ट्यादिदं सदृशं तो द्विधा प्रतः अत्र एष के साधर्म्यमि
 त्यनेतनुपमेयोपमाप्रतिवस्तुपमाभ्यां व्यवष्टेदः जितनयोरेव धर्मयोर्वाक्यद्वयेवारद्वयोपादानात्प्रकृ
 ताप्रकृतयो रौ मय्यावगतौ दृष्टंतालंकारः दृष्टं तो निश्चयोत्रेति दृष्टं तो न्वर्थः सोपि श्ववत्तद्विधा र
 घुनाप्यएव शक्तौ युगपदरिघुदरले विडंकारविरेक एव दत्तः स हृदयिलध्यांत संततिध्वंसे अत्ररघु
 नाथदिननाथायोर्विवप्रतिविंवभावेन अत्रोपम्यंगम्यतेदारिघुदरएतमो ध्वं संतयोर्जितनधर्मताध्वं

विंव

50

वप्रतिभावः रेणुदसाः पलापध्वं मयमायातिरुधवः तावदुद्यंतिरिद्योतायावन्नुमलिषुतिः अत्रयणा
रेवेरुदयात्स्वेद्योतायागमस्यारागमागमादसुरनिरासस्तुपमावैधर्म्येणाम्यते एवंगम्येयम्यानांमेदोवो
धम्यइतितल्लक्षणदीन्याहप्रकृतानाप्रतान्येषांतुल्यधर्मतुवंधतः औपम्ययत्रगम्येतसाम्रतातुल्ययो
गितायत्रप्रकृतानांवपप्रकृतानांवातुल्यधर्मसंवंधादौपम्यंगम्येतेमातुल्ययोगिता इहप्रकृताप्रकृता
नांअस्तानामेवप्रयोजकतास्वीकारेणप्रकृताप्रकृतसाधर्म्येणसमुदायप्रवेध्मादीपकादेल्लक्षणंदर्शि
तं धर्मस्यक्रियागुणरूपतयाद्वैविध्येचातुर्विध्यमस्यालंकारस्यकेचिदुचुः अपरेतेद्रव्यगणकर्मणंतदे
भावातोचपणंधर्मत्वमंगाकृत्यप्रकृताप्रकृतातलेनदादशविधत्वेसत्यस्यदादशविधत्वंकप्ययंति
यथाहिंजीरपांडुरारामकार्तयश्चगुणाश्चते अंतर्निगूढब्रह्मांडाः संवरंतिनिरालाः अत्रप्रकृतानां
रामगुणकीर्तनानांद्रव्यगुणकर्मस्वैस्वरुपैश्चधर्मैः षड्रिप्यौपम्यंगम्यते यदुरत्वंगणः ब्रह्माणि
द्रव्याणि संवरणंक्रियानिरालाइतिप्रतिबंधकाभावः प्रतिबंधकत्वंचद्रव्यादित्रयस्यापिसंभवतीति
तदभावा अपित्रयइतिषणमुदाहरणं गांभीर्येणरघूहैनचित्रिताः सप्तापिपाप्योधयः प्रापोनिस

५७

तज्जीवनाद्दिविद्वद्दो वीजिर्विन्तानलाः त्यक्ताः शैत्यगुणेन पांडुरप्रवाहिंजीरपिंडुषलात्कं पते सततं मनापि
 धतिं नाद्यापि विद्वंत्यहे अत्रोपमानत्वेना प्रकृतानां सप्तां बुधानां द्रव्यादिष्वधर्मैरोपमंगम्यते अत्रतिं सत
 जीवनात्स्यनेन द्रव्याभावरूपो धर्मः कथितः हृदिदृष्टं दृष्टं त्यादिना द्रव्यरूपः त्यक्ताः शैत्यगुणेनेति गुणभाव रूपः पां
 डुरप्रवाह इति गुण रूपः कंपत इति क्रियारूपः धतिं न विद्वंतीति क्रियाभाव रूपः इति षष्ठाप्रदाहरणं प्रकृतानां चेतरेषां
 नौपमंगम्यते यदि समानधर्मसंबंधादीपकं तत्तुषद्विधं प्रकृता प्रकृतसमुदायसंबंधी समानधर्मोपि नौपमं दीपयती
 ति तत्र दीपकं तत्र समानधर्मस्यादिमध्यांतगतत्वेन त्रैविध्यगुणक्रियात्वरूपेण द्वैविध्येव षड्विधत्वे केचिदुच्यते तद्धि
 चास्वरूपचेतसां तांतरंगमातिगति धर्मस्यादिध्यांतगतत्वेनेदेन वाक्यवद्वृत्तायां विशेषादर्शनात् अन्यथा प्रथम
 हृतीयादिपादगतत्वप्रकारे भेदांतराण्यपि किमिति नाजीगणत् तस्मान्न प्राथमिकं त्रैविध्यमादरणीयं नाप्युत्तरं द्वै
 विध्यं द्रव्यादिभेदेन धर्मस्य षड्विधोक्तेः तस्मात्प्रकृता प्रकृतसमुदायसंबंधिसमानधर्मस्य द्रव्यादिरूपेण षड्वि
 धत्वात्तदालंबस्य दीपकस्यापि षड्विध्यां वक्तुं युक्तं यथा विकृतनटमहानटज्जटाटविकातटिनीजलभरतुंगरिंजी
 डुरभंगित रंगगणः तवचरगिरोरधूहृत्सुधारससारधीराजगति निरर्गलाः परिपतंति पटीरहिमाः अत्रवर्ण्य
 त्वेन प्रकृतरामपे द्रव्यचरस्वनानुपमानत्वेन अप्रकृतानां गंगतरंगगणं द्रव्यादिरूप षड्विधसमानधर्मसंबं
 धादौपमंगम्यते तत्र सुधारसो द्रव्यं शीतलत्वं गुणः चरणं क्रिया निर्गलत्वं ध्वं वदभावत्रयमिति षष्ठाप्रदाहरणं

अन्येत्वाहुः यः प्रसूता प्रसूतयोर्वर्गे कुत्राविसंमतः समानो धर्म एको न्यदीयत चुदीपकमिति व्याख्यातं चेदं
 पूर्वैः प्रकृता प्रकृतसमुदाये यस्य कस्यापि सन्निहतं साधारण धर्मप्रतियादकं क्रियापदं गुणपदं वा यदस्य रूपा
 दीपयतिसाधारण धर्मसंबन्धिते तद्योतयतितदीपकमिति केचित्तु एकस्य कारकस्यानेकधर्मक्रियासंबन्धेऽपि
 दीपकमाहुः तदुभयमपि न परिहृत्तममित्युपेक्षते अन्यधर्मस्य संबन्धासंगत्सौवसु नोदयोः प्रतिविंवसमा
 त्तिष्ठं यत्र तत्र तिदर्शना यत्रोपमानोपमेययोर्मध्ये अन्यधर्मस्य अन्यसंबन्धासंभवेन प्रतिविंवक्रिया आस्ति
 प्यते तत्र तिदर्शना साद्विधा प्रकृतधर्मस्या प्रकृतधर्मसंबन्धासंभवमूला अप्रकृतधर्मस्य प्रकृतसंबन्धासं
 भवमूलमिति यथा परेटीकतेरपुकिरीटमणे श्रुतं लः प्रतापशिखितः पटिमा शतकोटिधुनीटिलला
 टतटस्रुटलोचनोत्कटमहः पटलेः अत्र रामप्रतापपटिम्नोदंभोल्यादिसंबन्धासंभवेन सादृश्यादंभोल्या
 सुपमानप्रतिविंवकरणमादिष्यते त्वहोमंजिलमंजलाग्रलतिकारामदमामंजुनश्रीखंडुमकांडुकुंडलि
 गतं पांजित्यमाहुंते शेषात्प्रपण्यनिर्गतविषज्वालाश्रियं संश्रयत्याधत्ते प्रलयांतकोऽनृमुजदंजोप्र
 कंडाकृतिं प्रकृत्यस्य रामभुजखंडस्य श्रीखंडगतकुंडलि शेषविषज्वालाकालभुजदंजुधर्मसंबन्धासंभवेन
 तद्धर्मसदृशधर्मनाकलयतीति प्रतिविंवकरणमादिष्यते क्वचिन्निषेधादिसया प्राप्यतदात्तैः कांतमरा
 तस्वारण्यः कांतमराविरोधिनां सरोवारिषु नेत्राणामुवर्तं दीवरश्रियं अत्र भुवंतीति निषेधात् सर्वमिदं वर

ग्रा

श्राद्धिषा अतिरेकस्त्यमाना दुपमेयातिशयते यथा नानस्ततमसानवन्तिमन्त्रिन्दर्शननो कर्शितो नै
वास्तंगतिविन्नवांकिततनुर्नोपात्तिकश्रीरपिलोका लोकनगं दुलंघनविधौ नोपंगुभावंगतो निर्देशो गुणसा
गराद्रुपतेर्जातो यशस्त्रं द्रमाः अत्र रामभद्रकर्त्तिर्वद्रस्पप्रसिद्धचंद्राद्युपमानाधिकोपनिबंधनेन भेदप्रा
धान्यप्रोपप्यंगम्यते एकस्योक्तिः प्राधान्यत्वेनात्यस्य स्यात्सहार्थतः ओपप्यंगम्यते यत्र सहेक्तिस्तत्र गम्यते यत्रो
पमानोपमेयभावो विवक्षते एकस्योपमानेन निर्देशः अत्यस्य सहार्थसंबंधादप्राधान्येनोपप्यंगम्यतं तत्र
सहेक्तिः द्यंभावाभावाभ्यां प्रवर्तते यथा त्वत्तवद्विभिन्नमदवंधुरसिंधुरेद्रकुंभस्य लोच्चलितमौक्तिकतारा
काणां संघैः समंसमररात्रिपुरेव वितंजः प्राद्यंतिरंश्वमणे तवकीर्त्तिचंद्राः उहामकर्षुकं विजृम्भितराम
चंद्रधाराधरो यशस्वर्षपरंपरानिः कारागुणादिविषदां हृदिशोकवन्तिर्दैत्यप्रतापदहनेन समंशशामविद्या
नायसुकार्यकारणयोर्वाप्यविषयैरूपतिशयोक्तिमूलभेदे सत्यभेदातिशयविधानरूपातिशयोक्तिम्
लाभसहेक्तिरित्युक्तवान् तन्मते उत्तिष्ठं सहकौशिकस्य पुलकैरित्यादौ सहेक्तिर्न स्यात् अथेतत्प्रतिको
टितयाचिनोक्तिं लक्षयति विनोक्तिः स्वादिनाथोक्तिर्यास्यादौपप्यंगम्यता यथा विनाशेषेण पातालं विने
द्रं एत्रिपिष्टं विना श्रीरामचंद्रं एतज्जतिधरातलं अत्र स्वर्गपातालयोः सुरेन्द्रभुगैर्गोद्वेपांतरेण यथानशो
भातयाभूतंधात्रीतलमपिरामं वितानशोभति इति वदौपप्यंगम्यप्रोपप्यं यत्र त्वौपप्यंगम्यत्वस्यावसानं नास्ति न

त

५२

तत्रायमलंकारः यथा विनातत्संशयमं कथमयमयोध्यां प्रविशतीत्यादौ तपोक्ता वषेवमेववेद्यं समासोक्तिं वक्ति
 विशेषेण न्येचपरमर्थं यं जयितुं यदा प्रकृतस्य समर्थानि समासोक्तिस्तदा भवेत् प्रकृतस्य विशेषण न्येच अप्रकृत
 तार्थ्ययदा गमयितुं शक्तानि न तु विशेष्यपदमपि दा समासोक्तिः समासेन संदेयेण पृथग्यस्योक्तिरिति इयमन्व
 र्था विशेषणैरेवां यंतिरप्रतीतेन स्तेषता ननु समासोक्तावप्रकृता रोपणस्य गम्यत्वात् न रूपकसांकर्य
 शंका दुर्निवारैति चेत्तमेवं प्रस्तुतोपरंजकत्वमत्रोपयोगादप्रकृतस्य नचपरिणामांतर्भावः आरोपविषय
 स्यारोप्यमाणरूपतया परिणामे आरोप्यमाणप्राधान्ये नारोपविषयतिरोधानंहि परिणामालंकारप्रयो
 जकं आरोप्यमाणवस्तुना सादृश्यवैशिष्ट्यप्रतिभासात्रेणारोप्यमाणगम्यतानुपमसादृशरोपविषयस्यैव
 प्राधान्येन प्रतिपत्तिः समासोक्तिः प्रयोजकैतिरहसं यथा भवद्वाहामंथाचलमपित नतुं वरचमसमुद्रा
 दुद्भूतासहविजयत्नस्यारुपते भवत्काक्षिधोयजिपतिभुविसर्वज्ञसिरसातमोहं त्रीनित्यं कुमुदमुदपंप्रा
 पितवती इह कर्तिस्त्र्यं संधन्यं तदेव विशेषणसामर्थ्यादेवन विशेष्यसामर्थ्यादवगम्यते सर्वसमासोक्तिस्त
 द्दले विशेषण न्येवेत्यनेन तद्ववर्षेयतया स्तेषजुर्द्विस्तं निरूपयंति स्तेषः साम्ये समादिष्टे विशेषणविशेष्ययोः
 समासोक्तितुल्ययोगितयेऽस्तु विशेषणमात्रसाम्यमेव न पुनर्विशेष्यगतस्तिष्ठत्वं अत्र तु विशेषणविशेष्याभयसाम्यं प्र
 योजकं विशेषणविशेष्ययोश्चात्र केवलप्रस्तुतयोर्वा केवलाप्रस्तुतयोर्वा स्तेषो भवति न तु प्रस्तुताप्रस्तुतयो रत्र

५२

सुमिधायाः प्रसुतैकार्थप्रत्यापनश्रृंखलिततपाप्रकृतार्थप्रतिभातस्य व्यंजनैक व्यापारशरणत्वात् शब्द
शक्तिमूलानुरक्षणरूपव्यंग्यध्वनिरेव प्रगल्भते यथा अत्यर्जुनयशोराशिः कृतसंरक्ततर्पणः एकवीरो
पतापश्रृंखलाभोरक्षति राजघटति अत्र प्रकृतत्वाज्ञापनप्रकृतत्वाज्ञापनस्य तल्लेखावकाशः किंतु ध्वनिरे
व अयं हि धा शब्दस्तेष्वर्थस्तेष्वप्येति ननु शब्दस्तेष्वप्येति प्रयत्नादिभेदात् स्फुट एव शब्दभेद इति चेत् स
त्यं भेदोक्ति तत्राचि जतु काष्ठन्यायेन शब्दयोरितरस्ति एतत्वाद्दृग्गतत्वव्यापारः अत एव शब्दस्तेष्वर्थभेदोक्ति
सुता अर्थस्तेष्वेतु प्रयत्नादिभेदस्य शब्दभेदकस्याभावेन शब्दैक्यनिश्चये सत्येकनात्वात्वं विफलद्वयरी
त्यास्ति एतत्त्वमर्थरिति परिहृतिर्योग्यत्वं भेदोक्तिस्तु त्वं वेत्यालंकारिकरहस्यं ततः केवल प्रसुतत्वेन द्वेवि
ध्यमस्यालंकारस्य क्रमेण यथा महापदेष्वप्यस्ति तयः सदा रामविद्यो गितः अलंकारप्रयाः भवतः अहि
ताः मित्रयज्ञेनैकपदत्वं अत्र रामचंद्रदातृत्वात् त्रयोर्वर्ण्यमानतपाहितानामहितानां च प्राकरणित्वं
अपवित्रमसंकोचं गेसहस्रोत्ससंभुं नाकोत्सासितमत्यतिरामो ह्यर्थे प्रमोजसा अत्र ह्यर्थे प्रशब्दवा
च्योदितकरचुरंदरयोरूपमातंतेनाशकराणिकयोरेव स्तेषः अत्र विशेषणविशेष्यव्यापारमूलस्य
श्लेषस्य प्रसावे केवलविशेषणव्यापारमूलः परिकरालंकार एकदेशसाम्यादुक्तस्यः केवलप्रसुतकेव

ला प्रसुतविषयस्य तथैव प्रसुतत्वा प्रसुता प्रसुतविषया अप्रसुतप्रशंसादयोऽलंकाराश्च बुद्धिस्थाः
 सेऽनुतावत्परिलंकारं निरूपयति विशेषणालिः सा कृता यदा परिकरत्तदा यथा ऐशं शैशवचेष्टया वि
 दलितं येना जुतं कार्मुकं यस्मिन् नर्तनदोः सहस्रलवनः कुण्डः कुठारो भवत् यन्मुक्तैकशरणलेशलभतां
 वाली सलेभे कपिः किंतस्मिन् विराघवे दशमुखत्वहोर्लतासंभ्रमः अप्रसुतेन वाच्येन प्रसुतंगम्यते
 यदि अप्रसुतप्रशंसेयं कथिता पंचधा बुधैः यत्रा प्रसुतस्या प्रसुता देववर्णेन मनुचितं सत्यसुतंगमयति
 तत्रा प्रसुतप्रशंसाः प्रसुतत्वात्प्रसुतादौ पञ्चपत्किंचित्संबंधाभावेन न संभवतीति संबंधः कोप्यंगीका
 र्यः सन्निधाः सारूप्यं सामान्यविशेषभावः कार्यकारणभावश्चेति तल्लिबन्धनावेयं पंचधा भिद्यते सा
 मान्याद्विशेषादौपः विशेषात्सामान्यादौपः कारणत्वात्कार्यादौपः कार्यकारणत्वात्कारणत्वादेव इति द्वितीयतृतीय
 योरेकैकस्य द्वैविध्यात् अमेण यथा भृंगगवमहं दनिर्दुरी सत्यपयमपहायसांप्रतं जाल्मशाल्मलि
 मुपेष्टि किं दृष्ट्या शोकमाकलितुं किमिह से अत्रा प्रसुतेन भृंगपुष्पपदेशेन सवनिबोचिना नृशुषा
 धमान् विहाय सकलशुभगणमलिसिंधुः सीता वंधुरेव सुधियां से व्यति प्रसुतमवगम्यते यथा वा मा
 नां भातां तरिहे विलसति न च राजते चंद्रराजते न तेजो वरु वरु परोचिरज निप्रकाशाय न भवते पिहिता

शांतरं शांतरं हः स्वैरं स्वैरं शुभालैः सहचरति रवौ कांतिके कांतिके लिः संवा संवा सिशक्तः किमुतिमि
 रसरवधोत्तरवधोत्तरकतुः अत्रेरावणरामे समरांगलंगते सर्वतेजोविभाविनि समस्तं तवावस्थानमेव
 दुष्करं पौरुषं तुष्टं निरस्तमिति प्रसुतमप्रसुतं रवधोति ह्तांत कथनेन व्युत्पत्ते सास्त्र्यावलंबनेनोदाह
 रणं व्ययं प्रवृत्तं सामान्याद्विशेषधार्प्या रामविक्रमविधृतकौशिकाः कौशिकाध्वरविरोधि नो गुराः प
 त्रिभिपवनवेगजित्वरैर्जित्वरै कतिनरवृजितास्वया अत्रमहर्हिदं मद्रुतं यशमशिशु नैव त्वपाकौशि
 कमरवविरोधिनः सुवाहुप्रपुत्राः सुरविरोधिनः एवं जित्वा इति प्रसुते कतिनरवृजिता इति सामान्यमुप
 न्यस्तं तेनाप्रसुता सामान्यात्प्रसुतो व्युत्पत्ते विशेषात् सामान्यधार्प्या श्रीरामैर्देसत तमशेषाभिष्टदा
 यिनि दारिद्र्यं विडुषां लेभे स्वैद्यं मध्ये पुत्रोपिता अत्रश्रीराममद्रौ दार्येण सर्वेषां प्रप्यिनां दारिद्र्यं धृ
 हतमिति क्तव्ये विडुषामिति विशेषस्याप्रसुतस्योपादानात्प्रसुतमेव सामान्यं व्युत्पत्ते यथावा राममद्रौ
 ए संप्लेभ मद्रौ देवमशवती समासाधिसहामोदनविंदत वसुंधरा अत्रयोग्यं वसुयोग्येन वसुनायो
 गमेत्यशोभत इति सामान्ये प्रसुते विशेषाभिहिते तेन सामान्यं व्युत्पत्ते कार्यकारणवर्तिर्यथा श्रीरा
 मचैरिविभववेशमविलाशशैलकासारगतसरकात्परसारसंधैः क्रोधोत्कलनसहस्रसल्लसल्लतो विमार्ग

संचारिणे ह एह पातरुणे ह एहि अत्र श्रीरामभद्रभयेन स्वर्गहृन्विहाय शत्रवः कुत्रापि लीना इति कारेण
 प्रसुते तत्कार्यमुपवर्णमानमप्रसुतः प्रसुतं स्वकारणं व्यंजयति कारणत्कार्यधीर्यथा औदार्यराम
 भद्रस्य चिस्मृष्टं विष्णुपत्रये कथं विस्मयसे दृष्ट्वा कमधेनुसुरहुमान् अष्टौ कथमेतत्कामधेनुसुरहुमा
 दीनामर्थिजने शुद्धमनैव मुखमानप्रसुतमेवमिति विश्रमयमानं प्रतिकृपविदिदं वचनं ततश्चाप्र
 सुते नौदार्यविष्णुस्तारूपेण कारणेन वाच्येन प्रसुतस्य लज्जितत्वरूपस्य कार्यस्य प्रतीतिः अप्याप्ये
 नान्यगमनसाम्पेन बुद्धिस्तया पर्यायोक्त्यलंकारं लक्षयति प्रसुतेनोच्यमानेन कार्येण प्रसुतं यदि
 कारणं गम्यते तत्र स्यात्पर्यायोक्त्यलंकारः प्रसुतेनेति विशेषणेनाप्रसुतप्रशंसा व्यवच्छेदः कार्येणा
 कारणमपि पर्यायेणेकमिव भवतीति पर्यायोक्तेर्यदप्रवृत्तिः कार्यमिधानमंगिनै सुखेन कारण
 स्पेक्त प्रापत्वमेवेति न व्यंग्यत्वं ननु तर्हि सादात्कारणत्वमेव किं नोच्यते इति चेत् न कार्यमिधानमु
 खेन तस्य प्रत्यापने यावती च मत्कृतिस्तौ वत्सास्तथाभावात् यथा खड्गस्य ते यदि विरोधिनराधिपे
 पुकाप्रक्रियारघुपते यदमीसमेताः दुष्प्रापदिव्यरमणीरमणीयहेमवक्षो जशैल शिरवरे शुचिरं ५४
 चरन्ति अत्र सत्रुनराधियानां दुष्प्रापदिव्यकामिनी कुचकांचनाद्रिकूटकेलिरूपकार्यस्य प्रसुत

स्योपवर्णनामुरवेनतत्कारणभूतंयुधिरामरक्रेनखंडंनंप्रसुतमेवव्यज्यते पर्यायत्वसाम्यात्ययमित्येते
 यति क्रमादेकमनेकस्मिन्ननेकमपिपत्रना एकस्मिन्वर्ततेतत्रपयधित्वंकृतिंविदुः क्रमविशेषणं
 युगपदनेकत्रैकस्यानुरूपविशेषालंकारव्यवष्टेदार्थं विनिमयाभावात्परिवर्तिता अस्मादाहरणं
 मध्यायोगेवरुणभंगनिरूपकंपद्यं तद्वादीतीजयोदीरुवरुणपटलीपाटितस्यातलोद्युद्धलीपालीभिरधौ
 सपदिचुलिकेतेतत्प्रतापानलेन सेनांभोधैवदधेदपमयतिनयाध्वावमानांवरुणशौचावित्ततदयाध्वितद
 नुविगलितोपलवंसप्रचेताः अत्रैकस्यैववरुणस्यक्रमादनेकाध्विषुहतिः कथिता काष्णंकपालंकटुकं
 दमूलंकरेरिकेः संयतिगर्वितस्य तिष्ठतिपश्चाच्चरणंगतस्मरामप्रभोः कष्टपशंरवपद्माः अत्रनेकेषा
 नेकत्रक्रमाहतिः अत्रव्यावर्त्यपोः परिवर्तिविशेषयोपरिवर्तितावल्लक्ष्यति परिवर्तिविनिमयोधि
 कात्यसमस्तस्त्रिधा विनिमयोनामवसुदानशर्वकोवस्वंतरस्विकारः सन्निधा अधिकवस्तुदानेनात्यव
 स्तस्विकारः अत्यवस्तुदानेनाधिकवस्तुस्वीकारः समेनसमस्वीकारश्चक्रमेणयथाकिरीटसस्त्रांवरदीप्य
 भोज्यानुत्सृज्यतेरिजेगहेस्मराम काष्णंकटुकंमूर्द्धिकरेकपालंकटौकुचेलंकवलेचकं हं प्रणमांजलिमा
 न्रतेप्रतिपाद्यविनिमयः लंकारज्यंस्वयं प्राज्यंत्वतो जयाहराधववित्तीयहृदयंस्वीयंसीतापैरघुनंदनः

तृतीयं हृदयं लैभे कुसुमायुधसाक्षिकं विशेषमाह एकस्मिन् गुणपटुतिर्विज्ञाने केऽवर्ण्यते विनाधारं तथा धे
 यं घटना उर्ध्वस्य च विशेषालं कृतं नैदास्तत्र त्रेधा बुधाः जगुः त्रयो यथा भौरी भूरिविरावर्जं वरधरो धादी
 भरादी कलेशत्र एणं हृदयं तरणियुगपद्वाशादशा व्यानशे त्पक्ता तान् परिधावतो गुणयशोरत्ना निसंतस्थि
 रेणमत्वं शरणगतैस्त्वक्षिगताश्चिंतास्पसंतानकाः अत्र क्रमेण योगपद्मप्रस्तावत्रासान् परिसंख्यादी
 नृलक्षयति वस्तुष्वेकमते केऽप्राप्तं यत्र नित्यम्यते एकत्रैव भवेत्तत्र परिसंख्या चतुर्विधा इयं प्रश्नार्थिका
 न्येभ्यश्चेति द्विविधा पुनः प्रत्येकं वर्जनीयार्थस्पर्शादुत्पत्तिकत्वाभ्यां द्विविधेति संभूय चतुर्विधा परिश्वस्य रव्या
 धातो वर्जनेन मर्थः सिताः सीताः पूताः कथय भुविकैरधवगुणान्नगंगायाः पूतान्वशशिकरानामृतजराः
 हितानदत्ते धत्ते दिति मपि चकः कोशालपते भुजादंज्रश्चंजीपतिकठिनकोदंज्रदलिनः इहं प्रश्नार्थिक
 योः शब्दार्थवर्जनीययोः परिसंख्ययोस्तदाहरणं इह द्वितीयार्द्धे रामभुजएवार्थिनामभिमतार्थान्वितर
 तिस एव दिति वधत्त इत्युक्ते रथान्नविंतामणिसंतानकादयो वितरंति तथा भुजंगशृंगवदिज्ञातंगदय
 श्चनमहिं वहतीति गम्यमानमार्थिकत्वं वेद्यमितः ज्योत्स्नाहरः शशिरमधुरस्तेरधुपतेन गोस्तन्यं नस्तन्यवि
 चनसिताना पिवसुधा प्रतापस्पृष्टिः शिशिरधवलाकातिरपिते महिलोका लोकाचलवलपितभुज

लघितः अत्र द्वितीयर्धे एव प्रतापकीर्त्यैव सचिदी प्रकाशकत्वोक्तेर्यो न सूर्यचंद्रमसोरिति गम्य
मानत्वा धर्जनीयाप्ययो रार्थिकत्वं इदमित्येव रसहुरां प्रलेखालंकारसंश्लिष्टापरिसंख्या विशेषतः
चमत्करोति यश्चतुर्कवयकेपिलौलुपाः यथा दान्तव्यशमोरिषु द्विपक्षस्येष्टनीतः परं नीचोप
स्थितियं कयोगज्जताभंगभ्रमासिंधुः स्यात्तु सैव विपल्लवस्थितिरभूषणो विमर्गभिन्नो नैतत्किं
विदपि प्रजासुदृशे रात्रे दितिरिति सप्रवेयं लक्षयति क्रियाणां वागुणानां वागुणप्रवृत्तमेतत्तं ए
कत्र वर्णिते तत्र द्विविधस्यासप्रवेयः यथा बुधवहनभूतभ्रमरतुरत्तुल्यवक्रमैसुरगति कुरंगति कुतरि
पुर्विहंगस्यपि भुजंगतितरंगति हृदगतौ वने भृंगति स्कुलिंगति तमस्य पितृविराट्चौत्वं गति अत्र
क्रियाणां सप्रवेयः गुणसमुच्चयो यथा एवमस्य चतुषः कोणे स एतेषो एते रूपा द्विषां प्राप्तिमाप्तिमाभ्यां
गे यज्ञे मलिनिमालिमा एवं क्रियागुणमेलनवशात् सप्रवेया लंकारस्य विधा ह्ययमेवोच्यः प्रोच्यः वयं तु
इव्यजातिसमुदाययो रपित इदमांशमः क्रियागुणसमुच्चयो रिवानयो रपि चमत्कारितायाः प्रागुक्तस्या
लंकारसामान्यलक्षणस्य उपलक्षणत्वात् तत्र इव्यसमुच्चयो यथा काष्ठं कपालशकलं कवलं तृणानां
चेरि करे कल्पयति त्वयिरामरूपे बुधे तु कल्पतरुकां रसुधा कभां उचिताश्मती लचरकषयशंखयथा

न अत्रैकैर्निरुद्धगदितयोः काष्ठादिकल्पतरुकांटादिद्रव्यराशिसमुच्चययोर्वैरिभेदेनैकैकस्मिन्करेयुग
 पत्संबंधासंभवात्तद्विचारमुदाहरणं बोध्यं तदभेदेयुगपदेककरेविरुद्धद्रव्यराशिद्वयस्यमेलनांसंभवाद्
 व्यराशिविधंश्च तस्यापकयोरोपतोषयोर्गुणयदुभयविरोधाद्वाशिद्वयस्यापिक्रममेलनविचितायां उप
 र्यायलंकारतात्पात्तपुरापरभावशून्यानां विरुद्धसामान्यानां पक्षेष्वेकत्रसमवायोनसंप्रतिप्रघृते तथा
 पिकविरुक्तिचातुर्यात्संवायः संबंधोभवत्येव यथा शुचित्वनरसिंहत्वरजहंसत्वभौजं गिता भूधरत्वादय
 श्चान्यानां तयोराघवेचमुः एवंद्रव्यगुणक्रियासामान्यानां प्रत्येकं मिथ्यश्रमेलने एकादशभेदाः सन्ति स
 मुच्चयालंकारस्य विस्तरभयान्नोदाहृत्यते तत्करंलक्षयति खलेकपोतन्यायेन मिलितैर्वर्जकारणैः
 स्वतंत्रैः क्रियते कार्यं यत्रैकं तत्र तत्करः यथा मुग्धागिरेविहसितानि सितानि एकाभावात्प्रमंजिमधुरा
 मधुराम्णाद्याः कंदर्पवैभवघपोचपुषोपिशोभारामस्यमानसमुदंसमुदंसंभुंघंयंति अत्रखलेकपोतन्या
 येन मिलितैरिति विशेषणसमाधेर्वचश्चेदः तत्र कारणमेलनस्य काकतालीयन्यायसिद्धत्वात् समाधि
 लक्षयति काकतालीयन्यायत्वं यत्र हेतोरन्येन हेतुना प्रकृतं कार्यं सौकर्यसमाधिः स्यादलं कृतिः काकता
 लीति विशेषणतत्कराद्देदः यथा अंधान् भयेन रघुरामचन्द्रसम्यधलीभरोधयति विद्वतोद्विषते

नक्तं तन्तंतिमिरमापतितं पुनस्तानंधीवकारहतमेवविधिनेहंति विकल्पं जल्पति तुल्यप्रमाणवैशिष्यात् त्रय
 गपत्त्रा प्रयोक्त्वचित् विशेषश्चेत्सदृशयोर्विकल्पस्तत्र जल्पते तुल्यं हि विस्तरघट्टं युगपदुपस्थितं विकल्पाहेतेन
 यत्र तुल्यप्रमाणवैशिष्यात्समवलम्बोर्ध्वोरेकत्रयुपत्ता सौ विशेषः स्फुरतितत्र विकल्पालंकारः यथा दि
 विवाभुविवास्थले जलैवातुज्जदं डैरथवा प्रवेजकाजैः तवरा मयथास्ति यत्र शिक्षावदतत्रैव भूधः विधास्यै इ
 दं रावणवचनं अथ यथा संख्यामारम्भाति संबंधः प्रथमोक्तानां च इमे क्तेः क्रमात्पदि कथयंतियथा सं
 ख्यालंकारं संभवेद्धि शाब्दार्थश्चेति द्विविधो यथा संख्यालंकारः तत्रासमस्तानामसमस्तान्वयेशा
 क्ता समस्तानां मिथः संबंधे आर्पिता समासयोर्मिथः संबंधे शब्दतः प्रतिपन्नेतदंतवर्तिनां पदानां क्र
 मसंबंधस्मादेयलभ्यत्वात् यथा रविकविपवीनृविजगैरामो मुतिनीतिभूभूडुतिभिः तत्स्वचनेत्रं व
 त्तं गात्रं कमलं कलानिधिकांमं अत्रार्थशब्दयो रूदाहरणं घट्टं पूर्वतिरर्धयोर्वेधं अथ क्रमालं वनेनैव शं
 खलाभ्यामूलान्कारणमालादीनलंकारान् लक्षयति पूर्वैर्वर्ष्यत्र भजे उत्तरेत्तरहेतुतां तत्र कारण
 मालारूपमलंकारं प्रवक्षते केचित्तिद्वैपरीत्ये पिषोषकत्वे वितं परे उत्पत्तौ योषणे वा कारणत्वस्यानपा
 दादिति तेषामाशयः तेनास्पवत्वारोभेदाः तत्रदिश्यात्रमुदाह्रियते लंकादृष्यद्विपवरघटाकर्णतालाव

योजकत्वसीकारत् अर्थेतिरन्यासेतुसमर्थसमर्थकवाकार्ययोराकांक्षाभावात् कथं तर्हि समर्थनं न
 त्यापिताकोत्तरात्पक्षतिः पक्षतं यथा मृदास्वामिदमन्त्यानामध्वंति हि बोधेयः पलायंते स्म न क्वपि
 श्रुतं तत्र सप्ततः अत्र भ्रातृत्वं हेतुः सच विशेष एतेनैव रिक्तं विशतसि वा क्पगतं यथा लं केशकिन्त
 रगणैः सह सा हि रं चंदो यमापतेति राघवकांडवृत्तिः रिंगतरंगगणबंधुरसिंधुबंधुनिः शेषशेष एविभीषण
 दृष्टसारः अत्र लं केशपलायनरूपसाध्ये प्रथमपादवाक्यार्थे तत्तरवाकार्ये न हेतु निरूपितः अत्र व्याख्येयं
 तया बुद्धिस्थयो रर्थंतिरन्यासं लक्षयति सामान्यं वा विशेषेण विशेषो वा तदन्त्यतः समर्थते यत्र तत्रार्थंतिरन्या
 स इति तत्र सामान्यविशेषयोर्वच्यं तं दृष्टं तालंकारे तु सामान्ययोरेव विशेषयोरेव वा क्पत्वमित्यनयोर्भेदः अ
 नं हि विधेयसाधर्म्यवैधर्म्यां प्रवृत्तमानं तु विधेयं न भवति तत्र साधर्म्यं सामान्येन विशेषसमर्थनं यथा
 रामत्वकरिजं वरातबभूव प्रोक्षिष्य कौक्षिको देयकात्सं त्रसानकुलाचलानपि समारोहं यतं ते हि प्रः वीक्षंते न च कुं
 जलीं द्रुघटितश्रावजं कां गतया प्रायस्त्वा सप्तपेति वैरिसदृशा त्रस्तु समस्तारुपि साधर्म्यं हि विशेषेण सामान्य
 समर्थनं यथा जगत्त्रितयजित्वरोप्यपतयोक्तश्चिद्रवेदवश्यमिति निश्चयादनुमिमीमहे मी वयं सतादृगपिरा
 वणामुरवरो भयाद्गवान् रघुक्षितिपुंगवा दहह संगरप्रांगणे वैधर्म्यं सामान्येन विशेषसमर्थनं यथा शेषेण

उत्तमरसद्वयवाङ्मयसिद्धौ समीरणभुजाशुचिनास्थिरेण कूर्मसनेन च तपः क्रियते चिरैण कोवान्मुले
 भतमेपि करोति वाष्पं वैधर्म्येति विशेषेण सामान्यसमर्थनं च - अन्यदस्त्वन्यवसुप्रकृतिमनुभवत्येव हेतिः
 कृतस्मिन्प्रातदसु पूर्वप्रकृतिमनुसरत्येव हेतोः परस्मात् योषायायाणभावं न किमुगतवती गौतमोऽङ्गुतः
 रोषास्यायाणे वा न योषा पुनरपि किमभूद्रामपादात्तरेणेः अनुमानालंकारं लक्षयति साध्यसाधनमात्रोक्ता
 वनुमानमुदीरितं तर्कानुमानरूपाभ्यां तत्प्रवृत्तिर्द्वयी भवेत् यत्र किञ्चित्ताप्यनिर्दिश्यत स्पष्टापकतया
 न्यनिर्दिश्यते तत्रानुमानालंकारः अत्र मात्रशब्देन व्याप्तिपक्षधर्मतयोः प्रदर्शनं निरस्यते तयोरेव प्रदर्शने
 तर्कानुमानत्वापातात् वसुतसुताभ्यामत्र भवितव्यमेव तदभावे काव्यलिङ्गादभेदायतेः किञ्च अत्र कवि
 निमित्तवातुरीमहिम्नाप्रेषरूपकापत्तुवातिशयोक्त्या व्यवसंवेने नानुमानोत्थानेन तार्किकपरिपोटी कलंक
 इति च मत्कारकारिताप्यस्योपपद्यते अर्थापत्तिभेदं तत्रैव चेदममः इदं तर्करूपेण वा अनुमानरूपेण द्वेधा प्रवृ
 त्तं ते यथा सीतैव राघवतवासिलता कथं स्या नो चेदप्येति जतनुर्दनुर्जीर्तिहेतु यद्वारागीप्युभयंगतया तया हि
 निर्मुक्तया पुद्गरयापि पशुमुवापुः अत्र पूर्ववर्द्धितं तर्करूपेण उत्तरवर्द्धितं हि शब्देन हेतुत्वोत्पत्तनादनुमानरूपेण
 प्रवृत्तिरिति वेद्यं तत्र पूर्ववर्द्धितं सिलतायाः सीतारूपत्वं द्वितीयापार्द्धं भुजंगीत्वं व्यापकं अपो निजाकृतित्वादसु

२ नाशवैशिष्ट्यं व्याप्यं नुभयोः सपत्नेसीतायां हतेः पक्षेष्टवृत्ततायां हतेः व्याप्तिपक्षधर्मताभ्यां रक्तेसीतारूपलंगम
 यति उत्तराष्ट्रेष्वेवंवेष्टे अर्चोपतिं लक्षयति कस्मिंश्चिदर्थे निष्पन्ने यत्राश्रयंति रमायते त् दंजयेनपेनाप्यपि
 तिस्रत्रस्यलं कृतिः नचकै नचिदर्थे नकस्यचिदर्थे स्यत्तायनसाम्पादस्यानुमानांतभीवः शंसः समानत्यापो
 स्यर्चोपतिप्रयोजकः नचसमानत्यायस्यव्याप्तिरूपता अनुमानं तु व्याप्तिमुपजीव्यप्रवर्तते ततो नतत्रास्यंत
 भावः आक्षेपांतर्भविसुवक्ष्यमाणतल्लक्षणदेवनिरसनीयः अपमलंकारः प्रकृतादप्रकृताक्षेपः अप्रकृ
 तात्प्रकृताक्षेपश्चेति द्विधा यथा जगत्रितयजित्वरं किल दशाननं सत्वरं जिगापसमरांगले किमुतदैत्यमात्रं वि
 भुः निपीतजलधिर्भुनिर्ऋतिविहिषभुल्वलं निपातुमतिहेलया भवति त्वल्वलं पल्वलं अत्र प्राकरणिको
 रावणजपो प्राकृतमसुरमात्रजयंकै मुतिक्रियापेनाप्यादिद्विपति भंगो रूतविरावजं वरभरैर्ऋत्यां भंगवहैः को
 दं दुं निजमिंद्रखंडं उकुटो बुध्वा भवत् रवजितं अस्तौषात्किल हर्षकपितशरो गंगा तरंगारवैस्त्वारामास्कृ
 वाभरेण किमुता सन्नजगत्प्रायकाः अत्रो प्राकृतशिवस्तवृत्तांतः प्राकरिणिकसीता स्वपं वरायात सर्वस
 वंसि एव तिसुतिमप्यादापादयति आक्षेपं लक्षयति उक्तं वा वक्ष्यमाणं वा प्रकृतं प्रतिषिध्यते किंचिद्विशेषं घेत
 यितुं तत्राक्षेपं प्रवृत्ते अत्र प्रकृतस्य प्रकृतत्वादेव निधानादस्य क्रियमाणे निषेधो वक्ष्यमाणे तया नासा भ

वन्विधिमाप्तिपति सोयंनिषेधउक्तवक्ष्यमाणविषयतयास्वोपजीवनमादेयमपिद्विविधा भित्तितत्रोक्तवि
 षयोद्विविधः वसुविषयः कथनविविषयश्चेति वक्ष्यमाणविषयोपिद्विविधः सामान्यरूपेणानिधित्तितस्यवि
 शेषरूपतया कथननिषेधः अंशांगीकारेणान्तरनिषेधश्चेत्येवंचतुर्विधोपमादेयः यथा रामो न भवतु धन्वी
 तथा पिरोषेण शोणदृक्कोणः विदधेधन्वानमपन्धन्वानमपेक्षणाऽऽन्वतं अत्ररामो धन्वीति प्रलपतो राव
 णस्पप्रतिवचनेमात्स्यत्ववचने क्रियमाणे धन्वि त्वरूपस्य वस्तुनः प्रकृतस्य प्रतिषेधो बाधादा भासा भवनसमु
 द्रस्यापि निषमनाऽमएव धनुर्धरं धुरंधरो नेतरइति प्रतिपादनपुरःसरं सतरं रामायसीतां समर्प्य ऊशला
 भवेति विशेषमाप्तिपति कथननिषेधो यथा असन् भूगृहं हृहं मंजुनस्य देदं जिच जिमभरं न वयं भण
 मः तद्भूत भुग्नशक्तिभूषणवापघोषः किं नाभ्यधत्तदलिते दुहिणां भोजः इदं कथय कीदृक्ते भुजसारः
 मम वापमा रोपयेति राममाप्तिपतं जामदग्न्यं प्रति लक्ष्मणस्पप्रतिवचनं अत्र नमणमरुति क्रियमाणेन
 भएतनिषेधाभासेन सादृक्वंशीशकोदं उखं जितवतो रामभुजदंजस्य किं यत्तव वा एणस्प वा पारो य एम
 तोस्माऽर्च्यसनादिरमेति विशेषो व्यज्यते वक्ष्यमाणविषये सामान्यप्रतिज्ञायां विशेषनिषेधो यथा रामभ
 द्रविभुरवीमहंसस्त्वितां वचः किमपि वक्तुमागतान्नमवीमिनुव वेत्ति जान कित्वंचपंचशरबाणसंचयं इदं

सीतां प्रति सखी वधनं इह किमपि वचो वक्तुमागते तिसामान्यं प्रतिज्ञाय विशेषस्य वक्ष्यमाणस्य कथननिषेधाभासेन
 सखिचैपरम्यं जहीहि पादप्रणतेरघुपतौ प्रसीद नो चेदुः सहं स्मरशरसं तापमेष्यसीति विशेषोक्तस्यते अंशोक्ता च
 शांतरनिषेधो यथा चंद्रः किमेष न सयाति ककांतिमेति पूषा किमेष न सयाति न भोगमार्गं वह्निः किमेष न जप्तेन
 सह न मे तीत्यामृष्टपरा मसुगलैस्त्वयि निश्चयः स्यात् अत्र निरतिशयते जः शान्तितासीत भानुभानुत्कृष्टानु
 रूपतायामेकदेशमंगीकृत्यैकदेशांतरनिषेधः क्रियमाणः प्रसिद्धैरपि तेजः स्विमिः सोमादिभिरपि तत्साम्यं
 दुर्लभमनर्त्तिकमुतेतरे तेजः स्विमिरिति रामतेजसो वा अत्र न सयददवीयता व्यज्यते आदेयप्रस्तावात्वा
 जसुतिं लक्षयति यत्र वाच्यासुतिर्निर्दिष्टा निदासुतिमर्पयेत् तत्र व्याजसुतिना मालंकारं कवयो विदुः यत्राभिधी
 यमाना निदासुतिं प्रकृते सुते प्रमाणवाधिता सती सुतिमर्पयति सुतिर्वोनिधेता दृशां निर्दिष्टा तत्र व्याजसुत्यलं
 कारः व्याजसुतिश्च दस्यसुते कव्यते निर्दिष्टा यव्यं पतैव व्याजसुत्यास्तुतिर्वा जसुतिस्यथा तद्वै परीत्ये व्याजेन सुति
 रिति प्रवर्तते ननु कृते निर्दिष्टाया अप्रकृतायाः क्रियमाणायाः प्रकृते सुत्यादौ एकत्वमेकत्र अपरत्र सुते निर्दिष्टे प
 कत्वमित्यप्रसुते प्रशासात्त्वमिति चेत् सत्यं तथापि सुतिनिर्दिष्टात्मकविहित्यंतरावलंबनेन एव कृपरिगणनमि
 ति प्रांचः नवीनास्तु भेदमेव कुरु तत्र निर्दिष्टासुतिष्वनिर्यया दारिद्र्याद्यवधवै श्रितरोपस्थापिमिभिहस्य

८०

जैस्त्वं विप्रिष्य विभूतिमात्रकलितान्कृताविपश्चिद्वृणन् वक्ष्यगद्गुमसंख्यसुस्थिरगुणैर्नित्यंगभीरेकपाकूपारे
 चतिमज्जपनरघुपतेदीनदयालुः कथं अत्रस्तेष्वरूपकमहीमन्निदयापरमकृपालुत्वरूपास्तुतिरेवावगम्यते
 त्वदुजितानां रघुसिंहसंघानगुणचूतानामपि मार्गणानां प्राणमिथैः प्रीणयतां रिपूणां विश्राणनं वर्णयितुं नशं
 कां अत्रस्तुत्यानिंदाध्वनिः अत्राक्षेपालंकारेदृष्टनिषेधेवाधिततया विरोधानुप्रवेशेन तत्प्रस्तावादितः य
 रं विरोधगमलंकारपेटिकांतर्गतालंकारान् लक्षयति आभासत्वे विरोधस्य विरोधालं कृतिर्भवेत् यत्रा
 याततो प्रतीते विरोधः पर्यवसानेन परिह्रियते तत्र विरोधालंकारः पर्यवसानेपि पटिविरोधस्तथैवावतिष्ठ मे
 ते तदा दोषदाव तत्र हि जाते जातिगुणक्रियाद्रव्यैर्विरोधेव त्वारोदा क्रियायाः क्रियागुणद्रव्यैस्त्रयः गुणस्य
 गुणद्रव्याभ्यां द्वौ द्वयस्य द्वौ द्वौ लोक इति संभूय दशविधो विरोधालंकारः यथारामतदासिर्भुजगः सोऽप्युग्रः काम
 पूरकः कालः सद्युचिः सपरप्राणनिलभोक्ता कलयते परां काष्ठां अत्र दशविरोधा अपि संगृहीताः अत्रा
 सिर्भुजग इति ज्ञात्यो विरोधः असिर्भुजगशब्दो जातिवाचित्वेन परापरभावश्च सामान्ययोः सामानाधिक
 रण्यदर्शनात् एवं प्रथमं विरोधः स्फुरतिसचभुजगशब्दस्य करगतत्वरूपार्थस्वीकारे आभासी भवति स ए
 व मुत्तरत्राप्येकार्थस्वीकारस्फुरणे विरोधस्याप्यंतरस्वीकारे आभासी भवेन्न द्रष्टव्यं सोऽप्युग्र इत्यनेन दृष्टार्थ ६०

स्पशंभूरूपद्रव्यस्यविरोधः उग्रोपिकामपूरकः कालश्चेत्यत्रद्रव्यक्रिययोर्विधः शंभोः कामदाहकत्वेनकाम
 पालक्रियाविरोधात् उग्रशब्दस्यदारुणगुणवाचकत्वेनगुणस्यक्रियाविरोधः दारुणगुणस्यद्रुःखजनकत्वे
 नसुरजननेकत्वानुपपत्तेः कालशब्दस्ययमद्रव्यकालिमगुणवाचकत्वेनशंभूरूपमद्रव्ययोर्विरोधः कालः शु
 चिरित्यत्रशुचिशब्दस्यवह्नित्वजातिशुक्लिमगुणानांवाचकत्वेनयमद्रव्यशुक्लिमगुणयोर्विरोधः यमस्यकृष्ण
 वर्णत्वात् तथाशुक्लेमकालिमगुणयोर्विरोधः कालिमवह्नित्वजात्योश्चविरोधः तथाशशुचिः प्राणानिलमो
 क्तायराकाशं कल्पयतेचेत्यत्रवह्नित्वजातेरनिलभुजक्रियायाश्चविरोधः वनेरन्विलसखत्वेनतदुजक्रिया
 यावह्नित्वजातेश्चसामानाधिकरण्यविरोधात् तथाअनिलभुजक्रियायाः पश्चिमदिक्पालनक्रियायाश्च
 विरोधात् क्रियाद्वयस्यापिभुजग्वरुणयोः नियतत्वात् तदेवंदशविधोपिविरोधानलंकारो निरूपितः श्लेषो
 पस्थापितः अयमश्लेषमूलोपिसंभवति यथा शतप्रखप्रखवह्निर्ध्रुवकमलानां विकासनेभानुः अजुतम
 सुरप्रखं वुजमीलने रामशातभानुत्वं अत्रैकस्यैवरा मस्यभानुसातभानुतादात्म्यकथनाद्विरोधः सचा
 भासाभवति तत्तादात्म्यस्यतदुपकार्यकरणत्वेनौपचारिकत्वात् विशेषोक्तिविभाचनेलक्ष्यति सति कार
 णयोक्त्यविशेषोक्तिः कलनवैत् तस्मिन्विद्यमानेपि कार्ये स्याच्चेद्विभावना इहलोकमयीराति क्रमेणकार

लभावेपि कार्यानुदयरूपस्य विशेषस्योक्तं विशेषोक्ता तथा कारणं विनैव कार्यस्योद्भवतं विभावनेत्यन्व
 र्थत्वमनयोः अतएव विरोधपेटिकासंगतिः द्वयं यथा श्रीशमवीरतववैरागरांगनानां वृष्टिर्वर्धनयने श्रुवि
 नापयोदेः चित्रं नसाश्रमपतिस्मनिरंतगलधारा लताप्रपाता पितृगतापं अत्र प्रसिद्धकारणं मेयं नित्यप्यते
 अत्र प्रसिद्धकारणं स्वमस्यैवः तथा प्रसिद्धजलधारा कारणोपि तापशांत्यभावे निवृत्तः अत्र प्रसिद्धकारणं
 तु नैमित्तिकं तास्यैव निमित्तोपादानात् तादात्म्यात् न योर्द्विविधं तत्रैवेति संबंधस्य रूपस्य निमित्तस्योपा
 दानादेकप्रभेदोद्भूतः इतरप्रभेदयोरेतद्वैपरीत्येनोदाहरणसुबोधे विषमालंकारं लक्षयति हेतोर्विल
 क्षणे तत्तौ घटनेव विरूपयोः अनिष्टजनने च स्याद्विषमालंकारं कतिस्त्रिधा एकात्रयाणामपि त्रैदात्रैवैषम्य
 गर्भत्वाद् विषमशब्दप्रवृत्तिः कारणविलक्षणकार्यस्योत्पत्तौ परस्परविरूपघटने इष्टप्राप्तये व्याप्त्यमाण
 स्यान्निष्ठानिस्पत्तौ च विरोधस्य जातृत्वत्वेन पेटिकासंगतिः तत्र कारणविरूपकार्योदयो यथा रघुराट्
 प्रतापवत्तु वानलादहो द्विषन्मिषद्वलसमुद्गीवतं रभसेन शोषयितुमुद्यतादभ्रं एतंगर्भान्वनकबंध
 वंधुरा अत्र जलशेषका हजवानलात् जलोदयलक्षणविलक्षणकार्योदयः रूपकश्लेषानुप्राणितो
 यंप्रभेदः काकुत्स्थककेटककोमलमर्कटैस्त्वमस्मादृशेयसमरे किमरे प्रवृत्तः वंधुंध्रवं व्यवसितो विष

तंतुपाशैः संवर्तस्मात्तत्तं मत्तंगजेन ॥ इदं मत्तं प्रति रावणवचनं ॥ अत्र विरूपयोर्द्वल प्रवल योर्धु
रुघटना या म्यात्मारुत ए कृते नि शितानि शास्त्रा एपादय यो धूम निजगुराति वीरः ॥ रामं विने शुरव
ना शम वेदपुक्तैस्तैरेव संकटपथे वक्ता प्रवतः ॥ अत्र रिपुणं निशितेति धारणमात्मरक्षणकार
णं नाभूदित्यत तावदात्तां प्रत्युत निधनसाधनेति वाभूदित्यनिष्ठ निष्पत्तिः ॥ अथ विरोधमालं
कारत्वाभावेऽपि विषमालंकारद्वितीयप्रभेदविपर्ययरूपतया तत्प्रस्तावात्समालंकारनिरूपयति स
मानयोश्चेद्यटना समालंकार इति विष्यते ॥ अस्मिन् विषमवैधर्म्यरूपत्वात् विषमस्मिन्निरूपत्वात् विरूपघ
टनात्मकविषमप्रभेदप्रतिभटेनाम्योन्यानुगुणवसुघटनात्मक एव समालंकारप्रभेदः परिगणि
तः प्राचीनैः ॥ अपरे तु विसदृशकार्योत्पत्तिवैधर्म्येण पिसमालंकारप्रभेदं सरूपकार्योत्पत्तिगुरवेना
वेतादयंति ॥ अतिस्फुटिष्यति वैधर्म्येणोत्पादनमवैविच्यमात्सर्वैरुपेक्षितं ॥ अनुगुणघटनापया ॥ अथो
न्यानुगुणयोगेजानकिरगुरमयोः रेजे प्रत्युप्रतारुण्यलक्ष्मीशंगारयो रिव ॥ अनुगुणकार्योत्पत्तिर्य
था रामतचरवद्गुणः कोमलतापिंष्टपल्लवश्यामः उच्चितं मलिनीकुरुते रिधधरणीभृद्यशो मुकुरं आ
धारनानुगुणं चेदाधेयस्याधिकं भवेत् ॥ आधापाधेययोरानुगुणाभासविरोधदत्तहस्त एवेत्यस्याप्यत्र

निरुण्यथा रामप्रतापयशसां प्रकरैरनंतैः संयोजितैरनुतरां उक्ता हमध्ये आस्थीयते कथमहेमशैल
 कूहेरिव क्रूरमणिदर्पणोद्ये असंगतिं लक्षयति असंगतिर्हेतुफलेभिर्नाधिकरणेयद्विधधिकर
 णयोः कार्यकारणभावस्य चिरुत्वादसंगतिर्नैव विरोधांतर्भावः शंकेयः समानाधिकरणेयविरोधः वैयर्थि
 करण्येऽसंगतिरिति व्यस्थितत्वात् यथा कोणाघातः कृतो धात्रीपटहेरामकिंकरैः द्विधा हृदिभिरं
 चक्रे घोषं तेषां च योषितां व्याघातं लक्षयति विहितिकेन चित्रकना किंये केनापि हेतुना तेनैवा न्योन्य
 पतिनश्चेद्याहत्सलं कृतिः तेनैव हेतुना तस्यैव कार्यस्यान्यथाकरणे विरोधः संगति यथा ममैव व्याघ्रे
 गे नरकासुरवधे सक्तप्रमंजनाधमाक्रांत उरंदरा लयं वीरं स्नायते किं उरुषाश्चर्वितवहिभिरुवंम
 धेषेन अनेन पद्मेन जीमूतो नाम नरकासुरसारथिः स्वस्वामिनस्तुतिं कृतवान् कृमिसारथिदरुिक
 कृत्यक्तप्रभादिरूपेण तदेव पद्मं पठित्वा तुतिमन्यथापतिस्मर्युक्तिं लक्षयति उर्ध्वार्धे स्पष्टतया
 चातुर्यं प्रत्यलं कृतिः यथा सप्तसालान्महोत्सालान् सहदेवैकपत्रिणा सहस्रं चातपत्राणं रचय
 स्मालुना द्विभुः अस्मदुर्ध्वदृष्टनासां देवांतरसंगतिः अथ भाविकालंकारस्य लोकावधारम
 लत्वेन विरोधमूलत्वाभावेपि लक्षणपरीलोचनायां कथं चिद्विरोधस्मृतेरवांतरसंगतिमन्वान

सहजत एमाह भवेद्यत्राङ्गत्वायस्य वर्णनाभूतभाविनोः अपरोक्षायमाणत्वं तत्र भाविकमुच्यते यत्राहु
तत्तत्तुवर्णनपाभूतभाविनोरपि वस्तुनोर्भावुकानां हृदि भावनावसेन प्रत्यक्षीयमाणत्वं तत्र भाविकालं
कारः अथ वसायाभावाभावायमुत्प्रेक्षातिशयोक्तेर्वाभ्रान्तिर्वारसादिभाव्यत्वस्य वात्राभावाभ्रान्तिमद्
सवदाद्यंतभाविः भावनावशेन हृदितयैवोदीयमानतया न विरोधावभासतापि यस्या रोषेण शोणं ह
क्वोऽं कृतारामे सताहः उदन्वानप्यभूत्वा धन्वानमयतिदण्त् अत्र सकल नदी ययः सरविभ्रान्तिभ्र
मितया कदाचिदप्यसंभावितशेषस्यामितस्याप्युमरुभ्रमिताङ्गत्वायोक्तौ तथा भावनायाः अपरोक्ष
धीरिति भवति भाविकत्वं अन्योन्यं लक्षयति तत्रात्योत्पन्नि यत्र कार्यकारणता भवेत् द्वयोपरस्परकार्यो
पकारकभावे विरोधस्य लब्धप्रसरतया संगतिः गुणैर्विभ्रषितोरामस्ते चरमेण भ्रषिताः रत्नैरिव स्व
र्णशैलः स्वर्णशैले न रत्नवत् चित्रित्रालंकारं लक्षयति विचित्रस्यादिरूपस्य फलस्याप्यैसमुद्यमे यथा पर
मो न त्यलाभाय सर्वे सर्वे सहाधियाः नमन्ति रघुवीरस्य पादपीठाय भूतले तस्य कार्यविपरीतकार्ये त्या
दाद्विरोधसूक्तौ पेटिकासंगतिः नवास्पविसहसकार्योत्पत्तिरूपविषमालंकारः प्रमेदाभेद इति वाच्यं
कारणप्रतिषेधद्वारा न कार्यवैपरीत्यप्रतीतिः कार्यवैपरीत्यप्रतीत्या कारणप्रतिषेधस्तत्रेति भिन्नविष

यत्वात् एतानो यदि परमो न तत्पमभिलसंति किमिति तर्हि न मयंतीति कारण प्रतिषेधपुरवेन कार्यवैपरीत्यं विचित्रा
 लंकारविषयः विषयालंकारे तु कार्यवैपरीत्यप्रतीत्या कारणनिषेधदृष्टिरिति ध्येयं यथा वा रामकार्मुके जीमूतः कु
 लं वै रिमहीभूतां कर्तुं निजीवनं घोरं शराशरं प्रवर्षति सामान्यं लक्षयति सामान्यं गुणसाम्येन यत्र वस्ति तदैः कृता य
 स्य वसुनो गुणसाम्येन वस्ति तस्तादात्म्यप्रतीति भवति तत्र सामान्यालंकारः अत्र गुणसाम्येन तत्पनेन मीलनव्यावृत्तिः
 नहि मीलते गुणवतः परेण परतिरोधानं अपितु वसुना वस्ति तराष्टादनमानं साम्यदेन तज्जुगतिरिति नहि तज्जु
 गे गुणसाम्यं निमित्तं न च व्याजोक्तिः व्याजस्याहुतेः किंतु तिरोधानात् नापहवः अतप लयात् अतएव सामान्य
 प्रवृत्तिः यथा त्रैलोक्येऽपि विजृम्भिते रघुपतेराजघशः संभ्रमे ये यद्रव्यकृतः कलिर्द्रवतया साराचकौरीगतः शान्तो
 बाहनाम्बरः शिववैराची प्राणेशयोः सास्तया पद्मैराग्रधवाहनभ्रमकृतो लक्ष्मीशवर्माशयोः इह रामपशोधवलि
 म्ना सुधभ्रं प्रिकयोर्दृष्टमोक्षोः श्रवसोः शंखहंसयोश्च भेदसिरोहितः अतएव द्रव्यत्वादेर्भेदकत्वमुक्तं अथैत
 ल्लक्ष्णवाक्यस्य पदव्यावृत्त्यानां मीलनाद्यलंकारणं लक्ष्णम्याह मीलनं वसुनैकेन वस्ति तत्र निगूहर्तुं एत
 दिधं सहजेनागंतुकतिरोधानमागंतुकेन सहजतिरोधानं च कनकमूकररामरामाकलिकपोलकलावि
 लासलक्ष्मीः तिरयति न च चंपकादतंसं श्रवणकलायकांतिलाला अत्र सहजेन कपोलकांतिसूत्रेण वस्तु

ना-आगंतुककनकचंपकताटकादिशोभारूपं वस्तु तिरोधीयते एमहेतिहतागतिकामेनाकुचकुंभयोः उष्माति
रोहितः उष्णवामशोकचरोष्मणा रहउवतिकुचयोः सहजउष्मा-आगंतुकेनकामशोकचरोष्मणातिरोधीयते
तज्जुलः स्वगुणत्यागात्प्रवलाभ्यगुणान् हतिः अथमिहचिवेकः यत्रसमानगुणसंवेधेसत्येवान्यस्या
न्याष्टादकत्वं तत्रसामान्यालंकारः यत्रगुणवैशादृशेसत्येवदुर्वलनिजगुणहानेनतत्तस्यसंश्लिष
हिम्नाप्रवलपरगुणस्वीकारस्तत्रतज्जुलालंकारः यत्रगुणेपादानविवक्षयावस्तुनोवत्त्वंतरेणाष्टा
दनंतत्रमीलतालंकारः यत्रसादृश्येनकस्यचिदपलायतत्रापत्तुवइतिस्वगुणहानेनतत्तस्यपरस्य
गुणेभ्रेतितज्जुलपदप्रवृत्तिः यथा विध्वंसस्थितयेद्विवावधिगिरेः याश्चात्यसान्तरगतानित्यध्वां
तमसीमलीमसतमान्शमस्यविधेषिणः कात्याहारपरीरहीररुचिरस्फुटविलिप्तवतस्यत्ताकामच
मनादिसिद्धमपितेस्फूर्तिंययुः स्फूर्तिकीयथावा एमकीत्याधवलतेत्रैलोक्येवाहनेकलिः वभ्रुव
भायमयोवतितामोर्विधिशास्त्रिणोः एतत्प्रतिपत्तादतज्जुलंलक्षयति सतिहेतौपरगुणस्वीकारेस्याद
तज्जुलः हेतुः संनिधिः प्रवलगुणस्यास्यकार्यकारणभावनादरात्तविशेषात्रभेदशंक्यः यथा तमा

लदलनीलाभिः कार्तिभिः शत्रुभूतां रामकार्तिः परीताविपरभागं प्रपद्यते यत्नेन संवृतं वस्तु कुतश्चि
 दिदृशं यदि निगूयते स विधया व्याजोक्तिस्तत्र कथ्यते नन्वपत्तुर्वा लंकारादृश्य कथं दृष्टिचेतुः
 ८५ अते प्रकृतस्याप्रकृतसादृश्यलक्षणफलकटाक्षेण प्रकृतमपलप्या प्रकृतमारोप्यते तत्र हेतुसि
 द्धमेव सादृश्यसाधनतया चलं व्यनित्वः क्रियते तेनोभयोरपि अपत्तुर्वश्वकत्वा विशेषेण पिसाह
 र्पस्य फलत्वसाधनत्वाभावेः यथा श्रीरामापरिमितवैभवभवच्छादीभ्यो रूढैः स्वामात्मानमह
 तो हतान् ग्रन्थिहिताना कर्णयंतो द्विषः त्वद्विष्यजततात्प्रकथं जन्मिन्मस्वासात्तुमेहदिकान् भावा
 न् वेधुविषयध्याप्रकृतोपायैः समाष्टादयन् अत्र रामभद्रभयजनिताः प्रकथं प्रजाप्यादयो भा
 वाः यत्नेन संवृता अपि कथं चिदभिव्यक्ताः संतः वंधुवियोगशोकाग्निनयेन निहता इति भवति
 व्याजोक्तिः अथोक्तिवसा म्यात्स्वभावोत्पादी नृकतिचिदलंकारान् लक्षयति स्वभावोक्तिर्भवेत्तस्य
 यथा चक्षुर्वर्णनं यथा मदीयकं सवधनाटकं वक्षो जंगलान्धुविभुं विरविमविभ्रती वक्ष्ये कोमो
 षदं शितवाङ्मूलं सुषमंतं त्रीः स्मृशंती नरैः मंदस्पंदितिकुंजं लालकभरामाधुर्यधुर्यस्थिराकिं

वित्तकृद्भित्तेक्षणस्मितश्रुतीकेयंशनैर्गपति निष्पन्नमत्क्रियालापोयः प्रश्नोत्तरका हिसा नो
 तात्तग्रजकिंनुकिंनरवेः काश्चकिंतेदृश्यतेसंमोहेनमुज्ज्वलकुतोविंवस्मनिर्देनात्केभिर्दंति
 हेताहितारघुधवाक्रुद्धेनमुद्गन्तः केमस्त्रिशमयंतिश्रुकरकराः शुंजालशुंजालताः द्युप्रतरस्पप्र
 श्रपद्गतत्वेनविशेषतश्चमत्करोति यथा किंशुकपुरवमनेकरुतेकामासिंदतिः सहांधीरः किं
 नरगीतंमधुरांकिंशुष्यप्रवंतुरंगमुखसदृशं उत्तरंप्रश्नपूर्वंचेत्तराद्यावहिर्यदिप्रश्नउत्तीयतेतत्रम
 वेदिविधुत्तरं परिसंख्याव्युदासयव्यवक्ष्यंचिनैवेतिविशेषणंदेयं मत्रप्रश्नश्वकमुत्तरंनिवध्यते
 तत्रैकमुत्तरं यत्रावयमनिवक्ष्यैवेप्रश्नोत्तरसामर्थ्यादहिरुत्तरयनंततत्रपरः क्रमेणपथा कौरज
 परिभाषौश्रुत्यतरोकथयसंगरहितौयो कौवापंजितगुणैश्चाद्यतरोभ्रमरहितयोपेतौ तादृभो
 ज्यसमस्तवसुसहितंसंस्पृश्यत्यंवर्योः प्रभाभयविकृन्तारघुपतेरध्यात्महेकाननं एतेवमगजा
 नशे वितेगजास्सस्मान्मतेनवानापीवत्यतपोययांतिचमगापुष्पाभिराकारिताः अत्रयथाश्वं
 दंतिनः किमिति नतमंति किमित्याहुताहरिणश्चनसंनिधिपुपयांति शिशुप्रश्नपितृदेतोत्तरसा
 मर्थ्यादिहिरुत्तरः तमंतरतिकर्मकर्तरिरूपं ननुहस्तुनमंयकविणवित्तिनिषेधासिद्धं अत्रयोदि

तवाकास्यकाका श्लेष्मणवात्सया योजनं क्रियते तत्र वक्रोक्तिः स्फुटं हतिः तत्र श्लेष्मणवात्सया कांते कुप्यसिद्धिं
 मया त्वयि हतं लक्ष्मणं किंचित्कृतं प्रमस्फारगिराशयेन मदरं भो ह्युरी कुरु शंखः शत्रुजटो करे तव भवेन्नोसा
 प्रतं तिष्ठतीत्यालापैः कुपिता विदेह तनया रामं विधातौ नितं अत्र रामेण मयेति मय्युक्ता निप्रायेण वाक्यं
 प्रयुक्तं देव्यामाशब्दमवलम्ब्य अन्वया योजितं तथा आसया हेरं भयं हरी कुर्वति रामेण वाक्यं प्रयुक्तं दे
 व्यातु शये करे दंशं हरी कर्तुं न शक्नोति अधुना करे शंखस्याभावादिति तदा कस्य मन्यथा योजितं काकू
 दहुरण्यथा दधाने धरणी चक्रमेकस्मिन् रामते पुजे शेषनागा न लज्जते बहवो भूरधुरंधराः अत्र हे
 राम त्वज्जने नैके नैवेधार्यमाणं धरणी शेषदिग्गजा संभ्रमदधानां लज्जते पु अतस्त्वज्जने स्पतरं भूमीधुरंध
 रसाधारण्यं किमित्यापादयन्ति तिकाका प्रतीयते अप्यलोकव्यवहारमूलेष्ववशिष्टानलं काराश्लिल
 लपि पुः प्रत्यतीकं तावल्लेहयति प्रतिपद्यस्व बलिनः प्रतीकारे सुडकरे तदीयस्य तिरस्कारः प्रसनी
 कमुदीर्यते जगदपहृतौ नावपेव त्वपारधुभूयते सरसि जगद्विद्राका सोमावुभावपि निजितौः तव
 वितनतो धाम्ना भूमा भूखेन वतु ल्यतो वतगतवतौः कांतिलकांति ह्यशनु सरोजयोः अत्र जगदपकार ६५
 लावण्ययोगेन रामेण पराभूतौ रविशशिनौ तत्र तीकारादंगौ तत्तेजो भूखसरवयोः ह्यशनु कमलयोः

कांतित्वयंकुतश्च ते तेनातीकाभिभवोशक्तस्वकस्वचित्प्रत्यतीकाभिभावकत्वदर्शनादिदमपिता
 दृगितिप्रत्यतीकमुच्यते प्रतीपमाह यत्रोपमानस्याहोयः केमर्थक्येनकथ्यते यदोपमेयभावोत्रप्रती
 यः स्याल्लंघ्यति यत्रोपमेयस्यलोकेत्तरतामभिव्यक्तुमुपमानस्यकेमर्थक्यमुपपस्यते यदोपमेयस्योपमा
 नताक्रियतेसोयं द्विधाप्रतीपालकारः पदद्वयेषुपमानस्वरूपापेक्षयाप्रातिकूल्यवाचोयुक्तेः प्रतीपप
 दप्रवृत्तिः यथा अस्मात्तविष्णोस्तकथाधुरीणपाले रघूणं प्रवरे विधाता विपदुमादीन् विफलान् विवि
 त्पस्वलोकिशोभाजननेत्युक्तः अनेकमुखमालिक्पवलमोल्लसिताकृतिः पतिः कुंजलिकाराम
 दोर्देउहविंजते अत्रोपमानतयाप्रसिद्धस्यशेषस्योपमेयकरणं रामभुजापेक्षयातस्याप्यवधिप्रभिव्य
 नक्तिस्सूतमाह पदसंलक्षितसूतं सूतं स्यात्तत्रकाशने अत्रसूतत्वं नामनिष्ठ एतन्मात्रविशेषत
 तादृशस्यकथंचित्प्रकाशनेसूतलंकारः यथा सद्यैः संग्रामरुदैरिहशतमवजित्कुंभकर्णतिकायै
 ल्लातां सीतां चतुर्भिः कथमिवमनुजोनेतुमेकशशकः दत्तौ सुक्त्रप्रलापान् सदसिनिगदिते रावणापा
 नुपां जन्मापयंतस्तं संस्पृष्टिक कितिमुपादर्शयदुद्धिसालीयथाश्चेतवराह एकोपिमहासत्त्वतया
 चतुः समुद्रसमावृतामपिविश्वं भरांदंष्ट्रमानेसहायजुह्वारः तथा रामभद्र एकोप्यपरिमेषशक्तिरुज

मात्रसहायो भवज्जैर्महावीरैरुः प्रमुखैश्चतुभिर्गुप्तानपि सातां नैष्यत्सेवं रूपं सत्कार्यः प्रकाशितः उदन्ता
 लंकारेन लयति उदन्ता लं कृतिः सा स्याद्यत्समस्यार्थवर्णनं अथर्वर्णनमात्रस्य स्वभावोत्पत्तिप्रसंजकत्वा
 त्समर्थेत्सुक्तं न च भाविकाभेदः यथा स्थितस्यैव वस्तुनो भूते भविष्यत्कारेण तु भवप्रसनात् यथा अंतर्ली
 नैर्दृशनी लोचनदत्तमुषमप्येकिले हारो रस्फारांशुदादानीरेरुचिरमरकतस्फूर्तिश्चैवालज्जाले नानार
 तात्मके लीगिरिविवरजुषिस्मेरकासारसारे विह्वलनारी विहाय विदधति विषदं राघवौ दर्पलीलां अनु
 कल्पजलपति अनुकल्पस्तु गौणे क्रिमुखोक्ते समनंतरं पुच्छं किंचित्प्रधानत्वेनाभिधाय तद्वितरपुरया
 संभावनया गौणमिधाने मनुकल्पः यथा प्रताप्यः कोदंजविघ्नायां राघवो रावणे पि वा यथा ध्यांतहतौ
 दत्तसपत्नी दहनोपि वा न नृभूयो वै कल्पकत्वेन विकल्पा लंकारः किं न स्यात् मैवं तुल्यवृत्तत्वे हि विकल्पः
 न चानुत्पन्नवृत्तता तपनापेक्षया दहनवशात्मापेक्षया रावणस्य जघन्यत्वात् अथ वेदेरेसेलंकाराणां
 लक्षणे राहरणनिदर्शयति अंगभावं रसो यत्र भावं प्रत्ययवारसं भजेत तत्र रसवदलंकार उदीर्यते
 त्रेयो लं कृतिरंगं चेन्न वेभावांतरं प्रति रसाभासेष्य वा भावाभासो यत्र रसस्य वा भावस्यांगं भजेत तत्र प्रा
 कुरुचरेवलं क्रियां समाहितान्तिः स्याद्वांगे भावसंक्षेपे क्रमेण यथा गोरी सा त्वरितं ममाघ ५

रितं हरी करो तु श्व तश्चित्रं स्यात्पुनरशोकतामुपगतो मूलो जितो नीरसः यस्याः पादद्वयं तत्र प्रणमनिरतः कोप
प्रशंसाशयालादागन्तुमिच्छेत्तुष्य कलिकालं तमीसमा लुवते इह शृंगारः कविनः स्यात्पुनरी मुद्दिश्य प्र
हृतस्यांगतां भजति भावस्य घोटीयोररुचिरं तद्वित्तिरजः स्फारां धकारा हते अत्र वीर शृंगारयो रंगं जिभा
वः त्वत्समापदमंजुपय निहितौ सौवर्णे कुंभा विमौ किं त्वं धुरगंधसिंधुरविभोः कुंभा विमौ किं त्विति कां तरां
तरंगभ्रारं धुपते कता जनातां कुंभा भोगौ वीर्य वितर्कयंति च किताः प्रत्यर्चिनः पापिकाः अत्र त्रास
वितर्कयोर्वीरिभा वयो रंगं जिभावः रामत्वदैरिणः कां ता कां तरां तस्वारिणी विलोक्य हस्तिनो क्रीडं कंठ
मालं वते रसात् अत्र तिर्यग तो रसाभासः शृंगार रसस्य मंजुर्वोरपुष्पि पतिणोरधुपते मंसिंहरं ते उरामं सं
दैहधरो स्मिभा विनित्ततः स्वास्थ्यं ममापादय इत्थं मस्यति रावणे जनक जालं सत्समेवेत्तवानस्मीत्यंत
पदावली यठ पुनर्दैत्य धिमेत्यवतीर अत्र का मुकस्य रावणस्य गर्वाभासः सीताया अमर्षभावं प्रत्यं
गं दधित जन विप्रो गदा रण ला निभाजौ रविकुश शशि तुल्यौ राम सीता मुखे ह तदधुप वनसूनु प्राप्तिता
मो न्य भूषौ प्रसमित परि विदौ प्रास पूरं उशोभौ अत्र त्वा निशंति हर्षे स्यांगं अथ निरूपितानामेवैते
षामलंकाराणां द्विविधाना मप्यालिंगन मंगल लक्ष्य रूपौ संस्पृष्टं शंकरः संज्ञा च लंकारौ निरूपयितु

मारभते न चेतदनुपपन्नं शब्दार्थो लंकार एवमेषामेवान्योन्यमिलितानां संसृष्टि संकर पदवेदनीयत्वात् क
 यमनयोः पार्थकी न परिगणनाहतेति चेत्तन्न ह सौ वरुणभिरणनिलोकविदिता न्ये कै कशः शोभना न्यप्य
 न्योन्य करं वितान्यभिनवं उलंति शोभां यथा कुर्वन्त्योपि वसतः क्रियाप्यगिमाः काये द्विधा लंक्रियाः संस
 र्गिण च संकरेण चेतया भूयश्च मत्कारिकाः तत्र संसृष्टिमाचष्टे तिलतं तुलसं स्लेषमग्न्याया स्यात्परस्य
 रं अलं कृतीनां घटना सा संसृष्टिर्निगद्यते असावलं कृतीनां सा वांतरमेद निजानां परस्य रं नैद नैरपेते
 ए एक तिलतं तुलान्यायेन संयोग इत्यास्थितिः संसृष्टिः सा च शब्दार्थो भयालंकार गतत्वेन त्रिविधा
 तत्र शब्दालंकार संसृष्टि र्यथा युद्धश्रद्धासमिद्धप्रयविगणनेत्यादौ ह तुनु प्रासष्टेका नु प्रास यमकानां
 संसृष्टिः अर्थालंकार संसृष्टि र्यथा संवर्त्तवसरजु प्रसारीत्यादौ ह वदिदिनकृत्सर्वस्वपादध्वरे इत्य
 त्र सर्वस्व शब्देन तेजः समुद्धेल्लितत्वात् तस्याश्च संवर्त्तवर्त्तविकर्त्तनात् त्र वसित्वेन रामप्रतापतपना सं
 वंधात् तस्मादृश्यमाक्षिप्यते इति निर्दर्शनात् तया दैत्यध्वांत ह र इत्यत्र रूपकं इति तयोः संसृष्टिः तज्जभयो
 यस्यापि तयोरतिशयोक्त्यर्थस्तेष्वयोश्च तयोस्तद्विकौ शिकौ त्सवशब्दस्तेष्वप्रतिभोत्थापितौ व्यति
 रेकविरोधाभासैतथांतराले श्रीशब्दतारनेत शब्दस्तेष्वभ्यां तथातमः पौरुषशब्दस्तेष्वभ्यां चेति तेषां

सर्वेषां संसृष्टिः शब्दार्थालंकारसंसृष्टिर्येषां जेतव्यं प्रजकिंतु किं नरे तत्र ह त्वनु प्रासष्टे कानु प्रासाभ्यां
सह प्रश्नोत्तरेकाया अतिशयेन स संसृष्टिः विरंचिव नित्ता करं चित्तविषं चिकेत्यात्तौ विषं चिकास्वरध
मस्य माधुर्यस्य तरेण धर्मस्य निर्गलत्वेन गंगा प्रवेचनेष संभवात्तत्सादृश्यादेवा न्निदर्शनाभ्यां ह त्वनु प्रा
सस्य संसृष्टिः एवमन्यत्रापि द्रष्टव्यसंकरं लक्ष्यति दीरनारनया येन संकरसमुदीर्यते अंगंगिभात्सं
देहाद्यवकैक्यात्सतु त्रिधा अंगंगिभावेन संकरेण संवर्धयितं निजीविनेने तत्र जीवत शुचि वपु वशु
श्लेष्मलातिशयोक्त्या भेदे सत्यभेदाध्यवसाय रूपमासागरः स्वप्राणेन शुद्धा लण्योषक इति प्रतीयते त
दिनाशरूपा तु विक्रमधिरणजनिता लज्जारा मसरनिषेग कोटशयते हेतुतयोत्प्रेक्षते सा च वाचकपदाभा
वाद्भ्येति श्लेषातिशयोक्त्युत्प्रेक्षाणं संकरः यथा वा भातुः किं स न भोगमार्गश्च तुररत्पत्ररामेते स्विताध
मसाम्पात्तुर्वाहिरूपेण संदिश्य पश्चाद्विशेषधर्मो लैरेवेनां ते गुणैर्निश्चित इति निश्चयां गाकारानिश्च
यांतसंदेहः सच न भोगेत्यादि श्लेषपदोपात्तानां तत्तदर्थानां भेदे सत्यभेदाध्यवसायप्रलगातिशयोक्त्यानु
प्राणित इत्यंगंगिभावेन संकरः सूर्योदित्यतिरेकः स्फुटः किंच निरतिशयते जस्य त्वाहिरूपेण सूर्योदिरू
पताया मेकदेशमंगीकृत्य पुकेदेशं तरनिषेधस्य क्रियमाणस्य श्रीरामचंद्रविषये नागोचरतारूपविशेषा

रूपकत्वादादेपालंरप्रभेदः अत्रिचप्रसिद्धेपुरविशिशिष्टशानुषेकस्यापिरुपपत्तितुल्यतानाभरुकिप्रता
 न्येप्रतेजसिस्थितिकैमुत्पत्त्यावशेनदंशपरिकस्मृतेरर्थापत्त्यलंकारस्यगम्यमानतासंसृष्टिरित्यलं
 पंचेन तत्रश्वेत्रचविज्ञातीयार्थालंकारसंकरः सतीतीयशंकरमाह दोर्दंजकिरणध्वस्तनतंचरतमस्त
 तिः गतोदयाचलासूक्ष्मोरागोरविशिवावभौ रागोरचिरिवेत्तुपमायादोर्दंजकिरणयोनिशान्वरतमसोग
 जोदयाचलयोश्चोपमाः प्रसाध्यंतइतिसजातीयसंकरः संदेहशंकेरोपया सेनाधिपारुपतेः सितरक्त
 नीलास्तस्युः प्रवंगपतयः परिवर्षलंकां व्यालोकवारिनिधिवीचितटोयनीतकेनप्रवालदलशैवल
 राशिकल्याः अत्रसिंधुसलिलगतानांफेनविडुमशौ बालानांतरंगसंहत्यातटेराशिभावस्यसंदेहातट
 गतकपीनांतटगतभेदाध्यवसायस्यवाचिकमुनिभेदतपोपमोत्प्रेतयोसंदेहसंकरः यथावा प्रवलप्रतापदेहत
 सवजानकिविरहवेदनासहनः आगच्छतिरुग्वीरस्वरितंशतकोटिसारपरिवारः इतिसंस्कृतं इतिसीताखा
 सनपरंत्रिजटावचनं अत्रप्रतापदहनइतिप्रतापोदहनइवेतिवासमाससंदेहोजायते प्रसरयंसका
 दयश्चउपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोइतिचः समासद्वयस्याप्यनुशासनात्प्रवतिरूपकोमेयेयोसं
 देहसंकरः साधकंवाधकमानाभावेसंदेहस्यस्वरिसवाहितत्वात्तदन्यतरसजावेतुभवतिसंदेहनिष्ठ

तिः भावतु नयन नलिनं सखितववाष्येण सांप्रतं मलिनं आयाति राम भद्रः कपिनी तनू गेन्द्र संयत स सुद्रः अत्र
 नयनं नलिनमिवेत्युपमा लंकारे वाष्येण मलिनमिति विशेषणमेव साधकं मानं नयन एव वाष्यानुसंभवा
 त् अथ विक्रमसंकेतोदारणे धरणीभूतां निहतिरिव तादोयोरेजे राम उरंदरः राम उरंदर इत्यत्र रूपाका कालं
 कार एव नोपमा तांप्रत्ययविभ्रमेत्यादिसाधारण धर्म प्रयोगस्यैव साधकत्वात् उपमितं माघादि निरित्यादिना सा
 मात्या प्रयोग एव उपमितसमासविधानात् एकवाचकानुप्रवेशेन संकरेयथा अपविक्रमसंकेतोदारणे ध
 रणीभूतां समग्रैश्वर्यसंपन्नो राम इन्द्रावभौ अत्र पूर्वार्द्धे शब्दश्लेषः तृतीये चरणे ऽप्यश्लेषश्च ताभ्यां संदे
 हश्चेत्युपमाया एकस्मिन्निवेति वाचकशब्दे अत्र प्रवेशेन शंकरः यथावा अशेषाभिष्टेनेन परिनुष्टिपि
 ष्टपः राम भद्रो यमनातिराम भद्र इव स्वयं अत्र लाटा नुप्रासेन सह अनन्वया लंकारस्यैकवाचकानुप्रवे
 शेन शंकरः धर्मातिर्वाणिवाणीपरिणत सरणीमाधुरीसाधुरीत्याद्याः कृत्तारभावभजतिसमुच्चितं यत्सु
 धायाः सुधात्वं दौद्रौद्रप्रकारसमुच्चितमगम शर्करेशर्करात् सीरं च सीरमासीत्सुदृग्धररसे साधुता
 साधुताभूत धर्मातिर्वाणिचर्यस्त्रिभुवनविदिते वारणस्यावापेयः संजति यत्नमांवाहृतमुहृतफलं प
 र्वतेशशस्यभाग्यं काव्यालंकाररूपास्तुतिरविशक्तकोनाटकादिप्रणेतुस्तस्यालंकारशास्त्रे रश्मिप्रतिव

69

रिते सप्तमोऽयं तरंगः ७ इति संहित्यस्तुता करे अलंकारनिरूपणे सप्तमस्तारंगः ७
 अथेदानीं काव्यसामान्यलक्षणवाक्ये वशिष्ठस्य दोषवर्जिताविति विशेषणस्य व्याख्यामारभते हेतु
 रसायकवर्षस्य बुधादोषवभाषिरेवार्थधारकत्वात् तमेव रत्नेन सद्धिर्वा दोषो हि शब्दार्थयुगलद्वारैवांगितेर
 सप्तमवर्षतीति शब्दार्थयोगोचरो भवति तथा च शब्दार्थयोगोचरत्वेन द्वैविध्यसिक्केतत्र शब्दगोचरोऽपि प्रथमं
 पदगतान्निरूपयति असमर्थमिपुष्टार्थग्राम्यं चैवाप्रयोजकं व्यर्थमस्मिन्नल्लिख्यसाध्वप्रयुक्तिमत् अप्र
 तीतं च संदिग्धं विरुद्धमतिमुक्तया परस्परं वा परामृष्टविधेयांशमनंतरं गूढमप्यर्थकं चेति दोषाः सप्तदशस्य ताः
 क्रमेण यथा प्राप्नोति वाहपदस्त्रिसप्तदशदोर्गोत्रैश्च वैपुस्यैकेशदिनादिह वैकृजगिरिपितृजिज्ञित्यैर्जितोदैवतान्नय
 द्वैल्लेशगतेर्विकारमणलव्योर्द्वैवजावेणः कोपाष्टौ एतिलोचनोरुपपत्तेर्धात्माविदधोऽभवत् अत्र पद
 दोषाः सप्तदशा अपिसंगृहीताः तथा हि यावो वाहपदं समुद्रपरत्वेना समर्थं योगमात्रप्रयुक्तं पदसमर्थं तदु
 च्यते इति लक्षणान्न त्रिशप्तदशदोर्गोत्रैश्च त्रिंशतिदोर्गिति वक्तव्ये त्रिशप्तदशदोर्गिति पुष्टार्थं प्रकृतानु
 ययुत्तार्थमपुष्टार्थं तदुच्यते इति लक्षणान्न गल्लशब्दः कपोलपरत्वेन ग्राम्यः यामरादिप्रयुक्तं यत्प्रसिद्धं या ६९
 म्यमुच्यते इति लक्षणान्न त्रिशप्तदशदोर्गोत्रैश्च त्रिंशतिदोर्गिति विशेषानाधायकत्वादप्रयोजकं तदप्रयोजकं यत्स्या

दविशेषविधायकमिति लक्षणम् च वैशतिपदं निरर्थकं वादस्पृष्टार्थं यत् तन्निरर्थकमुच्यते इति लक्षणम्
 त्र गुणकेशादीनिति जीराकरत्वादश्रीलं अश्रीलं तदमंगल्य जुगप्सा वीजकारकमिति लक्षणम् आदिह
 वरतियुद्धप्रतीतिः आ आकार आदिषु स्पृष्टवस्मस आदिहवः आहव इत्यर्थः स्वसंकेतागतामात्रायतेति तत्र
 यार्थं स्वशंकेताप्रसिद्धार्थं त्रेयार्थं परिकीर्त्यते इति लक्षणम् कज्जारिपितृजिदित्यत्र कः सूर्यस्तस्माज्जातः
 कजः कर्णः तस्मादिरजुनस्तस्मिन् पिता इत्यस्तज्जिदित्यर्थः प्रतीतिरिति ह्यत्र तत्त्वज्ञिष्टं लिष्टं तदर्थं विमतिर्दृष्टाय
 तो भवेदिति लक्षणम् जित्येत्ससाधु असमासेत्यपोऽस्मरणम् शब्दशास्त्रविस्तृत्य तस्य संस्कारमिष्यते
 तिलक्षणम् दैवतानिति पुंलिंगेऽप्रयुक्तं यदप्रयुक्तं कविभिरप्रयुक्तं तदिष्यते इति लक्षणम् पुंल्लेशगत
 इत्यत्र ल्लेशपदमभिनिवेशपरत्वेन बोधशास्त्रप्रसिद्धमित्यप्रतीतं शास्त्रमात्रप्रसिद्धं यदप्रतीतं तदुच्यते
 इति लक्षणम् इदमेवाल्लेशगत ल्लेशगतो वेत्यतिसंदेहास्पदत्वात्संदिग्धं संदिग्धं तन्मते यत्स्यात्संदिग्धा
 र्थप्रतीतिरुदितिलक्षणम् अं विकारमणल्लेखो ह्येव वदवण इत्यत्रां विकारमणेति मातृसंभोगका
 रित्वप्रतीतेर्विरुद्धमतिकृते विपरीतार्थधीयस्मात् विरुद्धं ओ ह्येव पदं महसमपि भावना चक्रे परुषं पर
 षेनामतथेत्सादारब्धं परुषादौ रितिलक्षणम् ओ ह्येव पदं विदितिविधेये सति तस्मै समासेनोपसृज्य

प्रतीतेरविमलविधियांशं अविमलविधेयांशंगणीभूतविधेयकमिति लक्षणं शोणितलोचन इति शो
 णितपदस्य धिरे प्रसिद्धस्य रूपपरत्वेन प्रयुक्तेर्गुणार्थत्वं प्रयुक्तमप्रसिद्धार्थगुणार्थपरिकीर्त्यते इति ल
 क्षणं विदग्धपरमन्यवचकत्वादप्यर्थं यद्गुणप्रयुक्तं नाम तदप्यर्थं रादृतमिति लक्षणं तेन यथा
 राशिनिकेतनो हि देशो देशे धने शार्दिकानुसंगमांगणशान्तिशक्तविजयी जितो जितो निर्जनानुयुद्धे
 कृतिमानुशां कमुकताल्लक्ष्यो द्योरावणः कोपाद्विलोचनोरधुपते दग्धो भवते जसा इति समीचीनः
 पाठोत्र अथ वाक्यदोषा नाह शब्दहीनं क्रमभ्रं विविधं नरुक्तिमत् व्याकीर्णं वाक्यसंकीर्णं
 पूर्णं वाक्यगर्हितं ह्यभिन्नलिंगवचने द्वे च न्युनाधिकोपमे भग्नयंदेयति भ्रमशरीरमरीतिकं विस
 र्गलुप्तमस्यानसमासं वाच्यवर्जितं समाप्रयुक्तं च तथा संबंधवर्जितं यत्तत्पदार्थमधिकपदं प्र
 क्रमभांगवत् चतुर्विंशतिरूप्यते दोषा वाक्यसमाश्रिता अत्र वाक्यमितिसर्वत्र संबंध्यते अपशब्द
 हतं वाक्यं शब्दहीनं प्रदीयते क्रमभ्रं भवेत्तार्थः शब्दो वा यत्र न त्रमः विसर्गो विरूपो वा यस्य स
 धिविसंधिमतः शब्दार्थयो नस्तेषु तद्वक्तुं नरुक्तिमत् चत्वारि यथा संगच्छंते मोहोदरे वेदान्
 चैरिव ध्रुवाः तामस्य अप्रमत्तां शब्दो विलोकावदने प्रत्ये अत्र संगच्छंते मोहोदरे वेदानि तत्र यद

द्यप्रयोगे दोषोन्मेषाद्वाक्यमेव इति न पददोषशंका वशः ^{का} संपूर्वस्यामेरात्मने पदत्वे कर्मणि नृपा
 दानं नियतं अकर्मकाधिकारात् मोहमोदखेदैसह बहुबुधवैरिणं क्रमेण संवंधे वक्तव्ये व्युत्क्रमेणोक्तमि
 ति शाब्दक्रमोन्मेषः तथाभ्यर्हितं पूर्वमिति बुधबुधवैरिण इत्यर्थं क्रमे वक्तव्ये इत्यर्थं क्रमेणो विभ्रष्टः विलोका
 अपरतांश्च भनित्यत्र संघेरभावो वैरूप्यं च वदनमुरवशदयोः पुनरुक्तिः व्याकीर्णं ति हिनती तां व्याकीर्णं
 तु निचोत्तयेः यथा कुलचलानां रामस्य सा नृगासा नृगाश्चिरं गच्छानि वसतिं वैरिभूतिपालाः विते निरे य
 चावरा मलोकोक्तु कुतु क म न सां विभ्रमाम्नामिनी तां हरो हस्तेन वति घटितः कंकणं कंठनालेकां चिवंधः
 कवरिवलयेकां च न स्रक्षति तं वेलाद्वा लक्ष्मीं नयननलिते कज्जलं पादपद्मे अत्राभरणं नाम वयचानां
 निष्पः संवंधोक्त्या व्याकीर्णं सांकर्यं वाक्यसंकीर्णं वाक्यांतरगतैः पदैः यथा निष्कृतिको हस्तपुमैति सद्य
 त्वत्वरुभाउग्रसते विचित्रं दलेदले रामविपक्षभूत्का सारसं वद्धि जीवनानि अत्र रामत्वरुभाउः
 कृतिका विनिर्मुक्तश्चित्रं सद्य एव हस्तपुमैति प्रसिद्धसूर्यसत्कृतिकानक्षत्रं परिहृत्य विराय हस्तनक्षत्रमनु
 भवति अप्यनु सद्य एवेति चित्रं तथा प्रसिद्धसूर्यः कृतिकामनु भवन्नेव जीवनं प्रसते हस्तस्यो वर्द्धयति रा
 मरुद्रुभा नो रभरणं तद्विरुद्धमिति चित्रता अत्र कृतिका हस्तविपक्षभूत्का सारजीवनपदानां प्रतिष्ठत

यास्करो विरोधयुगलस्यं च्यतिरावलं वनेनाभासी भवनें कोध्यं अत्र राम खरु भातुरिति निष्कृति को हस्त
 प्रयेति पुनर्विपक्षभूत्कासारजीवने असते वित्रमिति वाक्य युगलगतानां पदानां मन्यो न्यसंकीर्णत्वा
 द्रवति वाक्यसंकीर्णं अश्रुणं तद्रवेष्टनसंश्लेषक्रियान्वयः यथा अधरोनिश्वासहतो शुभरो रिउ
 वधूनां नेत्रे गात्रं च तापमित्रं रामकुर्वन् विभातित वस्वदूः अत्र ऊर्वन्निति समन्विता हृत क्रियया सह
 अधरादीनां कर्मत्वेन संबंधो न संश्लेष्यते इत्यसंश्लेषं तदा कृत्वा गतितं यस्य मध्यो वाक्यांतरं भवेत्तस्य
 रामत्वदाशुगगरुस्ममतः प्रतापतेजः प्रदीपवदंती प्रशमं प्रणीयतत्कजलंगगनमित्यवयंति लोका
 श्रुत्वा दीपललता नयने शुद्धिं अत्र रामशरणं गन्मस्तः शत्रुप्रतापदीपान् शमयित्वा हृष्टिं चक्रु
 रिति वाक्यमध्ये तत्कजलमित्यादि वाक्यांतरमनुप्रविष्टगर्भितं वाक्यं यत्रोपमा भवेद्भेदवचनाद्भिन
 ल्लिंगका तद्भिनवचनं भिन्ने लिंगं वा ऊर्मनी विणः यत्रोपमानमधिकं तन्ने वास्यादिशेषलैः तदाधि
 कोपमं पूर्वैर्नोपममतः परं धृष्टो भगवंतं वचोयत्र तद्भगवदुच्यते यत्र स्थाने यतिभ्रष्टं तस्यतिभ्रष्टं
 च्यते एषां वत्सा पुदाहरणं यथा रामास्त्रेण हितं द्विषत्करि शिरोभोगोद्भोगा एव निर्मुक्तं रुधिराश्रवेन
 धनमाणि कतिपेवाहं तस्माद्भुतनाहता परधराभृष्टं कल्यादि उर्विश्रस्ताभरणमुधः प्रत्यकरः

रूषेवचासंगताः इह भोगाश्च निर्मुक्तमिति निन्नवचनं तिषेवाह ए मिति निन्नं लिङ्गं कं तस्मादिति पद
 पराप्रष्टुं स्वरुधिराक्तस्य करिं शिरसनुषामानत्वे नोक्ते अस्ताचलश्रंगे आह एष सामान्य धातुविशेष ए
 मात्रं वक्तव्यं परविशेष एमधिकं विश्रुताभरणयुधस्य रिवोत्पन्ने रूषणि अभरणस्याने करविशे
 षणमुक्तं आयुधस्याने किमिति नेतं इति नूनोपमं भोगाश्च निर्मुक्तमित्यत्र पादांते वले स्पृगृत्वा भा
 वात्तच्छंदो भंगः घनमालिकातिषे त्वत्रपति भ्रष्टं क्रियापदेन रहितमशरीरमुदीर्यते यथा नुलपार
 हितेण मनवत्कर्तुमुधाकरः स्वात्तु ज्वलत्वा चित्रे धवलं भुवनत्रयं अत्र क्रियापदाभावादशरीरं
 एतदेवा न्वपारम्भमपि दूषणं रसाननुगुणशीतिर्यत्र शीतिकमुच्यते ओत्वं लोको विसर्गस्यासक्तल्लुप्त
 विसर्गकं ह्रयं यथा त्वंगन्तंगजशतांगतुरंगसंगी शक्रसंगरांगणमुवंगतवान् शक्तिः क्रोधो भटो
 रघुवरेण भटो तित्ता ब्रधो टो नटत्करि भटो कपटो जगामः अकपटः स्वामित्युदितः सुदेकट
 रहितो वा अत्र प्रथमाद्धे वीरसाननुगुणो मृदुपदबंध इत्यशीतिकं उत्तरार्धे विसर्गलुप्तं तत्रैव वाच्य
 चर्जितं संगरांगणपुवमरातिर्गतवान् रामस्य भटो विगत इत्यपिशब्दस्य वाच्यत्वेऽप्युक्तेः नोक्तं स्यात्
 यत्र वक्तव्यं तदा ऊर्वाच्यवर्जितमिति लक्षणात् अपदस्य समासंतत्समासो यत्र नोचितः पदस्याने

यथा केपयंशुहृतोस्माकमिति राघवकिंकरः जगुर्भाषिणरोषातिक्रमायो नोपचतुषः अत्रशत्रु
 शुकुध्यातोभेदानामुक्ते उचितः समासो नोक्तः किंतुकविवचने समास इत्यपरस्य समासं समाप्य पुन
 रादने समास पुनरात्तकं यत्तत्प्रकर्षताः प्रकर्षो यन्नविश्रयः यथाः प्रौल्लसदल्लकीजालै
 र्मदेवंधुरसिंधुरैः श्रीजंत्यांदोलिकाभिश्चरामभक्तासुरमैः रामभक्ता इत्येतेन वाक्यं समाप्य तुरंगमैरि
 ति पुनरुपादानात् समास पुनरात्तकं तथा तुरंगमैरांदोलिकाभिर्मदेवंधुरसिंधुरैः प्रौल्लसदल्ल
 कीजालैरिति वक्तव्यं न तथोक्तमिति पतत्प्रकर्षता संवेधवर्जितं तत्स्याद्यन्नेष्टेनात्त्वयोहेतः यत्रा
 धिक्यदोक्तिस्मात्तत्राधिक्यपदं मतं प्रक्रांतनिमग्नत्वाद्भूतप्रक्रमउच्यते त्रयं यथा श्रीरामचंद्र
 तवकीर्तिशिताज्वमूर्तिनिर्मालनीरमनिवारितदानधारा यंकंक्षपाणसुषमावर्धमहः प्रतापस्क
 र्तिर्दलानिवारितात्यलिनोत्तरीदं अत्रयशः छंदशकजननेपंकादयः खरु सुषमादयस्त्या
 दिसंवेधो नोक्त इति संवेधवर्जितं शिताज्वमूर्तित्यत्र मूर्तिपदमधिकं दानधारेत्यादौ स्त्रिंलिंगस्यै
 कवचनस्य चोपक्रमादलानिरधितात्यत्र तज्जपयनंगः अयार्थदोषानाह अपार्थव्यर्थमेका
 र्थसंसंशयमपक्रमं निन्नवैवातिमात्रं च परूपं विरसंतया हीनाधिकोपमेस्यातांतथैवासदृशे

यमं अप्रसिद्धोपमं हेतु शून्यं च निरलंकृति अप्रतीले ववित्स्वतया सहचरयुते एवमष्टादशप्रो
 तादोषा अप्रसिद्धा प्रायाः समुदायार्थं भूयं चेदपार्थपरिकीर्त्यते यथा नलिनं मलिनं जातं राम
 स्पर्णकेलयः उरगासुरगागंगाभोगसारकेकारकाः अन्नकश्चिद्वार्थः प्रतीयते यत्प्रो
 जनभूयं स्यात्तद्वर्धनितिकथ्यते यथा रामस्य नगरद्विगुणनगरी नगरीयसी द्योततपंसिकथं यो
 ममुधाकरकरांकुरः अत्रैडकरैर्गगने द्योतने रामनगरात्सुरासुरस्यात्यतोपन्यासो नोपयुज्यते उक्ता
 नितार्थकं यत्स्यादेकार्थं तन्निगद्यते वाक्यार्थसंशयो यत्र तत्र संशय उच्यते हर्षयथा यशोदा श
 र्पेर्नानिकीर्तिरामस्य राजते तेजो विजयते भूमा धाम्नामधिपतेर्महः स्पष्टं यत्र श्रवणविश्रामा
 वविहतिस्तदपक्रमं संबंधवर्जितं यत्स्यात्तद्विभं परिकीर्त्यते हर्षयथा संत्रस्परामदोर्देजा
 निरैत्यंतरवरादयः क्षेमंतस्त्रिपुण्ड्रं देवं केशसिरशंकथं अत्र निरीक्षणे नरकालभावि
 नस्त्रासस्य पूर्वकालतपुक्तमित्यपक्रमं तथारवणशिरः क्षेमाभावस्परवरादिशिरः छेदस्य
 चनसंबंधः यत्सर्वलोकातीतं तदतीमात्रमुदीर्यते यथा राम विदेवियोषाणां श्वासैः प्रां

तव नीजुषाराजतादिविलीनः स्यादिति गंगाधरो हरः अत्र श्वसोष्णरूप्यादे इवीभावोऽस्तुतिः अ
 तिक्रूरार्थघटनं परुषं परीकीर्त्यते यथा यश्चतः पंक्ति कंठस्य कपयो राम किंकराः अतश्च यत्र केशपार्श्वे
 केशपातः पुरांगताः असंगतौ पत्रसो विरसं परिकीर्त्यते यथा क्रंदंतः करुणं लिष्टं इव तोदनवो धमान्
 मुष्टिभिर्निहंत्य धुक्तीरा राम किंकरा अत्र दयनीये वीरचितं विरसं उपमाना ल्यताधिको स्यातां नू
 नाधिकोपमे यथा मंजूका इव साटोपं प्रवमाना प्रवांगमाः गिलंति दानवश्चिशूनम दं धानिवसिंधुरान्
 अप्रसिद्धा सहोपमे यथा रामे जुंरावलो दृष्ट्वा कुमदप्रतिमा ततः तदस्त्रं किं न पतत रजं भि कुं भे मृगे
 इव त्र अत्र कुमुदं वदनोपमानतया कवि कुला प्रसिद्धं मूर्ध्नि प्रतिमृगे इत्यापमानत्वमसदृशं हेतुं
 विनार्थक्यनं हेतुशून्यमुदीर्यते निरलंकृतिलक्षणं स्फुटं हयं यथा विंध्याटव्यां समानानि कानना
 निसमंततः पश्यद्भिरपितत्रैवं तस्यैरामविरोधिभिः तत्रैव विंध्याटव्यामेव तत्र विंध्याटव्यविवस्ते हे
 तुत्वेनेत्तं नवात्रकश्चिदलंकारः अप्रलीला लार्थस्य कथनमप्रलीलं परिकीर्त्यते यथा वीरप्लोको
 स्थितं दीर्घं सरसो मदने धजे आदाय भोक्तुं पतते राम वैरिवधूजनः अत्र जीरा करार्थं प्रतीते

॥ प्रलीलं विरुद्धं देशकालादिविरुद्धं वक्तव्यते आदिशब्देन च स्वभावविस्तारपरिग्रहः लंकां निशाये
 हनुमान् दीपमाने दिवाकरोददाहमेरुशृंगस्यं सलिलैर्लवणं बुधेः अत्र लंकां मेरुस्थितां मितिदेशवि
 रोधं निशाये दीपमाने दिवाकरोदतिकालविरोधः सलिलैर्ददाहेति वस्तुस्वभावविरोधः एवमप्येविवि
 रोधा प्रतिमद्भिस्तुः मतं सहचरभ्रमनुत्पत्तौ निवंधने यथा एतदवगणयोर्युद्धे सति ददोः क्षयावहे
 पिशब्दे देववेतालसुतयोपुदमाययुः अत्र पिशाचवेतालेभ्यो देवपुत्रीनामुत्सृज्यत्वात् सहचरभ्रमं एवं
 दद्यात्तरणियथा संभवेत्तस्यानिरसभावादीनां स्वशब्दवाच्यत्वमपि दोष एव एषां त्रिविधदोषाणां
 मध्ये के वा विदम्ये न्यभेदस्य दुर्घटित्वात् संख्या नियमो नास्माकं मनसो रोचते तथापि पूर्वेषां सरणि
 मनुसृत्यास्माभिस्तु वतां लक्षणे दाहरणनिदर्शितानि कियतामंतर्मा वस्तुमतिमद्भिः समर्थपितुश
 क्य अस्मानि सुविस्तरभाषादिरज्यते धर्मतत्वाणिवर्गस्त्रिभवनविदिते कारणस्यान्वयेयः संजातोप
 ल्लमां वाहेतुमुक्तफलं पर्वतेशस्य भागं व्याख्या विख्यातकर्तृविवरणगुरुवाक्यसंख्यमुख्यागमा
 नां तस्यालंकारसाहचर्यवृत्तिविरहिते वा एवमेतरेणः इति श्रारघुपतिविरिते साहित्यरत्नाकरे अलं
 कारशास्त्रे दोषनिरूपणं नामाष्टमस्तरेणः

८

श्रीमते रामानुजाय नमः

एवं काव्यसामान्यलक्षणं-अभिधायतद्विभजते गद्यपद्योभयात्मकत्वरूपैस्तत्प्रथमं त्रिधा-अपादबंधं
 गद्यस्याप्यष्टपादवत्तु फलवत् गद्यपद्योभयमप्येव प्रसृतं कमुच्यते त्रिविधं चापि तद्विदं पुनस्त्रिविधमुच्यते
 उत्तमं मध्यमं तददधमं चेति भेदतः अंग्यप्रधानं तत्राष्टं देवध्वनिरुच्यते (उत्तमं मध्यमं तददधमं चेति भेदः)
 दत्तं अंग्यं पत्राप्रधानं स्यान्नमध्वमं तन्निगद्यते तदेव च गुणीभूतं चंग्यमित्यभिधीयते-अस्य २ अंग्यम
 धर्मतस्त्रिभित्तिचोच्यते-अत्र ध्वनिरेव नास्तीति केचिद्रुचिरिति चेन्मैव व्याघातात् ध्वनिरिति च नास्ती
 ति परस्परविरुद्धयोर्विधिनिषेधयोरेकत्रासमावेशात् देशेन कालेन वा विरोधपरिहारस्यांगीकृतेः किंच
 ध्वनिरप्रतीतौ निषेधोऽप्युक्तः प्रतीतौ च कादाचित्कनिषेधे सिद्धसाधनं सार्वत्रिकनिषेधे स्वाप्रतीतित्या
 घातः तत्त्वसिध्दनिःसतगुणालंकारं तर्ह्येव उपमादिवच्चास्तत्तत् हेतुत्वात् तस्यतिरेकेऽपि मूलवि
 धेयांशं दिवच्चास्तत्तत् हेतुरपि न स्यात् नचरीतिरुत्तीनामिव गुणालंकारव्यतिरेके पितृस्य चास्तत्तत् हेतु
 ताकिं न स्यादिति वाच्यं रीतीनां गुणेषु रूढीनां च शब्दालंकारे संतर्भावादिति चेत्तर्ह्येवं अलंकारस्य
 चास्तत्तत् हेतुतालोकेनालंकार्यस्य ध्वनिस्तु अलंकारयेतत्कथं चास्तत्तत् हेतुरिति कथं तदंतर्भावादिभिधा
 ययते किंच सधर्माः खलु माधुर्यादिवेगुणस्तत्कथं धर्मिणो धर्मे संतर्भावेभिधीयते अलंकाराः ७

नः शब्दार्थोपस्कारकतया उपसर्जनत्वेन प्रसिद्धः ध्वनिस्तु काव्यात्मा प्रधानं तत्त्वप्रधानस्योपसर्जने
घृतर्भाविधिधीयते केचिदनुमानतो ध्वनिर्नातिरिच्यत इत्याहुस्तत्र तस्या हि प्राणिव्याप्तिः तादात्म्यं वा
तत्त्वत्पत्तिर्याप्तिमूलं अत्र साध्यास्पध्वनेः शब्दस्यार्थस्य वा शिंशुपातवृत्तत्वयोरिव तादात्म्यं शिंशु
पायावृत्ततादात्म्येन हि शिंशुपातेन वृत्तत्वं साध्यते न तथा प्रत्यतः शब्दार्थेतिरस्त्यध्वनेः प्रतीपमान
त्वात् नाप्यत्र तत्त्वत्पत्तिः लोके हि साधनाभिमतो धूमः स्वजनकं साध्याभितं वह्निं गमयति नैवैवंप्रकृते
साध्याभितध्वने साधनाभिमतेः सदेर्षो वा न समूह्यन्तेः येन तं गमयतः प्रत्युत शब्दार्थसिद्धावांतर
मेव ध्वनेः प्रतीतेः ननु कृत्तिकोदये रोहिण्या आसति च त्र अन्वपद्यति रेकाभ्यामेव तादात्म्यतत्त्वत्पत्ती
अनपेक्षे व्याप्तिनिश्चयोस्त्विति चेत्तमेव ध्वनिशब्दार्थयोरन्वपद्यति रेकाभावात् अन्वगम्य लेव्य
प्रिवारत् केचिध्वनिमभिधेयमभिदधुः तदुक्तं अनिहितान्वपद्येतावतदयोगात् तथा हि
अभिधाहिसंकेतश्चिकी सावनविशेषाणं आनंत्यात् व्यप्रिवारश्च किंतु सामान्यरूपाणामेवा
र्थानां इति वाच्यं तेषां च न वल्ले उशंकेतः तेषां निरर्थकत्वात् नापि वाच्ये वाक्यार्थयोरनियतरूप
त्वात् अतः पदेष्वेव संकेतः संकेतितैश्च यतः प्रत्येकं पदैरर्थमिधीयते अनिहितैश्च संकेतितैश्च

पदार्थैरुक्तं तादिवशात् सकलपदार्थानुक्तः प्रमाणं तदगोचरः प्रागतिष्ठन्नः संसर्गस्त्वोक्तं कार्यः प्रतिपाद्यते
 एवं वयानिपदानि अवशिष्टरूपस्य स्वपदार्थमात्राभिधायकानि श्वाभिहितपदार्थानुक्तमपि विशिष्टरूपं वा
 कार्यमभिधातुं न शक्नुवन्ति कथमर्थान्तरं भूतमस्य तद्विप्रकृतं ध्वनिरूपमर्थमभिधीयते असंकेतितार्थस्य
 मिधानेऽतिप्रसंगत्वात् वाक्यस्यात्राभिधायकत्वाभिधानेऽपसिद्धांतापत्तिश्च ततो ध्वनिं कथमभिधेयतामात्रा
 ज्येभिषिच्येत् अन्वितार्थमिधानादपि न ध्वनिरभिधेय एव तथा हि गामानयेत्यादिवाक्यमुत्तमदृष्टप्रपु
 त्तमाकर्णमिधमदृष्टसदनु रूपं वेष्टते कालसु तस्य श्रुत्वा अनेनास्माद्वाक्यदयमर्थो विगत इति गवानप्यन
 रूपमावेष्टयन् अनुमितिं तत्तत्सदिन्यप्यानुपपत्त्या अतएव जस्य वाक्यार्थस्यातएव जमेव वाक्यं वाचकमिति
 तयो वच्यवाचकभावसंवेधं निश्चिनोति एवं च तत्र व्युत्पन्नोऽनंतरंगो वधानेत्यादिवाक्यप्रयोगे आवा
 योदापाभ्यां तस्य तस्य तंतमर्थं अवधारयति एवमन्वयव्यतिरेकाभ्यां प्रवृत्तिरिति प्रयोजकस्य वाक्य
 स्यैव प्रयोगयोग्यत्वाद्वाक्यांतरंगित्वामेव पदानामाकांक्षादिवशादन्वितैः पदार्थैरन्वयपंगतानामेव संके
 तविषयत्वादित्यन्योन्यविशिष्टपदार्थरूप एव वाक्यार्थो वाक्येनाभिधीयते एवं च तदसंकेते तत्त्वापरा
 धेन स्ववाक्यांतरंगतिमपि पदार्थमभिधातुं नादोषिष्ठतादृशं वाक्यं कथमर्थान्तरं भूतमस्य तद्विप्रकृतं ध्व

निरूपमर्थमभिधीत केचिनसोयनिप्रो^{रि}बदीर्घतिरोव्यापारइतिवदंतः शब्दश्रवणसमनंतरं प्राधान्यः
 प्रतीयते तावानप्यविधाविषयएवेत्याहुः तदप्युक्तं पुत्रस्तेजातइत्यादौ जनकगतत्वेन प्रतीयमानानां
 मुखविकासदिनां मभिधेयत्वापात्तात् गंगायां घोषइत्यादौ प्रतीयमानं तीराधिकरणत्वमप्यभिधाविष
 यएवेति लक्षणैश्चेदप्रसंगेषु तस्मादस्ति ध्वनिः स एव काव्यस्यात्मा सोपध्वनिरादौ द्विविधः लक्षणम्
 लोअभिधामूलश्चेति तत्राप्र एव अविवक्षितवाच्य इत्युच्यते लक्षणपावाच्य वाधादिप्रकारेण प्र
 वृत्ततया वाच्यस्याविवक्षितत्वात् द्वितीयेविवक्षितमस्य परं व्यंग्यमिति एवं वाच्यं यस्मिन्निति विवक्षिततास्य
 परवाच्यसंज्ञां निवेश्य व्यवहरंति तत्राभिधायां वाच्यार्थवाधाभावात् अविवक्षितवाच्योपपत्तिरसंक्र
 मितवाच्योऽत्यंततिरस्कृतवाच्यश्चेति द्विविधः तत्राद्ये वाच्योऽर्थः प्रणमंतरविरोधाभावेनोपपद्यमानो
 पुपयोगाभावरूपवाधाविहसन्त्यं जनव्यापाररूपसहकारिप्रभावेनार्थोत्तरे संक्रामतीत्यनेनार्थोत्त
 रसंक्रमितवाच्यध्वनिरित्युच्यते अयं द्विविधः पदगतो वाक्यगतश्चेति तत्र पदगते पथा एकेनैव सहस्र
 शोभुजवलात्सर्वे विपूर्वे मया दैतेयाः खरसूक्ष्मणप्रभृतयो निमूलप्रान्मूलिताः एवं गर्वमरवर्वमावहतिवे
 प्राप्तेषां संत्यज्य तां सर्वं संप्रतिसंगरां गणमुखे वीक्ष्य स्वमां रावेण अत्र रावेण प्रदंसकलसुरसुरजयत्
 दितकुण्डयोगं लक्ष्यन्तरवानरादिभिरत्यसौ रतिर्जयत्वं ध्वनपति प्रसिद्धतयावप्रकृतेष्वरावणे

पुनरपि राव लोत्पन्नार्थविशेषलाभ इति अनुपयोगो मर्यादाः बाधः गुणानां च तत्समवापत्वात् समवायः
 संबंधः कावगतेषु यथा कुप्यक्त्यांतकालीपतिनिर्दे लतटप्रस्थटखचुरंतर्निर्धन्नी रंधुघोरज्वलनकण
 गणटोपलीलाकुलानि शस्त्राण्यस्त्राणि शस्त्राण्यपितववऊशः संतु किंतु बुवेहं मेसं ग्रामभी मेदशमु
 खपुनरावहं सेस्पहं सेवेत् इदं विभीषणवचनं अत्र वच्चातिवचनादिकप्रपदेशादिरूपतया परिणामतः
 याप्युच्यते तत्सर्वप्रपदेशं जानीहीति विनयाधानादिकं ध्वनयति तेनायं लक्षणा मूलोच्यंतिरसंक्रमित
 वाच्यध्वनिरुच्यते अत्र वचनादिकं लक्षकं उपदेशो लक्ष्यः सामान्यविशेषभावः संबंधः अनुपयोगो
 मर्यादा बाधः अनुपयोगश्च वक्तुर्वचनादेव क्लृप्तावगमात् पुनर्बुवेति उत्पन्नकोप्यध्वार्थलाभ
 इति एवंप्रः प्रयोजनं च विनयाधानादिकमिति अत्यंततिरस्कृतवाच्योपि द्विविधः सर्ववत् तत्रप
 दगतो यथा ममव्यायोगे तदादीत्यादि अत्रवलुकि तपदं हस्ततृतीयभागे यत्वरूपस्य स्थितुपप
 द्यमानतया तत्परित्यागेन अविगांभीयस्य स्मृतं लक्ष्यं ह्यस्यासतोधिकतरेण विप्राप्यतीत्ययमसं
 ततिरस्कृतवाच्यध्वनिरुच्यते यथा वा वीरश्रीरघुरामेत्यादि अत्र निशानागरणोश्चेतनधर्मयोर
 चेतनसुरासुरविहृत्योरनुपपद्यमानतया बाधेतत्कार्यं संकुचितत्वमसंकुचितत्वं च लक्ष्यते ताभ्यां
 च सकलसुरासुरस्तृणारक्षणे व्यज्येते अत्यंततिरस्कृतवाच्यध्वनिर्वाक्ये यथा हलौ न्मूलितकालि

नारद्युपतेरेकेन दिव्ये पुण्ड्रं चानरसार्वभौमपदवीलं ध्यान्वतोऽर्जुनां भो सुग्रीवमदांधतांगतवता
 रामस्य कार्यं त्वयानो निष्पादितमस्ति किं वद पितृप्राप्तात्कुतस्तेभ्यं इदं लक्ष्मणवचनं अनेन नैवीनश्री
 मदांधेन भवता प्रतिश्रुतं पूर्वसीतान्वेषणदिकं रामकार्यं किंचिदपि न कृतमिति सुग्रीवावता विपरी
 तलक्षणाया बोध्यते अकिंचित्करं प्रतिसर्वकार्यकरणवचनस्यात्यंततिरस्कृतवाक्यार्थत्वात् प्रख्याप्यैवा
 धः विरोधः संबंधः सुग्रीवापराधादिकं प्रयोजनं ध्यान्वते अत्र वसुमानं व्यंग्यं नालंकारादितत्र लक्ष्मण
 मूलव्यंजनायां लक्ष्मणप्रयोजनत्वेन तत्र लक्ष्मणमुनेयं प्रयोजनं चेत्केचिन्मुख्यार्थधर्मोदिकमेव न क
 दाचिदप्युपमादिकं प्रख्याप्यस्यान्यस्य वाधर्मे भवति ततो लक्ष्मणमूलव्यंग्यं वसुमानं मेव नालंकारादिति
 युक्तमुत्पश्यामः तदेवमविवक्षितवाक्यो लक्ष्मणमूलव्यंग्यसंलक्ष्यक्रमव्यंग्यश्चेति तत्राद्यैरसादिः तस्य
 विभावानुभावाद्युधानतया विद्यमानोपिक्रमः शतपत्रपत्रशतभेदे वलसंलक्ष्यते इत्ययमसंलक्ष्य
 क्रम इत्युच्यते तदुक्तं प्रंगारतिलके रसभावतदाभासभावशोभासादिरक्रमः जिलोरसाद्युलंकारादलंका
 र्यतया स्थित इति तन्निमित्तावांतरभेदं रसतरंगे निरूपयिष्यामः संलक्ष्यक्रमव्यंग्यस्त्रिविधः शब्दशक्ति
 मूलानुराणनरूपव्यंग्य अर्थशक्तिमूलानुराणनरूपव्यंग्य उभयशक्तिमूलानुराणरूपव्यंग्यश्चेति तत्राद्य
 सावेतव्यज्यमानवस्त्वं लंकारभेदेन द्विविधः सोऽपि पदगतवाक्यगतत्वेन द्विविधः स न चतुर्विधो भवति

तत्र शब्दशक्तिमूला नुरणन रूपो व्यंग्यो वसुध्वनिः पदे यथा तवरा घववाणेन कलितं द्विवितपदं कथं न शे
 लितपदं कथं नानलवेष्टितं रहवाणपदं शब्दशक्तिवशादधुकरणिकवाणसुरस्तां तरूपं वसुध्वनय
 ति यथा वा रामशरदिंशोभासदने वदने धृतिंगताभावेनः अतिजीर्णकानतांतरपरिच्यपनमुच्यिरा
 जिगंदेवी अत्र जलापनवाचकस्य काननपदस्य शक्ता अप्राकरणिकारणप्रतीते वाग्दिवताया अ
 नुचितस्य लावस्यानेना नुतापरूपं वसुध्वन्यते वाक्पेयया पंचत्वं त्रिदशानगैरवा विद्यासग्रासार्थ
 सुरसुरभिर्वनेष्वरात् किंता प्राकृपदपदवीमवापचितारत्नं श्रद्धुतिलके ददत्पभीष्टान् अत्रर
 धुपतौ अनवरताभीष्टदिश्राणनधुरंधरे कल्पतरुप्रभृतीमां एतादृशा दर्शा जाते ति पंचत्वादिश
 वृशत्पा वाक्पेन द्योत्यते शब्दशक्तिमूला नुरणन रूप व्यंग्यो लंकारध्वनिः पदे यथा रामभद्रभव
 नेजः कः कोदुंदमते प्रमान् यद्विधाया धकारातिपरिभूतिविजृम्भते अत्रांधकारातिपरिभूतिपदे
 नतिमिरहरणरूपविषयस्यारोप्यमाणं धुकरि उपरि भवरूपतया धुरूपमात्रं स ह्युत्तरूपप्रकृ
 ता र्थोपगिताप्रतीतेः परिणामार्त्तकारो व्यज्यते शब्दशक्तिमूला नुरणन रूप व्यंग्यो लंकारध्व
 निर्वक्त्रेयया अत्युन्नयशोराशिः कृतसंरक्ततर्पणः एकवीरोपतापश्च एमो राजति राजघः अ
 त्रवाक्यस्यासंबंधायाभिधायकत्वे दोषमिया प्रकृता प्रकृतयोर्दशरथी जामदग्नयो रूपमानोप

मेयभावकल्पनेनोपमालंरस्यम्यमानत्वात् वाक्यगतत्वं आंधीरधाविलासः सिंधुरस्तोत्तमसत्त्वा
 र्धः वंधुर्वंधुर्जगतमरिपुरजेता विशज्जतेरामः अत्रैकपदस्य द्विपदत्वे विरोधाभासो व्यज्यते पादावि
 धृतसंज्ञतिरपतंगस्त्विषांपतिः रामोदासरयिर्जातः शत्रुघ्नः किंचलदम्पणः अत्ररामस्य प्रसिद्धि
 र्वाच्यतिरेकः पादाद्विपदतरभिधायकस्याभावात्पादत्रयेण वा क्यशक्त्या ध्वन्यते तुरीयपादे विरो
 धाभिधायकस्य अष्टाद्विपदस्याभावात् किं न शब्दशक्तिमहिम्ना विरोधालंकारो ध्वन्यते ननु कथं
 लंकारस्य व्यंग्यत्वं तत्वे स्वस्यैवालंकारत्वेन प्रधानोपसृजनेन भावविरोधादिति चेन्नैवं व्यंग्यत्वं दशाया
 मलंकाररूपतायाः स्थागात् जगत्त एवमणकन्यायेन भूतश्रवणित्यालंकारश्च निरित्यम्यते अथ श
 क्तिमूलानुरणनरूपव्यंग्योपपत्तिस्त्रैविध्येन स्वपदपित्रिविधः अथ च स्वतः संभवी कविप्रौढौ
 क्तिमात्रनिष्पन्नशरीरः कविनिबद्धवक्तृप्रौढौ क्तिमात्रनिष्पन्नशरीरश्चेति तत्रैविध्यमतिवर्ततेः त
 त्रस्वतः संभवी नाम न केवलं भणितिमात्रसिद्धिः किंतु लोके तु योग्यतया संभावनाविषयश्च इत
 रयोस्तु भणितिमात्रेण सिद्धिः अप्यंवाप्यो विस्वलंकारभेदेन प्रत्येकं द्विविधः स न स द्विधो भवति
 एषां षण्णामपि व्यङ्ग्यकाण्यरादिना नापि नाप्यर्थानां व्यंग्यवत्त्वं लंकारभेदेन दश भवन्ति ते च प्रभेदाः

का

पदेवाका प्रबंध प्रकाशतया प्रत्येकं निवधानस्य यद्द्विंशद्वन्ति अत्रैकांगसंगतापिना केव एकपद
प्रकाशेन सता व्यंगेन कविता सहृदय हृदया लुहिनी भवत्येव तत्र स्वतः संभव्य शक्तिमूलानुर
एतरूप व्यंगे वस्तुना वस्तु ध्वनिः पदे यथा किं इत्या म्यपराश्रुतं रघुपतेः कैपासुण संभवे किं श्रो
षामिव तस्य सिंह नित दान्ज्या धैषले श्री भणान् किं वद्यामि व वत्तसि प्रहरण घां तां शिरा इल
भा न्युक्तः किं वेन वेय मद्य किम हं संग्राम दारिद्र्यतः अत्र वस्तुना शर्वरावणस्य शत्रु प्रव निरीक्षणा
दिक मसं भावित मित्येवं वस्तु अद्येति पदेन द्योत्यते स एव वा को यथा रामस्य ध्वंज चापादित्यादि
अत्रैसिंधुण एणं वाङ्मन सोरसा मं कि मपि वै भवमिति वस्तु वा का प्रकाशेन वस्तुना व्यज्यते न न
त्राति शोक्तिः स्फुरतीति चेत् स्फुरतु नाम न तावता प्राधाम्येन स्फुरतो वस्तु ध्वनेरप नृवः स्वतः
संभव्य शक्तिमूलानुर एतरूप व्यंगे वस्तुना लंकार ध्वनिः पदे यथा नयेन रघुरामेण पात्यमाने मही तले
अतीतिः सस्य संपत्त्यां वितनेति स्म संस्थिति इह वस्तुना सस्य संपत्त्यामेव नात्यत्रेति परिसर व्यालंकारः
सस्य संपत्त्यामिति पदेन द्योत्यते स एव वा को यथा त्वनासीरव सुंधरेत्यादि अत्र यत्र रागरजसो नुरु
सुषमातिना ध्ववसापादुत्येता किं वाने दं यत्न रागरज किं त्वनुरुदेह सुषमेत्यव नृवो वस्तुना व्यज्यते

78
सेना

१८

उत्प्रेक्षावाचकानां नूनमादीनामभावात् तस्माद्यंग्यत्वं स्वतः संभव्यर्थशक्तिमलानुराणनरूपव्यंग्योत्तं
 कारेण वसुध्वनिः पदेयथा वेधायविबुधलस्मादिति इहपरिणामेनरामवापदेकारदानवदलनात्तु
 स्तम्भपि विरमंतीति वसुध्वनिजयंते इति पदेन व्यज्यते स एव वाक्येयथा त्वङ्कितां रघुवीरेत्यादि अत्ररिपु
 णां व्याजस्तुत्यामस्य किंमप्यनं कुशनिखल परिधंषि पाटिनप दुत्वरूपं वसुध्वज्यते स्वतः संभव्यर्थश
 क्तिमलानुराणनरूपव्यंग्योत्तं कारेण लंकारध्वनिः पदेयथा संवाङ्कितायां दुहिणां रभां उतेजोयशोभ्यां
 रघुनंदनस्य वेशं तगर्भं प्रतिविंबभाजोः सुवर्णरूपाचलयोः श्रिताश्रीः अत्ररामप्रतापकीर्तिभ्यां कांच
 नरजताचलशोभालक्ष्येति निदर्शनया धाराधेययो रनुनुगुणरूपधिकालंकारे व्यज्यते सुवर्णरूपाच
 लपदाभ्यामहंतरपदार्थसादृश्यप्रतिपादनेनाधेययोः कांक्षिप्रतापयोः आधाराधेययाधिव्यप्रतीतेः
 स एव वाक्येयथा महेत्ताला इत्यादि अत्ररचणस्य भुजवाणभेदानां कैलासेभ्य रणादिभिर्व्यक्तिसारा
 णं रामसंगरकाले कुंठानववृत्तीनां वापि देन भेदाध्यवसायादतिशयोक्त्या पर्यायेत्यलंकारे व्यज्यते
 प्रसुताश्रवणभुजादि कुंठनरूपकार्यात् प्रसुतस्य रघुवीरवीरापतस्य कारणस्य गम्यमानत्वात् एव
 प्रबंधगतावस्त्वलंकारध्वनयस्तत्त्वशेषहेतुयाः अथ कविप्रोदोक्तिमात्रनिष्पन्नशरीराद्यशक्तिमलानुराणनरूपव्यंग्योत्तं

नुराणरूपव्यंग्यो वसुना वसुधनिः पदेयथा वीक्ष्यं वरे विसमरं रघुवीरसेना धूलीभरं प्रचलितप्रविकी
 दिगंतान् प्रत्यर्चिनः परिहृतज्ञवनप्रयासाः संवेसरंभसिवदेर्जलधेरगाधे अत्र रामसैन्यरजसा जलधि
 रविस्थलतां नीत इति वसुपदेरिति पदेन व्यज्यते अपे वा केयथा कालोलधूर्जटिजटा व्यतिषगिगं
 गरिं तरंगगणजिंजिमवेंजघोषैः उरुंभतोऽजनिरघू हवधुभुन निर्भगतभर्गधनुस्तरवप्रपंचः
 इह वसुनारमुपतिभुजभज्यमानधनुघोषः सर्वाभ्यर्चनिधेरीश्वरस्यापि विस्मयमकरोदिति वसुवाको
 न व्यज्यते कविप्रोढोक्तोक्तानिष्यन्नशरीरार्थशक्तिमत्तानुराणव्यंग्यो वसुना लंकारधनिः पदेय
 था श्रीरामारघु रामभद्रभवतः प्रत्यर्चिनः पापि विदिवास्त्री ऊवकां वनादिशिरवरोत्संगे विहर्तुत
 नः त्वन्निर्निजसहेभकुंभविगलसंसक्तमुत्तारली गंगासंगिनिशातहेतियमुना धाराजलेतत्पुः
 अत्र वसुना विहर्तुमिति पदेनोत्प्रेक्षा व्युत्पस एव वा केयथा विस्यष्टं विस्म्यष्टपस्त्रुष्टः सिद्धेशर
 धैर्यशः व्यक्तवेंजुगठान् हंसान् दीरपानायनिर्ममे अत्र वसुनारामयशसिजललोकां वासिनां हसा
 नां दीरनां तिमदलंकारो वा केन व्यज्यते अलंकारेण वसुधनिः पदेयथा रामभद्रभवत्कीर्तिधनसा
 ररजोभरेणैवित्यस्तमारीचवीजवद्भजेतं वरं इह जत्प्रेक्षारूपकै एव रामयशः सकलभुवनव्यापकस्तु

यवसुमारीचपदेनघोस्यते अयंवाकोयथा एतत्तवरवरेधूमरत्यादि अत्रसमालंकारेणसकलरिश्म
 लनंवस्त्वप्यन्यते अलंकारेणालंकारध्वनिः पदेयथा रघुरामभुजेनजितश्रंजीमलेशेनकुंडलीप्रवरः
 ध्रुवमलिनलिनसकृतेर्भर्तिमकान्तैर्विभर्तिनितुविस्मोः इहापनूवालेकारेणरामभुजेनसारलेशेनैवशे
 षस्यतिस्कारोजातः किमुतत्परिपूर्णसारेणितिकैमत्यालंकारोलेशेनैतिपदेवव्यज्यते अयंवाकोयथा
 कोणघातः हतइतिइह असंगत्या व्यतिरेको व्यज्यते कथं कविनिवद्धवक्तृप्रौढोक्तिमान्निष्पन्न
 शरीरार्थशक्तिमूलानुराणनरूपव्यंग्यो वसुना वसुध्वनिः पदेयथा वेतालयातुधानास्त्वजतपिशितउर्ध्व
 त्विंतांडरंतांघोरानराचधाराभवतिरघुपतेर्धुर्वद्व्यभिलाषात्सक्तंनारदेनप्रियवचनमुपश्रुत्यनृत्य
 प्रहृतावेतालाहस्ततालान् विदधुरपिदधुर्वययुंयातुधानाः अत्ररामदुरप्रारत्तः हेमापगमायप्रहृतर
 तोजातीयानृसकलानपिसमूलमुन्मूलयेपुरितिशंकारूपंवसुयातुधानपदेनघोस्यते अयंवाकोयथा
 मोभोनंदनपालकल्पतरवः यंवापिजाताकुतो भ्रष्टैकैकमहार्हलायविटपाः संप्रत्यामीभिर्भुजै दतारामभुजो
 यदानविजितैरेकैकशाखाकरास्त्राएवांगलितंगताविदधतेतत्संवशाविस्थितिं अत्रवसुनारामभुजस्या
 दीपंकिमपितास्तीतिवसुवाकोनध्वन्यलंकविनिवद्धवक्तृप्रौढोक्तिमान्निष्पन्नशरीरार्थशक्तिमूलानुराण
 नरूपव्यंग्यो वसुनालंकारध्वनिः पदेयथा मोभोनारदकिंनुकिंनरपतेब्रह्मांउमेतत्कथंजातंविश्लथसंधिवं

धमधुना विज्ञातमेतत्कथं निष्कामंति ह्ययदेतदभितो नित्या सुधां भो निधे मुवंत्येतदजां उपिंजितदशं सीताय
 तेः कर्तव्यः अत्र वसुना पिंजितपदे अंधे कालं करो व्यज्यते अपवा को यथा कालं वता निपतिता मम कंठ
 नाले रामाय हस्तगलिता स्मि कृपा एव वल्ली आः किं प्रतारपसि मां प्रनिलाशने इजिह्वा सिपा विवसि हाम मजी
 ववा यन् अत्र वसु उपमालंकारो वा को न व्यज्यते वविनिवद्ध वक्त प्रौढे किमात्र निष्पन्न शरीरार्थ शक्तिमत्त्वा
 नुरणन रूप व्यंग्योऽलंकारेण वसुध्वनिः पदे यथा दिवसें दुदीन वदना किं तर के यं ऊरंग शाखा द्दि एषा
 खलु किं पुरुष श्रीराम वीर द्विषन्महिषी अत्रोपमालंकारेण राम रिपु नृपाणां हानिरूपं वसु वीरपदे नद्यो
 त्यते अपवा को यथा कस्तं मात वरत्नधा वरपते राजा स्मिरा भुजा कृतः संत्यज्य त्वमिह गता रघुपतेने
 स्त्रिंशतिष्का सितः कष्टं तिष्ठत माल कोटि रातः प्रष्टु न मस्मि न त्वने रामः किं किममीत माल तर वस
 लोचिता त्रस्थितिः अत्र संदेह लंकारेण रामस्य किमपि वीरा पितं वसु शत्रोर्भय रूपं वा को न व्यज्य
 ते कवि निवद्ध वक्त प्रौढे किमात्र निष्पन्न शरीरार्थ शक्तिमत्त्वा नुरणन रूप व्यंग्योऽलंकारेण लंकार ध्व
 निः पदे यथा भो धातः प्रणमामि मातुरधुना भूमे कुतो नृत मोल्लासा तं सदने विभाति वदनं पूर्व भूले
 दृश लोल क्तेऽशिरवान्य ह्यश्वर भुजा मुत्सज्य प्रकीर्ण सौ दौर्दंडै रघुनंदन स्य लभते सौरव्य स्थिति सांघ
 तं इह भूमे नित्यं भुजग भाग भोग भाव योगो पितदे योग प्रतिपादना दतिशयोक्त्य लंकारेण राम भद्र भु

जदं स्पकुं उलिपते व्यतिरेको लोलस्तेन उपदेन व्यज्यते - अपवाकेपया मालिन्यं यमुने त्पजांतककथं
जस्तं प्रतापैः पितृधत्ते दाशरथ्येर्जले पुजलधेर्हिलुजितो मसति शुक्को विवर्तिरेणु नास्य यवनसृग्भिः
पुनः पूरितः पीतः प्रेतशतैररुणितरप्येषां हि पोषाश्रुभिः - अत्र यमुना मालिन्यस्परधुपति प्रतापप
पैरिभूतपितृमरणे योगानुसंधानहेतुत्वेत्तया तथातिरस्कारलज्जयोरसंबंधे पितृसंबंधप्रतिपादना
दतिशयोक्तिर्युपति प्रतापस्य तपतात् व्यतिरेकालंकारो वा केन पूर्वदिष्टोत्पते उत्तरार्धवाक्ये
- चतिशयोक्तिविशेषमलंकारध्वनयोपि दृष्टव्याः एवमस्य प्रबंधगतत्वेन चत्वारोपि भेदा दृष्टव्याः
उभयशक्तिमूलानुरागनरूपव्यंग्यध्वनिलुवाक्य एव संभाव्यत इत्येकविध एव यथा राजविभूश
तकोटिदानस्थिरीकृतो तुंगसपक्षगोत्रः - असंमितः प्रमरागि वैरिर्घृष्टो न स मितप्रभावः - अ
त्रामर्चं प्रसुरं प्रयोरूपमालंकारो व्यज्यते - अत्र पूर्वदिशब्दशक्तिमूलता उत्तरार्धे - अर्थशक्तिमू
लता एवं ध्वनिभेदेऽदिष्टा - अमुदाहृतं कातर्ष्येन तदाहृतं न शक्यते ध्वनीनां परः सहस्रत्वात्
तथा हिलत्तणमूलस्याविवक्षितवाच्यस्य ध्वनेर्भेदाः - अमिधामूलयोर्विद्विता न्यपरवाच्ययोः
संलक्ष्यक्रमसंलक्ष्यक्रमव्यंग्ययोर्मध्ये संलक्ष्यक्रमः व्यंग्यशब्दार्थतदुभयशक्तिमूलेऽत्रिविधे

शुभधोशदशक्तिमूलव्यंग्यस्य भेदाः अर्धशक्तिमूलव्यंग्यस्य भेदाः उभयशक्तिमूलव्यंग्यस्य भेदाः
 १ एवं मिलितसंलक्ष्यक्रमव्यंग्यस्य भेदे भेदाः ४१ असंलक्ष्यक्रमव्यंग्यस्य भेदेः प्रबंधवाक्यपदस्य
 दैकदेशरचनावर्णितत्वेन भेदाः ६ एवं विवक्षितान्यपरवाक्यभेदे भेदाः ४५ अविवक्षितवाक्य
 प्रभेदैः प्रथमपुक्तैश्चतुर्भिः सह भेदेः प्रथमं शब्दभेदाः ५१ एषां प्रत्येकमेकैकस्य एकैकेन संवे
 धेन प्रथमस्य भेदस्य भेदाः द्वितीयस्य तृतीयस्य एव भुक्तौ तत्र मेकैकशस्य सहस्रेषु षड्विंशत्
 रशतत्रयाधिके सहस्रसंख्यकमिभ्यो भेदाः १३२६ उत्तरव्येषामंगांगिभावसंशयैकव्यंजकात् प्रवेश
 रूपतया त्रिविधेन संकरेणैकया संसृष्ट्या च संमेलने चतुरधिकशतत्रयोत्तरपंचसहस्राणि भेदाः
 वंति व्यंग्यस्य प्राधान्यएव ध्वनिव्यपदेशः तदुक्तं काव्यमपि ध्वनिरित्युच्यते अप्यं वोदाहृतः तदे
 व ध्वनिप्रधानमृतसंकाव्यं निरूप्यगुणीभूतव्यंग्यं मध्यमं काव्यं प्रागुक्तलक्षणानुस्मरणपूर्वकं
 विभज्य निरूपयति मध्यमंतु गुणीभूतव्यंग्यं तच्चाष्टधा भवेत्तदुक्तं काव्यप्रकाशे अगदमपरस्यां
 गं वाक्यसिद्धंगमस्युदसंदिग्धतुल्यप्राधान्येकाकाक्षिप्रमसुंदरं व्यंग्यमेव गुणीभूतव्यंग्यस्याष्टौ
 विधाः स्मृता इति अग्रागदनामस्युदतरप्रतीतिविषयं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं तदुक्तं

स्माध्वमत्कुरुते वाच्यमानतमस्माद्यंमगदंगुणाभूतं अपभाषः अत्यंतस्फुरतर प्रतीतिविष
 यत्वे व्यंग्यस्य वाच्यमानतया अगदत्वे अतिगदत्वे तु मग्यमाणुदशाय न त्वेनास्फुरत्वं दोषः
 स्फुटास्फुटकोटिद्वयमध्यमवृद्ध्या एणध्वननेन भवितव्यं अगदं यथा उघ्रं जीशकोदं ज
 रामदोर्दं ज्वं जतां व्याचष्टिष्टयस्य एषोषणैः सत्रुनिषणैः अत्रावेतने कोदं जैवेतनधर्मस्य
 व्याख्यातस्या संभवात् कार्यं सूचनमात्रं लक्ष्यं व्याचष्टि पदं स्फुटत्वे पर्यवस्यति तेन परमो
 कर्षो व्यन्यते एतत्सर्वं केचिन्निरूप्यमानतया वाच्यमानतया न अगदत्वं अपरस्यां गं यथा
 घोटीतीक्ष्णोति ६६ अंगारं प्रतिवीररसस्या गं वाच्यसिध्यं गं यथा तव राघव उच्यते शरसंपत्ति उभरा
 प्रतीपजगतीया लंकूलं कपतिवाहिनी अत्रागमसैन्यस्य तदीरूपत्वं व्यंग्यं तद्विजयपाणं कू
 लत्वरूपणस्य वाच्यस्य सिद्धावंगमिति गुणाभूतं अस्फुटव्यंग्यं यथा श्रीरामभद्रभवतः प्रतापः कोपनि
 र्गलः क्षिप्रानिधत्तेचित्तेषु संक्षिप्तत्रिजगतमः अत्रागमप्रतापस्य स्फूर्तिरेकप्रतीतिरेकत्वान्तरैरेक एध्वन्यः स तु
 नद्राकृ प्रतीत्य ध्वन्यस्य स्फुटत्वं संक्षिप्तप्राधान्ये यथा चण्डसमीक्ष्य रामस्य प्रतापजगति पतिः ददर्श धनगंभी
 रकंदरं मंदरं गिरं अत्रागंभीरकंदरे मंदरे विलीयात्मानं संरक्षितुं पार्श्वेति परात्तां यदि तीदं व्यंग्यं वा प्रधानं किं वा

गिरिदर्शनं भयाकुजावृत्तपद्मप्रधानमिति संहिष्यप्राधान्यमुच्यते यथावा सीताकपोलफलकेलावण्यमृत
 कर्षणिभ्रंशं दृष्ट्वाः स्मरस्मेरामना दशरथे श्रिरं अत्र च न्यमानाया श्रुवनवांष्वायाः किंप्राधान्यं कपोलावलोकन
 स्य द्वाच्यसेवेति संदेहः तुल्यप्राधान्यं यथा अपलसिद्धपाटीरमकरप्रकरश्रियं यां जिमाउं योश्चक्रे रामविदेवि
 योषितं इह विरोधिनराधिनायवधतां कपोलकालीपांजिनरूपकार्यस्य तत्कारणस्य रघुवीरवीर्यचित्तस्य व्यंग्य
 स्य च समं प्राधान्यमितीदं तुल्यप्राधान्यमुच्यते यथावा चिंतास्मसंघटितचित्रवितर्किकासुसंतानसंततिविलास
 वनांतरेषु रम्येषु हर्म्यवेल्लेषु वहाटकेषु क्रीडंतिकोशलपतेकविराजकांताः अत्र विदुर्दृष्टव्यं च मत्कारणस्य
 राघवोदायस्य च समं प्राधान्यं काक्काक्षिसंयथा कैलाशशैलरुरलीशिलावल्लयलोलनैः मतो मांसलदेर्दं
 घलीपानरघुनंदनः यथावा युगध्वजास्वप्नाजप्रसनव्यग्रमहोयकरवालं समुदीप्तसैहिकेयो नलजुतेरामचंद्र
 मवंदीपं अत्र शर्वत्रयकाक्कासंधानेन वलीयानलजुतएवेति व्यंग्यप्रतीतेरिदं काक्काक्षिप्रमुच्यते असुदरं
 यथा रामप्रचंडभुजमंजलहिंजमानकोदंजनिर्पीदं मंजलकुंजलोकाः मंदोदरीमदुलसुंदरमंदहासलीलापयां
 सिपरिपीयशुभंलभंते अत्र दशरथिः दशवदनदलनंकृतवानिति वस्तुव्यंग्यं तदपेक्षया धाम्यमेव च मध्वरी
 करीतीति तदिदमसुंदरमित्युच्यते तदेवं मध्यमं काव्यं सावांतरभेदमुदाहृतं एवामृतानामपि भेदानां प्रागु

कांतैर्ध्वनिभिः सह संकरसंमृष्टिर्यथावशादसंख्यतया भवति अस्मद्व्यंग्यं मध्यमे काव्यमिति प्रागेवल
 स्तितं तन्निविधं शब्दचित्रमर्थचित्रप्रभयचित्रमिति तस्योदाहणं शब्दार्थलंकारतरंगयोर्दृष्टव्यं रीतयो हत
 यश्चापि गुणलंकारस्तयः व्यपदेशं पद्मीतास्तथापिरसवेदिभिः रीतयस्ता सुवैदर्भी जौरीपांचान्निकेति च
 वंध्यारूपरहिता शब्दकाष्ठिन्यवर्जिता नानिदीर्घसमासाश्च वैदर्भी रीतिरिष्यते ओजः कांतिगुणोपेता गौ
 रीपारीतिरिष्यते पांचाली गौरी वैदर्भ्ये निरुद्धं कथ्यते बुधैः कैशवपारभटी वैवसावती भारतीति च तत्रो
 दत्तयोर्ज्ञेयारसवस्थानसूचकाः रीतिभ्यः केवलं शब्दगुणस्याभ्यः स्वमं पद्यकुरसौ प्रंगारकरुणै सुकुमार
 तराबुधौ हत्येवता सुकैशिका व्यज्येते सुकुमारया प्रोद्धतौ रौद्रवीभत्ता वारभधेवता दृशा हास्यशान्तद्रुताः
 किंचिन्मदवो भारती स्मृताः सात्वत्ये न स्मृतौ नातिप्रौढौ वीरभयानकौ अत्यंतसुकुमारार्थसंवद्धाना सुकैशि
 की अत्युद्धतार्थसंदर्भो हतिरारभटी मता किंचिन्मद्वर्धसंदर्भभारती हतिरिष्यते इत्येतौ द्वौ हेतुसंदर्भा सा
 त्वती हतिरिति ता तत्र कैशिकी पधारतिरिव न वका मं राममालोकयंति न वतरुणि मलीलो मेघसंवायमाणेः
 ललितवलितलज्जालो लरंगैरपांगैः कलपति किमपीयं कौशलं प्रप्यकेतोः चरमे दीप्तमामपि हतीनां रसा
 विभावे हेतुतया अंतरंगत्वादादावुदाहरणमिति बोध्यं आरभटी पद्या प्रपुण्यसुभजे भांतकभुरवमरवभुगु

भद्रैः संभ्रमं भद्रागलभारं भद्रं प्रमथनविभवाजं वरोजं भद्रमाणः त्वत्तद्वज्रः कुक्षकल्पक्षयसमयकृतं तोयप्रदं
 छुत्तरंगत्वं गजिकृत्तिरंहुः कथमिव सहते मानवंदावेष्टः इति रावणं प्रति सूतवचनं सा त्वतीयप्यारेरेलं केशो
 त्पादि भारतीयप्यारेते यो राक्षसेन्द्रो द्विगणदशभुजो मन्त्रिभृत्याश्च दैत्याः पुत्रैः सूत्राभ्युपैत्रैः सततरेण कथासा
 दरः सोदरश्च स्वात्मा मत्पौर्हिवाहुः सचिवपरिजिताभल्लकाश्च जवांगः भ्राता वक्षीरकंठसदपिविविजितवा
 नजुतं रामचंद्रः अथरीतयः वेदभीर्यप्याः पाणो न केलिकुररीभुरीकरोति नालोकते प्रियमण लमणलकेशी
 चित्त्यस्य साकटसरोजपुरो जभागे वाला विधितयति राम भवतं मेव गौरीयप्यारुं भुंजते त्पादि पांचालीयप्यारुं
 वीरश्रीरघुरामे त्पादि शय्यासाणीयते यास्यात्पदमैत्री परस्परं यत्सादृश्यं गभीर्यपाकः सकमिर्मतेः प्राप्ता
 पाको नारिकेलपाकश्चेति द्विधा वसः प्राप्ता पाको भवेत्सोयं वहिः रंतस्फुरद्वसः वहिः खरो नारिकेलपाकस्ते
 तमंडर्भवेत् प्राप्ता पाको यप्यारुं हारस्फारमरीचि वीचिरचितश्रीरवं उचवो चिता साकृतस्मितवातुरिपरिचि
 तप्रत्ययसासामणिः रत्नस्मेरललाटिकां शुलहरी सिंहूरविंदक राशमारा ममने गमंगलकलीसांगैरपांगैर
 पात् हृदमेव शय्योदाहरणमपि नारिकेलपाको यप्यारुं प्रायेण प्रचलत्स्यो धरगलक्षारविरामक्रमे प्रक्षोभं
 प्रतिपद्युहंसकगणैः प्रारब्धकोलाहले प्राचीनस्फुरणप्रहीणतिलके प्राघटकलापो ज्वले प्रियस्याः १५

वाचितेरघुपतिः प्रीतिप्रवेदेपरं अत्र प्रकृतविशेषमहिम्ना प्रकृतप्रादुर्भावात् प्रतीतिः विशेषणम्
 त्रादेवेति समासोक्तिरेवेन श्लेषः एवं रसालादिकां तन्मपूहनीयं सामान्येनैतादृशं काव्यमापन्नंति तदेतत्सद्य
 गद्यतदुभयविधया त्रिविधमिति प्रागेवादिष्टमप्युपादचतुष्टये परिमितं काव्यं तु तत्सं हतिस्तत्राष्टादशवर्णना
 यदि मल्लकाव्यं तदेदीयते गद्यं पद्यमपादबंधप्रभयो वेतातु चंपुद्वैसास्याद्यौ वनवात्यमेतन्नवती कांतेवधूनः
 कवेः गद्यादीनां स्वरूपं विस्तरमप्यात्र प्रपञ्च्यते धर्मोक्तिर्वाणि वयीस्त्रिभुवनविहितिवाराण स्यान्वयेयः संजातोप
 ल्लमां वाक्यतमुक्तकलं पर्वतैश्च स्पभग्यं व्याख्यायै विख्यातकीर्ती विवरण्यरुचाकृसां रव्यमुरव्यागमानां
 स्पलंकारशास्त्रिविलसति नवमो रामवर्णितरंगः आस्थामंदिरं त्पादि एवं काव्यलक्षणं तद्देदं श्वस
 प्रपञ्चं निरूप्याधुना तस्मिन् प्राणायमानं रसं निरूपयितुं कामो हतसंकीर्तनपुरेण तं प्रस्तौति सारश्लेषविशेष
 चित्रपरिणामोदाहृतसं रूपकैर्व्याघातव्यतिरेकवज्रिरूपमित्यन्योन्यदृष्टं तैः एतैर्धर्मैर्मुधा श्वरेण धरितैः
 सम्पगुणोत्तमि तैर्निक्षेपैर्विविधैरलंकृतैर्गणैः रम्यो रसो रजते न नुरससज्जावे किं प्रमाणं न तावत्प्रत्यक्षं तत्र
 उपक्रमते विकल्पसहत्वात् तथाहि प्रत्यक्षग्राह्यो भवनरसः किं निर्विकल्पकेन ग्राह्यतां स विकल्पकेन चाना
 द्यः विशिष्टवाक्याधीनुसंधानलक्षात्मनोरसस्य निरूप्यं विनादिषदिततया प्रतीतिरिति हि रसवादिनो व

लोप्यंति तथासतितथाविधस्वरूपे तस्मिन् स्वलक्षणमात्रावगाहनिर्विकल्पकं कथं करं क्रमेत न द्वितीयः
 निर्विकल्पाभावे सविकल्पस्यानुदयात् तयोर्कोप्यकरणभावावधारणात् न हि निर्विकल्पकेनागृहीतविशेष
 एस्वरूपमात्रे सविकल्पकं नाम विशिष्टज्ञानमुत्पत्तुमर्हति नागृहीतविशेषणविशेष्यबुद्धिरिति न्यायात्
 न च कारणं विना कार्यस्योत्पत्तिः व्याघातात् न च समवायादिव निर्विकल्पकनिरपेक्षसविकल्पकत्वगो
 चरत्वमस्येति वाच्यं तद्विशिष्टाणां शस्यप्राक् सविकल्पकेन ग्रहणदुमानादिव तदपपत्तेः प्रकृते तु विभावा
 देर्विशिष्टाणां प्राक् स्वस्तेनैरणनुपलब्धेरागृहीतविशेषणयाश्च बुद्धेर्विशिष्टावपसंक्रमात् कथमेवं स्यात्
 असुवापत्तिं चित्प्रत्यक्षं तथापि पूर्वसिद्धमेव संतप्ताचरयेत् विभावाद्यनुसंधानेन तद्वानिमुत्पन्नं वा ना
 द्यः विशिष्टवाच्यार्थी ननु संधानात् पूर्वमपि सदप्रतीतिप्रसंगात् न द्वितीयः यदि रसाविभावादिकार्यः
 स्यात् ऊलालादिनिमित्तनाशे कलशस्येव तन्नाशे पितृस्मानिहतिः स्यात् द्वित्वनाशः लोके हस्तसंयोगापा
 ये कटविवरणपायः सवित्तकैरणसंयोगापाये कमलविकासापायोदृश्यते इति चेन्न वैशेषिकाणां द्वित्वा
 दिविनाशकल्पनाप्रक्रियामात्रं द्वित्वादेर्वस्तुसहभावित्वात् न चापेक्षा बुद्धिर्वैषम्यं स्वरूपसिद्धनेदस्य प्रती
 तिप्रतिप्रतियोगिप्रतीतिवदपेक्षा बुद्धेरपि द्वित्वादिप्रतीतिं प्रतिहेतुत्वात् न च पश्यरविस्मानां द्वित्वादीनां

सहानुपपत्तिः कस्य दीर्घादिवदविरोधात् चिरकालवेष्टनाहितसंस्कारवलाज्जन्तसंवेष्टनकार्येण पूर्वप्रसार
णापायोतनिमित्तापायमात्रात् कमलविकाशापायेविम्विकलितभावलक्षणविशेषिकायादेवनसवितकिरण
पायमात्रादिति एतेनमदृत्तोलटप्रभृतीनां मतमपास्तं तेहिचिभावैरुत्पादितोऽनुभावैरुत्पादितोऽनुभावैः प्र
त्यापतः संचारिभिरुपचितो रामादिगतेरसस्तदभेदभावनेयानदेरसः प्रतीयते इत्युत्पत्तिवादिनः किंचतन्मस्य
तपयोलोचनपारशश्यानुकार्यानुकर्तृनिष्ठता प्रतीतिरायातिनचसायुक्ता अनुकार्यस्य रामादेरतीतत्वात्
प्रतीतेलौकिकत्वेन दुःखात्मकत्वम् अनुकर्तृनदस्याप्यभिनयेसमारंजनधनाज्जिताद्यभीष्टचेतस्कृतया
रसानुभवाभावात् भावेवतस्यापिसमाजिकोत्तर्भावात् किंचोत्पत्तिवादेरसस्यात्मनिष्ठतयाकाशिते एवरस
नायत्वे स्यात् ननु माभूत्प्रत्यक्षं प्रमाणं चित्रतुरगन्यायेतसम्पृक्कृमिष्यासंशयसादृश्यप्रतीतिवैलक्ष्येण
नरामाद्यभेदभावितेन देतत्प्रकाशितैरेवविभावदिभिः शिष्टाभ्यासपाठवातिशयप्रकटिततयाह्वानिमेर
पितथात्वेनाननिमित्तमातैरनुमितः स्याद्यीसामाजिकैश्चर्यामा एगेरस इत्यनुमितिवादिनः श्रीशं कुकस्य
मत्तानुसारेणानुमानंतत्रप्रमाणमितिचेत्तैव अनुमितिपक्षस्याप्युत्वात् तस्याहिमालत्पादिसंयोगवि
योगजनितसुरवडः स्वपरवशमाधवादिविभावानुभावादिकमभिनयति यथावदेवकोविदेनैवतद्दर्श

नशमयसमुत्थिततत्तत्स्वकायविभावाद्यनुभवसंस्कारः सामाजिकाः स्वदृष्टांतावष्टंभेनमाधवादेः प्रथ
 मंरसवत्तामनुमीमतेमाधवः सुखदुःखातिशयपरवशोभवितुमर्हति तादृशविभावादिकारणयोगित्वात्त्रय
 एवंसएवंयथावयमितिततस्तेनानुमीयमानेनापिलोकोत्तरस्वाऽस्वभावतयावस्तुसौंदर्यवेलानौऽस्मनी
 यत्वेनान्यानुमायमानविलक्षणममाधवादिनिष्ठेनैवरसेनस्वयमपिमुत्पत्तीतिहितमतं अत्रदृष्टमः
 लो किंविभावादीनां कसिद्धकारणरूपेणलिंगत्वंउतविभावाद्याकारेणनवरमः विभावाद्याकारस्यलोके
 85 ऊत्राप्यप्रसिद्धेरातासिद्धिप्रसंगत अस्तुतर्हिआदिमः पक्षः दृश्यतेचकार्यत्कारणनुमानमपितद्व
 दिभावादीनामपिलोकप्रसिद्धरीत्याकार्यकारणरूपेणैवलिंगत्वमितिवेनविभावादीनां व्यंजकतयाभि
 मतातांलौकिककार्यकारणरूपतायाशस्त्रेत्यागात् तेनविभावादिकार्यकारणतारूपव्यापकनिवृत्तौ
 व्याप्यलिंगनापिव्यावर्तते तन्निवृत्तौचकथमनुमानवातो ननुमाभूत्विभावादीनांकार्यकारणताल्लि
 गत्वं अन्वयव्यतिरेकमहिम्नाभविष्यतिदृश्यतेहिहृत्तिकोदयादकार्यकारणदेवरोहिण्यासतिप्र
 तीतिः अतोऽन्वयव्यतिरेकयोरेवाविनाभावाद्यन्वयव्यतिरेकानुविधापितयाविभावादीनांरसानु
 मायकसंभविष्यतीतिवेत्तुहंतसएवघट्टेऊरीप्रभातहृतांतः यतोविभावादिरूपतायालोकप्रसिद्ध

त्वान्ततरेपणालिङ्गतेत्युक्ते तदोष परिहराय पुनरन्व व्यतिरेकमागमिवलं वमानस्य तव स एव दोषः
 स्यात् नहि विभावादीनां शास्त्रैकसमधिगम्यानां अलौकिकानां मन्वयव्यतिरेकग्रहः शक्यशङ्कः यद्योक्तं
 वस्तुसांदर्भवलाद्नुमीयमानस्याप्यस्यानुमीयमानवैलक्ष्येन च वर्णीयमिति तद्विनिर्देशं विरुद्धं
 त्वात् तस्य तिसुं दशमपि वा त्वन्यगतमनुमीयमानमत्यंतपरोक्षमपरोक्षतया चर्च्यते परोक्षता परोक्षत्वे यो
 रेकस्मिन् धर्मिणि स्थिति विरोधात् विभावादिप्रवृत्तेः प्रथमं सिद्धस्य तस्याभावाच्च नाप्युपमानं तत्र संभ
 वति तस्य साधर्म्यवैधर्म्यान्त्रैकविषयत्वात् तच्चागमस्तत्र प्रगल्भ्यते रसस्यालौकिकत्वे तदभ्यु
 गतस्य संकेताभावेनाभिधानोच्चरत्वाभावात् अतएव न लक्षणगोचरतापि रुद्राप्यनभिधेय
 स्पलक्ष्यत्वादृशतात् किंच विभावादयो मुख्यार्थवाधादिसधीचीनारसमवगमयंतीति वक्तव्यं नहि
 कथादिनाभावो विना लक्षणसंभवति न च गोणीतं बोधयति नहि विभावादयः कलयापिसाह
 श्यमवलंब्य रसं बोधयंति नापि सात्यर्पणम्योरसः तथा हि विधेयदृष्ट्याभिधानं तात्पर्यमित्यावायाः
 युक्तं चैतत् विधिरस्यं तमप्राप्तौ इति न्याये नत्रैकाल्या संसृष्टस्यैवार्थस्य विधानयोग्यता यथा द
 धाजु होता सादौ गुणसंभक्तभावाद्यस्य लेगणमात्रस्यैव विधानपर्यवसानं विधिहिंसा रनीरवि

वेचनशालीहंसश्चप्राप्ताप्राप्तसमभिहारेप्राप्ताप्राप्तमदग्धदहनन्यायेन विभाष्यैवविषयीकरोति एवमेवर
 क्तपठेवयेत्यादौवपिद्रव्यगुणक्रियाणामेकंघ्यंत्रयंवायावेदप्राप्ततावेदेवविधीयते अन्येषांनुमानांत
 रप्राप्तानांततन्निहितानामर्थातांतादर्थ्येनैवानयोयुक्तः नूतभव्यन्यायात् यथातत्रैवजुहोतिवाक्कां ती
 तरप्राप्तोमांनुवादिनोगुणविधिपरत्वं अतोविधेयानुवाद्यसमभिहारास्य ले अनुवाद्यवाचक
 पदानांविधेयार्थदृष्टिरेवतात्पर्यमितिनिश्चयः त्वानभिहितेतात्पर्यमितिजाघटीतिलोहितेला
 धारुत्विजः प्रचरंतीत्यादौवधस्यस्यननुनैवचतुषाश्चादौवल्लोहित्यधरादौविधेयपदानंतरविधे
 यएवानुवाद्यवाचकपदानांतात्पर्यस्वीकारात्प्रकृतेरसस्याभिधागंधवैधुर्येणोपादानान्नतात्पर्य
 गम्यतेतिप्रुक्तमित्यश्यामः नाप्यर्थापेतिस्मालिङ्गतिरसविनानुपपद्यमानार्थादिशितात् ननुविभा
 वादयएवरसंविनानुपपद्यमानास्तंकल्पयंतीतिचेत् वातमेवतत् तस्यानुमानाद्यव्यतिरेकात्त
 स्पचनिराकृतत्वात् अनुमानव्यतिरेकेवातजन्यायाः प्रतीतेः परोक्षत्वात् अपरोक्षतयाम्बव
 एविरोधात् अनुपलब्धस्वभावैकगोचरानरसस्वरूपमवगमयितुमत्वं नापितत्रलेक्षणांप्र
 एतुंशकं प्रमाणसिद्धयस्येतद्व्यावृत्तिबोधनार्थं लक्षणाप्रणयनं प्रमाणंन किंचिदपिरसंस्य

शति अतो रसाभावाद्दसोपजीविकव्यमीमांशाशास्त्रमेव नारंभणीयमिति अत्रोच्यते न ता
 वत्स्मृतेण संभवः विभावानुभावसात्विकव्यभिचारे सामग्रीसमुत्पत्तिसितस्यापि भावोरस इति लक्ष
 णसद्भावात् तदुक्तं दशरूपके विभावैरनुभावैश्च सात्विकैर्व्यभिचरिभिः आनीयमानः स्वादुत्वं स्यादपि भावोरसः
 स्मृतः भावस्य स्यादपि त्वं नाम सजातीयचित्तप्राप्तमिभूततया यावदनुभवमवस्थानं तद्योक्तं तत्रैव सजा
 तीये किंजातीये रतिरस्तुतिरतिमान् यावदसंवर्तमानः स्यादपि भावोद्गृह्यते इति न च प्रत्यायकाभावादप्र
 तीतार्थस्य लक्षणप्रणयनं दुष्करमिति शङ्कं उक्तं सामग्री एव रसव्यञ्जकत्वात् तथा चोक्तं भरतेन सत्र
 कृता विभावानुभावव्यभिचारे संयोगाद्दस निष्पत्तिरिति उक्तं च काव्यप्रकाशकारेण कारणन्यथकार्या
 णिसहकारिणि पानिचरत्यादेः स्यादपि नो लोके तानि चेनाद्युक्तव्ययोः विभावोऽनुभावश्च कथं
 ते व्यभिचारिणः व्यक्तः सर्वैर्विभावैश्च स्यादपि भावोरसस्मृतः तन्न रसाभि व्यक्तिकारणं दयितोऽनो वि
 भावः सद्देवा आलं वने शीपनमेदात् उद्दीपनविभावश्चतुर्विधः गुणवेष्यलंकारतटस्थमेदात्
 आलं वनस्य गुणरूपयोवनादिः हावभावोदिकावेष्टा हारनूपरांगदादिसदलंकारः चदनचंद्रिका
 दित्तटस्थमिति कार्यभूतं कटाक्षपुजादेयादि रवपवविकारविशेषोऽनुभावः उक्तं बरहस्पे रसतां

गच्छति स्थानो यत्कार्यं प्रपन्नते अनुभावः सचित्तेयोरसावस्थानस्य च कश्चिदपि परगतसुरवः स्वभाव
 नया भावितं ततः करणं सत्वं ततो भवासात्तिकाः ते च संभ्रमप्रत्यये मां च स्वेदावैव एवैव पश्यन्मश्रुवैस्व
 यमित्यसौ सात्तिकाः परिकर्तिताः विविधमभितश्चरन्तीति व्यभिचारिणो ते च निर्वेदग्लानिशंकाश्रमध
 तिजउताहर्षदैत्यो गन्धिंतात्रासेष्यमिर्धगर्वस्मृतिमरणमदः सुप्तिनिद्रावबोधाः प्रीत्ययस्मारमोहासु
 मतिरलसतावेगतकीविहत्याव्याधुन्मादो विषादोत्सुकचपलपुतास्त्रिसदेतेत्रयश्चरतिहसिश्चसो
 कश्चक्रोद्धोत्साहो भयंतया जुगप्साविस्मयसमाः स्यापिभावानवस्मृताः शृंगारहस्यकरुणारौद्र
 वीरभयानकाः वीभत्सादुतशान्तारब्धारसानवसमीरिताः व्यभिचारिणीनां लक्षणं सुपरिष्ठाद्यं
 ते एवं स्थितेस्त्रयः कथ्यन्ते विभावानां रसस्य च कार्यकारणभावः संबंधः अनुभावानां रसस्य
 च ज्ञाप्य ज्ञापकभावः संबंधः व्यभिचारिणो रसस्य च पोष्य पोषकभावः संबंधः एवं वै तादृशात्संयो
 गान्नयस्याक्रममुत्पत्तिः तृप्तिः पुष्टिश्च भवति न चालंबने रसं जनयितुं उद्दीपनं तु कथं जनयति ३ उ
 द्दीपकत्वाभावप्रसंगात् अनुत्पन्नस्योद्दीपनायोगात् आलंबनेोद्दीपनायोगाच्चेति वै त्रसस्य उत्प
 न्नमप्यनुद्दीपितमनुत्पन्नप्रापमेवेत्युद्दीपनमप्युत्पादकमित्युपचय्यते यद्वा आलंबनेन किंचिदु

त्यास्यते उद्दीपनेन तु सम्प्रगितित इत्यादृक्त्वं न नद्दीपकमपि पोषकमेवेति क्तव्यं तच्च व्यभिचारिभिरेवे
 तिकिमद्दीपनेनेति चेत् मैवं ईषदति शयाधानहेतुत्वसम्प्रकुपोषणभ्यां तद्धवस्या सिद्धिरिति न ह लो
 लटादीनामुत्पत्तिवादिनां मतं ज्ञप्तिपक्षे विभावादीनां सर्वेषां सम्प्रवृत्ताप्युत्तापकभावः संवधस्ततो
 सम्प्रतिष्ठापितेव सापित्तेनोक्तप्रतीतिविलक्षण राम एवायं अयमेव राम इति न रामो यमित्युत्तर
 कालीने वाधे रामो यमिति रामः स्याद्वा न वा यमिति रामसह शेषमिति वसम्प्रः मिथ्या संशयसादृश्यप्र
 तीतिवैलक्षण्येन रामो यमिति न तेन भूयमानत्वात् एवं वसति न तेनाभिनीयमानैः शिष्टाभ्यासपाठ
 वे प्रकटिततया कुत्रिभैरपि तथा तेनानभिमत्यमानैः कटक्षुभ्रादेपादिरलौकिकप्रतीतिगोचरे
 रेव तापकैः स्यादपि नो रत्यादेहोप्यस्य प्रतीतिविलक्षणरसाभूतिरनुमितिरेवेति ज्ञप्तिवादिनां मतं
 रसो नो त्यास्यते नानुमीयते च पूर्वोक्तिदूषणनां जगत्कत्वात् किंतु कामघटकशब्द व्यापारसह
 कृतेन साधारणीकृतविभावादि केन भवक व्यापारेण नटादिगतत्वे परिहारेण साधारण तया नृसं
 धीयमानस्यापीभावोऽेकप्रकाशनंदसंविमयेन भोगपरतामनाभावना व्यापारेण पुन्यत्वं इति भुक्ति

वादिनो भट्टनायकस्य मतं अस्मिन् पक्षे विभावदीनां संयोगात्साधारणीकरणरूपात्संवेधात्प्रसङ्गनिष्प
 तिर्भुक्तिरिति सूत्रादयोजनानन्वयसंविन्मयेन भावनारव्यत्वापारेण रसो भुज्यते इति पक्षे भुजिधातुना
 रसविषयो भवहाररूपः क्रियाविशेषो विवक्षितः तद्विषयमस्यंतरं वाक्यद्वयेऽप्यनुपलब्धि विवाधः
 विभावानुसंधानसमनंतरं भाविरससंविद्यतिरेकेण क्रियाविशेषस्य वा संविदंतरस्य वा उपलब्धेः
 प्राप्पनिकसंविदैव रसव्यवहारोपपत्तौ तदतिरिक्तकल्पने गौरवदोषः संविदसंविदंतरजनकत्वेना
 नवस्यादोषश्च प्रसज्यते अतो नायमपि पक्षः साधीयानतिवेत्तत्वात् न साधीयान् अतएव पक्षत्रय
 यप्रपेक्ष्य श्रापदा आर्पणितवेगस्य पादैरभिव्यक्तिपक्ष एव साधीयानिति सिद्धातिः स एव परीत्त
 काणामंतरंगमवागहत्तस्य स्माभिरपि संप्रदायलोभेन तमेव पक्षमनुसृत्य रसो निरूप्यते अत्र वि
 भावैरनुभावैश्चेत्यादिताश्वचिर्ग्यपरिगृहीतमेव रसलक्षणमनुक्रमते लोकेनापि कानां नायकादि
 रसैरालंबनकारणैरुत्पादितः स्वकुचंदनचंद्रिकादिभिरुदीपनकारणैः संवर्धितः कलाक्षभुजा
 दीपादिभिः कार्यैः प्रतीतिपदवीनीतः चिंतानिर्वेदादिभिः सहकारिभिः परांकांशं प्रापितः अयम

स्फोरनिमान्ततद्वित्तकारणयोगित्वात्त्यएवंसएवंमयावयमित्येवंरूपांनुमाने अभ्यासपाटव
 वतां श्रोग्रिपञ्चसुवर्षादिव्यतिरिक्तानां काव्यगुणलंकारमहिम्नानाटकैवतुविधानिनपमहिम्ना
 तैरेवकारणदिभिः कारणत्वादिपरिहारेणलौकिकविभावादिद्यापारवत्वादलौकिकविभावा
 दिपदव्यपदेशोर्प्रतैवैतैश्चान्तैरेवैतेतदस्यस्यैवेतेनशान्तैरेवैतेनतदस्यस्यैवैतइतिसंबंधविशे
 षस्वीकारपरिहारनियमानवसायात्साधारणेनप्रतीतैरभिव्यक्तः सामाजिकानां हृदये वसना
 त्ततयाचिरादवस्थितोरत्यादिस्थायाप्रतिनियतप्रमातृनिष्ठोपि सर्वसाधारणकाव्यनाटकादु
 संधानसामर्थ्यसपत्नालौकिकसर्वसाधारणविभावनादिद्यापाररूपकारणवत्तात्प्रमातृविशे
 षसंबंधपरिहारेणप्रमातृमात्रसाधारणेनसकलहृदयसंबादभाज्यतत्कालप्रमुषितवेद्यांतर
 संपर्केणप्रमात्रास्वाकारइवाजिनोपिगोचरीकृतेश्चव्यभिचारेणविभावादिजातुंतावधिविभावा
 दिनानापदार्थमिलितोपिप्रधानकरसम्यायादैकविधेनचव्यभिचारेणः चरःपरिस्फुरन्निवहृदयं
 प्रविसन्निवसवांगान्यालिंगन्तिवन्त्यत्सर्वेतिरादधत्तजलानंदसादंसंयादपनिवालो किक
 चमत्कारकारीरसइत्युच्यते अत्रप्रमातृमात्रसाधारणेनसादाकारणंनयुक्तिमात्रादपितुस

कलं हृदयसाक्षीकमपीतिज्ञापयितुं सकल हृदयसंवादभाजेतिविशेषणं साधारणप्रतीतिकत्वा
 देवप्रमातृनिष्ठतयाप्रतीयमानातलौकिकसुखातृवैलक्षण्येनरसस्यालौकिकत्वमुक्तंभवति ब्रह्मानंदासा
 दंसंपादयन्नित्यनेनतस्यब्रह्मानंदरूपत्वमुक्तंभवतिरसौवैसदित्युक्तेः तस्यालौकिकत्वेचर्ममाणत्वेक
 प्राणशक्तिहेत्वंतरं अनुभवैकगम्यस्सदृश्यः अनुभवस्यस्वप्रकाशकत्वात् तदभिन्नस्परस्यापिस
 प्रकाशकतया लौकिकसिद्धिरितिहिभावः ननुसर्वसुरवमीदृशमेवज्ञातेकसत्त्वात् एतावताकथमत्रलौ
 किकत्वमितिचेत् उच्यतेयथायोगिनांनित्यसिद्धोपिब्रह्मानंदोविजातीयप्रत्ययातिरिक्ततमस्तौसिजा
 तीयज्ञानसंज्ञाते धारावाहिनिसस्तिस्वयमेवप्रकाशतेनप्राणस्त्वितयारसोपिनित्यसिद्धात्मानन्वात्मा
 काव्यापानुसंधानचतुरचेतसां व्यंजकव्यापारसहस्रतांतेः कारणवृत्तिनिरस्तावरणतया विगलितवेद्यं
 तरत्वेनस्वयमेवभासतेनैवंलौकिकसुखमिति कथं वानालौकिकत्वंविभावादिजीवितवधिरि
 ति विभावादिसमवायवृत्तिरित्यर्थः अनेनविशेषणद्वयेनरसस्यविभावादिनिरकार्यत्वमज्ञाप्य
 त्वंवेक्तंभवतिकारकज्ञापककोटिवहिर्भूतविभावादिनिष्पाद्यत्वमस्यविरुद्धमितिचेन्न तस्यालौ
 किकत्वादेवविरोधगंधस्याप्यस्मरणत् ननृत्पत्तिरनुपयोगिनोविभावादेः ऊनहेतुत्वमितिचे

नञ्जस्य एवेदं तानामावरणभेजतश्च विभावादीनां रसस्य चर्चमात्रेण मात्र उपयोग इत्यवेहि तथाहि विभा
 वादिगतं व्यंजकव्यापारस्य लौकिकमसहयोग्यत्वं व्यवलांतः करणवृत्तिविशेषनिरससमस्तावरणस्यात्मा
 नंदसागरस्यैव रसव्यपदेशपश्य लोकतत्त्वमत्कारकारिणः सकलैकिकप्रमाणनिरपेक्षस्वयंप्रकाशा
 त्मा विगलितवेद्यांतरस्युरणविशेषश्चर्वर्णस्वादतमिति चारम्यायते तन्मात्रोपयोगादिभावादीनां हे
 तुतानिर्वाहः अतएवैषां व्यंजकत्वं व्यंग्यत्वं च रसस्येति सर्वमलौकिकमेव अतो न किंचिदसमंजसं आ
 गंतुकचर्वर्णं पर्यालोच्येव भट्टलोलारिभिरुत्पत्त्यादिभिषदा उपेक्षिताः विभावादिनां तापदार्पणमिति
 तदस्य नेन विभादिपरमर्शप्रधानत्वाद्दसानुभवो नतिर्विकल्पक इत्युक्तं भवति ऐकविधेन चर्च इत्युक्तौ
 लौकिका नंदमयस्य तस्य स्वयं वेद न सिद्धत्वा न्नसविकल्पकमपीत्युक्तं भवति उभयाभाव रूपस्य चोभ
 या नात्मकत्वं मपि चर्वलोकोत्तरतामेवावगमयति न विरोधमावहति तथा चोक्तं यो लौकिकोपपत्तिजनः
 कारकसिद्धोपकारभूतश्च सविकल्पोप्यविकल्पः सरसः केनोपपत्तिपेतेति लोकविदित्वा ल्लौकिकः
 तत्र विदित इत्यर्थे लोकस्य सर्वलोकाभ्यां अलौकोत्तरसहृदयैकवेद्यत्वादलौकिकश्च विभावादिशब्द

व्यपदेश्यकारणसाधनत्वात्कारकसिद्धः तैरभिप्रेक्ष्यते न तत्साध्यते इत्यकार्यमित्यत्र विभावादिविशेषण
 विहिंस्रसात्सर्विकल्पकः तद्यपि स संवेद्यत्वादचिकल्प इत्यप्रतिमोयमित्यर्थः ननु किं वा भावादीनां
 व्यंजकत्वं कल्पननिर्वन्धेन सामान्यवाचनारसपदेन विशेषवाचिनाशृंगादिपदेन वारसो निधायता
 मिति चेन्मैवं शतकुलं स्वप्नपदप्रयोगेपिकाव्याख्यानुसंधानप्रत्यानोरसप्रदर्भावाभावात् प्रत्यत
 विभावादपि पदप्रयोगे रसशृंगादिपदाप्रयोगेपिरसामिच्छाः ॥ अतोऽन्वयव्यतिरेकयोर्विभावादि
 मान्नपर्यवेसितत्वात् तस्यैव व्यंजकत्वपक्षः सरसातां मनसि रोचते ननु तर्हि शृंगारादिपदानां निरर्थक
 त्वमापद्येते तेषां रसामिधायकत्वं निषेधादिति चेत् न हि वपंतेषां घटादिशब्दवत्समयवलेन नार्थ
 बोधकत्वं निषेधामः न हि परोक्षरसप्रतीतितेभ्यो निषिध्यते किंतु हि काव्याख्यानुसंधानसमनंतरभावि
 नीजलातंदास्वादोदरीयेयं नित्यापरोक्षाज्ज्ञानंदप्रकाशात्मिका प्रतीतिस्तस्या एवायमभिधादित्
 तिविषयता निषेध इति संतोष्य किंचेयमीदृशी रसप्रतीतिर्न केनाप्यपरोक्षेण शक्यते काव्याख्यानुसं
 धाननिष्ठा सरसतत्त्वे तस्य संसृष्टमेवादितीत्येतत्पितुं परः परस्परत्रित्यादिविशेषण कदेवकं विभा

बादीनां संयोगाद्यं पश्यं त्यक्तभावनदोषात्संवेधाद्सस्यनिष्पत्तिरिति सूत्रात्तरयेज्जना अत्रपद्यपि वि
 भावानुभावव्यभिचारिणो तत्र तत्र रसप्रसक्तो केचु केवलानामेव स्थितिर्दृश्यते तथापि तेषामसाधारण
 नां परस्परं एविनाभावे वलवदन्योन्यादोषकत्वे सति नानैकांतिकमिति सूत्रे मिलितानां ग्रहणमि
 ति बोध्यं अयमसंलक्ष्यक्रम एवरसः विभावादिभ्यं जनीयतया क्रमस्य विद्यमानत्वे पिरसात्वादिति
 शयमहिम्ना तस्या संलक्ष्यमाणत्वात् तत्तेवरसाः शृंगारदयः पूर्वोद्दिष्टा न वैव न न्ययं नियमो न सिध्यति
 तथा हि रस्य ते स्वाधत इति व्युत्पत्त्यारसशब्दस्य सुखात्वाद रूपः शृंगार एवाधोपिक्तः सुखस्यैव आस्वाद्य
 त्वात् इतरेषां तु सुखात्वाद्दरहितानां प्रत्युत्तानवधिकदुःखानुभवसंभिनानां करुणादीनां रसशब्दार्थ
 तैव न घटत इत्यभिप्रायेण शृंगारप्रकाशे भोजराजो व्याजहार वीरादु तादिष्वेव ये पुरसप्रसिद्धेः सिद्धे
 तेऽपि वटपक्षवदा विभाति लोके गता नृगतिकस्रवशगुपेतामेतां निवृत्तयितुमेष परिश्रमो नः शृंगारवीरकरुणा
 दूतहास्यरौद्रवीभत्सवत्सल भयानकशांतनामः आप्नाशिषु देशरसानपरे वयं तु शृंगारमेवरसनाद्समा
 प्रनाम इति अत्रेते नृणां तं मे निरेशमिति प्रमाणयंतो अथावेवरसानभिप्रेत्याहुः एवमिदं विविक्तसंभृत

१२
 रसं विश्वं जगच्चेष्टते तावैतौ सुतरामनादिसुमहाकालप्रवाहो ल्वलो नैकोपि मतेऽप्रांसदनयो रामलमुन्मल
 ने तेनात्यंतपरीक्षणे तु भवनेकानामशांते कथा अपि च यद्विनवमतपाशमो मतः स्यात्केमिति मुनि सचना
 ललत्तदेनं अपि परिगणयन् रसे प्रभवान् रतिपुरवरा न ललत्तितस्किं वा इह स्यादित्येनो परिगणनमुप
 लक्ष्यं विभावानुभावव्यभिचारिणमप्रदर्शनाच्चेते न नशांतोरसः अपरे तु वत्सलेन स्फुटशरसानुररीकु
 र्वते परोष्ठनः स्नेहभक्तिभ्यां दशरसानवतिष्ठते अतो न वैवेति निपमो न सिध्यतीति अत्रोच्यते न ताव
 द्भोजराजपदः शोभते काव्यनिवृद्धविभावादिमहिम्ना लोकोत्तरभावकव्यापारेण सर्वोपि हि स्थायीतरा
 निमानंदरूपकतयैव स पुल्लसति उक्तं हि विलसति सुखस्वरूपं विगलितवेद्यांतरत्वमेव पुनः यद्विना
 मतदिदमासे करुणं दिवपि कुतो न रसः इति अप्यंभावः विगलितवेद्यांतरत्वमानंदस्वरूपमित्यपि विवा
 दं तत्करुणदावप्यस्ति न वा त्वेतरत्र कथं विभावादि सामग्री अस्ति चेत् कथ्यमानंदप्रादुर्भावितरस
 रूपता अप्यपदि वेद्यांतरविगलैतस्मैव आनंदरूपतायां विचारः तत्कथं भ्रंशरस्यापि रसरूपता स
 मर्थनं तस्य विप्रलंभात्मकप्रभेदे कल्पाप्या नंदप्रादुर्भावित्वे वा भावात् प्रकृतविधायां च विवादाश्रया

तं रसात्प्रतिनियतस्यापि कल्पनतियमात् ननु सर्वव्यापारो परमरूपस्य तस्याभिनयप्रधानेऽनाद्यप्रवं
 धेऽप्युक्त्युपयोग इति चेत्तमेवं न हिवयं नाप्यप्रवंधेष्वपि शांतप्रचारमाद्रिया महे किंतु वर्णनात्मककाव्य
 नेदेधेव अतएवाष्टौ नाप्यरसाः स्मृता इति काव्यप्रकाशकारः भरतमुनिना तदसंकार्त्तमेतुताभावाभि
 प्रपिण किंतु नसार्वत्रिकलोकयात्रोपयोगितेत्यभिसंधिना ननु सन्नकारैः कंठतो नुपान्तस्य निर्वेदस्य स्या
 यिता कल्पनमति साहसमिति चेत्तमेवं सन्नकृतां सर्वेषामेवायं स्वभावः यत्केनचित्किंचित्स्वयंति
 यथा कण दोरूपा दीनकृति चिहुण न कंठतो निरूप्य व श्रवणशब्देन सप्रगुतादी नृसमुच्यते तस्मा
 दस्ति नवमो रसः शांतः ननु पित्रादेः पुत्रादौ प्रीतिस्यापि कोचेत्सलोनामरसः सकलजनसाम्पदिकः
 मित्रदिष्टादंता स्यापि कः स्नेहोपि रसः सेवकानां सेव्यगुरुदेवतादिगोचरस्तात्पर्यस्यापि को भक्तिर्ना
 मरसश्चास्ति इति चेत् उच्यते इति हि कृमिनी विषया विभावादि समुल्लङ्घिता श्रृंगाररसतमापद्यते
 सेवदेवतागुरुपुत्रमित्रविषया चेन्नावेशब्दभागिनी भवति एवमवस्थापिते वत्सले स्नेहभक्तीनां र
 तिभावांतरभूतानामेव विषयभेदे मात्राद्भेदव्यपदेशान्तरसम्पन्निका विन्यासे नरसवत्त्वविघटन
 पटुता इदमेवाभिसंधायाह काव्यप्रकाशकारः इति चेद्विचित्रविषया व्यभिचारीतया जितः भावः प्रो

ते

कृति अतो निष्कृते नैव वरसा इति अप्यैतेषां मिथः स्नेहविरोधानाहः विलासविस्तरतो भविष्येष्टपाठ्य
अतुर्विधाः जायं चैव सो धर्मा विभावति समागमे चिलासः कुमुदस्येव पादपस्येव विस्तृतः चेतसो चैरि
चक्षो भो विक्षेपो मरुतो यथा विलासमूलः शृंगरो वीरो विस्तरमूलकः संज्ञो भो पाधिको रौद्रो वी भत्सतो भ
मूलकः एतन्मूला ह्यस्य चित्रभयानकादमः क्रमात् शृंगारहासयोः रौद्रभीमयोः वी भत्सकपयो मैत्रीस्य
देवो पाधिकतत्त्वतः रसो शृंगारवी भत्सो तस्या वीरभयानको रौद्रो दुतौ तस्या ह्यस्य करुणौ वैरिणौ मिथः तत्र
शृंगारवीररौद्रदूतानां लोकोत्तराश्च यत्वेन परितोषातिष्ठय अतएव शृंगारस्य स्नेहादिविषयेना
भासत्व उक्तं हि शृंगारतिलके एकत्रैवानुगमश्चेत्तीर्थं द्वाष्ट्यगतोपि वा येष्विते च एतन्निष्कृतिश्च रसाभास
स्त्रिधा मत इति एषां नवानां रसानां रसादयो न वस्यापि भावाः तत्र शृंगारस्य स्यापि भाव इति रति
तीमसंभोगविषयदृष्टविशेषः सैव विभावति मिथः स्वात्तांतीता शृंगार इत्युच्यते शृंगं प्राधान्यं इत्यती
ति शृंगारः तस्या धान्यं ध्वति कारेणोक्तं शृंगार एव मधुरः परमहृदको रसः तन्मयकाव्यमाश्रित्य मा
धुर्यं प्रति तिष्ठति अत्रैव कारेण प्राधान्यमभिहितमिति लोचनकारः स द्विविधः संभोगो विप्रलम्भ
श्च तत्र संभोगो रतिरहस्यलक्षितः अनुकूलं निषेवेते यत्रात्यो न्यं विलासिनौ दर्शनस्पर्शनादीनि ससं

भोगो भुजा चित इति सप्तशतवर्षः उक्तं हि प्रेमा जित्वा कोराग प्रसहेः प्रेमरतिस्तथा शृंगारश्चेति संभोगः स
 सावस्य प्रकृतिः विवृतं चैतद्वाकरे प्रेमादिदृष्टारम्ये श्रुतं चिंताप्य प्रिलाषकः शास्त्रसंग बुद्धिस्मात्स्ने
 हस्तत्रवणक्रिया तद्वियोगसहं प्रेमरतिस्तत्सहवर्तनं शृंगारस्तन्मय क्रीडा संभोगः सप्तधा क्रमरतिसहि
 विधुः संक्षेपो विस्तृतश्च तत्राद्यो भूपा लेनेर्त्तैः युवानो यत्र संक्षिप्तान्साध्वसत्री जितादिभिः उपचारान्निषे
 वंते स संक्षिप्तसहता रित इति आद्यस्त्रि विधुः नवीन विरहमानान्ते रज्ज्वमेदात् विस्तृतोपि त्रिविधः
 मध्यप्रवाशसापानंतरज्ज्वमेदात् तत्र नवीनेरते लज्जासाध्वससंभ्रमेण विरहानंतरभाविप्रणयमा
 नस्य सत्तया सतया मानानंतरभाविनिप्रणयेष्विमाना नुत्तया च संभोगां गानां कामशास्त्रप्रतिपा
 दितानां उपवाराणां संक्षेपात्संक्षिप्तः तदतिरिक्तेषु मध्यभाविषु संभोगे शुप्रवासशापानंतरभाविनो
 श्रुतं हि स्तरादिस्ततः तत्र नवीनो यथा पर्यायो न प्रितेन वा रुशिरस्प प्रष्टुः अगं रस्य ली हस्तस्वस्तिक
 संभ्रतस्तनभरा हस्तायस्साधरा यत्नात्तल्यमवापितापिसयिता संधानितो रुद्धया सीता नूतन संगतो
 रघुपतेर्जाता तया पुत्सवः विरहानंतरभावि यथा विलम्ब समयं किंचित्कांते केनिगृह्यते स्मरचय
 तया सीतम्वक्त्रे किमपि वेष्टितं अत्र स्मरचय प्रतयेत्यनेन संभोगां गानां व्यापाराणां अभाव उक्तः कि

मपीत्यनेन सहज प्रेममयीया केलि सदा निमित्ति मनोहरा जातेति दो त्पते मानानंतर जोयथा सखा
 कौतुक कल्पितागसिते रात्रि समीपं प्रिया चैमुखं परमागतो न तु जहोतस्यंति के संगतिं सा वाचं यमतो गता
 प्यच कलत्तद्वा दवचं स्वतो नाश्रिते प्रवर्ण पितृकृत हृदाश्लेषं न सा वारयत् अत्र को प्राक्कति प्रयोपचार संकोचः प्र
 नातिशयपञ्चसंभोगोपीति तदेवं त्रिविधः संक्षेपसंभोगो वर्ततेः अथ विस्तृतः तत्र मध्यजो नाम नवीन विरमा
 नांतरजोभ्योऽन्योनंतरकालभावी यथा प्रौढा लिंगन चं वनामिति सुरव प्रध्वन्य वेष्टांतराः प्रायः क्लृप्तपरम्प
 रा धरमुधायान प्रशतश्रमाः प्रांता रूणितलोचनाः प्रतिमुहुः क्षामेत्तसी कारिणोः सीतारधवयोः स
 मग्रः विभवाः शृंगारलीलावधुः अयं सर्वोपचारसंपन्न त्वाद्भिस्तः संभोगः अयमेव प्रवाणानंतरं वर्ण
 मानः प्रवसतो भवतीति तस्यापीदमेवोदाहरणं शृण्वानंतरं जस्वन्मन्त्र इष्टव्यं वात्स्यायनीयेना स्पष्टि वि
 धस्यापि प्रकारांतरेण द्वैविध्यमुक्तं वास्यमान्यंतरं चेति द्विविधं शतमुच्यते तन्नाम चं वनाश्लेषनरवदंतदत्ता
 दिकं द्वितीयं नुरतं सात्त्विकं नाना करणकं मतं करणानि धैर्युकादिवंधविशेषाः अथ कतिचन त्रीजावि
 शेषाः अथ कतिचन त्रीजा विशेषान्तरवर्णयति विभ्राणाः परिवादिनीः ऊच भरोत्संगे कुंरंगा दृशः श
 श्वदृष्टि वाहुमूल सुषमंतं त्रीः स्पृशं येन रैवः मंदसं दित कुंरलालक भरा माधुर्यधुर्यस्तिरः किंचित कुंचि

तलोचनामृदु यदैर्गोयंति सीतायतिं युगपदुभयपार्श्वो योजितौ कंडू कौघनु परिभुविचवेगदुस्ततंतौ पतंतौ
 करकमलतलाभ्यां कौतकाद्दुदयंती कलयतिकमलात्ती कौतुकं कौशलं दोः स्वेदां भोप न पशुला कुच
 भरेणागन्तुः। शं शृश नृकुकारोपधिना परागविहिते प्रायेण भुवनदृशौ श्लिष्य भुवह नृषलात्प्रतिगुरुः
 प्रांशु प्रसूना सये कांताभिः कुसुमाववायन करोद्गमो वसंतं वने कर्पूरेणुसिकता कमलीयगर्भे धनीरशा
 तलशाला तल पुष्पतले केली पुशारदल कल्पित कायमाने धारागहे रघुपति विदधे निदाये नीचे प्राप्ता
 वलेये स्फुरति वकुटजे सुप्रहृष्टे वलो ध्रे कंदल्यां कूटदल्यां विरचित कुसुमो यार्जने धर्जने पुधाराले भ्रातरा
 ले सतमसि दिवसे गजिते स्फुर्जिते सौरामो रे मे स्यामो न भेसि शुभसितो संधवत्सौ धगर्भे वापैः पौट्टे चुरुपैः
 कमलकुचलयोत्सुल्ल मल्लीचुरप्रैदी प्रै हसै प्रसस सृदमधुर मदीं धवाह दिये दैः निर्वादै हंस पौधै श
 रुपन मितै जै त्रपात्रा प्रवृत्तं रामः संग्राम कामो युवति परिजनः काममभ्यासगामः नवतरुणिमसंचितो
 जगभं भगमदुर्कं कमलसंचितं गगनं कुचभरशयनं कलावती नाहिम शशिरो यगमेध शोतरामः अत्र
 कलावतीना मिति वक्रवचनं शृणोतरा पेक्षया चापाशादि वक्रत्व वक्ष्ये यं एव संभोगं सप्रपंचं निरु
 प्य संप्रति विप्रलंभं निरूपयित कामस्तस्य करुण जेदं वक्तुं तजेद माशंकते ननु निर्वेद ग्लानिदेन्यादि वक्र

त्प्रभावसाधारणेन विप्रलम्भस्य करुण कथने दृष्टिचेन्मैवं यतो विप्रलम्भस्य कालांतरमाविसंभोगा
 कांक्षावतः कालत्रये पितृदाकांक्षाशून्यादस्तिवभेदः अयोगा विरहमानप्रवासशापहेतुतयापंचविधः
 अयोगो योग प्रागभावः विरहो योगध्वंसः इतरेत्रयोप्यस्यैव भेदाः अत्रायोग एव हि रतिर्दिशावस्थाव
 ती क्रमादुपचीयते काः पुनः रवस्थाः दृश्यन्तः संकल्पो जागरः कृशतारतिः क्रीत्यागेत्मादसंभोहो मर
 णं च दाशादश दृक्कृशांगो वासादरनिशत्तलं यथा लज्जारागवर्णवदं दूरदलनी लोत्पलस्यर्द्धनी समेप
 श्यगतागतिं विदधती मस्याकटा स्तावलिं कणोत्तंसितवंपकां बुभुक्षुर्दधन्नासमृहाभ्यामिषं यातायातवि
 धायनी मधुकरश्रेणी किमज्जं भते मनः संगस्तदेकप्रचणतापया अत्यद्विषेयमपरत्रसरिवं निपुंते
 वक्तव्यमन्यदपरं वचने चुवीमि आलोकते प्रियसरिवं न तु निश्चि नोति रात्रे कतानहृदया सखिसंप्रती
 पं संकल्पो यथा कंठं गृहीत्वा स्वयंपरिभमहोत्सवः कदा भविता अधरसपानसौरव्यं न मनवेत्कदा
 नुरामस्य जागरो यथा मदनेन चित्तमदनेन संततो द्रुतपत्तिप्रपवनैरिवायतैः स्वसितैर्हताधरमपा
 स्यशोणिमा किमु जानकी नयनयो रज्जं भत अन्नयनरागेण जागरो गम्यते यथा वा नमैव प्राकृतभा
 वा विरचिते हंससंदेशे जा-अंसी-आ-ए-उ-अलं लोहि लंजा अरावा किं वाति मम मण-अदेह ए-उ-ल-जा

लाहितावा वितारये सुर अविहएचुं वणाणं पहे एरक्तं किं वारधुपरमुहेवीही आरा अजो आ जातं सा
 तानपनयुगलं लोहितं जागराह किं वाताम्रं मदेहं हन ज्वाला जाला मिता पात् वितारये सुरत विभवे
 चुं वनात्तां प्रभेदे किं वारक्तं रघुपतिमुखे वीटिकरुणयोगात् अवयवसादः कृशता यथा किं पंचवाण
 शरवर्षणवारणयनूनं वियोगदहनं चरशांतये वा नाभी शरस्तट ऊचावल मूलभाजो मध्यस्य मूर्ति
 मखिला मगया न्मगादी यथा वा सूक्ष्मलदपदले तेन कौशली कामरूपवनिजा विचिंत्य वा राममा
 नस विवक्षया यथा वा सा तनुं तनुमधा वियोगिनी अरतिः प्रिय वसु विप्लवः यथा पाणे न के लिकुर
 री मुररी करोति तालो कते प्रिय मराल मराल केशी विन्यस्य सा करसरोज मुरो जभागे वा ला विचिंतय
 तिराम भवैतमेव क्रीत्या गोपया नवीन सौ नलिते दणनां विश्रंभ संरंभ विहार विघ्नं मत्वे वलुतां प्र
 हिला विहाय त्वां राम गंतुं त्वरया भुपैति उन्मादो यथा आराद वेत्या मतभातु विवं राम तदी पानन
 विभ्रमेण समय हर्षस्फुरतोऽविं वा सा चुं वेतुं धावते सारसादी सं मोहो यथा रघुवर तती सचं पीज
 एमणे हरं भिसो देण मिह हसितं मणं ती सं मोहं जाहि सा विदि अता रघुवर ते श्री शचं पीत्वा मनो
 हर मपि श्रोत्रेण मत्सु हसितं मन्वानं सं मोहं जाति वियोगात् प्रिय संगमस्य सर्वथा दुर्लभ त्वे प्राण

त्यागोद्योगोमरणंतस्यामंगलत्वाइसविधातासुसादादवर्णेनीयत्वात् यथासाशोकचतकलिका
 नवमल्लिकाज्वंतीज्योत्सलप्रभृतिक्लामशरणिश्यां आलिंगितुंरघुपतेयतततेत्वउग्रविश्ले
 षवन्निहत्तजीवनहनवुध्या एकदेशस्ययोर्नोर्मध्येरुनिकेनचिन्त्रितेनचिलंवमानेनापि
 कायाः संतापविरहइतिकथ्यते अत्रनायिकाविरहोत्कंठतेतिगम्यते कलहोत्कंठितास्वरूपोदा
 हरणमेवात्रानुसंधेयंमातजोमानद्वैविध्यात् द्विविधोभवति मानद्वैविध्यं नाटकसंजीवेकथितं
 अपराधकृतः कोपोरुनोमानुदाहृतः सचप्रणयमानः स्यादीर्घमानः इतिद्विधा तत्रप्रणयमा
 नः स्यादभ्योम्याज्ञातिलंघने रमणेनरमणा वाकृतंतत्तच्चद्विधा भवेत् इति तत्ररमणाकृतं यथा कं
 दर्पोत्सवदर्शनाय भवतावेगत्समागम्यतामित्यालीवचसोपसृत्यदयिते प्रष्टुन्नवेशे स्थिते
 सीतायामुखप्रदादिंदुषुषमंश्वंकषायं दूषापश्चाद्विद्यते प्रष्टुलस्मितमभूत् ज्योत्स्नांचिते उग्र
 भं रमणाकृतं यथाः कर्तव्यः कमलेदो एममशिराबंधस्वयासंप्रतीत्युक्ताभून्मिसुतावधसमु
 चितंधम्मिल्लबंधंयथात् सभ्रमंगमरांभुजेप्यदयिते स्नात्वाशिराचिन्त्रिषामंतर्गुण्णिते हा

97

सभासुरमुखीजग्राहकं ठं स्वयं पत्नौ को को भवेन्मानो ज्ञात कांतांतरस्पृहे यथा राजानो वदुः
 चलनप्रभृतयो रामस्तु नैवं विधः सं सत्येषस वैपप्युः पुलकितो वै चरन्निवान्वर्तते भर्ता वा
 सुयथा तथा सुमुखिता स्त्रीणां युतनो युज्यते मुग्धं तर्जयः प्रसूनधनुषो माभूः शरव्यं रूपः
 मानस्य शृंगं तु पायाः कसिव न कामसास्त्रेभिहताः उक्तं हरितिरहस्ये मानस्य शृंगं तु पायास्तु वैरुच्यं न
 मिलेत्स्वतंत्रं गङ्गाभाषणं वाष्पत्यागश्चरणवन्दनं अयं यथा बहविवरणं वलं भूमिं विधिं हसगणं अंभलं इवा
 हं भुवश्चामो एणहपत्रं अणं कुण्डजातसहकोवो वहतिविवरणं विदतं भूमिं विनोत्तिसग हतं भणति वाष्पं भुवतिरामः
 पादपतनं करोति जानुसखिकोपः प्रवासविप्रलंभश्च द्विविधः भूतप्रवासजो भाविप्रवासजश्चेति तत्राद्यस्योराहर
 एं प्राणक्तं प्रेषितभर्तकोदाहरणं मेव द्रष्टव्यं द्वितीयो यथा रामत्वतनुवीक्षणे शुवीरहेजातो निमेषेण योयश्चैकांग
 निरिद्धापातदितदितरांगलोकने निर्वृतिः तावेव प्रथमं कथं चिदपि सासोऽपुन शक्राधुना त्वं वै शत्रुजयापगच्छसितदा
 कावाभवित्री कथा शपविप्रलंभस्तु मेघशंदेशादौ द्रष्टव्यः द्विविधस्याप्यस्य शृंगारस्य अनुगणव्यभिचारिभावाः
 शृंगारतिलके परिगणिता शंकास्य भं पं लानिर्व्याधिप्रिंतस्मृतिर्धृतिः औत्सुक्यविस्मयो वेगो निज्ञेन्मादौ मदस्त

९७

या विषादो जउता जीउग वहित्या आप्यलंकृतिः इति भावः प्रयोक्तव्याः शृंगारे व्यभिचारिणः इति एवतावत्सप्र
 पंचं शृंगारं निरूप्या धुनातत्कार्यं हास्यं रसं निरूपयति शृंगार हास्ययोः कार्यकारणभावशृंगारतिलके कथितः हा
 स्यो भवति शृंगारो त्वेह एतौ प्रकर्मणः अद्भुतं श्रुतं तथा वीर्यदीप्तसंभवमानकः हासो विलासो शामनसाविकृताका
 रदर्शनेतरकुञ्जवामनविमलांगिविदूषिकादयः पुरुषास्त्रियश्चालेवनविभावाः असत्प्रचालप्रवणमपि विभा
 वएव ओष्ठविचरणदशनदर्शनेनाशाकपोलविकृतस्पर्दनहृगाकुञ्चनादयो दुभावाः व्यभिचारिणस्तु श्रमश्च
 पलतानि शस्यो रत्नानिस्तथैव वशं कामरूपा वहित्या आहस्यभावा भवन्त्यमी अयं स्मितदिभेद णिधुः उक्तं
 हि भारतीये स्मितमप्यहसितं विहसितमुपहसितं चापहसितमिति हसितं द्वौ द्वौ भेदौ स्यातां पुनर्मध्यमाधमा
 विधप्रकृतौ स्मितहसिते श्रेष्ठानां मध्यानां विहसितोपहसिते च अधमानां मपहसितं तथातिहसितं चेति विज्ञेयं
 इषद्विकसितैर्गण्डैः कटाक्षैः सोष्ठवान्वितैः अलङ्कितं स्थितंधीरं मुनेमानां स्मितं भवेत् उत्कल्लानननेत्रं तु गंजै
 र्विकसितैरप्यकिंचिल्लङ्कितं तां हसितं तद्विधीयते एतद्व्यपुत्तमस्वभावानां आकुञ्चिताक्षिगंजं यत्सुखरं म
 धुरंतथा कालागतं साम्परागतं वै विहसितं भवेत् उत्कल्लनासिकं यच्च जिह्वहसि निरीक्ष्यमाणं आकुञ्चितांगशि
 रस्तथापहसितं भवेत् एतद्व्यपमध्यमस्वभावानां अप्यापहसितं यत्तु स्यात्सुनेत्रं तथैव च उत्कं पित्तांगशिरस्त
 चातिहसितं भवेत् एतत्तद्व्यपमध्यमस्वभावानां ते पुनरप्यंगवचने पश्यजन्तु तपान्निविधा भवन्ति अत्रदिश्या

त्रमुदाक्रीयते रामस्मरणे प्रसुदय शिल्पाभिपाता। दीप्तो द्रुतादुत्तिवामनकुज्वलोकाः ॥ अजुंचितं सुधजशार्प
 गलं विशंतः ॥ ऊर्वंति हासमुपकंठजुषां जनानां प्रथमं मधुरशृंगारो निरूपितः ॥ तदनंतरं मधुतरे विप्रलंभः ॥ त
 ते मधुरतरः ॥ करुणो निरूपणीयः ॥ अत्रांतरे प्रसंगात् शृंगारसाध्यतया हासो निरूपितः ॥ अधुना प्रासंगि
 कं परिसमाप्य प्रकृतं मधुरतमं करुणं निरूपयति ॥ इष्टजनाश्रयानि भ्रंशादिर्विभावेवत् ॥ शिरोवरनः
 ताज्जतमहीविलुंठनहाकारदैवोपलंभाद्यनुभावः ॥ सकलसात्विकवान्निर्वेददेव्या लसोन्मादव्याधि
 मुष्मिमेहभ्रमज्ञानि चिंतामरणचालणविषादजाड्यौत्सुक्यसंज्ञास्मृत्ययस्मृतिव्यभिचारिकः ॥ शोक
 स्थापिकः ॥ करुणः ॥ यथा भेरीभरिविजृम्भणं रघुपतेराकर्णधाटीमुखे वैरिदोषिभुजां विहाय नगरीत्येके
 कशोधीवतां दारानिर्भरगर्भणः ॥ शिशुगले व्याहृत्य मानक्रमाः ॥ क्रदंतो वतमजयंतिकरुणपरे कपोता
 नपि एवं कार्यभूत करुण निरूपणं नंतरं तत्कारणं रोदरसं निरूपयति ॥ अमुहर्द्दशेनाद्यालं वनधर्मध
 शेपावमानवचने वाक्यारूपाभिद्रोहमात्सयोद्दीपनस्वेदनिर्भर्त्सनभुकुटीकपोलस्फुरणभुरवरागभुजो
 द्रमनवाङ्मदृष्टानुभा वस्तंभप्रलयतिष्ठितसर्वसात्विकः ॥ क्रोधस्याचिकोरोदः ॥ व्यभिचारिणस्तु हर्षसु
 येतथागर्वजुत्साहेमदएवचवापल्यप्रयतचैवरोदभावाभवंत्समीपया ऊप्यत्कल्यांतकालंतकवि
 हतप्रखोदयदष्टं करुणं तंगजिह्वोत्तरवदं जेषु स्फूर्जितो यदोदः ॥ क्रौरप्रघोषं रघुपतिमसुराविस

दितुं इवेति अथ कुरु एरसप्रसादा द्रोऽनंतरं वीरसंलुप्तयति उत्साहः स्पादीरसः कार्यलोकोत्तरो
 महत् अलोकसाधारणे शुद्धयशत्रुजयादिशुसातिशयोपः प्रयत्नः सजुत्साहः सएवविभावदिभि
 रनिव्यक्ते वीरसो भवति अस्य चोत्तमप्रकृति कोरासादिपरमिगुरुप अस्मत्तं वविभावः असंमोहध्व
 वसायनयविनयनलपराक्रमशक्तिप्रतापप्रभावादयजुद्दीपनविभावः असंमोहध्ववसापोनाम
 प्रतापुक्तत्वनिर्णयपूर्वकः कार्यनिश्चयः नयः सामादिप्रयोगः विनयोजितेन्द्रियता बलं शरीरं पराभि
 नवेद्योगोमानसः पराक्रमः प्रभुमंत्रोत्सारूपाशक्तिः प्रतापः शत्रूणां दुःखकारित्वं प्रभावस्तेजः अ
 धिरोपाससहिष्णुत्वं गाभीर्यदयः आदिशब्दार्थः स्वेयधैर्यशौचैर्दृष्टिर्वैशारदाद्यैपवाक्यादिभिर
 उभावैर्नाद्योभिनेयः कार्यवर्णनीयश्च व्यभिचारिणस्तु अमर्षप्रतिरोधश्च विर्तकोऽप्यप्रतिधतिः क्रो
 धास्तपेयसंमोह आवेगश्चोपमर्षणं गर्वो मदस्तथोग्रत्वं भावाः वीरे भवंतमी अत्र भरतवाक्यं उत्सा
 हध्ववसायादिषादित्वासंमोहत्वं विविधादर्थविशेषादीरसो नाम संभवति स्थितिर्वीर्यधैर्यशौचै
 र्हत्साहैः पराक्रमैः प्रभावैश्च वाक्यैश्चादेकैरे वीरसः सम्प्राप्तिनयति अपं त्रिविधः पुरुषोदानवी
 रोदया वीरश्चेति क्रमाद्यैरेरे लंके शरामित्यादि दानवीरोपणा अंतर्लीने इनीलोत्पलेत्यादि दयावी

५

११

रोमया राम एव दयावीरो नापरः सरणागतं का का सुरमस्तुः सायराधमपि प्रभुः वीरपतिभटभीरु
 त्वदि संवें प्रस्तावादीरसानंतरं भयानरसं निरूपयति रोद्रसंदर्शे नोद्रुतमनर्थाशंकने भयं तदेव चरसभा
 वंप्रपलंसाद्रयानकं शस्त्रास्त्र क्रूरदृष्टितर्जनदिभीषणादिकारप्रतिभटव्याघ्रादिविभावनकं
 शस्त्रास्त्र क्रूरदृष्टितर्जनदिभीषणादिकारप्रतिभटव्याघ्रादिविभावनकं कं पकातरादिविलोकना
 घृत्तुमाचनकं भयमिव भयानकरसः व्यभिः कारिणस्तु संत्रासो मरणं दैन्यं ग्लानिश्चैव भयानके
 यथा सास्कोरा नृसमो जरा नरघुपतेः संवीक्ष्य धाती भटान् दिक्षु व्यावृत्ते वक्षुषः क्षमजुषः क्षा
 एत्विषश्च द्विषः ग्राहंते गहनानि ते श्वसमा रोहंति धात्री धरां स्तत्रापि प्रविशंति दण्डं दंतीत २
 त्रापि नाकूदरं अत्रापि भयानकनिरूपणानंतरं तं देतुं वीभत्सं निरूपयंति स्याज्जुगुप्सैव वीभ
 तोयामांसास्त्रादिदृष्टिजा अस्पृक्तमासादिरालं वनविभाव नासापि धानवैवर्ण्यवैपुल्यार
 नुभावः अपस्मारो विषादश्च भयं रोगो मतिर्मदः मरणं चेति विज्ञेया भाव वीभत्ससंभवाः सदि
 विधः क्षेभी चोद्देगा च रक्तमांसादिभिश्चेत्क्षेभी क्षयक्रिमिलात्नादिभिश्चेद्देगा क्षयं यथा ज
 किम् कौतुकिन्यः करिकरनिकरे राम संग्रामजातेर्निःशुंको वाः पिशाचा गतरसतरसे श्वस २८

एषैश्वर्यविस्त्रेः ऊष्मांशः काले खंराचलकुलजिलनाश्रिते साश्वर्येतालाहस्ततालान्विद
 धतिमुदिताभूतनक्तं वरांशः अथाश्रुतं निरूपयति विवित्राप्येषो ज्ञत हृदिस्तारोद्रुतोरसः अ
 त्रविचित्रवस्तुः निरीक्षणादिर्विभावः कंपनिर्निमेषतादिरनुभावः आवेगो जेतामोहमर्षणं चि
 स्मयः स्मृतिः इति भावानिवेभूव्या रसतैरुतेरसे यथा जेतव्योरात्सेंद्रोद्दिगुणादेश भुजोमंत्रि
 त्याश्रदैत्याः पुत्रः सुत्राश्रजैत्रः सततरणकथासादरसेदरश्च स्वात्मा मर्त्ये विदिवारुः शचिव
 परिजेता जल्लुकाश्र जवंगा भ्रातृभुक्तीरकंठस्तदपि विजितवान् पुतं रामचंद्रः यथा वामनैव
 नारके कंसवधे आरूढेः ऊरुयं रजो धितदृशास्तेन संवोदितैरश्वैराशुविनिश्चरैरुगपत्प्र
 कांतवक्त्रं धृतं चापेहीनगुणविपन्नविशिखं संधापनिन्ये पुतं शूलौकं पिकरोरपी विषमदृक्
 तिरुः प्रः पंचतां अत्र ऊरुयं भूरयं अत्यत्र उत्तितं रयं अरूढ इति योजना ऊरुयमित्यत्र को
 र्नसमासः कृपापार्ये अमाजी षदर्थे इत्यादिगुणसूत्रे शुकादीनां पापकुत्सितविशेषे धेव नित्यस
 मासः स्पेक्षत्वात् पापकुत्सेषदर्शनां प्रकृतत्वात् तेतनकदादेशः अथ चरमं शांतं रसं निरूपयति
 ३ः स्वदेवाद्यसंबंधभावेः शांतं रसोमतः तस्मिन् भवभंगं गृह्णां यो विभावः पुण्याश्रमवास उलकनयने

निनिषेधतादयोनुभावाः सभादयश्च सकलसात्विकाजुगप्साधैर्यमिति स्मृतिशमर्षविवोधादयो व्य
 भिचारिणः यथा श्रीरामबाहुश्रमितासुरविल्लवे ७७ एषा श्रमे ७७ नयः ७७ लका जुतांगाः मोक्षपमो हरिहि
 तामुद्रुम शान्तिस्तमधीस्य यमतामयगादिमयत्सर्वैरसत्स्वसंसावांतरभेदं सप्रपंचं निरूप्य सं
 प्रतिविभावादीनां लक्षणदीन्याह भूतेन वापि दृष्टे न ये न भावो मिभाव्यते स विभावो द्विधा लुंवने दी
 पनविभेदवान् भावोरस्यादिनिर्वेदादिश्रविभाव्यते व्यक्तीक्रीयते येन स विभावनेत्या प्रारयोग पा
 द्विभावश्चार्थः आलंबनं रसादेर्विषयो नापि कादयः उद्दीपनं तदुत्कर्षहेतुत्वेन विधुं आलंबनगुणश्चै
 व तच्छेष्टातदलंकृतिः तदस्य श्रेतिविशेषाश्चतुर्षो दीपनक्रमाः आलंबनगुणो रूपयौवनादिरदाहृतः
 तश्चेष्टायौवनौ प्रतुहावभावादिका मताः नृप्रांगदहारदितदलंकरणं मत्तं मलयानिलचंद्राद्यास्त
 तस्यापरिकीर्तितवेष्टासुहावोभावश्च हेतुमध्याधैर्यमित्यपि लीलाविलासो विस्मृतिर्विभ्रमः
 किल किंचितं मोहायितं कुटुमितं विव्योको ललितं तथा कुतुहलं च कितं विहृतं हासस्त्यपि एवं भ्रंश
 स्वेष्टः स्वरस्य दशविधामताः अनुभावोऽनवेत्सोपभावे ये नानुभाव्यते कार्यभूतो नुभावः स्यात्कटाक्ष १००
 दिशरीरजः सुखदुःखसमावेशदंतकरणविश्रवः सत्वमित्युच्यते प्राज्ञैस्तद्भेदाः सात्विकां मताः ते च संभा

दयोहो प्रागुद्दीष्टः एकता निपताभावाः कथ्यंते व्यभिचारिणः त एवात्यत्र संवारात्संवरिण इति स्मृताः
 ते च निर्वेदादयः प्रागुद्दीष्टः तत्र शृंगारस्यालंबनविभावोपपत्त्या शरीरिणीशंवरवैरिशक्तिः शृंगारशृंगार
 कमंगलांगी विधेर्वधुनिर्मिति नैषणैकलीली मुदेशमतवास्तुवाला उदीयतस्तज्जुणादिष्यया मुग्धागिरी
 विहसितानि सितानि हावाभावाश्च मंजु मधुरामधुरामृगद्वयः कंदर्पवैभवपुष्पो वपुषो विशोभा रासस्यमा
 नसमुदंसमुदंचयति अनुभावोपपत्त्या भ्रवल्लरं रतिपते नैव कापय क्षिमा ऊंचतत्र विनिवेशपतदंस्तु स्त्र
 पान् शृंगारभंगिरसनिर्मलितानपांगान् लज्जारसान् रघुपतौ किरतिस्मवाला अप्यसात्विकविकारा
 एण्मेकैकशो लक्ष्मणमुदाहरणं चाहसंभस्य निष्क्रियांग तं रम भूत्यादिसंभवं प्रलयसुखदः रवाद्यैर्वाट
 मिंदिममूर्च्छनं हयं यथा शृणोपांतगतैव भूमितः नयाचित्रांग नैवाचलानी वीप्रड स्पर्शं प्रियकरं रोधुंक
 यं शत्रुयात् किं वा स्यासकलेंद्रियाण्यपितदा संमोहमापेदिरेत्वांतस्यैव जुविप्रिये किं न लयं नीता निवे
 तोभुवा सुखाद्यतिशयोभातो रोमांचो रोमविक्रिया आपुरवममर्कदपेयत्री पत्रावलीरिव रामोत्संग
 तांगेपुरोमांचमवह हृष्टः च प्रजलोत्थः सेतेरतिघर्मशर्मदिभिः रागरोषभयादिभ्यो वेपथुर्गत्र कंपनं
 हयं यथा स्मरेषु पत्रातुलघटिते वप्रवेपिता सेदकणर्वितांगी मुक्ता मयी कंचनयंत्र उत्री यथा प्रिया

केचिन्नाससीता विषादमदहर्षीदेवर्णन्यत्वंविवर्णिता यथा दनुतासहिताकोमिकापोलेपाभुर
 तर्ण रामेतुहमणंसत्तंसंतायारेषकित्तमं दृष्टुसखित्तकेयानिकपोलेपाभुरत्वं रामेतवमनःसत्तं
 संप्रातरयसिक्किमितिमां अश्रुनेत्रौद्रवंवारिडुः। रवरोषग्रहर्षजं यथातमोनिगरणत्रस्पन्मगवा
 व्याकुलैववत् अलक्षतमुखशास्त्ररामविद्वेषियोषितः मतंगदभाषित्वं वैश्वर्यं प्रमदादिजं य
 थात्तामात्तामात्तरालायाभुग्धायाभुक्क्रोताः अमृमुज्जमुज्जराभमामौवीरवाश्च अथनिर्वेदा
 दीनां व्यभिचारिभाचानां लक्षणेदहरणम्याह उः रेवर्षातत्वबोधादेर्निर्वेदानिष्फलत्वधीः हानि
 र्वलस्यायवयः शंकांनिष्ठादिचित्तने अमः वेदोध्वरसादेश्चेतः स्वेयं धृतिर्न वेत्त पंचानामदाहर
 णानि व्यर्षासर्वोपचाराप्रलयजसलिलासेवनाद्याः शरीरंतस्याः शुष्पक्षिरीषप्रतिभटमधुना
 लज्जपातवगृहं यातापातैः सरवीनांगुस्तरजनितदाहानजन्मप्रयासोरामध्यानेन लक्ष्मेत्वपितुवत्तसरवी
 चेतसः स्वेयमेति अत्रसेवनाद्याश्च्यंतैर्न निर्वेदानिवद्धः ततोभुनेत्यंतैर्न ग्लानिः गृहमित्यनेन शं
 का तृतीयपादेश्चमः तुरीयेधृतिः इति हेयं जात्यमप्रतिपत्तिः स्यादिष्टानिष्टागमोद्भवा उत्सवाद्यैर्प्र
 सतिर्वाहर्षः अत्रादिकारणं ह्ययं यथा समीक्ष्यरामं समरांगणस्य नयोदुःकामानवगंतुकामाः चरणं

वभुः क्षणद्वारेणः प्रायः प्रसादं परमं सुरेशः सत्त्वत्यागदत्तैर्भूत्यं दैत्यं कार्येण संभवं व्यक्ते परधे
 चंजलमुग्रतातर्जनादिहृत् ध्यानमिष्टानजिगमाध्विंताशून्यततापकृत् रामः क्रैधाधिपतिततिता
 वीक्ष्य किंच ध्वलीकंतेनात्रीनोगमदिह कथं सोपिभीतो गते हि अत्र प्रथमार्धे दैत्यं निवर्धं उतरस्वरण
 योरोगप्रचिंते चित्तदोभेजगुस्त्रासमाकस्मिकभयोदितं यथा विषमापुधमालोकराघर्वरात्सी
 चमूः कं प्रस्विन्नचलत्सूतिभीरुभावमदर्शयत् परोत्कर्षसिंहिसुतं प्राङ्गरीषांमिनीबिलः अपराधेन
 चित्तस्यामर्षः प्रज्वलनं भवेत् आत्मोत्कर्षवलादन्यन्मक्कारोगवनेत्यते यथा नहिमतो धिकाल
 क्षास्तस्यांतवकप्यंरतिः इतिरामनिवध्रातिभ्रूज्जित्वपिमेसरवी नचंचलाहं नचपंचनन्मगता
 नरोष्ठाकरसोदरीचरतिश्रियं न्यकुरुते सरवीमेतं रामरस्यां नजहासिरां अत्रादिनेष्टोकेऽर्षा
 मर्षो निवर्धो द्वितीये गवरेतिवेधं स्मृतिर्देवतुभृते धीमरणं स्यात्तदुद्यमः यथा रामत्वयाममसरवी
 ललितानि पूर्वमाप्तेषु च वनसुरका न्यनुभाचितानि आलोकापदुर्लभतराण्यधुना विहातुं प्रा
 एगत्पतीरपवना निपुरवं प्रयाति मदिहदिहृत्तं हर्षमोहयोर्मेलेनं मदः यथासीधुयातविवशाः
 स्मरातु घूर्णमाननयताः खलजिरः हर्षयंति सुरराजयोषितो रामसायकलताहता हितान् मन

सोमालनं निद्रा मुद्रितस्या प्रगदतां अचवो ध्वजैत नायाः प्राप्तिर्जभादिकारणं त्रयं यथा रघु
 पतिभुजोत्संगे तु गे निधाय निजं शिरः सुरतविरतो निद्रा पुद्राक्षणेत् एवमागता सहितमथ तस्वने
 दृष्ट्वा कयाचन कांतया कृतवितथ संजस्या तस्या दहं त्वरितो स्थिता स्वांत संकोचनें श्रीरा कामरा
 गस्तदादिभिः यथा आलीजनेन गमितावतुरेण शय्यां तस्मिन् भ्रमे एगलिते मिलिते च कांते
 किं वा विधेयम विधेयमपी ह किं वेत्सालोचनानं ततमुरची ऊरुते स्मसीता तेऽः खमो हाद्यैर यस्या
 रोगतापनः चिंताऽः खमयोऽस्तं मूर्च्छ न मोह उच्यते यथा तमा ला तु ता ला न व न प्र वि वि लोका
 हित न पावते हाप्याया तो र घुपति रिति भ्रांत म तयः व ने भ्रा मं भ्रा मं विकट वि ट पायै र भि हि
 ता हताः स्मो हा र च जै रिति दुः रते मूर्च्छा मुपगताः तत्त्वमागानुसंधानादर्थ निधारणं मतिः
 यथा अ ए व त दे ह दा हो स हिं कामो य दे प्र दा सर हे कामो अ ह अ स्म किं पुरुषे आरा ष रू
 पग तु रि दे ह अ न वा स दे ह दा हः सं त्यं काम पु वे दा श र थो रा म न स स्मि न् अ रू पे ए ता द श
 रूपत्वा तु री दृष्टा मंदो घो ग ल्ल माल स्यं कार्ये धार्यै रू दी र्यते आवेश श्रित सं भ्रांति रि ए ग नि
 द्रा ग मो प्र वाः शं स या के ल्य न नं त्यं वित की र्ति क थ्य ते यथा पुष्पा स्त ते शु व त या भ व ने

शुभं देवसुं जते स्मरि ७ कामद शो विहर्तुं तारा मधा टिपटहचुमितांतरं ग्रीग श्रु कृत्तवेनैव कु
 धावधुधवनानि धर्मशरीरभदसाविति धर्मिकाणं मतेनियो यमिति मंत्रे विशारदा नं कालं तको यमिति कूट
 विवेष्टितं नं संजायते रघुपतौ वक्रधावितर्कः अत्र प्रथमं पद्यमाल स्पवेगयो हृदा हरणं द्वितीयं वितर्कस्म
 तिवेद्यं हर्षाधिकारग श्रियासावहिति पितृकृष्यते यथा वैतालिकदिहृतराधववाङ्मसारप्रस्तावनानि नित
 वेपथुरोमहर्षात् मध्ये सभं मस्तएवं दनपंकवर्वा व्याजे न गो वयति वैरिवसुंधरेन्द्रः व्याधिर्ज्वरादिहृन्मा
 दस्तुत्यावेष्टाजगन्पयोः यथा काकूस्प्यरवंद्रितविरेधिवधूनना नांगात्रे शुगादमदनज्वररहितेष्ट
 हासस्पुटं तिहृत्विंदनमेति श्लेषंधूमापतेवनलिनीदलरु प्रशय्यास्थानापसंघटयमंदरकंदरंतो
 रद्यावयं कुशवलाः शवराभवद्भिः इत्यस्तवेतनसवेतनतुल्यहृत्प्राप्तिरामविमताश्रुकितावने
 शुविषादश्चेतसोभंगरपापाभावभावचित्तनैः विलवात्तमतौ तुल्यं वेतस्तायत्तरादिहृतेवाप
 लंत्वनवस्थानं रागादेषादिहेतुकं यथा वक्रः सपुत्रो वलभेदिजेताहृतः सुतः संपत्तिदेवरोपि प्रत्यय
 येदैत्यपतिर्न सीतां को वक्रमः स्पन्नमकंठसूत्रे अहं प्रभोरुचिरमस्तमयेति विंवंसजीकुरुष
 सहसासरिविष्णुपुतल्यं तलं प्रसाधयप्रमायमनं गतस्तंसंक्षिप्यवावुजसमानयराप्रभं प्रभं

संगवदयांगतरंगलिंगैरानंगणंगिशसंगमनप्रसंगं तत्सिंजिनीरगितमाभरणैः कृणद्भिः प्रस्तौति
 राममनितश्रुतितासरवीयं अत्रानितश्रुतलनघोषस्यंतिनिर्वेदादिनिरूपणं इति प्राणदीप्तानां
 हावभावादीनां लक्षणैश्च हरणानिदर्शयति रसाभिज्ञानयोग्यत्वं भावमाहुर्मनीषिणः हावसुभा
 वएवस्यादीषद्विस्मयविक्रियः हृष्ययथा आलोकते पूर्वमविक्रियेव एते जनानेघुतु जानकीयं आ
 रोपयंतं हरवापमेतं किंचित्समुं वत्सलकाचित्तांगी अत्र किंचित्समुं वत्सलकेत्येकेन हानो निवद्धः
 शेषेण भावइति वेद्यं सुव्यक्तविक्रियो जावो ह लेति परिकीर्त्यते यथा चारुस्मितैः स्मरसुधां वृधिवं
 द्रपादैः शृंगारमंगलतरंगभरैरपांगैः सर्वाहृतिव्यतिकरैः पुलकैश्च रामे प्राप्तेन वंति सुतनो प्रणय
 प्ररोहः अत्र भूषणोपि रम्यत्वमायै माधुर्यमीयते यथा रघुवरमारावयवैः प्रकृतिशुभैर्भूषणानि
 भूष्यते उज्ज्वलैर्गह्वरिण्यैश्च रणविभोतिता येव ते वत्सु शोभन्ते यथा वा तातं कथं वैयककैर
 रघुवरानि भूषणान्यस्याः स्वपमिति शयमाधातुन शत्रुवंत्संगकांतिमग्नानि शीलाद्यलंघनं युत
 हृष्यमाणैरुदीर्यते यथा तापितापिमदनास्त्रवन्निर्मितापिमलयाचलानिलैः प्रेरिताप्यवनिज
 लिभिः पतित्याज्वलीनां प्रस्वाहृषागिरः यथा वा हते गतरीया रामेण स्तनयोस्तनयाभुवः हस्त

ब्रह्मरितसंगे ब्रावते सकार एसी वंसपद्माकर प्रभाते भाषु नापदवाक्य प्रमाणपारा वारपा
 ही ए श्रीमहामहोपाध्याय पर्वतनाथ प्ररियंजित मंत्र लेख सूर्येना पल्लमां वाग मंरत्ना कर
 पारिजातेन निर्मलाचार पूतेन चतुर्दश विद्यास्या न सिद्धांतरहस्य विज्ञान वता विरचिते
 श्रीमद्भुपति गुणमणि गुणधाम निभ्रम लेकार शास्त्रे स निरूपणं नाप्रदेश मस्तरंगः
 धर्मांत वा एव र्यस्त्रिभुवन विरिते वारणस्य च येयः संजातो यल्लमां वा कते सु
 कृत फलं पर्वतेशस्य भाग्यं आरत्ना विख्यात कार्त्तौ विवरण गुरु वा कुसां रच्य भुरत्त्या
 गमानां तस्या लेकार शास्त्रे विलसति देश मोरा मवर्णित रंगः आस्या मंदिर म्मिंदिर
 ए प्रणपिनो देव स्वरमात्मनस्त्वं गंतुं गत रंग रिंगण विधौ जीवन्न बोध कविः तादृ
 क निर्मल धर्म सरिक विता कल्लो लिनी वेल्न नैः पूर्णः कर्ण मनो हरो विजय तेसा
 हि स्वरत्ना करः अत्र कवयः जल पक्षिणः नूतेन केचयश्च प्राचीना भिनव प्रवं

धृविहितग्रंथा नुसंधापिना सोयं साहसिकेन सं प्रतिप्रयान्तेः प्रबंधः कृतः कस्तुष्ये
 रमुनाधुना सुसुलभो बोद्धव्यनिर्भरः सर्वभोगतमत्सरोऽपिरमपारमः स संतुष्यतु
 भो मातः कचित्तेहितं प्रभवः किंचित्समाकर्ण्ये श्रीमद्रामगुणस्तवा प्रतवतीमत्स्य
 सुतिं प्राकृत्या कस्तूरीघनसारचंदनरसम्यास्येत्सवास्तादवित्कोवापि स्नवसास्त्र
 श्यपिशितालेपामिलाषी भवेत् प्रजातो हरितान्वयेम हृतिपः श्रीपर्वतेशः सुधाः
 धरणंदर्शनकारिणं सुमनसा मेकात्म्यलीलाकृतिः धर्मख्येन मनीषिणा विरचित
 तस्तस्तुना तादृशा सोयं यावदिलातलं विजयतां साहित्यरत्नाकरः समाप्तोयं
 ग्रंथः श्री शुभं भूयात् कल्याणमस्तु श्री